

Cecelia Ahern

SUFLETE PERECHE

Strada Ficțiunii

SUFLETE PERECHE

Mergi pe o stradă. Cosmopolită. Straniu familiară. Cu miros de mare, de scorțișoară sau de cerneală. Trecătorii par manierați. Nonconformiști. Plini de umor. Ai căutat mereu strada asta. Paralelă cu modele. Perpendiculară pe modern. Nouă. Efervescentă. De tradiție bună. Cu seraiuri, *palazzo*-uri și hamace. Cu zgârie-nori și arcade. Cu clădiri invizibile. O stradă care se construiește pe măsură ce ți-o imaginezi.

Iată-l și pe omul cu umbrelă colorată, care știe drumul, dar se lasă purtat de suflul imaginației. Ghidul tău. Și, cum pe Strada Ficțiunii contează și plimbarea, nu doar destinația, dă mai întâi un tur.

Turul Clasic. Urmărește dreptunghiul colorat. Te vor acompania doar clasicii care au trecut testul timpului.

Turul Contemporan. Urmărește pătratul colorat. Te vor întâmpina autori care nu scriu neapărat pentru premii și vei descoperi debutanții chiar de la debut.

Turul Bestseller. Urmărește cercul colorat. Ești în rețea cu scriitori din cele mai fierbinți topuri ale lumii.

Cecelia Ahern

Cecelia Ahern s-a născut în 30 septembrie 1981, la Dublin, Irlanda. Este fiica fostului prim-ministru al Irlandei, Bertie Ahern, iar înainte de a deveni scriitoare a obținut licența în jurnalism și comunicare media la Colegiul Griffith din Dublin. Și-a început cariera literară în anul 2002, odată cu apariția romanului ***P.S. Te iubesc***, care a devenit rapid un bestseller, atât în Irlanda, cât și în restul lumii. În prezent este căsătorită și mamă a unei fetițe de trei ani, dedicându-și o mare parte din timp scrisului și donând periodic în scopuri caritabile sume obținute din drepturile de autor. Printre titlurile de mare succes se numără ***Prietenul nevăzut*** (*If you could see me now*, 2005; ALLFA, 2005), ***Cadoul*** (*The gift*, 2008; ALLFA, 2009), ***Cartea viitorului*** (*A book of tomorrow*, 2009; ALLFA, 2010), ***Mulțumesc pentru amintiri*** (*Thanks for the memories*, 2008; ALLFA, 2010).

Vocea autoarei

„Oamenii ar trebui să scrie din pasiune, pentru că simt că asta trebuie să facă, nu din alte motive. Important este să-ți găsești stilul propriu, să scrii ceea ce vrei să scrii, nu ceea ce crezi că ar vrea oamenii să citească, și vei deveni unic.“

Cecelia Ahern

CECELIA AHERN

SUFLETE PERECHE

Traducere din limba engleză de
Marilena Iovu

EDITURA ALLFA

EDITURA ALLFA

WHERE RAINBOWS END
Cecelia Ahern

SUFLETE PERECHE
Cecelia Ahern

ISBN 978-973-724-654-7

Redactare: Elena Georgescu
Tehnoredactare: Niculina Ionescu
Corectură: Anca Tach
Design copertă: Alexandru Novac

Editura ALLFA
Bd. Constructorilor nr. 20A, et. 3,
sector 6, cod 060512, București
Tel.: 021 402 26 00
Fax: 021 402 26 10

Distribuție:
021 402 26 30; 021 402 26 33

Comenzi:
comenzi@all.ro

www.all.ro

Pentru Mimmie

PARTEA ÎNTÂI

Capitolul 1

Lui Alex

Împlinesc 7 ani și te invit marți 8 aprilie la petrecerea de ziua mea la noi acasă. O să fie un magician și poți să vii la noi pe la ora 2. Ține până la ora 5. Sper că o să vii.

De la prietena ta cea mai bună Rosie

Lui Rosie

Da o să vin la ziua ta mercuri.

Dela Alex

Lui Alex

Ziua mea e marți, nu miercuri. A spus mama să nu vii cu sandy la petrecere. E un câine care miroase urât.

De la Rosie

Lui Rosie

Nu-mi pasă cea spus proasta de maică-ta sandy vrea să vină.

Dela Alex

Lui Alex

Mama nu e proastă tu ești. Nu ai voie să aduci câinele. O să spragă baloanele.

De la Rosie

Lui Rosie

Atunci nu vin.

Dela Alex

Lui Alex

Foarte bine.

De la Rosie

Stimată doamnă Stewart,

Am trecut pe la dumneavoastră ca să stăm puțin de vorbă despre petrecerea de aniversare a fiicei mele Rosie, în 8 aprilie. Îmi pare rău că nu v-am găsit acasă, dar o să mai trec după-amiază și poate vom putea vorbi atunci.

Se pare că se întâmplă ceva cu Alex și Rosie în ultimul timp. Am impresia că nu-și mai vorbesc. Sper că o să mă puneți în temă când ne vedem. Lui Rosie i-ar plăcea foarte mult dacă el ar veni la ziua ei.

Aștept cu nerăbdare să o cunosc pe mama acestui băiețel încântător !

Mai vorbim în curând.

Alice Dunne

Lui Rosie

O să vin cu plăcere la petrecera de ziua ta săptămâna vitoare. Mulțumec că mai invitat pe mine și pe sandy.

Dela Alex pretenul tău

Lui Rosie

Mulțumesc m-am simțit grozav la ziua ta. Îmi pare rău că sandy a sprat baloanele și ți-a mâncat tortul. Îi era foame pentru că mama spune că tata mănâncă toate resturile de mâncare. Ne vedem mâine la școlă.

Alex

Lui Alex

Mulțumesc pentru cadou. Nu-i nimic că sandy a făcut asta. Mama spune că oricum avea nevoie de un covor nou. Tata însă s-a supărat. A spus că cel vechi era foarte bun, dar mama crede că acum în casă miroase a caca și nu din cauza bebelușului Kevin.

Ia uită-te la nasul dominșoarei Casey. E cel mai mare nas pe care l-am văzut vreodată. Ha ha ha.

Rosie

Lui Rosie

Ști și îi curg și mucii. E cea mai urâtă extraterestră pe care am văzut-o. Cred că ar trebui să reclamăm la poliție că avem o extraterestră ca profesoară care are o respirație urât mirositoare și…

Stimată doamnă, stimate domn,

Aș dori să ne întâlnim pentru a discuta progresele lui Alex la școală. În special, aș dori să vorbim despre recenta schimbare în comportamentul lui legată de schimbul de bilețele în timpul orei. V-aș fi recunoscătoare dacă ați da un telefon la școală pentru a stabili o oră la care să ne întâlnim.

Cu sinceritate,

Domnișoara Casey

Lui Alex

Regret că nu mai stăm în aceeași bancă. M-a pus lângă Steven împuțitul care se scobește în nas și apoi bagă degetul în gură. Mi-e silă. Ce au spus mama și tatăl tău de Domnișoara Nas Mare ?

De la Rosie

Lui Rosie

Mama n-a spus prea multe pentru că râdea întruna. Nu ști de ce. E plictiseală mare să stai în prima bancă. Domnișoara Casey respirație grea se tot holbază la mine. Acum te las.

Alex

Lui Alex

Tot timpul scrii greșit știu. Se scrie ȘTIU nu ȘTI.

De la Rosie

Lui Rosie

Scuze, domnișoara „perfecțiune“. Ști să scriu.

Dela Alex

Salutări din Spania ! Vremea e chiar frumoasă. E soare și cald. Avem o piscină cu un tobogan mare. E ca lumea ! Mi-am facut un preten îl cheamă John. E drăguț. Ne vedem peste două săptămâni. Mi-am rupt mâna când m-am dat pe tobogan. Am fost la o policlincă. Mi-ar plăcea să lucrez la o policlincă ca tipul care mi-a pus gipsul pentru că purta halt alb avea o fișă în mână și era amabil și m-a făcut să mă simt mai bine. Pretenul meu john s-a semnat pe gips. Dacă vrei poți să te semnezi și tu când mă întorc acasă.

Alex

Lui Alex. Salutări din Lundin. În ilustrată e hotelul în care stau, cel din față. Camera mea se află la etajul 7, dar pe mine nu mă vezi în imagine. Când voi fi mare aș vrea să lucrez la un hotel pentru că primești zilnic ciocolată gratis, iar oamenii sunt amabili și fac curat în cameră în locul tău. Autobuzele de aici sunt toate roșii ca cele de jucărie pe care le-ai primit de Crăciun. Toți cei de aici vorbesc cu un accent ciudat, dar sunt drăguți. Mi-am făcut o prietenă pe care o cheamă Jane. Mergem la înot împreună. Pa. Cu dragoste, de la Rosie.

Lui Alex

De ce nu m-ai invitat la ziua ta anul ăsta ? Am aflat că vin toți băieții din clasa ta. Ai ceva cu mine ?

Rosie

Dragă Alice,

Regret comportamentul lui Alex de săptămâna asta. Știu că Rosie e necăjită că nu vine la petrecere și că nu înțelege de ce nu a fost invitată. Să fiu sinceră, nici eu nu prea înțeleg ; am încercat să vorbesc cu Alex, dar mă tem că e cam greu să pătrunzi în mintea unui băiat de zece ani !

Cred că de fapt nu poate să o invite pentru că ceilalți băieți nu vor să vină și fete. Din păcate asta e vârsta… Te rog să-i transmiți lui Rosie toată dragostea mea. Mi se pare nedrept și când am vorbit cu ea săptămâna trecută, după ore, am văzut cât suferea.

Poate George și cu mine o să-i scoatem pe amândoi în oraș într-o seară.

Cu sinceritate,

Sandra Stewart

Lui Rosie

La petrecere n-a fost frumos. N-ai pierdut nimic. Băieții sunt proști. Brian a aruncat pizza în sacul de dormit al lui James și când James s-a trezit avea roșii și brânză în păr iar mama a încercat fără succes să-i spele sacul, iar apoi mama lui James s-a certat cu mama lui Brian, iar mama mea s-a înroșit la față, iar tata a spus și el nu știu ce iar mama lui James a început să plângă iar apoi toată lumea a plecat acasă. Vrei să mergem la un film vineri și după aia la McDonalds ? Or să ne ducă mama și tata.

Alex

Lui Alex

Îmi pare rău pentru petrecerea ta. Brian e un ciudat oricum. Îl urăsc. Brian Plângăciosul e numele lui. O să-i întreb pe părinții mei dacă mă lasă la film. Fusta domnișoarei Casey arată ca a bunicii mele. Sau arată de parcă sandy ar fi vomitat pe ea și…

Stimată doamnă, stimate domn,

Aș vrea să stabilim o zi în care să ne întâlnim pentru a discuta recenta purtare a lui Rosie la școală și bilețelul pe care îl scria în oră. Ce spuneți de marți, la ora 15.00 ?

Domnișoara Casey

Alex,

Mama și tata nu mă lasă să merg la film diseară. Nu-mi place că m-a mutat de lângă tine. Mă plictisesc. Din cauza părului lui Lizzy Creața nu văd la tablă. De ce mi se întâmplă toate numai mie ?

Rosie

LUI ALEX
LA MULȚI ANI DE SFÂNTUL VALENTIN !
FIE SĂ AI PARTE DE SEX ÎN VIAȚA TA
ȘI… DE VIAȚĂ ÎN SEX !
CU DRAGOSTE DE LA
ADMIRATOAREA TA SECRETĂ
XXX

Lui Rosie
Tu ai scris felicitarea, nu-i așa ?
De la Alex

Lui Alex
Ce felicitare ?
De la Rosie

Lui Rosie
Foarte amuzant. Ști că era de la tine.
De la Alex

Lui Rosie
Nu știu despre ce vorbești. De ce ți-aș trimite o felicitare de Sf. Valentin ?
De la Rosie

Lui Rosie
Ha ha ! De unde ști că era o felicitare de Sf. Valentin ? Știai doar dacă o trimiteai. Mă *iubești* și vrei să te *căsătorești* cu mine.
De la Alex

Lui Alex
Lasă-mă în pace, o ascult pe doamna O'Sullivan. Dacă ne prinde că schimbăm bilețele, ne-am ars.
De la Rosie

Lui Rosie
Ce-ai pățit ? Te-ai transformat într-o tocilară.
Alex

Da, Alex, și de aceea o să merg în multe locuri în viață, cum ar fi să merg la facultate și să fiu o femeie de afaceri de succes cu o grămadă de bani… nu ca tine.

De la Rosie

Capitolul 2

Către domnul Byrne,

Alex va lipsi mâine, 8 aprilie, de la școală, deoarece are programare la dentist.

Sandra Stewart

Către domnișoara Quinn,

Rosie va lipsi mâine, 8 aprilie, de la ore, deoarece este programată la medic.

Alice Dunne

Rosie,

Ne vedem după colț la 8.30. Să nu uiți să-ți iei haine de schimb. N-o să hoinărim prin oraș în uniforme. O să fie cea mai frumoasă aniversare pe care ai avut-o vreodată, Rosie Dunne, crede-mă ! Nici nu-mi vine să cred că am reușit !

Alex

P.S. Inocența celor 16 ani pe dracu' !

Spitalul St James

10 aprilie

Stimate domn, stimată doamnă,

Vă trimit anexat factura pentru spălăturile stomacale ale lui Rosie Dunne din 8 aprilie.

Cu sinceritate,

Dr. Montgomery

Rosie,

Mama ta păzește ușa ca un câine rău, așa că nu cred că o să te mai văd în următorii zece ani. Drăguța de sor-ta cea mare pe

care o iubești atât de mult (nu !) a spus că o să-ți dea biletul ăsta. Îi rămâi datoare…

Îmi pare rău pentru alaltăieri. Cred că aveai dreptate. Poate tequila n-a fost cea mai bună idee. Bietul barman va fi probabil închis pentru că ne-a servit. Ți-am spus eu că o să meargă legitimațiile alea false pe care mi le-a făcut prietenul meu, chiar dacă pe a ta scria că te-ai născut pe 31 februarie !

Mă întrebam dacă-ți mai aduci aminte ce s-a întâmplat alaltăieri… scrie-mi. Poți să ai încredere în Stephanie că o să mi-l dea. E furioasă pe mama ta pentru că n-a lăsat-o să renunțe la colegiu. Phil și Margaret au anunțat că vor mai avea un copil, așa că se pare că voi fi unchi pentru a doua oară. Cel puțin asta le-a distras atenția de la mine, ceea ce e o schimbare. Phil râde întruna de noi doi pentru că îi amintim cum era el acum zece ani.

Fă-te bine repede, alcoolico ! Ști că nu credeam că un om se poate face verde la față. Cred că ți-ai descoperit în sfârșit talentul, Rosie, ha ha ha !

Alex/domnule Încrezut,

MĂ SIMT GROAZNIC. Capul îmi zvâcnește, n-am mai avut în viața mea o asemenea durere de cap, nu m-am mai simțit așa de rău în viața mea. Mama și tata mă fac cu ou și cu oțet. Pe bune, nimeni nu mă înțelege în casa asta. Voi fi pedepsită pentru următorii treizeci de ani și mi se „interzice“ să te văd pentru că ai „o influență negativă“. Da, mă rog, cum zic ei.

Oricum nu prea contează ce zic pentru că o să te văd mâine la școală, asta dacă n-o să-mi interzică să merg și acolo, ceea ce mie personal îmi convine. Nu-mi vine să cred că avem două ore de matematică luni dimineața. Mai bine mi-ar face iar spălături stomacale. De încă cinci ori. Așa că ne vedem luni.

Apropo, ca răspuns la întrebarea ta, în afară de fața mea care lovea dușumeaua soioasă a barului, girofaruri, sirene puternice, mașini în viteză și vomă nu-mi mai amintesc altceva. Dar pariez că asta a fost cam tot. Ar trebui să mai știu și altceva ?

Rosie

Lui Rosie

Mă bucur să aud că totul e normal ca de obicei. Și pe mine mă înnebunesc părinții. Nu-mi vine să cred că de abia aștept să merg la școală. Cel puțin acolo nu mă mai bate nimeni la cap.

De la Alex

Stimate domn, stimată doamnă,

Ca urmare a recentelor fapte ale fiicei dumneavoastră Rosie, vă solicităm prezența neîntârziată la școală. Trebuie să discutăm comportamentul ei și să ajungem la o înțelegere privind o pedeapsă corectă. Sunt sigură că înțelegeți necesitatea acestei acțiuni. Părinții lui Alex Stewart vor participa și ei.

Am programat întâlnirea noastră luni dimineața, la ora 9.

Cu sinceritate,

Prof. Bogarty

Director

De la Rosie
Către Alex
Subiect Suspendare !

La naiba ! N-am crezut că boșorogul va merge mai departe și ne va suspenda ! Puteai să juri că suntem criminali periculoși după felul în care bodogănea ! Uau, asta e cea mai bună pedeapsă care mi s-a dat vreodată. O să stau și o să lenevesc în pat o săptămână în loc să merg la școală !

De la Alex
Către Rosie
Subiect Sunt în iad

Mă bucur că îți merge atât de bine zilele astea. Îți scriu din cel mai urât loc de pe planetă. Un birou. Trebuie să lucrez aici întreaga săptămână cu tata, aranjând blestematele de dosare și lipind timbre. Jur că n-am să mai lucrez ÎN VIAȚA MEA într-un birou. Ticăloșii nici măcar nu mă plătesc.

Un foarte sictirit Alex

De la Rosie
Către Alex
Subiect Un foarte sictirit Alex

Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ăă… am uitat ce voiam să-ți scriu… o da… ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha. Multă dragoste de la Rosie fericita care-ți scrie un mesaj din dormitorul ei confortabil, cald și tihnit.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Lenevie

Nu-mi pasă. În birou lucrează o păpușică. O să mă căsătoresc cu ea. Acum cine mai râde ?

De la Rosie
Către Alex
Subiect Don Juan

Cine e păpușa ?
De la o non lesbiană, deci NU sunt geloasă.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Non lesbianei

Pentru moment, fiindcă sunt în toane bune, te voi numi așa deși n-am văzut nicio dovadă pentru a sugera altceva.
O cheamă Bethany Williams și are șaptesprezece ani (femeie cu experiență !), are o pereche de sâni imenși și picioarele cele mai lungi pe care le-am văzut vreodată.
De la zeul sexului

De la Rosie
Către Alex
Subiect Zeul sexului (puah puah vomit)

Parcă ai vorbi despre o girafă. Sunt sigură că e o persoană încântătoare (nu !). Măcar ai salutat-o sau viitoarea ta soție încă nu a aflat că exiști ? (În afară de a-ți înmîna documente pe care să le fotocopiezi, desigur.)

Ai primit un mesaj urgent de la : ALEX
Alex : Salutare Rosie, am niște vești pentru tine.
Rosie : Lasă-mă în pace, te rog. Încerc să mă concentrez la ce spune domnul Simpson.
Alex : Mă tot întreb de ce… o fi din cauza ochilor lui albaștri după care sunteți topite toate ?
Rosie : Nu, mă interesează foarte mult Excel-ul. E palpitant. Aș putea sta să lucrez tot weekendul.
Alex : Ai devenit o tocilară.
Rosie : GLUMEAM, IDIOTULE ! Urăsc porcăria asta. Cred că mi se face creierul zob când îl ascult. Dar lasă-mă în pace, oricum.
Alex : Vrei să auzi noutăți despre mine ?
Rosie : Nu.
Alex : Îți spun oricum.
Rosie : OK, ce e atât de palpitant ?
Alex : Ei bine, amico, poți să-ți înghiți vorbele, căci băiatul virgin nu mai există.
Alex : Hei !
Alex : Mai ești acolo ?
Alex : Rosie, haide, nu te mai prosti !
Rosie : Scuză-mă, am căzut de pe scaun și m-am lovit la cap. Am avut un vis îngrozitor în care îmi spuneai că nu mai ești virgin.
Alex : N-ai visat.
Rosie : Cred că asta înseamnă că nu mai porți indispensabili peste chiloți.
Alex : Nu mai am nevoie de indispensabili acum.

Rosie: Uuuf! Deci cine e nefericita? Te rog nu spune că e Bethany, nu spune Bethany…
Alex: Pe dracu'. E chiar Bethany.
Alex: Hei!
Alex: Rosie?
Rosie: Ce vrei?
Alex: Ei, ce spui?
Rosie:Ce vrei să-ți spun?
Alex: Spune ceva.
Rosie: Pe bune, nu știu ce-ai vrea să-ți spun, Alex. Cred că trebuie să vorbești și tu cu amicii tăi, pentru că eu n-am să te bat pe spate ca să-ți cer detalii fierbinți.
Alex: Spune-mi ce crezi.
Rosie: Ca să fiu sinceră, din ce am auzit despre ea cred că e o târfă.
Alex: Haide, nici măcar nu ști nimic despre ea, n-ai văzut-o niciodată. Pentru tine orice fată care se culcă cu cineva e târfă.
Rosie: Ba o cunosc din vedere și cred că exagerezi UN PIC, Alex. Eu le spun celor care se culcă cu mai mulți tipi în fiecare zi „târfe".
Alex: Ști că nu-i adevărat.
Rosie: Tot timpul greșești și scrii ȘTI. E ȘTII, nu ȘTI.
Alex: Mai scutește-mă cu „știi"-ul tău. Mă bați la cap cu asta de când aveam cinci ani!
Rosie: Întocmai, așa că până acum ar fi trebuit să știi.
Alex: Hai, las-o baltă.
Rosie: Alex, îmi fac griji pentru tine. Știu că ție chiar îți place de ea, iar ea nu e genul care să stea cu un singur băiat.
Alex: Acum stă.
Rosie:Vrei să spui că ieșiți împreună?
Alex: Da.
Rosie: Da???
Alex: Pari surprinsă.
Rosie: Nu credeam că Bethany se afișează cu băieți, credeam că doar se culcă cu ei.
Rosie: Alex?
Rosie: OK, OK, îmi cer scuze.

Alex : Rosie, încetează !
Rosie : Ști ce fac.
Alex : Ha ha !
Dl. Simpson : Voi doi, mergeți imediat în biroul directorului !
Rosie : CE ?? O, DOMNULE, VĂ ROG, ASCULTAM CE SPUNEAȚI !
Dl. Simpson : Rosie, n-am vorbit în ultimele cincisprezece minute. Ar fi trebuit să lucrezi la tema pe care v-am dat-o.
Rosie : A ! Dar nu e vina mea. Alex are o influență proastă asupra mea. Niciodată nu mă lasă să mă concentrez la temele din clasă.
Alex : Trebuia să-i spun ceva important lui Rosie, ceva urgent.
Dl. Simpson : Am văzut, Alex. Felicitări.
Alex : Ăă… de unde știți despre ce era vorba ?
Dl. Simpson : Cred că v-ar interesa pe amândoi să mă mai și ascultați din când în când. Ați putea învăța câteva lucruri interesante, cum ar fi să-ți ții mesajele urgente pentru tine, ca să nu le vadă și restul lumii.
Alex : Vreți să spuneți că toți cei din clasă pot citi ce am scris ?
Dl. Simpson : Da, asta vreau să spun.
Alex : Doamne, dumnezeule !
Rosie : Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha !
Dl. Simpson : Rosie !
Rosie : Ha ha ha ha ha ha !
Dl. Simpson : ROSIE !!!
Rosie : Da, domnule !
Dl. Simpson : Ieși afară din clasă !
Alex : Ha ha ha ha ha ha ha
Dl. Simpson : Și tu, Alex.

Capitolul 3

De la	Rosie
Către	Alex
Subiect	Petrecere acasă la Julie

Bună, nu ne-am mai văzut demult. Sper că ăia de la „birou“ nu te-au făcut să dai ortul popii. Nu prea te-am văzut în vara asta. Diseară e o petrecere la Julie acasă, așa că mă întrebam dacă nu ai vrea să mergi. Nu prea am chef să merg singură. Oricum sunt sigură că ești ocupat cu ceea ce faci, așa că dă-mi un telefon sau scrie-mi un e-mail când ai o clipă liberă.

De la	Alex
Către	Rosie
Subiect	Re : Petrecere acasă la Julie

Rosie, îți trimit un e-mail scurt. Sunt foarte ocupat. Nu pot să merg diseară, i-am promis lui Bethany că mergem la film. Scuze ! Du-te tu și distrează-te.

Rosie, salutări din Portugalia. Aici e foarte cald. Tata a făcut insolație, mama stă toată ziua la piscină, iar eu mă plictisesc îngrozitor. Nu prea sunt tineri de vârsta mea pe aici. Hotelul e liniștit (cel din ilustrată) și e chiar pe plajă, după cum poți vedea. Ți-ar plăcea să lucrezi aici ! O să aduc acasă o colecție de șamponele și căști de baie și alte chestii care-ți plac ție. Halatul de baie e prea mare ca să-l iau în geantă. Ne vedem când mă întorc.

Alex

De la Rosie
Către Alex
Subiect: Impresii de vacanță?

Cum a fost în vacanță? Nu mai știu nimic despre tine de când te-ai întors. N-ai chef să ieșim undeva diseară ca să-mi povestești impresiile de vacanță?

De la Alex
Către Rosie
Subiect Re: Impresii de vacanță

Scuze, am fost foarte prins de când m-am întors. Ți-am adus cadoul. Nu pot să ies diseară, dar o să trec să ți-l dau.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Re: Impresii de vacanță?

N-ai mai venit aseară. Îmi vreau șamponelele, ha ha.

De la Alex
Către Rosie
Subiect: Re: Impresii de vacanță?

Plec la Donegal în weekend. Părinții lui Beth au un mic „refugiu" acolo. O să-ți dau cadoul când mă întorc.

Celui mai meschin și măgar dintre prieteni

Îți scriu această scrisoare deoarece știu că dacă ți-aș spune în față ce am de zis, probabil ți-aș da un pumn în nas.

Nu te mai recunosc. De fapt nici nu te mai văd. Primesc când și când câteva rânduri sau un e-mail scris pe fugă. Știu că ești ocupat și știu că o ai pe Bethany, dar hei, credeam că eu îți sunt cea mai bună prietenă.

N-ai idee cum m-am simțit vara asta. De când eram copii îndepărtam orice persoană care putea fi un posibil prieten până când rămâneam doar tu și eu. Nu pentru că nu *voiam* pe altcineva,

ci pentru că nu aveam *nevoie*. Mă aveai pe mine. Te aveam pe tine. Acum o ai pe Bethany, iar eu nu am pe nimeni.

Din păcate se pare că nu mai ai nevoie de mine. Mă simt ca cei care odinioară voiau să se împrietenească cu noi. Știu că poate nu conștientizezi lucrul ăsta, așa cum nici noi nu înțelegeam atunci. Oricum, n-am de gând să-ți mărturisesc cât de mult o urăsc, vreau doar să-ți spun că mi-e dor de tine. Și că, vezi tu… sunt singură.

Ori de câte ori anulezi întâlnirea pe care urma să o avem seara eu rămân acasă cu mama și tata să privesc la TV. Stephanie iese întotdeauna în oraș, până și Kevin are mai multă viață socială decât mine. E atât de deprimant. În vacanța asta trebuia să ne distrăm. Ce s-a întâmplat ? Nu mai poți fi prieten cu doi oameni în același timp ?

Știu că ai găsit o persoană super specială, cu care ai o „legătură“ unică, sau mă rog ceva ce tu și eu nu vom avea vreodată. Dar noi avem altceva care ne leagă : suntem cei mai buni prieteni. Sau legătura dintre cei mai buni prieteni dispare când cunoști pe altcineva ? Poate că așa e, iar eu nu înțeleg pentru că nu am întâlnit o „persoană specială“. Nici nu mă grăbesc. Mie îmi plăceau lucrurile așa cum erau.

După vreo câțiva ani când cineva va pomeni numele meu probabil vei spune : „Rosie. Uite un nume pe care nu l-am mai auzit de mulți ani. Eram cei mai buni prieteni. Oare ce-o mai fi făcând ? Nu m-am mai gândit la ea și n-am mai văzut-o de ani de zile !“ Așa e la petrecerile date de mama și tata când se întâlnesc cu prietenii și vorbesc de vremurile de demult. Povestesc despre cele mai importante zile din viața lor pomenind niște oameni de care eu n-am auzit niciodată. Cum se poate ca domnișoara de onoare de la nunta mamei de acum douăzeci de ani să fie o persoană căreia mama nu-i dă nici măcar un telefon ? Sau, în cazul tatei, cum e posibil să nu știe nici măcar unde locuiește cel mai bun prieten al lui din școală ?

Oricum, în concluzie (știu, știu, dar trebuie să-ți spun asta) nu vreau să fiu persoana aceea de care uiți atât de ușor, *atât* de importantă, *atât* de deosebită, și *atât* de apreciată cândva, iar

după ani de zile doar o imagine vagă și o amintire. Vreau ca noi să fim cei mai buni prieteni pentru totdeauna, Alex.

Mă bucur că ești fericit, chiar mă bucur, dar simt că m-ai dat la o parte. Poate că timpul nostru a venit și a trecut. Poate așa trebuia ca acum să-ți petreci timpul cu Bethany. Și, dacă așa e, n-o să te mai plictisesc trimițându-ți această scrisoare. Și dacă n-o trimit, nu știu de ce o mai scriu! OK, acum te las și rup în bucăți aceste gânduri amestecate.

Prietena ta,
Rosie

De la Alex
Către Rosie
Subiect: Scândurică[1]!

Hei, Scândurică, ești OK? (Nu ți-am mai spus de *mult* timp așa!) De la o vreme n-am mai auzit nimic despre tine, nici nu te-am mai văzut. Îți trimit acest e-mail deoarece de câte ori trec pe la tine mi se spune că ești în baie sau că nu ești acasă. Oare trebuie să înțeleg că ai ceva împotriva mea? Dar, după câte te cunosc, dacă ai avea o problemă cu mine, nu ți-ar fi rușine să mi-o spui!

Oricum, după ce se va termina vacanța ne vom vedea în fiecare zi. Atunci o să ne săturăm unul de altul! Nu-mi vine să cred că acesta e ultimul nostru an la școală. E o nebunie! Anul viitor pe vremea asta voi fi student la medicină, iar tu vei fi o directoare extraordinară de hotel! La serviciu a fost o nebunie totală. Tata mi-a dat o așa-zisă promovare, așa că trebuie să fac mai mult decât să aranjez dosare și să lipesc etichete. (Acum răspund și la telefoane.) Dar am nevoie de bani și cel puțin o pot vedea pe Bethany în fiecare zi. Ție cum îți mai merge ca spălător-șef de vase la The Dragon? Sunt uimit că ai renunțat să fii bona unui copil pentru asta. Ai fi putut sta liniștită la TV în loc să ți se încrețească mâinile frecând la resturile de ou prăjit de pe

[1] *Buttercup* – aproximativ „scândurică“. Expresia desemnează o fată frumoasă cu pieptul plat. (N. tr.)

farfurii. În fine, răspunde-mi la e-mail sau sună-mă sau dă-mi un semn de viață.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Rază de lună !

Nu Bethany e motivul pentru care nu ne mai vedem prea mult (deși chiar o urăsc), ci faptul că Bethany nu prea mă place, așa cred. Se pare că o prietenă de-a ei i-a spus ce am scris despre ea anul trecut când am schimbat mesajele acelea urgente la ora de informatică (care nu au fost chiar private). Dar cred că ai aflat deja despre asta. Nu cred că i-a plăcut faptul că am făcut-o „târfă“, nu știu de ce… e ciudat, unele femei chiar au haz așa. (Fiindcă tot veni vorba despre ora de informatică, știi că domnul Simpson s-a însurat vara asta ? Sunt distrusă. Excel-ul nu va mai fi ce-a fost pentru mine.)

În altă ordine de idei, în curând va fi ziua ta de naștere ! În sfârșit vei împlini și tu măreața vârstă de optsprezece ani ! Vrei să ieși în oraș să sărbătorești legal (legal pentru tine cel puțin) ? Dă-mi de veste.

PS. Te rog NU îmi mai spune Scândurică !

De la Alex
Către Rosie
Subiect A 18-a aniversare

Mă bucur să aflu că totuși trăiești. Începusem să mă îngrijorez ! Mi-ar plăcea să-mi petrec ziua de naștere cu tine, dar părinții lui Bethany ne-au invitat pe mine și pe părinții mei în oraș la Hazel. (Cât de fițos e locul ăla ?) Așa putem să ne cunoaștem cu toții. Îmi pare rău, rămâne cu siguranță pe altă dată.

~~Dragă Alex~~

~~De trei ori ura pentru tine.~~

~~La dracu' cu Bethany.~~

~~La dracu' cu părinții ei.~~

~~La dracu' cu Hazel.~~
~~Și să te duci dracului și tu.~~
~~Cu dragoste de la prietena ta Rosie.~~

De la Rosie
Către Alex
Subiect La mulți ani !

OK. Atunci îți doresc petrecere frumoasă. La mulți ani !

De la Rosie
Către Alex
Subiect DEZASTRU !

Nu pot să cred că se întâmplă asta ! Tocmai am vorbit cu mama ta ; am sunat-o ca să stăm puțin de vorbă și mi-a spus vestea cea rea. Asta e cea mai *îngrozitoare* veste pe care am aflat-o *vreodată* ! Te rog dă-mi un telefon când poți. Șeful tău îmi tot spune că nu poți vorbi la telefon când ești la serviciu – DEMISIONEAZĂ ! Domnule, nu vreau să mai lucrez la birou ÎN VIAȚA MEA.

E înfiorător, mă simt îngrozitor !

Capitolul 4

Stimate domn Stewart,

Ne face plăcere să vă informăm că ați fost acceptat pentru postul de Vicepreședinte la Charles and Charles Co. Suntem încântați că veți veni alături de echipa noastră și așteptăm cu nerăbdare să vă întâmpinăm împreună cu familia dumneavoastră aici, la Boston.

Sperăm că pachetul oferit pentru mutarea locuinței și a serviciului vă satisface. Dacă mai e ceva ce Charles and Charles Co. ar putea face pentru dumneavoastră, vă rog să nu ezitați să ne-o cereți. Maria Agnesi, director de resurse umane, vă va contacta pentru a stabili data la care v-ar conveni să începeți serviciul. Așteptăm cu nerăbdare să vă vedem la birou !
Bine ați venit în echipa noastră !

Cu sinceritate,
Robert Brasco
Președinte, Charles and Charles Co.

De la Alex
Către Rosie
Subiect DEZASTRU !

O să te sun când ajung acasă. E adevărat. Tatălui meu i s-a oferit o slujbă unde ar trebui să facă ceva care sună extrem de plicticos… nu prea știu ce, n-am ascultat cu atenție când mi-a spus. Nu înțeleg de ce trebuie să facă atâta drum până la Boston ca să facă o treabă plicticoasă. Mai sunt și altele la fel aici. Puteam să i-o dau pe a mea. Sunt șucărit. Nu vreau să plec. Mai

am doar un an până termin școala. E cel mai nepotrivit moment ca să plec. Nu vreau să merg într-un liceu american tâmpit. Nu vreau să te părăsesc. O să vorbim despre asta mai târziu. Trebuie să ne gândim la o cale ca să pot rămâne. E o situație rea de tot, Rosie.

De la	Rosie
Către	Alex
Subiect	Stai cu mine !

Nu pleca ! Părinții mei au spus că poți sta la noi anul ăsta ! Termini școala în Dublin, apoi putem hotărî amândoi ce vom face ! Te rog, rămâi ! Ar fi super să stăm împreună. Va fi ca atunci când eram copii și stăteam treji toată noaptea vorbind la stațiile de emisie-recepție ! Mai mult auzeam puricii de pe fir decât vocile noastre, dar amândoi ne credeam grozavi ! Mai ții minte Crăciunul acela acum mulți ani, când ne-am propus să-l pândim pe Moș Crăciun ? Am plănuit totul timp de câteva săptămâni, am desenat schițe ale drumului și planuri ale caselor noastre ca să putem acoperi fiecare unghi și să nu-l pierdem din vedere. Tu trebuia să stai la pândă de la 7 la 10 seara, iar eu de la 10 seara la 1 noaptea. Tu trebuia să te trezești și să preiei postul de la mine, dar – surpriză, surpriză –, nu te-ai trezit. Am stat trează toată noaptea, tot strigînd în walkie-talkie, încercând să te trezesc ! Mă rog, tu ai avut de pierdut. Eu l-am văzut pe Moșu', tu nu…

Alex, dacă vei locui la noi, vom putea sta de vorbă toată noaptea ! Ne vom distra ca lumea ! Când eram copii ne doream mereu să stăm împreună. Acum e șansa noastră.

Vorbește cu părinții tăi despre asta. Convinge-i să accepte. Oricum, ai optsprezece ani, așa că poți face orice dorești !

Rosie,

N-am vrut să te trezesc, iar mama ta mi-a spus că o să-ți dea biletul ăsta. Ști că urăsc despărțirile și oricum nu e o despărțire pentru că o să vii să mă vizitezi tot timpul. Promite-mi. Mama și tata nu m-ar fi lăsat să stau nici cu Phil, darămite cu tine. Nu

i-am putut convinge. Vor să mă supravegheze în ultimul meu an de școală.

Trebuie să plec… o să-mi fie dor de tine. Te sun când ajung acolo.

Cu dragoste,

Alex

P.S. Ți-am mai spus, *eram* treaz atunci de Crăciun. Dar mi se terminaseră bateriile de la walkie-talkie… (și l-am văzut pe Moșu', așa să ști).

Alex,

Noroc, frățioare. Nu-ți face griji, o să te distrezi când ajungi acolo și de abia aștept să vin să te vizitez. Deși o am pe Margaret și copiii, parcă îmi vine și mie să mă mut cu voi acolo. O să-mi lipsiți cu toții. Nu va mai fi la fel fără voi. Nu-ți mai face griji pentru Rosie. Viața ei nu se destramă pentru că voi veți fi în țări diferite. Dar ca să te simți mai bine, să știi că o să am eu grijă de ea în locul tău – oricum întotdeauna am considerat-o o soră mai mică. Apropo, dacă Sandy n-o să învețe să-și controleze bășica la noi acasă o fac pachet și v-o trimit cu avionul.

O să ne fie dor de voi,

Phil (+ Margaret, William și Fiona)

De la	Rosie
Către	Stephanie
Subiect	Urgentă nevoie de sfatul surorii

Nu-mi vine să cred că a plecat, Steph. Nu-mi vine să cred că și tu ai plecat. De ce mă părăsiți cu toții ? Nu puteai să te „regăsești“ și tu undeva mai aproape de casă ? De ce Franța ? Alex a plecat de doar câteva săptămâni, dar mă simt de parcă ar fi murit…

De ce trebuia să o rupă cu târfa de Bethany cu doar două săptămâni înainte să plece ? Așa nu m-aș mai fi obișnuit să-l știu iar lângă mine. Lucrurile chiar intraseră în normal, Steph. Era super. Petreceam fiecare secundă împreună și ne distram extraordinar !

Brian Plângăciosul a dat o petrecere de adio pentru Alex chiar în ultima săptămână; ca să fiu sinceră cred că era doar o scuză pentru Brian Plângăciosul ca să obțină acordul părinților lui pentru a da o petrecere: ei doi nu s-au înghițit niciodată de când cu incidentul cu pizza din părul lui James. În orice caz, Plângăciosul a ținut petrecerea la el acasă și și-a invitat toți prietenii, astfel că eu și Alex nu prea știam pe nimeni acolo! Pe cei pe care îi cunoșteam nu-i puteam suferi așa că am plecat în oraș. Știi localul O'Brien unde am dat petrecerea surpriză când ai împlinit tu 21 de ani? Am mers acolo, iar Alex a avut ideea genială să stea în fața ușii pretinzând că este bodyguard. (În seara aia nu era nimeni la ușă pentru că era luni.) Ei bine, chiar i-a reușit pentru că e înalt și musculos – îl știi pe Alex! Am stat acolo ceva timp întorcând oamenii din drum; cred că n-a lăsat pe nimeni să intre. Până la urmă ne-am plictisit și am intrat în pub-ul gol. Pe măsură ce goleam paharele ne lamentam tot mai mult din cauza plecării lui… Dar în afară de asta, seara a fost minunată. Mi-e dor de vremurile acelea când eram doar noi doi.

Nici nu-ți închipui cât de singură mă simt zilele astea la școală. Mai am puțin și o să mă târăsc în patru labe în fața cuiva ca să-mi fie prieten. Jalnic! Nimănui nu-i pasă. Mi-am petrecut ultimii ani ignorându-i, așa că nimeni nu simte că ar vrea să-mi vorbească. Cred că unii chiar se bucură. Domnul Simpson m-a chemat după ore ca să mă felicite pentru rezultatele mele din ultimul timp. Ce rușine! Alex ar fi îngrozit dacă ar afla că eu chiar învăț la școală. Mă înspăimântă că lucrurile au ajuns în asemenea hal încât chiar sunt atentă la ce predau profesorii. De fapt doar ei mai vorbesc cu mine. Ce deprimant.

Mă trezesc dimineața și simt că îmi lipsește ceva, că ceva nu e în regulă și îmi trebuie ceva timp să îmi dau seama ce e… apoi îmi amintesc. Cel mai bun prieten al meu a plecat. Singurul meu prieten. Ce prostie din partea mea să mă bazez pe o singură persoană. Acum totul se întoarce împotriva mea.

Oricum, îmi pare rău că mă plâng mereu. Știu că ai și tu destule pe cap. Spune-mi cum se mai descurcă rafinata mea soră în Franța. E ciudat că ești acolo. Urai întotdeauna ora de franceză. Dar măcar tu ai plecat doar pentru câteva luni, nu-i așa?

Apoi o să te întorci acasă ? Tata nu s-a împăcat cu faptul că ai abandonat colegiul. De ce a trebuit să pleci, ca să te regăsești, mă depășește. Trebuia doar să te uiți în oglindă. Cum e la restaurant ? Ai spart vreo farfurie ? O să mai lucrezi mult acolo ? Ai văzut tipi drăguți ? Pun pariu că da, francezii sunt mișto. Dacă ai prea mulți, trimite-mi și mie câțiva.

Cu dragoste,

Rosie

P.S. Tata vrea să știe dacă ai destui bani și dacă te-ai regăsit. Mama vrea să știe dacă mănânci cum se cuvine. Micul Kevin (acum e așa înalt că nu ți-ar veni să crezi) vrea să știe dacă-i trimiți și lui vreun joc video sau altceva. Nu știu despre ce vorbește, așa că ignoră-l.

De la Stephanie
Către Rosie
Subiect Urgentă nevoie de sfatul surorii

Salut, draga mea surioară.

Nu-ți face griji în privința lui Alex. Am reflectat îndelung și am ajuns la concluzia că e mai bine că nu mai este aici în ultimul tău an de școală ; măcar ăsta va fi PRIMUL an în care nu vei mai fi exmatriculată. Gândește-te cât de mândri vor fi tata și mama. (Apropo, spune-le că sunt falită, mor de foame și că actualmente încerc să mă regăsesc într-un internet café din Paris.)

Știu foarte bine cum te simți acum. Și eu sunt singură aici, dar rezistă anul ăsta și, cine știe, poate Alex se va muta înapoi în Irlanda, sau tu vei merge la facultate în Boston !

Trebuie să ai un țel, Rosie, știu că nu vrei să auzi asta, dar te va ajuta. Propune-ți un țel și anul va căpăta sens. Du-te la Boston, dacă asta te va face fericită. Studiază management hotelier așa cum ai dorit întotdeauna.

Ești încă mică, Rosie, știu că urăști să auzi asta, dar e adevărat. Ceea ce pare tragic acum nu va mai fi o problemă peste câțiva ani. Ai doar șaptesprezece ani. Tu și Alex aveți toată viața în față ca să recuperați timpul pierdut. În definitiv sufletele pereche rămân întotdeauna împreună. Bethany va fi uitată cu

desăvârșire. Fostele prietene sunt uitate ușor. Cei mai buni prieteni rămân cu tine în veci.

Ai grijă de tine. Spune-i mamei și tatei că îi salut și că încă nu m-am regăsit, dar poate că am găsit pe altcineva. Înalt, brunet și chipeș…

Capitolul 5

Stimată domnișoară Rosie Dunne,

Vă mulțumim pentru solicitarea dumneavoastră de a studia Management Hotelier la Boston College. Suntem încântați să vă informăm că cererea dumneavoastră a fost aprobată…

De la	Rosie
Către	Alex
Subiect	Boston, sosesc acum !

AM INTRAT ! Boston College, sosesc acum !!! URAAA ! Scrisoarea a ajuns azi-dimineață și sunt așa de fericită ! Nu trebuie să-ți miști nici măcar un mușchi, domnule Stewart, pentru că vin în sfârșit să te văd. Va fi extraordinar, chiar dacă eu și cu tine nu vom fi la aceeași facultate. (Harvard e mult prea distins pentru cei ca mine !) Dar cred că e mai bine așa pentru că nu ne mai putem permite să fim suspendați din nou…

Trimite-mi un e-mail cât mai curând. Te-aș suna dar, așa cum știi, după ultima factură telefonică, tata a parolat telefonul pentru convorbirile internaționale. Mama și tata sunt atât de mândri încât sună la toate neamurile ca să le dea vestea. Speră să fiu primul copil din familia Dunne care să meargă la facultate și să o și termine, desigur. Tata mă avertizează să nu încerc să mă regăsesc și eu pe altundeva, așa cum a făcut Stephanie. Apropo, după cum pare, Steph nu se va întoarce acasă prea curând. A cunoscut un bucătar la restaurantul unde lucrează, iar acum e oficial „îndrăgostită“.

Toată ziua am primit felicitări prin telefon ! Pe bune, Alex, toată casa zumzăie ! Paul și Eileen de peste drum mi-au trimis un buchet de flori, lucru care mi s-a părut chiar drăguț. Acum mama aranjează prin casă pentru o reuniune de familie diseară,

doar câteva sandvișuri și crenvurști, cam așa ceva. Kevin e fericit că plec și eu, așa o să fie și mai răsfățat decât este acum. O să-mi lipsească ștrengarul, deși nu vorbește aproape deloc cu mine. De mama și tata o să-mi fie și mai dor, dar acum toată lumea e prea încântată de faptul că am fost admisă ca să se mai gândească la faptul că nu o să mai stau aici. Cred că o să mă lovească grozăvia faptelor mele în ziua în care îmi voi lua rămas-bun, dar până atunci vom continua să sărbătorim.

PS. În curând eu voi conduce un hotel, iar tu vei fi doctorul hotelului care va salva viețile turiștilor pe care îi voi otrăvi la restaurant așa cum ne propuneam noi mereu. O, totul s-a rezolvat de la sine…

De la Alex
Către Rosie
Subiect Re : Boston, sosesc acum !

Asta e o veste *excelentă* ! De abia aștept să ne vedem ! Harvard nu e prea departe de Boston College (în orice caz nu e peste ocean – îți vine să crezi că Harvard m-a acceptat ? E o glumă bună pentru capetele luminate de acolo). Sunt prea fericit ca să mai scriu – mișcă-te mai repede încoace. Când vii ?

De la Rosie
Către Alex
Subiect Septembrie

Nu vin până în septembrie, cu doar câteva zile înainte de începutul semestrului, pentru că am atâtea de rezolvat, nici nu-ți vine să crezi ! Balul Absolvenților este la sfârșitul lui august – nu vrei să vii și tu ? Toată lumea ar fi încântată să te revadă, iar eu am nevoie de cineva care să mă însoțească acolo ! Ne vom distra și vom putea enerva profesorii, ca în vremurile bune… Dă-mi de veste.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Re : Balul Absolvenților

Sigur că vin acasă pentru Balul Absolvenților de la liceul nostru. N-aș vrea să-l pierd pentru nimic în lume !

De la Rosie
Către Alex
Subiect Un D ești ?

Sunt la internet café la aeroport. Tata și cu mine stăm aici de ore întregi. Am încercat să te sun acasă și pe mobil. Nu știu unde să mai sun. Sper că totul e OK.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Scuze !

Rosie, îmi cer scuze. Toată ziua a fost un coșmar. Am dat de belea cu avionul. Nu ști ce s-a întâmplat, dar când m-am dus să-mi iau biletul numele meu nu figura pe listă. Am stat aici toată ziua încercând să obțin loc la un alt zbor. Toate erau rezervate pentru că este multă lume care pleacă în vacanță și studenți care se întorc acasă etc. Sunt pe lista de așteptare, dar până acum nu a apărut nimic. Stau în aeroport așteptând un avion. E un coșmar.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Zborul de mâine

Tata vorbește cu doamna de la ghișeul de bilete de la Air Lingus. Ea spune că este un avion care pleacă din Boston mâine la 10.10 am. O să facă cinci ore până aici, așa că o să ajungi la 3 după amiaza, noi suntem cu cinci ore înainte, deci va fi opt seara. Am putea veni să te luăm de la aeroport și să mergem

direct la Bal ? Sau ai prefera să treci întâi pe la mine pe acasă ? Nu poți sta îmbrăcat în smoching în avion fiindcă te-ai șifona tot. Ce crezi ?

De la Alex
Către Rosie
Subiect Zborul

Rosie, vești rele. Nu mai au locuri nici la zborul acela.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Zborul

La naiba. Gândește, gândește, gândește. Ce pot face ? Se pare că poți veni acasă oricând, numai mâine nu. Cineva acolo sus chiar nu vrea să fii în avion. O fi vreun semn ?

De la Alex
Către Rosie
Subiect Vina mea

Este vina mea, ar fi trebuit să sun încă o dată pentru confirmare la aeroport ieri – ei spun mereu că trebuie să reconfirmi rezervarea, dar cine-i ascultă ? Ști că acum ți-am dat peste cap planurile pentru mâine seară, dar te rog să te duci la bal oricum. Ai la dispoziție toată ziua de mâine ca să găsești pe altcineva cu care să mergi. Să faci multe poze pentru mine și să te distrezi. Iartă-mă, Rosie.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Re : Vina mea

Nu e vina ta. Sunt dezamăgită, dar hai să fim realiști, nu e sfârșitul lumii. Peste mai puțin de o lună voi fi în Boston și ne vom vedea ÎN FIECARE ZI ! Ai grijă să-ți dea banii înapoi

pentru zborul pierdut, tâmpiții ăia ! O să ne distrăm grozav. Acum mă duc să caut un tip…

De la Alex
Către Rosie
Subiect Vânătoare de bărbați

Ai găsit pe cineva ?

De la Rosie
Către Alex
Subiect L-am găsit

Ce întrebare stupidă !! Sigur că am găsit. Sunt jignită că întrebi așa ceva…

De la Alex
Către Rosie
Subiect Bărbatul misterios

Cine e ?

De la Rosie
Către Alex
Subiect Bărbatul secret

Nu e treaba ta.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Bărbatul invizibil

HA ! N-ai găsit pe nimeni ! Știam eu !

De la Rosie
Către Alex
Subiect Bărbat bine făcut

Ba am găsit.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Niciunul

Ba n-ai găsit.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Ba da !

Ba am găsit.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Cine e ?

ATUNCI CINE E ?

De la Rosie
Către Alex
Subiect Aproape bărbat

Brian.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Brian ?

BRIAN ? BRIAN PLÂNGĂCIOSUL ?

De la Rosie
Către Alex
Subiect Re : Brian ?

Poate…

De la Alex
Către Rosie
Subiect HA HA !

Ha ha ha ha ha ha ha, mergi la bal cu Brian Plângăciosul ? Te mulțumești cu rebuturi ? Brian care ți-a ridicat fusta când aveai șase ani la școală în fața tuturor, de ți s-au văzut chiloții ? Brian lângă care ai stat toată clasa a doua, care avea la pachet în fiecare zi sandvișuri cu pește și se scobea în nas când îți mâncai tu sandvișul ? Brian care mergea după noi în fiecare zi când veneam de la școală îngânând „Rosie și Alex stau în copac și se SĂRUTĂ" ? Și care te-a făcut să plângi și să mă ignori o săptămână întreagă ? Brian care a vărsat bere pe bluza ta cea nouă la petrecerea mea de adio ? Brian cel pe care nu-l suporți și era singurul pe care l-ai urât toată școala ? Iar acum mergi la ultimul bal *cu Brian* ?

De la Rosie
Către Alex
Subiect Nu, cu alt Brian.

Da, Alex, *acel* Brian. Acum te rog încetează să-mi mai trimiți e-mailuri pentru că draga mea mamă îmi face niște codițe în cap și încearcă să mă facă să arăt cât de cât decentă. Ți-a citit e-mailurile și vrea să știi că Brian Plângăciosul n-o să-mi mai ridice fusta în seara asta.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Brian

Asta nu înseamnă că n-o să și încerce. Distracție plăcută ! Îți sugerez să porți o pelerină care să te protejeze de bere diseară !

De la Rosie
Către Alex
Subiect Re : Protecție de bere

Chiar că va trebui să port așa ceva ! Brian a fost singurul pe care l-am putut găsi în ultimul minut, mulțumită ție. Acum va

trebui să stau în fotografie alături de el, așa încât mama și tata să aibă o frumoasă amintire de la balul absolvenților cu fiica lor elegantă alături de un tip în smoching. Mesele se vor întinde pe la zece, așa că nu va trebui să vorbesc cu el la masă. Îți place asta, nu-i așa, Alex ?

De la Alex
Către Rosie
Subiect Re :Re : Protecție de bere

Nu chiar. Mi-ar plăcea să fiu eu acolo. Să nu faci nimic din ce n-aș face eu…

De la Rosie
Către Alex
Subiect Re : Re :Re : Protecție de bere

Asta înseamnă că nu-mi interzici mare lucru. Gata, părul e aranjat, mă duc să mă îmbrac. O să-ți scriu mâine cum a fost.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Balul Absolvenților

Cum a fost aseară la bal ? Probabil că acum zaci mahmură. Aștept până mâine să-mi scrii, nicio zi în plus ! Vreau să știu *totul* !

De la Alex
Către Rosie
Subiect Balul Absolvenților

Mi-ai primit e-mailul ? Văd că nu-mi răspunzi. Ce s-a întâmplat ? Sper că ești ocupată cu pregătirile pentru marea mutare aici, cu mine. Te rog trimite-mi un e-mail.

Steph : Rosie, nu-l mai evita pe Alex și spune-i cum a fost la bal.

Alex mi-a trimis și mie un e-mail întrebând ce s-a întâmplat,

iar eu n-am să-i spun cu siguranță! Bietul băiat a lipsit și vrea să afle și el cine ce a făcut unde și când.
Rosie: Nici eu n-o să-i spun cine ce a făcut.
Steph: Ha ha!
Rosie: Nu e de râs.
Steph: Eu cred că e hilar. Haide, au trecut trei săptămâni.
Rosie: Ești sigură că au trecut trei săptămâni?
Steph: Da, de ce?
Rosie: Sfinte Sisoe.
Rosie s-a deconectat.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Alo?

Rosie, ești acolo? Ai probleme cu e-mailul? Te rog răspunde-mi. Ar trebui să te urci în avion în curând ca să vii aici – o să pierzi începutul semestrului.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Te rog, Rosie?

Ești supărată pe mine? Îmi pare rău că n-am putut veni la Balul Absolvenților, dar credeam că ai înțeles. Nu cred că lucrurile au mers atât de rău cu Brian! Ce-ai făcut toată luna? E ridicol! De ce nu ridică nimeni receptorul când sun la tine acasă?
Răspunde-mi,
Alex

Dragă Alice,
Bună, sunt Alex. Îți scriu ca să văd dacă Rosie e OK. Nu mai știu nimic despre ea și, ca să fiu sincer, sunt cam îngrijorat. E neobișnuit să nu aflu nimic despre ea atâta timp. De câte ori sun acasă îmi răspunde doar robotul telefonic. Primiți mesajele mele? Poate v-ați mutat cu toții? Te rog spune-mi ce se întâmplă și spune-i lui Rosie să mă sune.
Sincere salutări,
Alex

Dragă Sandra,

Alex ne-a lăsat mesaje toată săptămâna și e teribil de îngrijorat din cauza lui Rosie. Știu că te preocupă faptul că el e îngrijorat din pricina lui Rosie, așa că îți scriu ca să-ți spun cum stau lucrurile…

De la Alex
Către Rosie
Subiect Nu mai vii la Boston ?

Mama mi-a spus azi că nu mai vii la Boston. Spune-mi ce se întâmplă. Sunt foarte îngrijorat. Am greșit cu ceva ? Şti că sunt alături de tine dacă ai nevoie de mine. Orice ar fi Rosie voi înțelege și voi fi alături de tine ca să te ajut. Spune-mi ce se întâmplă. Simt că-mi pierd mințile aici. Dacă nu-mi scrii mă urc în avion și vin în Irlanda ca să te văd cu ochii mei.

Cu dragoste,
Alex

De la Stephanie
Către Rosie
Subiect Vin acasă

Rosie, scumpa mea, nu-ți face griji. Respiră adânc și încearcă să te relaxezi. Totul se întâmplă cu un scop. Poate acesta este drumul corect, poate că nu spre Boston. Fac o rezervare la un avion și mă întorc acasă cât de curând. Rezistă, surioară.

Cu dragoste,
Stephanie

Stimată domnișoară Rosie Dunne,

Mulțumim pentru recenta dumneavoastră scrisoare. Boston College a notat faptul că anul acesta nu vă veți prezenta la cursuri.

Cu sinceritate,
Robert Whitworth

Rosie, nu pot să cred că asta este hotărârea pe care ai luat-o. Știi că eu nu sunt de acord. Voi pleca așa cum mi-am propus. Sper că pentru tine totul se va rezolva cu bine.

De la	Rosie
Către	Alex
Subiect	Ajutor

Doamne, Alex, ce-am făcut?

Capitolul 6

Alex,

Mi-a făcut plăcere să te revăd. Te rog să nu te îndepărtezi – voi avea acum nevoie de toți prietenii mei. Îți mulțumesc că m-ai susținut săptămâna trecută. Sincer, cred că uneori aș înnebuni fără tine.

Ciudată mai e și viața, nu-i așa ? Chiar când crezi că ai înțeles totul, chiar când în sfârșit începi să planifici ceva, când te bucuri și simți că știi spre ce direcție te îndrepți, drumurile se încurcă, semnele se schimbă, vântul bate din altă direcție, nordul e deodată sud, iar estul e vest și te-ai pierdut. E atât de ușor să te rătăcești, să-ți pierzi direcția.

Nu sunt multe lucruri sigure în viață, dar un lucru e clar, trebuie să suporți consecințele faptelor tale. Trebuie să duci la bun sfârșit anumite lucruri.

Eu cedez întotdeauna, Alex. Oare ce am făcut eu în viață care *trebuia* cu adevărat să fie făcut ? Aveam întotdeauna de ales și am ales calea cea mai ușoară – noi am ales calea cea mai ușoară. Acum câteva luni povara a două ore de mate luni dimineața și faptul că găseam o pată de mărimea lui Pluto pe nasul meu era lucrul cel mai complicat pentru mine.

De data asta voi avea un copilaș. Un bebeluș. Și bebelușul acela va fi cu mine luni, marți, miercuri, joi, vineri, sâmbătă *și* duminică. Nu voi avea weekenduri libere. Nici trei luni de vacanță. Nu pot să-mi iau o zi liberă, să mă învoiesc pe caz de boală sau să o pun pe mama să scrie un bilet. De acum voi fi mămică. Aș vrea să-mi pot scrie și mie un bilet de învoire.

Mi-e frică, Alex.

Rosie

De la Alex
Către Rosie
Subiect Gângureli

Nu, nu sunt două ore de mate luni dimineața. Va fi mult mai palpitant. Să faci două ore de mate luni dimineața este plictisitor, te face să dormi și îți dă dureri de cap. Vei învăța din această experiență mult mai mult decât dintr-o oră de mate.

Sunt aici pentru tine oricând vei avea nevoie, Rosie. Colegiul te va aștepta, Rosie, pentru că acum ai ceva mult mai important de făcut.

Ști că te vei descurca.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Re : Gângureli

ȘTII că mă voi descurca. Atenție cum scrii, domnule Stewart !

De la Alex
Către Rosie
Subiect Re : Re : Gângureli

Rosie, deja te porți ca o mămică – o să te descurci bine ! Ai grijă de tine. Alex

Ai primit un mesaj urgent de la : ALEX
Alex : Credeam că o s-o supraveghezi în locul meu, Phil.
Phil : Ți-am spus că dacă nu învață să-și controleze urina, o dau afară. Se simte bine în grădină.
Alex : Nu *câinele*, Phil, vorbesc de *Rosie*.
Phil : Ce e cu Rosie ?
Alex : Nu te mai preface că nu ști. I-am auzit pe mama și tata că ți-au spus la telefon.
Phil : Ce părere ai ?
Alex : Toată lumea mă întreabă lucrul ăsta și n-am nici cea mai vagă idee. E ciudat. Rosie e însărcinată. Are doar optsprezece

ani. De abia e în stare să aibă grijă de ea, darămite de un bebeluș. Fumează ca un turc și refuză să mănânce verdețuri. Stă trează până la 4 dimineața și apoi doarme până la unu după-amiaza. A ales să spele cratițe și tigăi la un fast-food chinezesc pentru bani mai puțini decât îi ofereau vecinii ei ca să stea cu bebelușul, pentru că nu suporta să fie tracasată. Cred că n-a schimbat un scutec în viața ei. Cu excepția lui Kevin, atunci când era mic, nu cred că a ținut în brațe un bebe mai mult de cinci minute. Dar facultatea ? Dar serviciul ? Cum naiba o să se descurce ? Cum va mai putea să cunoască pe cineva ? Cum își va mai face prieteni ? Este prizonieră într-o viață care e cel mai groaznic coșmar al ei.

Phil : Crede-mă, Alex, o să învețe. Părinții ei o susțin, nu-i așa ? Nu va fi singură.

Alex : Părinții ei sunt minunați, dar vor fi la serviciu toată ziua, Phil. E o persoană inteligentă, ști asta. Dar oricât de mult ar vrea ea să mă convingă, nu sunt prea sigur că e convinsă ea însăși că atunci când va începe plânsul ea nu va avea cui să paseze bebelușul. De-aș fi prins avionul ăla ca să ajung la bal…

Dragă Stephanie,

Lasă-mă să te ajut să te regăsești. Permite cuvintelor înțelepte ale unei surori care te iubește și te respectă foarte mult, și nu-ți dorește altceva decât fericire și mult noroc în viață, să se reverse asupra ta și să-ți împărtășească experiența ei de viață. Te rog, ascultă-mi sfaturile. Să nu rămâi niciodată însărcinată. Sau *enceinte* cum se spune pe la voi. Privește cuvântul acesta, rostește-l cu voce tare, familiarizează-te cu el, repetă-l în minte și învață să nu dorești să fii astfel *niciodată*.

De fapt mai bine nu face niciodată sex. De asemenea, încearcă să elimini clipele de răgaz.

Crede-mă Steph, sarcina nu e deloc plăcută. Nu mă simt deloc că aș fi una cu natura, nu radiez deloc vreun fel de semnale materne, sunt doar grasă. Și umflată. Și obosită. Și mi-e rău. Și mă întreb ce naiba o să fac când mititelul ăsta se va naște și mă va privi.

Înflăcărare, pe dracu'. Mai degrabă ard mocnit. Alex și-a început viața lui minunată la facultate, colegii mei de la școală sunt prin lume, gustând ce le oferă viața, iar eu mă extind cu fiecare secundă, întrebându-mă în ce m-am băgat. Știu că e doar vina mea, dar simt că pierd atât de multe. Merg la niște ore prenatale cu mama unde te învață cum să respiri. Peste tot în jurul meu sunt cupluri și au cel puțin zece ani mai mult decât mine. Mama a încercat să mă facă să vorbesc cu ei, dar nu cred că vreunul dintre aceste cupluri ar fi interesat să se împrietenească cu o puștoiacă de optsprezece ani de abia ieșită de pe băncile școlii. Pe bune, parcă aș fi iar la grădiniță, iar mama mă învață cum să-mi fac prieteni noi. Mi-a spus să nu-mi fac griji pentru că sunt doar geloși pe mine. Cred că noi două n-am mai râs așa de multe luni de zile.

Nu am voie să fumez, iar doctorul spune că trebuie să încep să mă alimentez corespunzător. O să fiu mamă, dar încă mi se vorbește ca unui copil.

Toată dragostea,

Rosie

Domnule Alex Stewart,

Sunteți invitat la botezul frumoasei mele fiice, Katie. Va avea loc luna asta, pe 28. Ia-ți un costum și încearcă să arăți prezentabil, având în vedere că ești naș.

Cu toată dragostea,

Rosie

De la Alex
Către Rosie
Subiect Re: Botezul

Mi-a făcut mare plăcere să te revăd. Arăți extraordinar. Și NU ești grasă! Micuța Katie nu a spus prea multe cuvinte, dar sunt deja înnebunit după ea. Îmi vine să o fur și să o aduc la Boston.

De fapt asta e o minciună. Am simțit că vreau să rămân în Dublin. Îmi venea să nu mă mai urc în avion la întoarcere. Îmi

place la Boston și îmi place să studiez medicina. Dar nu e acasă. În Dublin e locul meu. Când m-am întors acasă și eram cu tine totul părea firesc. Mi-e dor de cea mai bună prietenă a mea.

Am întâlnit și aici niște oameni minunați, dar n-am copilărit cu niciunul dintre ei jucând hoții și vardiștii în grădina din spatele casei. Nu simt că sunt cu *adevărat* prieteni. Nu i-am lovit la fluierul piciorului, n-am stat cu ei să-l pândim pe Moș Crăciun, n-am stat atârnați în copaci prefăcându-ne maimuțe, nu ne-am jucat de-a hotelul sau n-am murit de râs când li s-au făcut spălături stomacale. E cam greu să uiți asemenea experiențe.

Oricum, văd că deja cineva mi-a luat locul în inima ta. Micuța Katie e acum toată lumea ta. E ușor să-ți dai seama de ce. O iubesc chiar dacă a vărsat pe costumul meu (cel nou și foarte scump). Asta înseamnă ceva. E ciudat să constat cât de mult seamănă cu tine. Are ochii tăi strălucitori albaștri (deja simt că mă ia durerea de cap), părul negru ca abanosul și un năsuc mititel. Deși fundulețul e ceva mai mic decât al mamei ei. Glumeam doar!

Ști că acum ești foarte ocupată, dar dacă ai nevoie să iei o pauză, ești binevenită aici ca să te relaxezi. Anunță-mă când vrei să vii – invitația rămâne deschisă. Îmi dau seama că nu stai ca pe roze cu banii, așa că am putea să te ajutăm cu biletul de avion. Și părinților mei le-ar face mare plăcere să vii. Deja au fotografii cu tine și Katie de la botez prin toată casa.

De asemenea aș vrea să-ți mai prezint pe cineva atunci când vei veni. E la facultate în grupă cu mine. Se numește Sally Gruber și e din Boston. Cred că voi două v-ați înțelege bine.

La facultate e mult mai greu decât am crezut. E foarte mult de învățat, mult de citit. De abia am timp pentru o viață socială. Aici la Harvard voi petrece patru ani, apoi voi face rezidențiat în chirurgie generală între patru și șapte ani, așa că estimez că voi fi pe deplin calificat în specialitatea mea (oricare ar fi aceea) când voi avea o sută de ani.

Iată cam ce fac eu pe aici. Mă trezesc la 5 dimineața și învăț. Plec la facultate, vin acasă și învăț. În fiecare zi. Nu prea am multe să-ți spun. E bine că sunt în grupă cu Sally. Ea îmi mai diminuează sentimentul de groază pe care-l am în fiecare dimineață când

trebuie să dau piept cu o altă zi în care învăț, învăț și iar învăț. E greu, dar cred că nu trebuie să-ți spun tocmai ție. Cred că e incomparabil mai ușor decât ceea ce faci tu acum. Te las acum, mă duc să mă culc, sunt frânt. Vise plăcute ție și lui Katie.

Note personale :

Să nu o țin pe Katie pe genunchi după ce o hrănesc.

Să nu-i dau să sugă lângă terenul de fotbal.

Să nu respir când îi schimb scutecul. De fapt să îi las pe mama sau pe tata sau oricare alte persoane străine să-i schimbe scutecul oricând doresc.

Să nu plimb căruciorul pe lângă școală ca să mă vadă Domnișoara Casey Nas Mare Respirație grea.

Să nu râd când Katie cade în fund încercând să meargă.

Să nu încerc să port o conversație cu foști colegi de școală care au toată viața în fața lor, căci voi avea o mare frustrare.

Să nu mai plâng atunci când plânge Katie.

Bonjour Stephanie !

Ce mai face frumoasa mea surioară ? Stă într-o cafenea și bea *café au lait*, purtând o beretă și un top în dungi, duhnind a usturoi, fără îndoială ! O, cine a spus că stereotipurile nu mai sunt de actualitate ?

Îți mulțumesc pentru cadoul trimis lui Katie. Finuța ta spune că-i este tare dor de tine și îți trimite multe sărutări umede și lipicioase. În orice caz cam asta am înțeles din țipetele și vaietele care-i ies din guriță. Pe cuvânt, nu știu cum poate face atâta zgomot. Este cel mai mic și mai fragil lucru pe care l-am văzut vreodată, că uneori mă tem să o iau în brațe, dar tocmai atunci deschide gura și de acolo se revarsă tot iadul. Doctorul spune că are colici. Tot ce știu e că nu se mai oprește din plâns.

E de mirare cum ceva atât de mic poate mirosi atât de urât și poate face atâta zgomot. Cred că ar trebui să intre în Cartea Recordurilor ca fiind cel mai mic, mai zgomotos și mai mirositor lucru văzut vreodată. Ce mămică mândră aș fi atunci.

Sunt dărâmată, Stephanie. Mă simt ca un zombie. De abia pot citi cuvintele pe care le scriu (apropo, scuze pentru pagina murdărită de piureul de banane – accidentele mărunte de la micul

dejun). Katie plânge și iar plânge toată noaptea. Capul mă doare întruna. Tot ce fac este să merg ca un robot prin toată casa, adunând ursuleți de pluș și jucării de care mă împiedic. E greu să merg cu Katie undeva pentru că nu face altceva decât să țipe; mi-e teamă ca oamenii să nu creadă că am răpit-o sau că sunt o mamă rea. Încă arăt ca un balon. Nu port altceva decât costume de sport. Am un fund uriaș. Stomacul mi-e acoperit de vergeturi; burta e flască și nu pare să-și revină, așa că mi-am aruncat toate bustierele. Părul mi s-a uscat și stă în toate părțile. Sânii sunt URIAȘI. Parcă nici n-aș fi eu. Nici nu simt c-aș fi eu. Simt că am îmbătrânit cu douăzeci de ani. N-am mai ieșit în oraș de la botez. Nici nu-mi mai aduc aminte ultima dată când am băut ceva. Nici ultima oară când un membru al sexului opus s-a uitat în direcția mea (cu excepția celor care se uită urât la mine în cafenea când Katie începe să țipe). Nu-mi amintesc de ultima dată când mi-a păsat dacă un membru al sexului opus nu s-a uitat la mine. Cred că sunt cea mai nepotrivită mamă din lume. Cred că atunci când Katie mă privește își dă seama că habar nu am ce am de făcut.

Acum încearcă să meargă ceea ce înseamnă că eu alerg peste tot spunând „Nu! Katie, nu! Katie, nu atinge aia! Nu! Katie, mămica a spus NU!“ Nu cred că lui Katie îi pasă ce crede mămica. Katie e o fetiță care vede un lucru pe care și-l dorește și pleacă să-l ia. Mi-e groază de anii în care va fi adolescentă! Dar timpul trece atât de repede încât ea va crește și va pleca pe drumul ei înainte să-mi dau seama. Poate atunci mă voi odihni și eu. Dar cred că tot așa au gândit și părinții mei.

Mi-e milă de mama și de tata, Steph. Mă simt aiurea. Au fost extraordinari. Le datorez atât de mult și nu mă refer doar la bani. Deși ăsta e alt lucru care mă deprimă. Primesc indemnizația și toate celelalte, plătesc și eu cât pot de mult în fiecare săptămână pentru întreținerea noastră, dar niciodată nu simt că e suficient, iar tu știi situația, Steph – eram și așa destul de strâmtorați înainte. Nu-mi dau seama cum voi putea să mă mut *și* să merg la serviciu *și* să am grijă de Katie. Săptămâna viitoare o să merg cu tata la o clinică să vorbim cu un tip ca să mă treacă pe o listă astfel încât să stau și eu separat. Mama spune mereu că pot sta cu ea și cu tata, dar știu că tata încearcă să mă ajute ca să capăt și eu un sentiment de independență.

Mama se comportă admirabil. Katie o iubește. Katie o ascultă. Când mama spune „Nu, Katie!“ Katie se oprește. Când spun și eu același lucru Katie râde și continuă să meargă. Oare când mă voi simți și eu ca o mamă adevărată?

Alex a cunoscut o fată în Boston, e de aceeași vârstă cu mine și are destulă minte ca să studieze medicina la Harvard. Dar mă întreb: oare e cu adevărat fericită? Acum te las. Katie plânge după mine.

Scrie-mi când poți.

Cu dragoste,

Rosie

Către Rosie

Mă bucur că lui Katie îi merge bine; fotografiile pe care mi le-ai trimis de la aniversarea celor trei anișori sunt superbe. Le-am înrămat și stau la noi acasă pe șemineu. Mama și tata au fost încântați să te vadă luna trecută când au venit în Dublin. Vorbesc întruna despre tine și despre Katie. Suntem foarte mândri de tine că ai dat naștere unui copil perfect.

Sper că ai făcut o petrecere frumoasă la împlinirea celor 22 de ani. Îmi pare rău că n-am putut ajunge acasă pentru a sărbători împreună, dar lucrurile la facultate au luat-o razna. Pentru că e ultimul meu an aici am foarte mult de muncă. Mi-e groază de examene. Dacă le pic nu ști ce o să fac. Sally a întrebat de tine. Deși nu v-ați cunoscut niciodată, simte că te știe de la mine, căci vorbesc atât de mult de lucrurile din trecut.

Alex

Către Alex

~~Dantura lui Katie nu e atât de proastă pe cât părea.~~

~~Katie va merge la grădiniță în curând.~~

~~Katie a spus azi încă cinci cuvinte noi.~~

La sfârșitul săptămânii trecute a fost ziua tatei și am făcut-o lată: am mers la restaurantul Hazel unde cred că ai fost și tu cu târfa de Bethany și cu bogații ei părinți acum un car de ani, când ai împlinit 18 ani. A fost bine că m-am mai putut distra și relaxa fără Katie. Am angajat pe cineva să stea cu copilul, așa că asta a fost distracția mea în weekend.

Rosie

De la Alex
Către Rosie
Subiect (nimic)

A, haide Rosie, ai lăsat garda jos ! Data viitoare sper să-mi povestești niște nebunii !

De la Rosie
Către Alex
Subiect Copil de 3 ani

În cazul în care nu știai, am un copil de trei ani, așa că mi-e cam greu să ies în oraș și să beau până să cad pe jos, altfel m-aș trezi cu o durere de cap și o fetiță urlând, care are nevoie de mine ca să o îngrijesc, NU să stau aplecată deasupra closetului.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Îmi pare rău

Rosie, îmi pare rău. N-am vrut să par insensibil. Voiam doar să-ți reamintesc că și tu trebuie să te bucuri de viață. Să ai grijă de tine, nu doar de Katie.

Iartă-mă dacă te-am jignit.

De la Rosie
Către Stephanie
Subiect O clipă de lamentație

Of, Stephanie, uneori simt că pereții se închid peste mine. O iubesc pe Katie, sunt bucuroasă de decizia pe care am luat-o, dar sunt obosită. Groaznic de obosită. Tot timpul.

Asta în condițiile în care mama și tata mă ajută. Nu știu cum m-aș descurca de una singură. Și până la urmă va trebui să mă descurc. Nu pot sta cu părinții la infinit. Deși mi-aș dori mult.

Dar n-aș vrea ca Katie să se bazeze pe mine atât de mult când va mai crește. Desigur, aș vrea ca să știe că sunt aici pentru ea

mereu și că iubirea mea e absolut necondiționată, dar trebuie să fie independentă.

Și eu trebuie să fiu independentă. Cred că e timpul să mă maturizez, Steph. Am tot amânat, ferindu-mă de asta până acum. Katie va începe în curând școala. Închipuie-ți ! Totul s-a petrecut atât de repede ! Katie va întâlni oameni noi și-și va începe viața, iar eu mi-am dat viața la o parte. Viața e grea – și ce dacă ? E grea pentru toată lumea, nu-i așa ? Oricine spune că e ușoară minte.

În consecință, este o mare prăpastie între mine și Alex acum, deoarece simt că trăim în lumi foarte diferite, nu știu despre ce să mai vorbesc cu el. Iar altădată eram în stare să vorbim toată noaptea. El mă sună o dată pe săptămână și eu ascult ce-a mai făcut în timpul săptămânii și încerc să-mi mușc limba de fiecare dată când mă lansez într-o altă poveste despre Katie. Adevărul e că nu am despre ce să mai vorbesc în afară de ea și știu că asta îi plictisește pe oameni. Cred că altădată spuneam lucruri mai interesante.

În orice caz, m-am hotărât să merg în sfârșit la Boston. Voi vedea ce ar fi putut fi viața mea dacă Alex s-ar fi urcat în avion și aș fi ajuns la Balul Absolvenților cu el în loc de… mă rog, știi tu cu cine. Aș fi putut avea o diplomă până acum. Aș fi putut fi o femeie de carieră. Știu că pare o prostie să pun tot ce s-a-ntâmplat pe socoteala faptului că Alex n-a putut ajunge la bal, dar dacă ar fi venit, eu n-aș mai fi mers cu Brian. Nu m-aș mai fi culcat cu Brian și n-ar mai fi existat niciun copil. Cred că trebuie să văd cu ochii mei ceea ce ar fi fost, pentru a înțelege și accepta ceea ce sunt.

Toată dragostea mea,

Rosie

Capitolul 7

Stephanie,

Iubito, sunt mama. Mă întrebam dacă ai putea lua legătura cu Rosie ca să stai un pic de vorbă cu ea. S-a întors de la Boston cu o săptămână mai devreme decât ne așteptam și pare supărată de ceva, deși nu spune de ce anume. Mi-a fost teamă că se va întâmpla asta. Știu ce simte ea : că a pierdut ocazii uriașe. Nu-mi doresc decât să vadă partea bună a lucrurilor pe care le are acum. Vrei să iei legătura cu ea ? Întotdeauna se bucură să afle vești despre tine.

Te iubesc, scumpa mea,
Mama

Ai primit un mesaj urgent de la : STEPH.
Steph : Hei, tu, nu mai răspunzi la telefon.
Steph : Știu că ești acolo, Rosie. Văd că ești online.
Steph : Bine, o să vorbesc până îmi vei răspunde.
Steph : Aloooooooo !
Rosie : Salut.
Steph : A, în sfârșit, salut ! De ce am sentimentul că mă ignorai ?
Rosie : Iartă-mă, eram prea obosită ca să mai vorbesc cu cineva.
Steph : Cred că pot să te iert. E totul bine ? Cum a fost călătoria la Boston ? A fost la fel de frumos cum părea în fotografiile pe care ni le-a trimis Alex ?
Rosie : Da, orașul e într-adevăr minunat. Alex m-a dus peste tot. N-am avut o clipă de răgaz cât am fost acolo. A fost într-adevăr drăguț cu mine.
Steph : Așa și trebuia. Și pe unde ați fost ?
Rosie : M-a dus să văd Boston College, așa că am putut vedea ce ar fi fost dacă aș fi studiat acolo, e frumos și magic iar vremea era extraordinară…

Steph : Îmm, sună grozav. Să înțeleg că ți-a plăcut ?

Rosie : Da, mi-a plăcut. A fost chiar mai frumos decât în fotografiile pe care le-am văzut atunci când am făcut cererea de admitere. Ar fi fost frumos să învăț acolo…

Steph : Firește. Unde ai stat ?

Rosie : Am stat în casa părinților lui Alex. Locuiesc într-o zonă selectă, nu ca aici. Casa e drăguță, într-adevăr. Tatăl lui Alex câștigă în mod evident o grămadă de bani la serviciu.

Steph : Și ce altceva ați mai făcut ? Sunt sigură că ai ceva palpitant de povestit ! Când sunteți voi doi împreună nu poate fi vorba de plictiseală !

Rosie : Am fost prin magazine, m-a dus la un meci al Red Sox în Fenway Park și nu înțelegeam nimic din el, dar am mâncat un hot-dog delicios, am ieșit la câteva cluburi… îmi pare rău, chiar nimic interesant de spus, Stephanie…

Steph : Hei, e oricum mult mai interesant decât ce am făcut eu toată săptămâna, crede-mă ! Deci cum mai e Alex ? Cum arată ? Nu l-am văzut de ani de zile. Mă întreb dacă l-aș recunoaște !

Rosie : Arăta foarte bine. Are un ușor accent american, deși el neagă lucrul ăsta. Dar e tot Alex cel de demult. La fel de simpatic ca de obicei. M-a răsfățat toată săptămâna, nu m-a lăsat să plătesc nimic, m-a scos în oraș în fiecare seară. Mi-a făcut bine să mă simt liberă un timp.

Steph : Dar ești liberă, Rosie.

Rosie : Știu asta, însă uneori nu mă simt astfel. Acolo am simțit că n-am absolut nicio grijă. Mă simțeam bine și din momentul în care am aterizat acolo am simțit că fiecare mușchi din corpul meu s-a relaxat. N-am mai râs astfel de ani de zile. Chiar am simțit că am douăzeci de ani, Steph. În ultimul timp n-am avut prea des sentimentul ăsta. Sună ciudat, dar am simțit că eram eu așa cum aș fi putut fi. Mi-a plăcut că n-a trebuit să am grijă de altcineva când mergeam pe stradă. N-am mai simțit că fac atac de cord de cincizeci de ori pe zi când Katie dispare deodată sau pune în gură ceva ce nu trebuie. N-a trebuit să mă avânt în stradă și să o trag de mână la timp, înainte de a fi lovită de o mașină. Mi-a plăcut că n-a

trebuit să țip, să corectez pronunția cuiva sau să ameninț. Mi-a plăcut că am putut să râd la o glumă fără să fiu trasă de mânecă ca să explic despre ce era vorba. Mi-a plăcut să port o conversație cu un alt adult fără să mă întrerup pentru a lăuda și aplauda un dans naiv sau învățarea unui cuvânt nou. Mi-a plăcut că am fost eu, Rosie, nu mămica, că m-am gândit doar la mine, că am vorbit despre lucruri care-mi plăceau, am mers în locurile în care doream fără să mă mai streseze istericalele lui Katie când îi e somn sau că pune mâna sau bagă ceva în guriță. Nu e îngrozitor ?

Steph : Nu e îngrozitor, Rosie. E bine să ai timp pentru tine însăți, dar e bine și că te-ai întors înapoi la Katie, nu-i așa ? Și dacă lucrurile au mers atât de bine, de ce te-ai întors atât de devreme ? Trebuia să mai stai cel puțin încă o săptămână. S-a întâmplat ceva ?

Rosie : Nu merită povestit.

Steph : O, haide, Rosie. Știu când ceva te frământă și poți să-mi spui.

Rosie : Era timpul să plec, Steph.

Steph : Te-ai certat cu Alex sau ceva asemănător ?

Rosie : Nu, e prea jenant ca să-ți explic.

Steph : De ce, ce vrei să spui ?

Rosie : Păi m-am dat în spectacol într-o seară.

Steph : Nu fi prostuță. Sunt sigură că Alex nu s-a supărat ! Te-a văzut dându-te în spectacol de multe ori în toți anii ăștia !

Rosie : Nu, Steph, m-am dat în spectacol altfel. Crede-mă. Nu ceea ce făceau Rosie și Alex de obicei. I-am făcut avansuri, iar a doua zi eram împietrită.

Steph CE ?? Vrei să spui că… ? Tu și Alex ați… ?

Capitolul 8

Rosie : Liniștește-te, Stephanie !

Steph : Nu pot ! E prea ciudat ! Voi doi sunteți ca frate și soră ! Alex e un fel de frate mai mic pentru mine ! Spune-mi că nu ați făcut-o !

Rosie : STEPHANIE ! N-AM FĂCUT-O !

Steph : A !

Steph : Atunci ce s-a întâmplat ?

Rosie : Nu prea cred că o să-ți mai spun acum, Domnișoară SupraReactivă !

Steph : Încetează să mă aburești și spune-mi !

Rosie : Bine, îmi dau seama că asta a fost un mod foarte prostesc și că sunt extrem de jenată, așa că te rog nu mă lua cu chestii cerebrale…

Steph : Continuă…

Rosie : Mă rog, e mult mai inocent decât crezi, dar la fel de stânjenitor. L-am sărutat pe Alex.

Steph : Știam eu ! Și ce s-a întâmplat ?

Rosie : Nu mi-a răspuns la sărut.

Steph : Aha. Și te-ai supărat ?

Rosie : Lucrul care mă neliniștește este că da, m-am supărat.

Steph : Vai, Rosie, îmi pare atât de rău… dar sunt sigură că Alex își va reveni. Probabil a fost doar șocat. Sunt sigură că și el simte la fel ! E grozav ! Am știut dintotdeauna că într-o zi se va întâmpla asta între voi doi.

Rosie : Stau în pat cu ochii-n tavan de când m-am întors acasă încercând să-mi dau seama ce mi-a venit. A fost în mâncare ceva care m-a făcut să fiu nebunatică și năvalnică ? A spus el ceva ce am înțeles greșit ? Încerc să mă conving că a fost mai mult decât o clipă de tăcere cea care mi-a schimbat inima.

La început aveam atâtea de recuperat că turuiam o sută de cuvinte pe secundă, de abia așteptând să sfârșească celălalt ce avea de zis ca să trecem la alt subiect. Apoi am început să râdem. Am râs foarte mult. Apoi râsul a încetat și s-a făcut tăcere. O tăcere ciudat de liniștitoare. Ce naiba era ?

Era ca și cum lumea s-ar fi oprit din mers în clipa aceea. Ca și cum în jurul nostru nu mai era nimeni. Uitasem tot ce era acasă. Era ca și cum acele câteva minute din această lume au fost create doar pentru noi și tot ce puteam noi face era să ne privim unul pe celălalt. Era ca și cum el m-ar fi privit pentru prima dată. Mă privea încurcat, dar era amuzat. Așa simțeam și eu. Pentru că stăteam pe iarbă cu Alex, prietenul meu cel mai bun, și priveam fața, nasul, ochii și buzele lui Alex, cel mai bun prieten al meu, dar păreau altfel. Așa că l-am sărutat.

Steph : Uau. Și el ce-a spus ?

Rosie : Nimic.

Steph : Nimic ?

Rosie : Nu. Absolut nimic. Mă privea țintă.

Steph : Atunci de unde știi că nu simțea și el la fel ?

Rosie : Chiar în acel moment a dat buzna Sally. Știam că va veni dinainte să ieșim. Era foarte încântată. Voia să știe dacă Alex mi-a dat vestea cea bună sau nu. El părea să nu o audă de prima dată. Așa că ea a pocnit din degete în fața ochilor noștri. Apoi a repetat : „Alex, iubitule, i-ai dat lui Rosie vestea cea bună ?“

El doar a clipit din ochi, iar ea și-a încolăcit brațele în jurul lui și mi-a dat-o chiar ea. Se căsătoresc. Așa că m-am întors acasă.

Steph : Vai, Rosie.

Rosie : Dar ce naiba a fost cu tăcerea aceea ?

Steph : Cred că era ceva plăcut. Sună bine.

Rosie : Da, a fost plăcut.

Phil : Ce fel de tăcere ?

Alex : O tăcere ciudată.

Phil : Da, dar ce înțelegi prin ciudată ?

Alex : Neobișnuită, anormală.

Phil : Da, dar era de bine sau de rău ?
Alex : De bine.
Phil : Și asta e rău ?
Alex : Da.
Phil : Pentru că ?
Alex : Sunt logodit cu Sally.
Phil : Ai avut vreun moment de „tăcere“ cu ea ?
Alex : Avem momente de tăcere.
Phil : La fel și eu cu Margaret. Să știi că nu trebuie să vorbești întotdeauna.
Alex : Nu, asta a fost altceva, Phil. Nu a fost doar o tăcere, a fost o… nu știu ce.
Phil : La naiba, Alex.
Alex : Ști. Sunt foarte descumpănit.
Phil : OK, atunci nu te însura cu Sally.
Alex : Dar o iubesc.
Phil : Și atunci cum rămâne cu Rosie ?
Alex : Nu sunt prea sigur.
Phil : Atunci nu prea văd care e problema aici. Dacă ai fi fost îndrăgostit de Rosie și n-ai fi fost prea sigur de Sally, abia atunci ai fi avut o problemă. Însoară-te cu Sally și uită de blestemata aia de tăcere.
Alex : Phil, încă o dată m-ai ajutat să-mi limpezesc gândurile.

Dragă Rosie,

Regret ce s-a întâmplat. N-ar fi trebuit să pleci din Boston atât de repede ; am fi rezolvat noi lucrurile… Îmi pare rău că nu ți-am spus de Sally înainte ca tu să vii aici, dar am așteptat să o cunoști – nu voiam să-ți spun la telefon. Poate ar fi fost mai bine…

Te rog nu te îndepărta de mine. Nu mai știu nimic despre tine de câteva săptămâni. A fost minunat să te văd aici… te rog scrie-mi curând.

Cu dragoste,
Alex

Lui Alex, sau ar trebui să spun Doctorului Alex,
FELICITĂRI !
MERIȚI O STRÂNGERE PUTERNICĂ DE MÂNĂ…
AI REUȘIT ! ȘTIAM NOI
C-O SĂ REUȘEȘTI !
Felicitări cu ocazia absolvirii facultății Harvard, geniule !
Ne pare rău că n-am putut veni,
Cu dragoste, Rosie și Katie

Ai primit un mesaj urgent de la ALEX

Alex : Rosie, am vrut să fii prima persoană care să afle că am decis să fac chirurgie pe cord !

Rosie : Grozav, te plătesc bine ?

Alex : Rosie, nu e vorba despre bani.

Rosie : În lumea mea numai banii contează. Probabil pentru că mie îmi lipsesc. Să lucrez câteva ore pe zi la Randy Andy Paperclip Co. nu înseamnă așa de mulți bani.

Alex : În lumea mea contează viețile pe care le salvezi. Haide, spune-mi ce crezi ? Ești de acord cu alegerea mea ?

Rosie : Hm… cel mai bun prieten al meu, doctor de inimi. Ai aprobarea mea.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Mulțumesc

Ultima dată când am vorbit am uitat să-ți mulțumesc pentru felicitarea pe care mi-ați trimis-o tu și Katie. De fapt cam ăsta e singurul lucru pe care-l am aici în noul meu apartament. M-am mutat aici cu Sally acum câteva săptămâni. Te invit să vii aici cu Katie ca să-l vedeți oricând doriți. Ar fi prima dată când Katie s-ar sui într-un avion pentru a-și vizita nașul la Boston ! E un parc chiar vizavi cu un loc de joacă pentru copii. Lui Katie i-ar plăcea.

Apartamentul e micuț, dar oricum am ture atât de lungi la spital încât nu prea apuc să stau pe acasă. Mai am de ispășit o

sentință pe viață până când mă voi chema chirurg pe cord ! Între timp sunt plătit mizerabil și muncesc ca un sclav fără-ncetare.

Destul despre mine. Mi se pare că zilele astea vorbesc doar despre ce fac eu. Te rog să-mi scrii și să-mi spui cum îți mai merge. Nu vreau să te simți stânjenită, Rosie.

Mai vorbim,

Alex

Lui Alex

Crăciun Fericit !

Fie ca sărbătorile să fie pline de iubire și bucurie pentru tine și cei apropiați.

Cu dragoste Rosie& kAtIe

Rosie și Katie,

UN AN NOU FERICIT !

Fie ca acest an să vă aducă multă voie bună, iubire și fericire !

Cu dagoste,

Alex și Sally

Dragă Stephanie,

N-o să ghicești ce felicitare am primit azi-dimineață. Mi s-a făcut silă.

Tocmai făceam curățenie după petrecerea de Anul Nou – pe care mama și tata o organizează în fiecare an –, când și-a făcut intrarea triumfală pe covorașul de la intrare. Mare mirare că n-am auzit și sunet de trompete ! „Ta ta ta ! Anunțăm sosirea unei extrem de triste felicitări în versuri !“ (Apropo, la petrecere a fost și minunatul nostru unchi Brendan și se uita în decolteul meu ca de obicei. Întreba de tine… insistent. Doamne, e atât de ticălos.) Când am coborât la parter erau vreo zece milioane de sticle pe jos, așa că aproape m-am împiedicat de un joc de cunoștințe generale (da, a fost una dintre serile acelea). Peste tot prin sufragerie erau împrăștiate coifulețele acelea tâmpite din hârtie, atârnând de becuri, bălăcindu-se în farfurii cu sos, arătând extrem de dezgustător. Erau pocnitori de Crăciun peste

tot, cu tâmpeniile de jucărioare desprinse din ele, pe care nimeni nu le-ar fi putut folosi, ca niște mici torțe de mărimea unui deget și puzzle-uri cu doar două piese amestecate printre resturile de mâncare rămasă. Peste tot era o harababură de nedescris !

Pe bune Steph, când mama și tata erau plecați dădeam și noi cele mai nebunești petreceri, dar cel puțin nu ne comportam ca animalele de la fermă. În plus au țipat și au cântat (mă rog, încercau să cânte) și dansau (sau băteau din picioare într-un ritual de oameni nebuni) toată noaptea. Biata Katie era îngrozită de zgomot (evident nu seamănă cu mine !) și a plâns toată noaptea, așa că am lăsat-o să doarmă cu mine, drept care m-a lovit de vreo zece ori cu cotul în față. Până la urmă au început să plece rând pe rând pe la 6 sau 7 dimineața, iar eu de abia ațipisem când am fost trezită brusc de micul monstru care sărea pe mine cerând de mâncare.

Deci ce vreau să spun este că nu aveam dispoziția necesară pentru a primi ceea ce am găsit la ușă. Tâmplele îmi zvâcneau, eram obosită și după ce făcusem curățenie la parter (ceea ce e un lucru bun pentru că, în definitiv, e casa părinților, iar ei mă lasă să stau fără să plătesc chirie, așa că nu mă pot plânge) voiam doar să am un pic de pace și liniște ca să pot dormi.

Dar am primit felicitarea.

Pe prima pagină era o fotografie micuță cu Alex și Sally îmbrăcați în haine călduroase de iarnă cu mănuși, fular etc. Erau într-un parc acoperit de zăpadă și țineau în brațe un… om de zăpadă. Dracu' să-l ia de om de zăpadă.

Arătau grețos de fericiți. Două capete mici și fericite de Harvard. Uf ! Cât de trist poate fi să trimiți o poză de a ta și a prietenului tău construind un om de zăpadă !? Foarte, foarte trist. Așa de trist. Și în special să mi-o trimită mie ! Obraznicul ! Ar fi trebuit să-i trimit și eu o poză de-a mea împreună… împreună cu George (omul cu acadelele și singurul cu care mai vorbesc zilele astea), stând afară în frigul înghețat, sărind prin mlaștini. Cât de lipsit de sens li s-ar părea !

Doamne, o iau razna. Scuze. Trebuie să plec acum, înainte ca Katie să golească ce a mai rămas dintr-o sticlă cu vin roșu de pe jos.

A, apropo, mi-a făcut plăcere că l-am cunoscut pe Pierre după atâta timp. E chiar un tip drăguț. Ar trebui să veniți pe aici mai des împreună. Mi-a făcut plăcere că am mai schimbat o vorbă cu o persoană de vârsta mea.

An Nou Fericit. Cine o mai fi inventat și expresia asta ?

Cu dragoste, extrem pătrunsă de atmosfera veselă de sărbătoare, sora ta, Rosie.

Lui Rosie,

La mulți ani draga mea prietenă !

Bine ai venit în lumea celor de douăzeci și șase de ani !

Îmbătrânim, Rosie !

Scrie-mi mai des,

Cu dragoste,

Alex

LUI ALEX

ÎMPLINEC 7 ANI ȘI TE IVNIT LA ZIUA MEA PE 4 MAI LA MINE ACSĂ. O SĂ VINA UN MAJICIAN. DEABIA AȘTEPT. ÎNCEPE LA ORA 2 ȘI SE TERMINĂ LA 5.

CU DRAGOSTE,

KATIE

Dragă Katie,

Îmi pare rău că nu pot veni la ziua ta. Cred că o să vă distrați grozav cu magicianul. Vor veni așa mulți prieteni, că nici nu-mi vei simți lipsa !

Trebuie să lucrez la spital și nu pot să-mi iau vacanță. Le-am spus că e ziua ta, dar nici n-au vrut să mă asculte.

Totuși ți-am trimis o mică atenție. Sper să-ți placă. La mulți ani, Katie, și ai grijă de mama ta în locul meu ! Este o persoană deosebită.

Multă dragoste pentru tine și mama ta,

Alex

Lui Alex,

Mulțumesc pentu cadoul de ziua mea. Mămica a plâns când l-am deschis. N-am mai avut un medalion până acum. Fotografiile cu tine și cu mama sunt foarte mici.

Majicianul era ca lumea dar pretenul meu cel mai bun Toby a spus că știe că el trișează și le-a spus tuturor unde ascunsese cărțile. Omul nu s-a bucurat și s-a înfuirat pe Toby. Mama a râs atât de tare încât cred că majicianul n-a plăcut-o nici pe ea. Lui Toby îi place de mama.

Am primit multe cadouri frumoase dar Sinead și Avril mi-au adus același fel de carnețel. Eu și cu mama ne vom muta în curând. O să-mi fie dor de bunica și bunicul și ști că mama e tristă findcă am auzit-o azi noapte în pat plângând.

Dar nu ne mutăm departe. De la bunica și bunicul poți ajunge la noi acasă cu autobuzul. Nu e departe și suntem mai aproape de magazinele din oraș până unde putem merge pe jos.

E mult mai mică decât casa în care stăm acum. Mama e haioasă, îi spune cutie de pantofi ! Sunt 2 dormitoare iar bucătăria e micuță. N-ai loc decât să mănânci și să te uiți la tv. Avem balcon dar mama nu mă lasă acolo singură.

De la noi se vede parcul. Mama spune că parcul e grădina noastră și că avem cea mai mare grădină din lume.

Mămica a spus că pot să-mi fac în cameră orice culoare doresc. Cred că o s-o fac roz lila sau albastră. Toby spune să o vopsim în negru. E caragios.

Mama are un nou serviciu. Lucrează doar câteva zile pe săptămână așa că uneori vine să mă ia de la școală alteori nu poate. Mă joc cu Toby până vine ea acasă. Mama lui îl duce și îl aduce în fiecare zi spune că suntem prea mici ca să mergem singuri cu autobuzul. Nu cre că mamei îi place serviciul ei. E mereu obosită și pânge. Spune că ar prefera să fie din nou la școală și să facă dubla la mate. Nu ști ce înseamnă asta. Eu și Toby urâm școala dar el mă face să râd mereu. Mami spune că s-a săturat să se ducă iar la Miss Casey. Bunica și bunicul cred că e amuzant. Miss Casey are cel mai mare nas pe care l-am văzut vreodată. Ne urăște pe mine și pe Tobby. Cred că n-o place nici pe mama pentru că ele se ceartă când se întâlnesc.

Mama are o nouă prietină. Lucrează în aceeași clădire nu în același birou. S-au întâlnit în frig afară pentru că nu au voie să fumeze înăuntru. Mama spune că e cea mai bună prietenă a ei. O cheamă Ruby și e chiar amuzantă. Îmi place când vine pe la noi. Ea și mama râd mereu. Îmi place când vine Ruby pe aici pentru că mama nu mai plânge.

Acum e soare în dublin. Am fost cu mama de câteva ori la Portmarnock Beach. Luăm autobuzul care e întotdeauna aglomerat plin de oameni în costume de baie care mănâncă înghețată și ascultă muzica tare. Mie îmi place pe platforma de sus a autobuzului. Stau în față și mă prefac că șofez iar lui mama îi place să se uite la apă tot drumul. Învăț să înot. Dar trebuie să-mi țin brasardele pe mine în apă. Mama spune că ar vrea să stea pe plajă. Spune că i-ar plăcea să locuiască într-o scoică !

Când vii să ne vezi ? Mama spune că te însori cu o fată pe care o cheamă Târfa. Ce nume caraghios.

Cu dragoste,

Katie

Capitolul 9

Ai primit un mesaj urgent de la Ruby
Ruby : Hei, tu, fericită zi de luni.
Rosie : O, grozav. Stai un pic numai să iau șampania.
Ruby : Ce-ai făcut în weekend ?
Rosie :Vai, stai să vezi ! *Muream* de nerăbdare să-ți spun toată dimineața. E atât de palpitant. N-o să-ți vină să *crezi*…
Ruby : Simt sarcasmul. Stai să ghicesc. Te-ai uitat la TV.
Rosie :V-o prezentăm pe Ruby… și puterile ei de medium. A trebuit să-l ascult cu volumul dat la maximum, ca să nu se mai audă strigătele isterice ale familiei vecine. Într-o bună zi o să se omoare unul pe celălat. De abia aștept. Biata Katie nu înțelegea ce se întâmplă, așa că am trimis-o acasă la Toby.
Ruby : Sincer, unii oameni nu înțeleg cuvântul DIVORȚ ?
Rosie : Ha, ha, e un cuvânt magic pentru tine.
Ruby : Aș aprecia dacă nu ai mai face haz de un moment devastator de dificil din viața mea, care m-a lăsat extrem de mâhnită și secătuită emoțional.
Rosie : O, mă lași ? Ziua în care ai divorțat a fost cea mai fericită zi din viața ta. Ai cumpărat cea mai scumpă sticlă de șampanie, ne-am îmbătat, am ieșit prin cluburi, iar tu ai agățat cel mai urât bărbat din lume.
Ruby : Ei bine, oamenii au diverse moduri de a-și exprima durerea…
Rosie : Ai terminat de introdus tot textul pe care ni l-a dat ticălosul de Randy Andy ?
Ruby : Nu, dar tu ?
Rosie : Nu.
Ruby : Bine, atunci hai să ne premiem cu o pauză de cafea. N-ar trebui să ne ostenim din cale-afară. Am auzit că e periculos. Îți aduci țigările ? Eu mi le-am uitat.

Rosie : Da, ne vedem jos în cinci minute.
Ruby : Ne întâlnim acolo. Doamne ce palpitant. Niciuna dintre noi nu s-a mai întâlnit cu cineva de mult timp.

Ai primit un mesaj urgent de la : RUBY.
Ruby : Pe unde naiba ai umblat ? Te-am așteptat în cafenea o jumătate de oră ! A trebuit să mă forțez să mănânc două brioșe cu ciocolată și o felie de plăcintă cu mere.
Rosie : Îmi pare rău. Randy Andy nu m-a lăsat să plec din birou.
Ruby : O, te ține ca pe un sclav ! Ar trebui să te plângi la Conducere, ca să-l dea afară pe ticălos.
Rosie : El e conducerea.
Ruby : A-ha.
Rosie : Totuși, ca să fim sincere Ruby, o fi el o jigodie dar ne-am luat pauză acum o oră… și era a treia în mai puțin de trei ore…
Ruby : Te transformi într-unul de-ai lor !
Rosie : Ha, ha ! Am un copil de hrănit.
Ruby : Și eu am.
Rosie : Copilul tău se hrănește singur, Ruby.
Ruby : A, lasă-l în pace pe grăsanul meu. E copilul meu și îl iubesc necondiționat.
Rosie : Are șaptișpe ani.
Ruby : Da, și e destul de mare să aibă un copil dacă m-aș lua după tine…
Rosie : O să-i fie bine dacă n-o să meargă la bal cu cel mai neinteresant bărbat din lume, cu cea mai urâtă față. Așa nu va trebui să bea atâta alcool încât să-i vină rău și aburii lui să-l facă să creadă că e cel mai frumos și mai amuzant și… restul îl știi.
Ruby : Vrei să sugerezi că fiul meu ar putea avea o relație homosexuală la balul absolvenților ?
Rosie : Nu, voiam să spun că…
Ruby : Știu ce vrei să spui, numai că bietul meu fiu ar putea fi exact persoana de care fetele s-ar îndrăgosti doar dacă ar bea alcool în exces.

Rosie: RUBY!! N-ai voie să spui asta despre fiul tău!
Ruby: De ce nu? Îl iubesc din inimă, dar bată-l norocul, nu s-a născut cu aspectul mamei lui. Lasă asta, deci când o să mai ieși și tu în oraș cu *cineva, oricine*?
Rosie: Ruby *nu* vreau să o luăm de la capăt cu chestia asta. Toți cei cu care ai încercat să mă cuplezi erau niște ciudați! Nu știu unde-i cunoști pe tipii ăștia și de fapt cred că nici *nu vreau* să știu, dar după weekendul trecut te asigur că nu vreau să mai merg la Joys în viața mea. În definitiv, tu vorbești? Când ai avut ultima dată o întâlnire?
Ruby: Asta e cu totul altceva. Sunt o femeie cu zece ani mai în vârstă decât tine, care a trecut printr-un divorț dificil de un ticălos egoist și am un fiu de șaptesprezece ani care comunică cu mine doar monosilabic. Cred că e fiul unei maimuțe (de fapt sunt convinsă de asta). Eu n-am timp de un bărbat!
Rosie: Nici eu n-am.
Ruby: Rosie, scumpa mea, ai douăzeci și șase de ani, mai ai cel puțin zece ani înainte să ți se încheie viața. Ar trebui să ieși și să te distrezi, să nu mai lași greutatea lumii pe umerii tăi. Aia e treaba mea. Și nu-l mai aștepta.
Rosie: Pe cine să nu-l mai aștept?
Ruby: Pe Alex.
Rosie: Nu știu despre ce vorbești. Nu-l aștept pe Alex!
Ruby: Ba da, draga mea prietenă. Trebuie să fie un tip pe cinste pentru că nimeni nu se poate măsura cu el. Și știu că asta faci de fiecare dată când cunoști pe cineva: compari. Sunt sigură că e un prieten extraordinar și sunt convinsă că-ți spune lucruri drăguțe și încântătoare. Dar el nu-i aici. E la mii de mile depărtare lucrând ca doctor într-un mare spital și locuiește într-un apartament elegant cu logodnica lui șic. Nu cred că se gândește să părăsească prea curând toate astea pentru a se întoarce la o mamă care-și crește singură copilul, care locuiește într-un apartament micuț, are un rahat de slujbă câteva ore pe săptămână într-o fabrică de agrafe de birou, cu o prietenă trăsnită care-i trimite e-mailuri în fiecare secundă. Așa că nu mai aștepta și mergi mai departe. Trăiește-ți viața.
Rosie: Nu aștept.

Ruby : Rosie…
Rosie : Trebuie să mă întorc la lucru.
Rosie s-a deconectat.

Dragă Rosie și Katie Dunne,
Shelly și Bernard Gruber vă invită cu bucurie la nunta iubitei lor fiice, Sally cu Alex Stewart.

De la Stephanie
Către Rosie
Subiect : Re : Nu merg la nunta lor cu niciun chip !

M-a supărat foarte mult ultima ta scrisoare ! Nu poți lipsi de la nunta lui Alex ! Ar fi ceva de neimaginat !

Vorbim aici de Alex ! Alex, băiatul care dormea într-un sac de dormit pe jos la tine în cameră, cel care se furișa în camera mea ca să-mi citească jurnalul și ca să-mi umble în sertarul cu lenjerie ! Micul Alex pe care-l urmăreai și pe care-l împușcai cu o banană pe post de pistol ! Alex, care ți-a fost coleg de bancă timp de doisprezece ani !

A fost alături de tine când ai născut-o pe Katie. Te-a susținut în tot acest timp, deși sunt sigură că îi era și lui greu să se adapteze la faptul că micuța Rosie, care a dormit într-un sac de dormit *la el* în cameră, urma să aibă un *copil*.

Du-te la el, Rosie. Sărbătorește cu el. Împărtășește-i bucuria și încântarea. Împărtășește totul cu el, Katie. Fii fericită ! Te rog ! Sunt sigură că el are nevoie de tine acum. E un pas uriaș pentru el și are nevoie ca prietena lui cea mai bună să fie alături de el. Învață să o cunoști și pe Sally, deoarece acum ea este persoana cea mai importantă din viața lui. La fel cum el a învățat să o cunoască pe Katie – cea mai importantă ființă din viața ta. Știu că nu vrei să auzi asta dar, dacă n-o să te duci, vei pune capăt unui lucru care a fost și încă este una dintre cele mai puternice prietenii pe care le-am văzut vreodată.

Știu că ești jenată de ceea ce s-a întâmplat acum câțiva ani când ai fost acolo, dar înghite-ți mândria, bărbia sus. Vei fi la

nuntă pentru că Alex vrea ca tu să fii acolo pentru el ; vei fi acolo pentru că simți și tu nevoia de a fi acolo pentru tine.

Ia decizia corectă, Rosie.

Dragă Rosie,

Hei, tu ! Precis ai primit invitația noastră minunată pentru care Sally a avut nevoie de trei luni ca să o aleagă. De ce, nu știu, dar se pare că o invitație crem cu o bordură aurie era mult mai deosebită decât o invitație albă cu o bordură aurie… voi femeile…

Nu ști dacă ar trebui să mă îngrijorez sau nu, dar se pare că mama lui Sally nu a primit un răspuns până acum ! Acum eu ști că nu-mi trebuie niciun răspuns de la tine pentru că presupun că vei fi acolo !

Motivul pentru care îți scriu și nu te sun este că vreau să-ți dau timp să te gândești la ceea ce te rog. Eu și Sally am fi onorați dacă i-ai permite lui Katie să prindă florile în piept invitaților. Vrem să știm cât mai repede, astfel încât Sally și Katie să poată alege împreună o rochie. Cine ar fi crezut că se va întâmpla asta vreodată, Rosie ? Dacă cineva ne-ar fi spus acum zece ani că fiica ta va prinde florile în piept invitaților la nunta mea am fi râs de cât de ridicol ni s-ar fi părut. Deși mie și lui Sally ne-a luat cam mult să ajungem să ne putem căsători – așa e cu programul încărcat al doctorilor care ne guvernează viețile !

A doua întrebare pe care voiam să o pun este una la care știu că va trebui să reflectezi. Tu ești cea mai bună prietenă a mea, Rosie ; asta fără nicio îndoială. N-am aici niciun prieten foarte bun, nimeni care să se poată compara cu ceea ce însemni tu pentru mine, de aceea n-am un cavaler de onoare. Vrei să fii tu domnișoara mea de onoare ? Vrei să stai alături de mine la altar ? Ști sigur că voi avea nevoie de tine acolo ! Și sunt încredințat că vei organiza o petrecere a burlacilor mult mai reușită decât oricare dintre prietenii mei de aici !

Gândește-te și anunță-mă. Și spune da !

Toată dragostea pentru tine și Katie,

Alex

Ai primit un mesaj urgent de la : ROSIE
Rosie : N-o să-ți vină să crezi.
Ruby : Te duci la o întâlnire.
Rosie : Nu, ceva incredibil. Alex mi-a cerut să fiu „domnișoara“ lui de onoare.
Ruby : Asta presupun că înseamnă că o să stai în stânga lui la biserică ?
Rosie : Ăă, nu… la dreapta.
Ruby : Dar fratele lui ?
Rosie : El se va ocupa de invitați.
Ruby : Deci e hotărât să meargă până la capăt ?
Rosie : Da, așa se pare.
Ruby : Dragă, cred că nu trebuie să-l mai aștepți acum.
Rosie : Știu, cred că așa ar trebui.

Capitolul 10

Discursul meu ca „domnișoară de onoare“.

Bună seara, tuturor. Mă numesc Rosie și, după cum vedeți, Alex a decis să nu meargă pe drumul tradițional și mi-a solicitat să fiu domnișoara lui de onoare. Dar știm cu toții că azi acest titlu nu îmi aparține. Îi aparține lui Sally pentru că e clar : ea e doamna lui de onoare.

M-aș putea numi „cea mai bună prietenă“, dar știm că de azi nici asta nu se mai referă la mine. Și acest titlu îi aparține lui Sally.

Dar ceea ce nu-i aparține lui Sally este o viață de amintiri cu Alex de când era copil, Alex adolescentul și Alex aproape bărbatul, perioadă de care ar fi preferat ca eu să fi uitat, dar de care vă voi povesti acum. (Sper că aici vor râde.)

Îl cunosc pe Alex de la cinci ani. Am ajuns la școală în prima zi cu ochii roșii de plâns, cu nasul roșu și cu o întârziere de o jumătate de oră. (Sunt aproape sigură că Alex va striga „Și ce e nou în asta ?“)

Mi s-a spus să iau loc în ultima bancă alături de un băiețel urât mirositor, care pufnea pe nas, cu părul vâlvoi, extrem de îmbufnat și care refuza să mă privească sau să-mi vorbească. L-am urât pe băiețelul acesta.

Știu că și el mă ura, iar faptul că mă lovea cu picioarele pe sub bancă și-i spunea învățătoarei că îi copiam tema era un semn că avea gură mare. Am stat în aceeași bancă timp de doisprezece ani plângându-ne de școală, de prieteni și de prietene, dorindu-ne să creștem mari și să fim mai înțelepți, să terminăm școala, visând la o viață în care nu vom mai avea două ore de matematică luni dimineața.

Acum Alex are acea viață și sunt atât de mândră de el. Sunt atât de fericită că și-a găsit cea mai bună femeie și cea mai bună prietenă în micuța, cerebrala și plicticoasa Sally.

Haideți să ridicăm paharele și să toastăm pentru prietenul meu, Alex, și noua lui cea mai bună prietenă, doamnă de onoare și soție, Sally, și să le dorim noroc și fericire în viitor.

Pentru Alex și Sally !

SAU CEVA ÎN GENUL ĂSTA. CE CREZI, RUBY ?

Ai primit un mesaj urgent de la : RUBY

Ruby : Beah, câh, beah ! O să le placă. Mult noroc, Rosie. Să nu plângi și SĂ NU bei.

Dragă Rosie,

Salutări din Seychelles ! Rosie, mulțumesc mult pentru săptămâna trecută ! M-am distrat atât de bine ! Nu credeam că o să-mi placă la nunta mea, dar tu chiar ai făcut-o amuzantă. Să nu-ți faci griji, nu cred că cineva a observat că ai fost amețită toată ceremonia (poate au observat când ai ținut toastul, dar ai fost haioasă), dar nu cred că preotul a fost prea impresionat când tu ai sughițat chiar înainte ca eu să răspund „Da“ !

Nu mi-aduc prea bine aminte de noaptea burlacilor, dar aud că a fost un real succes. Băieții povestesc întruna de ea. Cred că Sally este un pic supărată că a trebuit să se mărite cu un bărbat cu o singură sprânceană și nu-mi pasă cine ce spune, știu că tu ai făcut-o ! Toate fotografiile noastre de nuntă sunt făcute din partea stângă a feței mele, dar nu contează : Sally spune că aceea e cea mai bună parte a mea. Spre deosebire de tine care spui că cea mai bună parte a mea e ceafa.

Nunta a decurs foarte bine, nu-i așa ? Am crezut că o să fiu un pachet de nervi, dar tu m-ai făcut să râd atât de mult, încât asta m-a ajutat să scap de tensiunea nervoasă. Deși n-ar fi trebuit să râdem când s-au făcut fotografiile, mă îndoiesc că vor exista printre ele vreunele în care fețele noastre, a ta și a mea, să nu fie deformate de râs. Familia lui Sally a spus că ești extraordinară. Nu au fost prea încântați de ideea că voi avea o domnișoară de

onoare, dar tatăl lui Sally a spus că te-ai descurcat de minune. E adevărat că l-ai pus să dea pe gât un pahar de tequila ?!

Părinții mei au fost atât de bucuroși să vă revadă pe tine și pe Katie. Mă bucur că Katie a purtat medalionul pe care i l-am dăruit de ziua ei. E ciudat : mama spune că Katie seamănă exact cu tine atunci când aveai șapte ani. Cred că spera în secret că ești chiar tu și că eu am aceeași vârstă. A plâns foarte mult în ziua aceea ! Dar nu mai încetau să spună cât de bine arătai în rochie ! De parcă tu erai mireasa !

Chiar că erai frumoasă, Rosie ! Nu cred că te-am mai văzut până acum în rochie (oricum, nu de când aveai vîrsta lui Katie). Presupun că te-aș mai fi putut vedea dacă aș fi ajuns la Balul Absolvenților cu ani în urmă. Doamne, auzi-mă ! Parcă aș fi un bătrân care-și trece viața în revistă !

Toată lumea a apreciat la unison că ai ținut un toast excelent. Cred că toți prietenii mei s-au îndrăgostit de tine. Și nu, n-o să-ți dau numerele lor de telefon. Apropo, Rosie, ai fost domnișoara mea de onoare în acea zi și încă ești cea mai bună prietenă. Așa vei fi mereu. Am vrut să ști asta.

Viața de cuplu merge bine până acum. Ne-am căsătorit de numai zece zile, așa că, până acum nu ne-am certat… decât de zece ori. Ha ha ! Sunt sigur că cineva mi-a spus că ăsta e un lucru sănătos într-o relație… așa că nu-mi fac griji. Locul în care petrecem luna de miere e fabulos și mă bucur că e așa, pentru că ne-a costat o avere. Stăm într-o colibă din lemn care se înalță pe niște stâlpi din lemn chiar deasupra apei. E superb. Apa are chiar culoarea aceasta verde-turcoaz pe care o vezi la fundul apei printre peștii multicolori. E ca în paradis : ți-ar plăcea. Acesta e hotelul la care ar trebui să lucrezi tu, Rosie. Imaginează-ți să ai plaja drept birou…

Ca să fiu sincer, mi-ar plăcea să lenevesc pe plajă și să beau cocktail-uri toată ziua, dar Sally vrea mereu să facem ceva, așa că în fiecare secundă mă trage în mare sau mă trezesc zburând agățat de cine știe ce drăcie. Nu m-ar surprinde dacă ar vrea să luăm masa sub apă, în timp ce facem scufundări.

Ți-am luat cadouri ție și lui Katie, și sper că le-ai primit în stare bună și că nu s-au sfărâmat în pachet. Aici se spune că sunt

talismane norocoase și ști că ție îți plăcea să culegi scoici de pe plajă atunci când eram mici, așa că acum poți să le porți la gât pe cele mai frumoase.

Acum trebuie să plec. Se pare că n-ar trebui să trimiți ilustrate când ești în luna de miere, darămite să scrii romane de scrisori (asta crede Sally, așa că trebuie să plec). Cred că vrea iar să facă ceva nebunesc, cum ar fi să fie trasă pe schiuri pe apă de un delfin.

Doamne, iartă-mă, în ce m-am băgat ?

Cu dragoste,

Alex

P.S. Mi-e dor de tine !

Ai primit un mesaj urgent de la RUBY.

Ruby : Te-am zărit pe geam când veneai la serviciu – ce naiba porți la gât ? Scoici ?

Rosie : Aduc noroc.

Ruby : A-ha. Și ai avut noroc până acum ?

Rosie : N-am pierdut autobuzul azi-dimineață.

Ruby : A-ha.

Rosie : Mă enervezi.

Rosie s-a deconectat.

De la : Rosie
Către : Ruby
Subiect : N-o să-ți vină să crezi !

Îți trimit pe fax o scrisoare pe care Sally i-a trimis-o lui Katie. Să-mi spui ce crezi despre ea.

Dragă Katie,

Îți mulțumesc pentru că ai prins flori în piept invitaților. Toată lumea a spus că erai foarte frumoasă, ca o adevărată prințesă.

Eu și Alex suntem acum în vacanță într-un loc numit Seychelles, chiar unde i-ar plăcea mamei tale să trăiască. Spune-i că aici e frumos, soare și foarte cald și arată-i fotografia în care eu stau la

plajă cu Alex ca să vadă și ea cum e aici. Suntem foarte fericiți și foarte îndrăgostiți.

Îți trimit și o fotografie de la nuntă cu tine, cu Alex și cu mine ca să o înrămezi și să o pui la tine acasă. Sper că-ți place. Mai dă-ne câte un telefon.

Cu dragoste,
Sally

Ai primit un mesaj urgent de la : RUBY

Ruby : După cum se pare, cățeaua își marchează teritoriul în jurul bărbatului ei.

Rosie : Trimițând o scrisoare unei fetițe de șapte ani ?!

Ruby : Evident știa că va ajunge în mâinile tale. Asta e o cruzime. Nu-ți face griji din pricina lui. Sally. Încearcă doar să te facă să înțelegi cine e acum femeia din viața lui Alex. Dar nu înțeleg de ce ? Ai făcut tu ceva ca să se simtă amenințată ?

Rosie : Nici gând ! Cum aș putea ?

Ruby : Rosie !

Rosie : OK, în fine, poate s-a simțit un pic amenințată de faptul că eu și Alex ne-am distrat mai bine la nuntă decât ea.

Ruby : Bingo !

Rosie : Da, dar așa suntem noi mereu, Ruby. Nu flirtam, nu era nimic altceva. Doar pură fericire. Totuși, ea n-a schițat nici măcar un zâmbet toată ziua. Stătea îmbufnată și cu fălcile încleștate.

Ruby : OK, te cred, dar milioane de alți oameni nu te-ar crede. Oricum, nu te lua la harță cu ea, doar ignor-o.

Rosie : A, nu-ți face griji, n-o să-i răspund. Îmi pare rău doar că femeia asta proastă nu a avut bunul-simț să îmi lase fiica în pace cu nesiguranța ei.

Ruby : Katie n-o să pățească nimic. E o fată isteață. La fel ca mama ei.

Dragă Sally,

Mulțumesc pentru scrisoare. Mă bucur că ți-a plăcut rochița mea, dar în locul tău la nunta mea aș fi purtat o rochie frumoasă, așa cum a fost rochia mamei. Toată lumea spunea că se asorta

foarte bine cu smochingul lui Alex. Arătau atât de bine împreună, nu crezi ? I-am arătat mamei și lui Toby (cel mai bun prieten al meu) poza cu tine și cu Alex pe plajă iar Toby a spus că speră că nu te doare pielea roșie de la soare. Părea că te-ai ars rău.

Cam asta ar fi. Acum trebuie să plec pentru că în curând va veni pe la noi noul prieten al mamei. Transmite-i lui Alex salutări din partea mamei mele și a lui Toby.

Cu dragoste, de la Katie.

Capitolul 11

De la Alex
Către Rosie
Subiect : Prieten secret

M-am întors din luna de miere ; domniță vicleană nu mi-ai spus că ai un prieten ! Sally de abia aștepta să-mi spună, ceea ce mi s-a părut un lucru drăguț. Nu mi-am dat seama că Sally și Katie își scriau una alteia, tu știai ?

De ce nu mi-ai spus la nuntă niciun cuvânt despre tipul ăsta ? De obicei îmi spui totul. Haide ! Cum e ? Cum îl cheamă ? Unde l-ai cunoscut ? Cum arată ? Cu ce se ocupă ? Sper că are o grămadă de bani și că se poartă bine cu tine, altfel vin să-l iau de guler.

Trebuie să mă întorc în Dublin ca să-l cunosc pe tipul ăsta ; ca să mă asigur că pot să-ți dau aprobarea mea ca cel mai bun prieten. Oricum, dă-mi toate detaliile (mă rog, poate nu chiar toate).

Bună, Stephanie,

Îți scriu ca să aflu ce mai faci, iubito și ca să-ți dau câteva vești bune. Sunt sigură că Rosie nu ți-a spus încă fiindcă nu prea vrea să vorbească despre asta, dar a cunoscut pe cineva ! Suntem cu toții foarte încântați. Pare atât de fericită, ochișorii ei albaștri nu mai par acum atât de triști și pășește mai vioi acum. Seamănă mai mult cu Rosie cea de odinioară.

Deci l-a adus acasă aseară la cină și trebuie să spun că este un om încântător. Se numește Greg Collins și este director într-o bancă AIB în Fairview.

E puțin mai înalt decât Rosie, cu o față plăcută. Are treizeci și ceva de ani cred și se poartă minunat cu Katie. Au petrecut

toată seara tachinându-se, ceea ce ne-a amuzat teribil. După cum știi, lui Rosie îi este greu să întâlnească pe cineva care să-i placă și ei, având în vedere că trebuie să fie cineva cu care să se înțeleagă și Katie. Dar trebuie să nu facă compromisuri, i-am spus de nenumărate ori. Prea adesea s-a dus la întâlniri cu toți ceilalți doar pentru că Katie îi plăcea. În cazul ăsta, așa cum am spus, Katie îl adoră pe Greg. Sunt atât de încântată că Rosie pare să-și fi găsit în fine un tip simpatic.

Cum mai e pe la tine la serviciu ? Tot ocupată ? Să nu tragi de tine așa tare la restaurantul ăla scumpa mea, trebuie să te mai și bucuri de viață. Tatăl tău și cu mine ne gândeam să venim în curând pe la tine într-o mică vacanță – ai fi de acord ? Scrie-ne când ești liberă și ne vom încadra în timpul acela. Salută-l pe Pierre din partea noastră. Așteptăm cu nerăbdare să te vedem.

Cu dragoste,

Mama

De la Rosie
Către Alex
Subiect : Re : Prieten secret !

Ups, secretul meu a ieșit de acum la iveală, mulțumită lui Katie și gurii ei sparte ! Păi nu ți-am spus nimic despre Greg (așa-l cheamă) la nunta ta pentru că atunci încă nu ieșisem împreună ! Ne-am cunoscut la clubul de noapte Văcuța dansatoare (e o poveste foarte lungă !), chiar înainte să vin la tine la Boston, iar el mi-a cerut numărul de telefon ca să mă invite în oraș, dar eu am spus „nu“ ! Dar probabil că după nunta ta am avut o izbucnire sentimentală și l-am sunat eu ca să ieșim în oraș !

O, Alex, au fost niște mese copioase cu vinuri deosebite, ca niciodată ! M-a dus la restaurante despre care citisem doar în reviste, iar el e teribil de romantic, dar mi-ai spus să nu-ți dau toate detaliile, așa că n-o să-ți povestesc ce weekend am petrecut undeva la țară… Bun, deci ai vrut să știi totul despre el, iată. Are treizeci și șase de ani, lucrează la o bancă din Fairview. Nu e prea înalt, cam cât mine, ceea ce nu înseamnă că e înalt, dar… Deci, dacă ar fi să stea lângă tine, ai avea o priveliște grozavă a

cheliei lui. Dar are părul de culoarea nisipului și ochi strălucitori albaștri.

Îi aduce lui Katie de fiecare dată mici cadouri și, deși știu că n-ar trebui să facă asta, îmi place să văd că o răsfață, pentru că eu nu prea am putut face lucrul ăsta în toți acești ani. Nu-mi vine să cred că am cunoscut în sfârșit un bărbat pe care nu-l deranjează că am o fetiță ; toți ceilalți se uitau la mine ca și cum aș fi avut o boală molipsitoare când le spuneam, și găseau dintr-odată o scuză ca să plece de la masa mea. De altfel nu-mi vine să cred că eu și Katie ne-am pus de acord asupra aceluiași bărbat. Părea să-i placă doar bărbații tineri și frumoși, probabil cei pe care i-ar fi ales pentru ea. Totuși, trebuie să fiu realistă. Nu-mi pot permite să fac mofturi. Ideea ei despre un partener de viață grozav era cineva care să se joace cu ea tot timpul, să se strâmbe, să vorbească cu voci cavernoase și să poarte haine colorate, ca la emisiunile TV de sâmbătă dimineața.

Mă rog, se pare că l-am găsit. Este foarte generos, atent și grijuliu și cred că am mare noroc că l-am întâlnit. S-ar putea să nu dureze, dar îmi place așa cum e, Alex. Știu că am fost teribil de descurajată în trecut, nu știu… cam zece ani (!) dar acum mi-am dat seama că eu și Katie suntem o echipă și cine nu ne iubește pe amândouă, ducă-se pe pustii !

Dar cred că am întâlnit omul care ne iubește. Ține-mi pumnii strânși.

P.S. Am observat că nu mai vorbești de Irlanda ca și cum ar fi acasă. Probabil inima ta e, în sfârșit, la Boston.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Ooo, Rosie e îndrăgostită !

Ooo, se pare că Rosie s-a îndrăgostit !

De un director de bancă care merge în cluburi gen Vaca dansatoare ? Ce fel de director de bancă (sau ce fel de bărbat) merge la Vaca dansatoare ? Se pare că tu și prietena ta Ruby ați luat-o razna rău de tot, așa că nu mă mai aștept la altceva bun de la

voi. Dar nu știu ce să spun, nu sunt convins că acest om este cel potrivit pentru tine.

Și vreau să-ți spun că m-am simțit puțin jignit de ultima ta scrisoare. Ce vrei să spui cu fraza „Nu-mi vine să cred că am cunoscut în sfârșit un bărbat pe care nu-l deranjează că am o fetiță"? Cred că știi că te-am susținut întotdeauna pe tine și pe Katie – sunt sigur că am făcut-o. Ori de câte ori am posibilitatea te vizitez și te duc în restaurantele care-ți plac și îi aduc finuței mele cadouri.

Acum însă trebuie să plec. Am lucrat două ture la spital așa că sunt extrem de obosit.

De la Rosie
Către Alex
Subiect: Mulțumesc, domnule Suporter

Vai, mulțumesc, domnule Suporter, că ești atât de bucuros pentru mine. În caz că n-ai observat, tu și cu mine nu suntem implicați într-o relație romantică. Da, ești un prieten minunat (generos și care mă ajută), dar nu ești aici cu mine în fiecare zi. Sunt sigură că înțelegi că a-ți găsi un prieten și a-ți găsi un partener sunt două lucruri complet diferite. Tu mă accepți așa cum sunt, unii bărbați nu. Sper că îți merge bine în căsnicie!

Ai primit un mesaj urgent de la: RUBY
Ruby: Ce i-a spus Katie lui Sally?
Rosie: Știu, e o nebunie, nu-i așa? Iar Katie i-a scris scrisoarea după ce avusesem o singură întâlnire cu Greg!
Ruby: Înseamnă că-l place mult dacă a făcut această mărturisire așa curând. Măcar așa Sally n-o să mai creadă acum că vrei ca prin viclenie să pui mâna pe soțul ei.
Rosie: A, cui îi mai pasă? Îl am pe Greg.
Ruby: Mi se face silă. V-ați transformat într-unul dintre acele cupluri bolnăvicioase pe care le urâm. Voi doi vă purtați ca niște adolescenți care s-au îndrăgostit. Cred că va trebui să găsesc o altă prietenă necăsătorită ca să nu mă simt ca a treia roată la căruță, data viitoare când mai ieșim în oraș.

Rosie : Ești o mincinoasă ! Te distrai de minune cu toți tipii ăia de fiecare dată când te priveam. Erai în centrul atenției !
Ruby : Ei, făceam ceea ce trebuia… Mă rog, probabil că m-ai zărit și pe mine în rarele ocazii în care îți desprindeai buzele de cele ale lui Greg. O, apropo, m-a sunat tipul ăla aseară și mă gândeam să…

Ai primit un mesaj urgent de la : GREG
Greg : Bună, frumusețe. Cum îți mai merge ?
Rosie : O, bună ! La fel ca de obicei… acum însă mai bine !
Ruby : Hei, mai ești acolo sau te-a atacat Randy Andy ?
Rosie : Scuze, Greg, doar o clipă. Sunt online și cu Ruby !
Greg : Voi două lucrați ceva vreodată ?
Rosie : Suficient cât să nu fim date afară.
Greg : Îți scriu mai târziu.
Rosie : Nu, nu ! Nu face asta ! Sunt în stare să port două conversații în același timp. În plus, chiar voiam să stăm de vorbă iar dacă-i spun lui Ruby o să fie și mai supărată pentru că am devenit unul de-ai lor…
Greg : Ce înseamnă „unul de-ai lor“ ?
Rosie : Parte a elitei cuplurilor secrete.
Greg : A, despre asta era vorba… sigur, ce prost am fost.
Rosie : Iartă-mă Ruby, Greg îmi trimite și el mesaje, așa că mai așteaptă-mă câteva minute.
Ruby : Voi doi nu puteți trăi unul fără celălalt câteva ore ?
Rosie : Nu !
Ruby : Mi-e dor de Rosie. Cine ești tu și ce-ai făcut cu prietena mea care ura bărbații ?
Rosie : Nu-ți face griji, e tot aici, dar a luat o binemeritată pauză. Deci ce spuneai de tipul pe care l-ai cunoscut aseară ?
Ruby : A, da, îl cheamă Ted (ca ursulețul Teddy), e supraponderal, dar și eu sunt, așa că ce mai contează ; ne putem lovi cu burțile unul de celălalt. E șofer de camion și părea un tip drăguț, pentru că îmi cumpăra de băut întruna, ceea ce-l așază foarte sus pe scara valorilor mele despre un Om Cumsecade. În plus a fost singura persoană din club care nu m-a ignorat aseară.
Rosie : O, îmi pare rău, dar știi cum e când cunoști pe cineva nou : vrei să știi totul despre el.

Ruby : Nu, eu chiar nu vreau să știu totul despre Ted… nu vreau să mă îndepărtez de el.

Rosie : Și ce faci diseară, Greg ?
Greg : Rosie, draga mea, sunt al tău. Nu vrei să iau o sticlă de vin, ceva de mâncare la pachet și să stăm acasă ? Lui Katie îi putem lua un DVD sau altceva.
Rosie : Mda, sună bine ! Iar Katie va fi încântată să te vadă.

Ruby : Deci ce zici, să-l sun ?
Rosie : Pe cine ?
Ruby : TED !
Rosie : A, da, sigur ! Ieșiți în oraș. Kevin o să stea cu copiii iar noi putem ieși toți patru. De când îmi doresc să fac asta !
Ruby : A, te rog, inocentă și lipsită de experiență ce ești ! Ted și Greg n-au aboslut nimic în comun. Sunt ca creta și cașcavalul : un director de bancă și un potențial hoț. Se vor urî unul pe celălalt, atmosfera va fi stânjenitoare, nimeni nu va vorbi și n-o să auzi decât molfăitul fălcilor într-o tăcere asurzitoare, ca un fel de tortură chinezească, vom refuza să luăm desertul, vom sări peste cafea, vom plăti, o vom întinde pe ușă, ne vom simți ușurați și ne vom promite să nu ne mai întâlnim vreodată.
Rosie : Ce zici de vineri ?
Ruby : De acord.

Greg : Sper că Ruby nu s-a supărat pe noi după seara trecută ; am cam stat într-o lume a noastră.
Rosie : Fii serios, nu s-a supărat deloc. A cunoscut un tip pe nume Teddy Bear. Apropo, ești liber vineri seara ca să ieșim undeva să mâncăm toți patru ? Asta dacă fac rost de baby sitter pentru Katie.
Greg : O cină cu Ruby și un tip numit Teddy Bear. Sună interesant.

Rosie : Greg a spus că e liber ca să luăm masa vineri seara.
Ruby : Asta e foarte bine, dar nu l-am întrebat încă pe Ted. Ce a spus Alex de faptul că ești îndrăgostită de Greg ?
Rosie : Dar nu i-am spus că aș fi îndrăgostită, Ruby ! Greg și cu mine încă nu ne-am declarat iubire unul altuia ! Dar Alex mi-a trimis o scrisoare ciudată, spunându-mi că după părerea

lui, Greg e un tip ciudat și că se simte jignit că eu nu cred că el m-a susținut pe mine și pe Katie. O luase un pic razna, ca să fiu sinceră, dar nu l-am băgat în seamă pentru că făcuse de gardă toată noaptea la spital și era obosit.
Ruby : A-ha.
Rosie : Ce înseamnă asta ?
Ruby : Exact ce am bănuit. E gelos.
Rosie : Alex nu e gelos !
Ruby : Alex e gelos pe relația ta cu Greg ; se simte amenințat.

Greg : Și la ce oră vrei să vin pe la tine diseară ? Șapte sau opt ?
Rosie : Nu, Alex nu e gelos pe relația mea cu Greg ! De ce ar fi ? S-a căsătorit cu micuța, drăguța și perfecta Sally – și e fericit, aș putea adăuga – și, drept dovadă, am o frumoasă fotografie cu ei doi pe o plajă arătând foarte îndrăgostiți. I-am dat o șansă să facă parte din viața mea și a lui Katie, dar el a ales să rămână prietenul meu, iar acum am acceptat lucrul acesta. E în regulă. Acum am o relație cu Greg care e un tip minunat și nu îmi mai pasă de Alex deloc ! Asta e tot ce am avut de spus, mulțumesc foarte mult ! Mi-a trecut de Alex, nu îl mai interesez, iar acum sunt îndrăgostită de Greg ! Asta e !
Greg : Păi… îți mulțumesc că mi-ai împărtășit gândurile tale, Rosie. Nici nu-ți imaginezi ce încântat sunt că nu mai ești îndrăgostită de un tip numit Alex, așa cum ai accentuat tu.

Rosie : Doamne, dumnezeule, Ruby ! I-am trimis lui Greg mesajul care trebuia să ajungă la tine ! La naiba, la naiba, NAIBA S-O IA DE TREABĂ ! I-AM SPUS CĂ-L IUBESC !!!
Greg : Ăă… știi… iar mi l-ai trimis mie, Rosie. Îmi pare rău…

Rosie : A…
Ruby : A… ce ?

Capitolul 12

Rosie : OK, deci ăsta a fost cu siguranță cel mai stânjenitor lucru care mi s-a întâmplat, fără nicio îndoială, FĂRĂ excepție !

Ruby : Dar atunci la club când purtai rochia aceea albă fără nicio lenjerie pe dedesubt și cineva a vărsat apă pe tine și deodată a devenit transparentă ?

Rosie : OK și atunci a fost foarte jenant.

Ruby : Dar atunci când erai în supermarket și din greșeală ai luat o altă fetiță de mână și ai tras-o după tine în mașină în timp ce Katie rămăsese înăuntru plângând ?

Rosie : Mama fetiței a înțeles și și-a retras acuzația.

Ruby : Dar atunci când…

Rosie : OK, e suficient, mulțumesc ! Poate nu a fost lucrul cel mai jenant care mi s-a întâmplat dar oricum merită să facă parte din galeria de onoare. Iar la loc de frunte stă clipa în care l-am sărutat pe Alex..

Ruby : Ha ha ha ha ha ha ha !

Rosie : Haide, ar trebui să mă faci să mă simt mai bine.

Ruby : Ha ha ha ha ha ha ha !

Rosie : Ce bucurie să ai prieteni care îți stau alături. Acum te las. Excitatul Andy se uită fix la mine ca un director de școală pe deasupra ochelarilor lui, cu o incredibil de sexi ramă cafenie.

Ruby : Poate vrea ca tu să fii o școlăriță neastâmpărată.

Rosie : Ei, are câțiva ani prea mult pentru asta. Cred că vrea doar să mă omoare. Nările îi freamătă și respiră cu greutate.

Ruby : Are mâinile pe birou ?

Rosie : Vai, Ruby, potolește-te !

Ruby : De ce ? Doar nu crezi că i se spune Andy Excitatul degeaba !

Rosie : Urăsc birourile deschise. Îmi poate vedea din orice colț al încăperii picioarele de sub birou. O, acum se uită la picioarele mele.

Ruby : Rosie, trebuie să pleci din biroul ăla. Nu-ți face bine.

Rosie : Știu, mă străduiesc, dar nu pot să-mi dau demisia până nu găsesc un alt serviciu, lucru care se pare că e cam dificil. Se pare că nimănui nu-i pasă dacă lucrezi sau nu ca secretară într-o fabrică care produce agrafe de birou.

Ruby : Ce ciudat… și doar sună atât de fascinant !

Rosie : O, Doamne, acum și-a mutat scaunul ca să mă vadă mai bine. Ia stai un pic că-i trimit un mesaj. M-am săturat !

Ruby : Nu face asta !

Rosie : De ce nu ? O să-i trimit un mesaj politicos în care îl voi ruga să nu mă mai privească deoarece îmi distrage atenția de la muncă.

Ai primit un mesaj urgent de la : ROSIE

Rosie : Nu te mai uita la țâțele mele, perversule.

Rosie : Gata, Ruby, i l-am trimis.

Ruby : Vai, o să te dea afară. Andy Excitatul nu prea încurajează tinerele cu tupeu care își apără drepturile.

Rosie : Să se ducă dracului ! Nu mă poate concedia pentru asta !

Domnișoară Rosie Dunne,

Andy Sheedy Paperclip & Co. nu mai are nevoie de serviciile dumneavoastră, ceea ce înseamnă că nu vi se va mai prelungi contractul luna viitoare, așa cum discutaserăm anterior.

Cu toate acestea puteți lucra la Andy Sheedy Paperclip & Co. până la sfârșitul lunii, adică 30 iunie a.c.

Andy Sheedy Paperclip & Co. vă mulțumește pentru serviciile aduse companiei în ultimii ani și vă urează succes în activitățile viitoare.

Cu sinceritate,
Andy Sheedy
Proprietar al Andy Sheedy Paperclip & Co.

Ai primit un mesaj urgent de la : ROSIE
Rosie : Ți-am trimis scrisoarea pe fax, ai văzut-o ?
Ruby : Ha ha ha ha ha ha ha !
Rosie : Știi ce ? O tot citesc și mă bucur din ce în ce mai mult că plec. Numele Andy Sheedy Paperclip & Co spune totul, nu-i așa ? Mă întreb cine i-a scris scrisoarea, având în vedere că eu sunt secretara care ar trebui să o facă. Probabil am scris-o chiar eu și nu mi-am dat seama. Deci ce crezi ?
Ruby : E cel mai grozav mod de a pleca. Vei rămâne în istoria acestei instituții ca femeia care i-a spus lui Andy Excitatul să se ducă dracului. Voi răspândi acest lucru, Rosie ; nu vei fi concediată în zadar. O să-mi fie dor de tine. Unde o să te duci ?
Rosie : Habar n-am.
Ruby : De ce nu cauți o slujbă într-un hotel ? De când te cunosc mă toci la cap numai despre hoteluri.
Rosie : Știu. Sunt un pic obsedată de ele. Înainte de a o avea pe Katie nu voiam decât să fiu director de hotel. Nu cred că asta se va mai întâmpla vreodată, dar avem cu toții nevoie să visăm. Avem nevoie să sperăm că este posibil să realizăm mai mult decât avem acum.

Probabil mobila uriașă e cea care mă face să mă simt în deplină siguranță în hoteluri, de pildă vazele de mărimea unui om, canapelele care nu ar încăpea în sufrageria și bucătăria mea puse la un loc. În holurile hotelurilor mă simt ca Alice în Țara Minunilor. Cel puțin am o lună să găsesc ceva. N-ar trebui să fie atât de greu. Ar trebui să încep să-mi scriu CV-ul.
Ruby : Asta n-o să-ți ia prea mult timp.

De la Rosie
Către Alex
Subiect : E OK CV-ul meu ?

Anexă : CV.doc

Te rog, te rog, ajută-mă cu CV-ul, altfel eu și fetița mea o să murim de foame. Cum pot face ca slujba mea mizerabilă să arate impresionantă ? Ajutor ! Ajutor ! Ajutor !

De la Alex
Către Rosie
Subiect Re : E OK CV-ul meu ?

Anexă : CV.doc

După cum poți vedea (din documentul anexat) am parcurs CV-ul tău. Cel pe care mi l-ai trimis era practic perfect cum era, desigur, dar am mai corectat câteva greșeli de gramatică și de scriere… ști cât de bine stau la scrierea corectă !

Apropo, Rosie, n-ai avut o slujbă mizerabilă, așa cum ai denumit-o atât de spiritual. Cred că nu înțelegi dificultatea lucrului pe care îl faci. Ești o mamă care își crește copilul singură, care are un serviciu de opt ore ca secretara personală a unui om de afaceri plin de succes. Eu doar am schimbat un pic cuvintele : nu am alterat adevărul. E incredibil câte lucruri faci zi de zi. Eu când vin de la serviciu sunt atât de dărâmat, încât mă prăbușesc în pat ; de abia am grijă de mine, darămite de o altă persoană.

Nu te subestima, Rosie. Când mergi la interviuri du-te cu fruntea sus și fii încredințată că ești un om care muncește cu seriozitate (atunci când vrei), ai o abilitate deosebită în lucrul cu oamenii, care te îndrăgesc întotdeauna (exceptând ziua în care am avut de făcut la școală un proiect în echipă despre planete, iar tu ai insistat ca Susie Corrigan să deseneze pe planșa ei omuleți pe Marte și femei mititele pe Venus, lucru care i-a luat multe săptămâni în ora de desen, așa că până la urmă toată lumea din echipa noastră ne-a părăsit în semn de protest și a trebuit să începem alt proiect doar noi doi. Doamne, oare de ce ne urăște toată lumea când suntem împreună ?). Ești minunată, frumoasă, isteață și inteligentă și dacă ai ști ceva despre bolile de inimă coronariene te-aș angaja chiar eu.

Ți-am sugerat să adaugi că ți s-a oferit o slujbă în Boston College, lucru care e impresionant, așa că totul va fi bine. Fii tu însăți și o să te placă la nebunie.

Încă ceva. Îți sugerez ca de data asta să-ți cauți un serviciu care să-ți placă cu adevărat. Vei fi surprinsă cât de ușor îți va fi să te dai jos din pat dimineața când știi că te duci să faci ceva care nu te face să vrei să te arunci de pe autobuzul cu care mergi

acolo (m-ai pus pe gânduri când am primit e-mailul acela). Ce-ar fi ca de data asta să încerci să-ți găsești ceva de lucru într-un hotel ? Vrei asta de când aveai șapte ani și ai stat la Holiday Inn în Londra, ți-aduci aminte ?

Hai, încearcă și scrie-mi cum te descurci.

Capitolul 13

De la Alex
Către Rosie
Subiect: Vii la Boston?

Am făcut o mică pauză de la „lobotomii“ ca să-ți trimit un scurt e-mail pentru a afla cum decurge căutarea unui serviciu. A mai rămas o săptămână până când Andy Excitatul te exclude din imperiul agrafelor de birou, așa că mai e destul timp și dacă se va întâmpla ca până atunci să nu-ți atragă atenția niciun post, atunci îți pot trimite un cec ca să te ajute să te descurci un timp (asta doar dacă vrei să te ajut).

Mi-ar plăcea să plec acasă acum și să mă culc, sunt atât de obosit. Iar am lucrat două ture ca să nu îmi mai murdăresc mâine mâinile de sânge; mâine voi avea o zi liberă, ce binecuvântare… Problema e că atunci când voi ajunge acasă, Sally va fi gata să plece în tura ei. Nu prea socializăm – mă rog, asta dacă nu stai să numeri oamenii care se zvârcolesc în agonie în paturile de spital. Scuză-mă, n-a fost deloc amuzant.

Sunt obosit, iar eu și Sally nu prea petrecem mult timp împreună. Dar când suntem împreună suntem de obicei atât de obosiți, încât doar dormim.

A, ce idee bună. Dacă vii aici cu Katie și cu tipul ăla atunci îmi iau câteva zile libere și vom putea să vizităm orașul, să ieșim la restaurant, să ne simțim bine, iar eu să dorm. Și așa o să-l cunosc pe ăla. Am avut câteva săptămâni groaznice. Chiar aș avea nevoie de umorul tău! Fă o minune Rosie Dunne și fă-mă să râd.

De la Rosie
Către Alex
Subiect: Rosie e aici!

Salutare, nefericitule! Nu te teme, Rosie e aici! Îmi pare rău să aud că lucrurile ți-au mers anapoda în ultima vreme. Cred că așa face viața oricui din când în când: te scufundă și când simți că te înăbuși te ridică iar la suprafață. Dar până atunci dragul meu prieten, voi încerca să te amuz povestindu-ți întâmplările din viața mea.

Așa. Mai întâi să știi că ai o influență foarte, foarte proastă asupra mea. După ce am citit capodopera care era CV-ul meu și după ce ți-am citit scrisoarea, m-am simțit atât de motivată și sigură pe mine încât mi-am pus treningul, bandana, apărătorile de mâini și adidașii (ei, nu chiar așa) și am luat-o la picior prin Dublin ca o femeie în misiune.

Tu, om îngrozitor ce ești. M-ai făcut să simt că aș putea face orice, că aș putea cuceri lumea (să nu mai faci asta în viața ta), așa că am depus câte un CV în fiecare hotel în care doream să lucrez dar îmi era întotdeauna prea frică să încerc. Să-ți fie rușine că mi-ai dat putere, pentru că a dispărut rapid și m-am trezit că trebuia să fac față milioanelor de interviuri la milioane de companii mărunte care mă urau pe mine și pe mutra mea doar pentru faptul că îndrăznisem să mă gândesc că aș putea lucra pentru ele.

Deci, să vedem, despre care dintre interviurile jenante să-ți povestesc mai întîi? Hmm… trebuie să aleg dintre atâtea. Mă rog, să începem cu cel mai recent, ce zici? Ieri am fost la un interviu pentru postul de recepționeră la Hotelul Two Lakes – știi tu, acela dichisit din centru. Fațada este toată din sticlă, așa că poți vedea de departe candelabrele imense și strălucitoare atârnând din tavan. Noaptea, hotelul pare cuprins de flăcări, atât de tare strălucește. Restaurantul e la ultimul etaj, așa că poți avea o priveliște a întregului oraș. E cu adevărat superb.

Dar este și unul dintre locurile acelea în care se află câte un tip (mai degrabă un domn) îmbrăcat cu una din acele mantii și o pălărie înaltă, care stă la ușă, nelăsând pe nimeni să intre.

Cred că mi-a luat zece minute doar pentru a trece de ușă. Pur și simplu nu voia să mă asculte, spunea că trebuie să stau acolo. Pe bune, cum puteai ajunge să stai acolo dacă nici măcar nu te lăsa să treci de ușă ? Mă rog, până la urmă m-a lăsat să intru și aproape că eram să alunec pe podeaua de marmură, atât era de lustruită.

Era atâta liniște că puteai auzi acul căzând pe jos. Nu e o figură de stil : tânăra de la recepție chiar a scăpat un ac pe jos. L-am auzit. Ei, presupun că nu era atâta liniște în tot hotelul : se auzea clinchetul unui pian din zona de relaxare, era o fântână arteziană în hol – toate sunetele te relaxau. Când am pășit pe covoare, mă gândeam că o să sar până la balcon, atât erau de pufoase.

Am luat loc la Cea Mai Lungă Masă pentru interviu. Doi bărbați și o femeie stăteau la un capăt – cel puțin asta cred că erau ; stăteam atât de departe, încât abia îi vedeam (aproape că-mi venea să le spun să-mi dea și mie sarea).

Deci m-am gândit să par interesată de companie, așa cum mi-ai spus, și i-am întrebat de unde și-a căpătat hotelul numele, căci nu știam de vreun lac în zona aceea a orașului. Cei doi bărbați au început să râdă și s-au prezentat : erau Bill și Bob Lake. Ei sunt proprietarii. Ce jenant.

Pe scurt am vorbit despre ce mi-ai spus tu : că îmi place să lucrez în echipă, că am abilități pentru lucrul cu publicul, că mă interesează cum se desfășoară lucrurile într-un hotel, că sunt muncitoare, că îmi propun niște sarcini și că le duc la bun sfârșit… bla bla bla. Apoi am aiurat mult timp despre faptul că iubesc hotelurile de când eram copil și că mi-am dorit dintotdeauna să lucrez într-unul. (De fapt ar fi minunat să locuiești într-unul, dar amândoi știm că nu mi-aș putea permite asta.)

Apoi ei au stricat totul când mi-au pus o întrebare stupidă : „Rosie, din perioada în care ai lucrat la Andy Sheedy Paperclip & Co. ce lucruri ai învățat care ți-ar fi utile aici la Two Lakes ?“

Doamne, ce rost avea să mă întrebe ?

Bine, acum trebuie să plec, deoarece Katie s-a întors de la școală cu o expresie răutăcioasă pe față, iar eu n-am nimic de mâncare.

De la Alex
Către Rosie
Subiect : Hotelul Two Lakes

Păcat că a trebuit să te întrerupi. Mi-a plăcut mult e-mailul tău. Mă bucur să aud că interviurile tale merg atât de bine – m-ai înveselit instantaneu !

Dar mor de nerăbdare să aflu ce le-ai răspuns la întrebarea pe care ți-au pus-o ?

De la Rosie
Către Alex
Subiect Re : Hotelul Two Lakes

Alex, nu ți-e clar ?

Agrafe de birou !

(Au izbucnit în râs, așa că am trecut ușor peste asta.) Așa, acum chiar trebuie să plec. Katie îmi tot flutură prin fața ochilor planșe pe care le-a desenat la școală. Apropo, te-a desenat și pe tine… și pari mai slab. O să ți-o scanez…

Domnișoară Rosie Dunne,

Ne face plăcere să vă informăm că vă oferim postul de recepționer-șef la Hotelul Two Lakes.

În particular vă mărturisim că suntem foarte încântați că veți fi aici ca urmare a interviului plin de succes pe care l-ați susținut săptămâna trecută. V-ați dovedit o tânără încântătoare, inteligentă și spirituală ; exact genul de persoană pe care l-am dori la hotel.

Ne mândrim cu faptul că angajăm oamenii care ne-ar plăcea să ne întâmpine la un hotel și avem încredere că zâmbetele pe care le-ați adus pe fețele noastre când ne-am cunoscut vor fi și pe fețele clienților care vor veni la recepție. Suntem mândri că veți face parte din echipa noastră și sperăm că la noi veți avea multe succese pe plan profesional, mulți ani de acum înainte.

Vă rugăm să luați legătura cu Shauna Sampson de la recepție în ceea ce privește uniforma.

Cu sinceritate,

Bill Lake Bob Lake

P.S. Am aprecia dacă ați aduce și agrafele de birou cu dumneavoastră – nu stăm prea bine cu articolele de papetărie !

Ai primit un mesaj urgent de la : ROSIE

Rosie : Doamne, Ruby, e posibil să am și eu o dată un șef/niște șefi drăguți ? Cred că în sfârșit lucrurile se așază la locul lor.

Ruby : Iar te-apuci să cobești ? N-o să te-nveți niciodată…

De la Rosie
Către Stephanie
Subiect : Felicitări

Sunt încântată să aud că tu și Pierre v-ați logodit ! Știu că am vorbit la telefon o oră aseară, dar am vrut să-ți trimit și acest e-mail. Felicitări ! Apropo, mai știi ceva de Kevin ? El nu mă sună niciodată și nici nu-mi trimite e-mailuri – cred că îi este frică că o să-l rog iar să fie baby sitter.

Ceva bizar se întâmplă în viața mea, Stephanie. Am un prieten care mă iubește și pe care-l iubesc, voi începe să lucrez în hotelul visurilor mele, Katie e frumoasă, sănătoasă și fericită iar eu mă simt în sfârșit o mamă bună. Sunt fericită. Vreau să mă bucur de acest sentiment și să sărbătoresc succesul meu dar e ceva care nu-mi dă pace. De parcă mi-ar șopti „Lucrurile sunt prea perfecte.“ Parcă ar fi liniștea dinaintea furtunii.

Oare așa e o viață normală ? Pentru că eu sunt obișnuită doar cu drame, drame, drame. Sunt obișnuită ca lucrurile să nu meargă așa cum îmi doresc. Sunt obișnuită să trebuiască să mă lupt… în felul meu, să obțin ceva care nu e tocmai ce mi-am dorit, dar care merge.

De data asta nu e ceva care merge ; e perfect ; e chiar ce îmi doream. Voiam să mă simt iubită de cineva, voiam ca Katie să nu se mai întrebe dacă e vina ei pentru că nu are și ea un tătic ca toți ceilalți copii, voiam să simt că nu doar noi două ne aparținem una alteia, ci și că altcineva ne va accepta în viața lui,

voiam să mă simt importantă, voiam să mă simt cineva, voiam să simt că dacă sun la birou să anunț că mi-e rău mi se va simți lipsa. Voiam să nu-mi mai pară rău pentru mine și nu mai simt asta.

Lucrurile merg foarte bine. Am un sentiment bun în ceea ce mă privește și nu sunt obișnuită cu asta. Aceasta e o altă Rosie Dunne. Tânăra și confuza Rosie s-a dus. Începe a doua etapă a vieții mele…

PARTEA A DOUA

Capitolul 14

Stimată Domnișoară Dunne,

Sper că puteți veni la școală pentru a discuta despre brusca schimbare de comportament a lui Katie în clasă.

Ce-ați spune de miercuri, după ore ? Puteți să-mi confirmați telefonic la școală. Știți numărul.

Domnișoara Casey

Lui Katie

Cum adică pe mama ta a pufnit-o râsul ?

Toby

De la Rosie
Către Alex
Subiect : Detalii despre zbor

Salut, avionul nostru aterizează la 1.15 pm – zborul nr. EI4023. Eu voi fi persoana de la Sosiri care va trage după ea un bărbat îngrozit, va ține de mână un copil superagitat și va duce cu degetele de la picioare douăzeci de valize. (Greg urăște zborul cu avionul, Katie e atât de încântă, încât mi-e teamă că va exploda, iar eu nu m-am putut hotărî ce lucruri să-mi iau cu mine așa că mi-am luat tot șifonierul.)

Ești sigur că Sally știe în ce s-a băgat permițându-ne mie și zăpăcitei mele familii să stăm cu voi ?

De la Sally
Către Alex
Subiect Re : Venirea lui Rosie

Sigur că mă supăr, Alex. Nu puteai alege un moment mai nepotrivit pentru a o invita și tu știi asta.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Re : Detalii despre zbor

Sigur că Sally nu se supără. De abia aștept să vă văd pe tine și pe Katie, și să-l cunosc pe ăla. Vă aștept la Sosiri.

Dragă Alex,

Îți mulțumesc din suflet pentru această vacanță ! M-am distrat excelent. În Boston era chiar mai frumos decât îmi aminteam și mă bucur că de data asta n-a mai trebuit să fug acasă jenată. Lui Katie i-a plăcut toată această experiență și nu se mai satură povestind despre tine !

Și Greg s-a simțit bine. Mă bucur că l-ai cunoscut în sfârșit și ai putut constata că fața lui nu este verzuie de obicei, așa cum era când a coborât din avion. A fost o adevărată încântare să-i am pe cei doi bărbați preferați ai mei în aceeași țară, ba mai mult, în aceeași cameră ! Ce crezi despre el ? Primește de la tine, ca cel mai bun prieten, aprobarea semnată și parafată ?

Deci, în afară de faptul că soția ta mă urăște profund, restul a fost foarte plăcut și distractiv. Dar să știi că asta nu mă supără, Alex ; accept lucrurile așa cum sunt. Mi se confirmă ceea ce știam deja : dintr-un motiv necunoscut orice prietenă sau soție a ta mă va urî mereu. Și am acceptat lucrul ăsta. Pot trece peste el.

Sper doar că mă va lăsa să-l văd pe fiul sau fiica ta când se va naște. Asta e ceva ce nu mi-am imaginat niciodată că se va putea întâmpla ! Alex Stewart va fi tătic ! De fiecare dată când mă gândesc nu mă pot opri să nu râd cu poftă. Dumnezeu să-l aibă în pază pe copilul care va avea un tată ca tine ! Glumesc – de fapt

sunt încântată ! Deși nu-mi vine să cred că ai păstrat secret față de mine atâtea luni. Rușine să-ți fie !

Apropo, îmi cer scuze pentru Katie care și-a vărsat sucul pe rochia cea nouă a lui Sally. Nu știu ce a apucat-o ; de obicei nu e atât de neîndemânatică ! I-am spus să-i scrie lui Sally o scrisoare în care să-și ceară iertare. Sper că atunci nu ne va mai urî atât pe noi toți !

Ei, da, cele câteva săptămâni de distracție s-au terminat ; acum mă întorc din nou cu picioarele pe pământ. Încep noul meu serviciu luni. Toată viața am vrut să lucrez într-un hotel, dar îndepărtasem acest gând, laolaltă cu restul visurilor mele. Sper că nu va fi un iad, altfel toate visurile mele se vor sparge ca baloanele de săpun.

Mai e un lucru pe care am uitat să ți-l spun. Greg m-a întrebat dacă nu vreau să mă mut la el împreună cu Katie. Nu știu ce să fac. Pentru moment lucrurile merg bine între noi, dar nu trebuie să mă gândesc doar la noi doi. Lui Katie chiar îi place de Greg și adoră să-și petreacă timpul în compania lui (poate n-a fost atât de evident în Boston pentru că era foarte încântată să te cunoască), dar nu știu dacă e pregătită pentru o schimbare atât de mare în viața ei. Stăm împreună în acest apartament de mai puțin de doi ani și de abia învățăm să trăim viața noi două. Nu sunt sigură că dacă o dezrădăcinez din nou îi va fi bine. Tu ce crezi ?

Mă rog, cred că cel mai bine ar fi să o întreb. Dar dacă o să spună „nu“ ? O să-i spun lui Greg „ Ăă… îmi pare rău, te iubesc și așa mai departe, dar fiica mea de opt ani nu vrea să stea cu tine“ ? Sau să-i spun lui Katie „Ghinion, ne mutăm“, sau să fac ce vrea ea ? Este clar că nu pot să fac doar ce vreau eu pentru că sunt încă doi oameni implicați. În fine, o să am la ce mă gândi în următoarea perioadă.

Mulțumesc mult încă o dată pentru vacanță. Chiar aveam nevoie de ea. O să mă asigur că Katie îi va trimite scrisoarea lui Sally.

Cu dragoste,

Rosie

Dragă Rosie,

Bun venit în prima ta zi la Two Lakes. Sper că până în acest moment toată lumea te-a ajutat să te instalezi. Îmi pare rău că nu sunt acolo ca să te întâmpin, dar pentru moment sunt în State pentru a definitiva câteva lucruri la noul nostru hotel Two Lakes din San Francisco.

Între timp Amador Ramirez, asistentul meu, este acolo ca să te pună la curent cu toate. Anunță-mă dacă întâmpini vreo problemă.

Încă o dată, bun venit !

Bill Lake

Ai primit un mesaj urgent de la : RUBY

Ruby : Mă mai ții minte ?

Rosie : Îmi pare rău, Ruby, dar nu mai petrec atât de mult timp la calculator ca la ultimul loc de muncă. Aici e cam dificil să mă prefac că lucrez.

Ruby : Îți dau o lună…

Rosie : Mulțumesc pentru sprijin ; l-am apreciat întotdeauna.

Ruby : Cu plăcere. Deci cum mai merg lucrurile cu Greg ?

Rosie : Foarte bine, mulțumesc.

Ruby : Deci nu vă urâți unul pe celălalt ?

Rosie : Nu, nu încă.

Ruby : Vă dau o lună…

Rosie : Încă o dată îți mulțumesc.

Ruby : Îmi fac doar datoria de prietenă. Alte noutăți despre tine ?

Rosie : Am câteva. Până acum i-am spus doar lui Alex, dar tu n-ai voie să spui nimănui.

Ruby : Oo, sună grozav ! Cuvintele magice pe care le auzi într-o propoziție. Despre ce e vorba ?

Rosie : Acum câteva săptămâni când m-am întors acasă de la serviciu, Greg pregătise cina, aranjase masa cu lumânări, și dăduse drumul la muzică…

Ruby : Continuă…

Rosie : Și m-a întrebat…

Ruby : Dacă vrei să fii soția lui !

Rosie : Nu, de fapt m-a întrebat dacă aș fi interesată să mă mut cu el.

Ruby : Interesată ?

Rosie : Mda.

Ruby : A folosit chiar cuvintele astea ?

Rosie : Da, cred că da. De ce ?

Ruby : Și tu crezi că e romantic ?

Rosie : Păi s-a chinuit să gătească, să pună masa și…

Ruby : Isuse, tu faci asta în fiecare zi, Rosie. Nu ți se pare că seamănă a propunere de afaceri ?

Rosie : În ce sens ?

Ruby : Dacă aș vrea să deschid un cont pe numele meu și al lui Teddy, aș întreba : „Teddy, ai fi interesat să ne deschidem un cont în comun ?" Dacă aș vrea să mă mut cu Teddy, n-aș spune : „Teddy ai fi interesat să te muți cu mine ?" Înțelegi ce spun ?

Rosie : Păi cred că…

Ruby : Nu așa se pune problema. Și despre căsătorie ? Niciun cuvânt ? Sau despre Katie ? Dacă vă căsătoriți vrea să o adopte pe Katie ? Ați discutat lucrurile astea ?

Rosie : Păi… nu, nici măcar despre căsătorie n-am discutat. Ca să vezi, eu credeam că ești împotriva căsătoriei.

Ruby : Sunt, dar nu eu sunt cea care dorește să se căsătorească și care este într-o relație cu un bărbat care nu vrea. În asta constă problema.

Rosie : N-am spus niciodată că vreau să mă mărit cu el.

Ruby : Atunci, dacă niciunul dintre voi nu dorește o căsătorie, dați-i drumul, mutați-vă împreună ; e o idee excelentă !

Rosie : Uite ce e, nu-mi aduc aminte ca Greg să fi spus că nu vrea să se căsătorească cu mine și, în definitiv, tu și Teddy exact asta faceți !

Ruby : Eu am mai fost căsătorită, Teddy la fel. Niciunul dintre noi nu vrea să mai treacă prin asta. Eu știu cum stau lucrurile, dar pentru voi este de abia începutul.

Rosie : Mă rog, și așa nu contează, pentru că i-am spus că încă nu sunt pregătită să mă mut cu el. Nu e un moment prielnic, eu încerc să mă adaptez la un serviciu nou, iar Katie se

acomodează cu apartamentul în care stăm. Trebuie să mai las să treacă un pic de timp, astfel încât Katie să se poată adapta la noua situație. A fost o schimbare uriașă în viața ei.

Ruby : Asta zici mereu.

Rosie : Ce vrei să spui cu asta ?

Ruby : Stați în locuința aceea de mai bine de un an, iar la serviciul ăsta ești deja de câteva săptămâni bune. Am văzut-o pe Katie și e bine ; Katie e foarte fericită. S-a adaptat la această „schimbare uriașă“. Cred că ție îți trebuie timp să te adaptezi.

Rosie : Să mă adaptez la ce ?

Ruby : Alex e însurat acum, Rosie. Vezi-ți de viața ta și fii fericită !

Rosie s-a deconectat.

Steph : De ce nu te-a cerut Greg de soție ?

Rosie : Nu mi-am dat seama că asta trebuia să facă.

Steph : Ți-ai fi dorit ?

Rosie : Mă știi, Steph : dacă cineva s-ar așeza în genunchi în fața mea și m-ar cere în căsătorie (pe o plajă cu un cvartet de coarde undeva în fundal), mi-ar plăcea. Sunt o romantică incurabilă.

Steph : Ești dezamăgită că te-a întrebat dacă vrei să te muți cu el în loc să te ceară de soție ?

Rosie : Presupun că dacă m-ar fi cerut de soție, oricum ar fi însemnat să locuim împreună, așa că nu am inima zdrobită. Am noroc că am întâlnit pe cineva cum e Greg.

Steph : Haide, Rosie, nu e vorba doar de noroc. Meriți să fii fericită. Este normal să vrei mai mult decât ți se oferă.

Rosie : M-am hotărât să mă mut cu el. O să o luăm treptat.

Steph : Dacă asta te face fericită…

Rosie : Apoi, dacă lucrurile sunt la fel de perfecte între noi ca acum, mă aștept să găsesc camera plină de petale de trandafiri și lumânări aprinse.

Dragă Sally,

Îmi pare rău că am vărsat suc de portocale pe rochia ta cea nouă, când am fost în vizită la voi, acum câteva săptămâni. Știi,

când am auzit cum critici rochia cea nouă a mamei mele, am fost șocată și am scăpat paharul din mână peste tine. La fel cum tu ai râs cu prietena ta a doua zi, când îi povesteai cum m-a făcut mama pe mine, se mai întâmplă.

Sper că rochia ta n-o să rămână pătată, știu că a fost foarte scumpă. Sper că o să vii și tu cândva pe la noi, în noua noastră casă. Ne mutăm cu Greg. Are o casă mai mare decât apartamentul tău. Ne-am distrat tare mult la Boston când mama și Alex și-au făcut poze noi pentru medalionul meu. Le păstrez împreună pentru totdeauna.

Cu dragoste,

Katie

P.S. Prietenul meu, Toby, te salută și spune că a vărsat și el odată suc de portocale pe cămașa lui de școală și că nu a ieșit la spălat. Mama lui a trebuit să o arunce. Dar, din fericire pentru el, cămașa lui nu era așa scumpă ca rochia ta.

Ai primit un mesaj urgent de la : ALEX

Alex : Salut, ce mai faci ?

Phil : Stau pe internet de ore întregi, căutând țevile originale cromate pe cale de dispariție pentru un Ford Mustang 1968. Și crezi că am găsit emblema originală și scaunele de piele pentru Corvette 1978 ?

Alex : Ăă… nu ?

Phil : Exact, dar cred că nu vrei să auzi problemele mele. Cum a fost vizita lui Rosie ? Ați mai avut tăceri ?

Alex : O, las-o baltă, Phil.

Phil : Ha ha. Cum arată prietenul ?

Alex : Bine, nimic deosebit. Nu e genul de om lângă care aș fi văzut-o pe Rosie.

Phil : Vrei să spui că nu seamănă cu tine.

Alex : Nu, nu asta vreau să spun. Nu e chiar sufletul petrecerii.

Phil : Așa ar trebui să fie ?

Alex : Pentru Rosie, da.

Phil : Poate are o influență liniștitoare asupra ei.

Alex : Da, poate. E politicos și prietenos, dar nu prea vorbește despre el. N-am putut să-mi fac o părere despre el. E unul

dintre acei oameni care nu par să aibă o părere proprie despre ceva. El aproba tot ce spuneau ceilalți. E greu să-ți dai seama ce crede. Sally însă părea că se înțelege bine cu el.

Phil : Atunci poate că avea o problemă cu tine.

Alex : Mulțumesc, Phil, întotdeauna mă faci să mă simt mai bine.

Phil : Și nu e ăsta motivul pentru care discuți toate micile probleme ale vieții cu mine ?

Alex : Da. Ce fac Margaret și copiii ?

Phil : Grozav. Maggie crede că e însărcinată din nou.

Alex : Isuse, încă unul ?

Phil : Am țeava încărcată, Alex.

Alex : E bine de știut, Phil.

Alex s-a deconectat.

De la Alex
Către Rosie
Subiect : Te muți cu Greg ?

Deci să înțeleg că te muți cu Greg ? Sally a primit o scrisoare de la Katie în timpul săptămânii, dar nu m-a lăsat s-o citesc. Mi-a spus că așa s-au înțeles. Mă bucur. Indiferent ce-o însemna asta.

Ca să-ți răspund la întrebarea ta despre Greg, da, e un tip drăguț. Nu e genul de bărbat cu care mă așteptam să te așezi la casa ta, e foarte tăcut și rezervat. Și mult mai în vârstă decât tine. Are… cât, treizeci și șapte ? Iar tu ai douăzeci și șapte. E o diferență de zece ani, Rosie. Cum te vei simți când el va fi bătrân și ramolit, iar tu vei fi tot tânără și frumoasă ? Cum te vei uita în ochii aceia decolorați și lăcrămoși și cum vei săruta buzele acelea ridate și uscate ? Cum o să-ți treci mâinile peste picioarele pline de varice și cum veți alerga pe câmpii ținându-vă de mână, făcându-ți în taină griji în același timp pentru inima lui slabă ?

Acestea sunt lucrurile care ar trebui să te îngrijoreze, Rosie.

Ai primit un mesaj urgent de la : ROSIE

Rosie : Ce ai, ești drogat ?

Alex : Numai cu pilulele dintr-acelea mici și roz…
Rosie : Ești doctor, ia câte vrei. Bun, înțeleg din răspunsul tău care era o „încercare de a avea umor“ spunând de fapt adevărul că nu îl placi pe Greg. Ei bine, ca să-ți spun adevărul nici mie nu-mi place Sally. Ta-da !

O urăsc pe Sally, iar tu îl urăști pe Greg. Acum am aflat că nu ne putem iubi cu toții. Săptămâna viitoare eu și Katie ne mutăm cu Greg. Totul e minunat. Suntem super fericite. N-am mai fost atât de îndrăgostită în viața mea, bla bla bla. Acum nu mă mai enerva și încearcă să treci peste asta. Greg e aici pentru multă vreme. Așa că, ce mai ai de spus ?
Alex s-a deconectat.

Rosie, Katie și Greg,
Crăciun Fericit și Un An Nou Fericit !
Cu dragoste de la Alex, Sally și bebelușul Josh

Pentru Alex, Sally și bebelușul Josh
Cele mai calde urări pentru Noul An !
Cu toată dragostea,
Katie, Rosie și Greg

Capitolul 15

Bună, surioară,

Nu-ți mai face griji ! M-ai stresat pe mine mai mult decât ești tu de fapt ! Rosie, îți spun pentru ultima oară, e absolut normal ca prietenii să nu se înțeleagă prea bine cu soțiile/soții celuilalt prieten. Sora lui Pierre mă înnebunește, dar nu e aici, cu noi. Oricum, asta nu înseamnă că tu și Alex n-o să mai schimbați o vorbă unul cu celălalt.

Problema cu voi doi este că sunteți prea sinceri. Nu mă pot gândi la un prieten al meu căruia să-i pot spune „Îl/o urăsc pe soțul/soția ta", iar în ceea ce mă privește, chiar dacă îi spun lui Pierre o chestie minusculă despre cât de negativistă este sora lui, el sare la gâtul meu și o apără. Nimeni nu va fi niciodată suficient de bun pentru prietenul tău, Rosie. Și Alex probabil crede că ai fi putut să-ți găsești un tip mai ca lumea decât Greg, iar tu crezi la fel despre Sally. Sally și Greg nu sunt proști ; probabil ei simt asta. Greg știe că Alex a fost cel mai important om din viața ta (știe și că la un moment dat el ți-a picat cu tronc, ceea ce nu îmbunătățește lucrurile). Alex știe că a fost înlocuit. Așa că atât Greg cât și Alex sunt un pic în competiție unul cu celălalt. E firesc.

Oricum, nu te mai gândi la toate astea că o să te apuce durerea de cap, pur și simplu dă-i un telefon, sau trimite-i un e-mail sau scrie-i sau fă ce-oi face. Apropo, dacă nu-ți place de Pierre, nu-mi pasă. Îl iubesc, așa că păstrează-ți părerile pentru tine !

Să-mi trimiți dimensiunile tale, da ? Și să nu minți, Rosie. Sunt pentru rochia ta de domnișoară de onoare și dacă pretinzi că ești cu două kile mai ușoară decât ești în realitate și rochia nu ți se va potrivi, va trebui să o porți așa pentru că eu nu-mi permit să-ți iau alta. Preferi roșie sau roz ?

Scrie-mi.

Cu dragoste,
Sora ta în agonie

P.S. Apropo, vrei să-l suni pe Alex și să-i spui că el și soția lui sunt invitați la nuntă ?

Poftim, acum ai o scuză ca să vorbești cu el.

Pentru Rosie,

Aniversare fericită din partea noastră !

La mulți ani peste cei 28 – mai ai un pic și mă ajungi !

Cu dragoste,
Alex, Sally și Josh

Lui Katie

ÎMPLINEȘTI 9 ANI !

La mulți ani ! Sper că o să-ți cumperi ceva frumos cu ce ți-am trimis !

Cu dragoste,
Alex, Sally și Josh

De la Rosie
Către Alex
Subiect : Vești extraordinare !

Alex Stewart, de ce nu răspunzi niciodată la telefon ? Am devenit prietenă cu bona lui Josh și amândouă am ajuns la concluzia că tu și soția ta munciți mult prea mult. Oare bietul Josh știe cine sunt mami și tati sau v-ați împăcat amândoi cu ideea că el crede că sunteți doi oameni drăguți care îl iau în brațe și îl mângâie de câteva ori pe zi ?

Mă rog, motivul pentru care îți trimit acest e-mail este pentru că trebuie să-ți spun ceva fantastic și refuz să ți-l transmit prin intermediul unui computer ! Așa că sună-mă când primești acest mesaj. Sfaturile tale bune mi-au fost până la urmă de folos și îți mulțumesc pentru asta !

Sună-mă, sună-mă, sună-mă !

De la	Alex
Către	Rosie
Subiect:	Re: Vești extraordinare!

Refuz să te sun fiindcă sunt prea supărat pentru că mi-ai atacat calitățile de părinte. Dacă se mai găsește încă o persoană care să-mi spună cum să fiu tată pentru fiul meu, cred că o să explodez.

Lucrurile sunt cam dificile acum datorită programului nostru de lucru, al meu și al lui Sally. De cele mai multe ori ajungem acasă când Josh a adormit, iar eu trebuie să-mi înfrânez dorința de a-l trezi doar ca să-l salut. Nu suntem liberi în aceeași zi și nu putem petrece timp de calitate împreună. E ca și cum am trece pe holuri unul pe lângă celălalt, apucăm câteva clipe de fericire forțată înainte să o zbughim din nou pe ușă. Recunosc că nu e cea mai fericită situație pentru Josh, dar nu ne putem permite să nu mai muncim doar ca să fim cu el tot timpul. Și, apropo, să nu te căsătorești *niciodată*.

De la	Rosie
Către	Alex
Subiect:	Surpriză!

La naiba, mi-ai stricat surpriza!

De la	Alex
Către	Rosie
Subiect	Re: Surpriză!

Rosie Dunne, te căsătorești?!

Capitolul 16

De la Rosie
Către Alex
Subiect : Surpriză !

Surpriză ! Ce mod minunat, încântător de a-ți spune. Nu mi-aș fi imaginat un mod mai bun de a-i împărtăși aceste vești extraordinare celui mai bun prieten.

De la Alex
Către Rosie
Subiect : Casătorie !

O, îmi pare atât de rău, sunt vești extraordinare ! Nu lua în semă ce ți-am spus, sunt doar obosit și mă văicăresc. Deci cum s-a întâmplat ? Când e ziua cea mare ? Credeam că ăla nu vrea să se însoare.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Re : Căsătorie în sfârșit !

Vai, Alex, nu trebuie să te prefaci că vrei să știi toate detaliile, e OK. Și, apropo, îl cheamă Greg. Acum ai destule pe cap, așa că te voi plictisi altă dată. Vreau doar să-ți spun că „ziua cea mare“ nu va fi chiar așa. Va fi o mică adunare cu prietenii apropiați și familia. Greg nu vrea ceva prea EXAGERAT, iar eu accept bucuroasă acest lucru.

Katie va fi cea care va pune flori în piept invitaților și aș vrea ca tu să fii cavalerul meu de onoare. Dacă Greg poate să aibă unul, pot și eu. Te rog să accepți. Desigur, Sally și Josh sunt

mai mult decât bineveniți. Faceți din asta o vacanță cu familia. Pariez că n-ați făcut nicio vacanță cu toată familia până acum. Vă veți relaxa și vă veți simți bine pentru că o meritați. Puteți în sfârșit petrece câteva zile împreună, ca o adevărată familie.

N-o să intru în detalii despre cum am fost cerută în căsătorie ; știam că se va întâmpla, așa că nu am fost chiar luată prin surprindere…

De la Rosie
Către Stephanie
Subiect : Atât de romantic !

O, Stephanie, a fost atât de romantic. Habar nu aveam că o să mă ceară de soție ! M-a luat să petrecem weekendul într-un sătuc la țară, undeva în vest, nici nu încerc să-i pronunț numele. Am stat la un motel și am luat masa la un restaurant numit Prada Pescarului. Tot localul era numai al nostru. Atmosfera era magică, iar Greg m-a cerut de soție la desert ! Apoi ne-am plimbat în jurul lacului și ne-am întors la motel. A fost liniștit și tăcut, dar atât de romantic !

De la Stephanie
Către Rosie
Subiect Re : Romantic !

E ciudat, Rosie, pentru că eu am crezut întotdeauna că tu spuneai că vrei focuri de artificii și cântece de dragoste, petale de trandafiri și viori în timp ce bărbatul să se așeze într-un genunchi și să te ceară în căsătorie în fața unei mulțimi înlăcrimate. Propunerea lui Greg sună drăguț, dar ce s-a întâmplat cu visul tău ?

De la Rosie
Către Stephanie
Subiect : Focuri de artificii și petale de trandafiri…

Ei bine, lucrurile astea nu-l caracterizează pe Greg ; tu îl știi. Ar fi fost o prostie ca Greg să stea cățărat pe un candelabru, cântând ceva de Sinatra în timp ce petale roșii de trandafiri cădeau deasupra mea (deși, ce gând minunat). În plus nu contează propunerea, ci căsătoria…

Ruby : Te-a cerut de soție în Bogger-reef ?
Rosie : Da, e un sătuc liniștit…
Ruby : URĂȘTI satele liniștite ! Îți plac orașele, metropolele, zgomotul, poluarea, luminile, oamenii necivilizați și clădirile înalte !
Rosie : Dar am stat la un motel micuț și drăguț, iar proprietarii erau cei mai de treabă…
Ruby : URĂȘTI motelurile ! Ești obsedată de hoteluri. Lucrezi într-un hotel. Vrei să conduci un hotel, să ai un hotel, să trăiești într-unul și dacă s-ar putea, ai vrea să *fii* un hotel. Cel mai tare lucru pentru tine ar fi să stai într-un hotel, iar el te-a dus într-un amărât de motel în nu știu ce pustietate.
Rosie : De-ai fi văzut restaurantul ! Se chema Prada Pescarului și avea plase de pescuit pe tavan…
Ruby : Pe peștișorul de aur al lui Katie l-ai lăsat să moară de foame până a plutit cu burta în sus în bol, apoi l-ai aruncat în vasul de toaletă și ai tras apa. Chicotești ori de câte ori vezi oameni mâncând stridii (ceea ce, apropo, e foarte jenant când te afli la restaurant). Te ții de nas când eu mănânc ton, crezi că somonul afumat e lucrarea diavolului, iar crevețiii te fac să vomiți.
Rosie : Am servit o salată foarte bună, mulțumesc foarte mult.
Ruby : Spuneai că salata e doar pentru iepuri și top modele !
Rosie : Mă rog, seara s-a terminat plimbându-ne de mână pe malul lacului, sub lumina lunii…
Ruby : IUBEȘTI MAREA. Vrei să trăiești pe o plajă. În secret ai vrea să fii sirenă. Crezi că lacurile sunt plicticoase, spui că le lipsește „dramatismul“ mării.
Rosie : Te rog, Ruby, încetează !
Ruby : Nu, te rog încetează tu să te minți singură !
Rosie s-a deconectat.

De la Rosie
Către Alex
Subiect: SOS

Alex, te rog să mă salvezi de familia și prietenii mei. Mă fac să-mi pierd mințile definitiv.

Ai primit un mesaj instant de la: ALEX

Alex: Ia zi. Ce problemă ai?

Rosie: Aș prefera să nu vorbesc despre asta. Aș vrea să nu mă mai gândesc la lucrul ăsta.

Alex: Corect, te înțeleg. Și eu aș avea nevoie de o pauză. Atunci de ce nu-mi povestești cum te-a cerut de soție ăla?

Rosie: OK… iar trebuie să o iau de la capăt. Greg m-a dus într-un sătuc liniștit undeva la țară. Am stat într-un motel micuț și liniștit. Am luat masa la un restaurant numit Prada Pescarului. M-a cerut de soție când eu aveam gura plină de profiterol de ciocolată, am spus „da“, ne-am plimbat pe malul lacului și am privit luna care se oglindea pe apa tremurândă a lacului. Nu e romantic?

Alex: Da, romantic.

Rosie: Asta-i tot ce ai de spus? Două vorbe pentru una dintre cele mai importante nopți ale vieții mele?

Alex: S-ar fi putut mai bine.

Rosie: Ce înseamnă mai bine? Tu ce-ai fi făcut ca să fie mai bine? Mor de nerăbdare să aflu! Toată lumea pare să mă cunoască mult mai bine decât mă cunosc eu însămi, așa că, dă-i drumul, uimește-mă!

Alex: OK, sună ca o provocare! Păi, în primul rând te-aș fi adus la un *hotel*, pe litoral, de unde *apartamentul* tău să aibă cea mai bună *vedere la mare*. Ai fi putut adormi ascultând valurile spărgându-se de stânci, aș fi presărat patul cu *petale de trandafiri* și aș fi aprins *lumânări* în toată camera, ți-aș fi pus CD-ul cu muzica ta preferată în surdină.

Dar nu te-aș fi cerut în căsătorie acolo. Te-aș fi dus într-un loc foarte aglomerat, astfel ca lumea să se strângă în jurul nostru când aș fi îngenuncheat în fața ta și te-aș fi cerut de

soție. Sau cam așa ceva. Observă că am accentuat cuvintele cele mai importante.

Rosie: A-ha.

Alex: Asta-i tot ce poți să-mi spui? Un cuvânt pentru cea mai importantă noapte a vieții noastre? Pun un genunchi la pământ și te rog să-ți petreci eternitatea cu mine și tu spui doar „A-ha“? Haide, poți spune mai mult!

Rosie: OK, și asta ar fi o cerere în căsătorie foarte reușită. Am vorbit atât de mult despre cum mi-ar plăcea să fiu cerută de soție, Alex?

Alex: Tot timpul, draga mea prietenă. Tot timpul. Oricine te cunoaște măcar pe jumătate cât te știu eu și-ar da seama că ăsta e lucrul la care ai visat dintotdeauna. Dar și un weekend într-un motel sună bine.

Lui Alex, Sally și fiului lor, Josh
DENIS ȘI ALICE DUNNE
Vă invită cu bucurie la căsătoria
iubitei lor fiice
ROSIE cu GREG COLLINS
pe 18 iulie a.c.

Capitolul 17

Dragă Rosie,

Deci ai mers până la capăt și ai făcut-o. Te-ai măritat cu ăla. Erai superbă, Rosie, am fost mândru să fiu lângă tine la altar și mândru că am fost alături de tine în acea zi deosebită. Am fost mândru să-ți fiu cavaler de onoare, dar, așa cum ai spus și tu la nunta mea, în acea zi nu eu eram omul cel mai important, ci ăla. Vă stătea foarte bine împreună.

Am avut un sentiment ciudat când te-ai întors cu spatele la mine și ai mers pe culoarul bisericii cu Greg. Oare m-a cuprins gelozia ? E normal ? Ai avut și tu acest sentiment la nunta mea sau eu am înnebunit de tot ? Mă gîndeam întruna : de acum totul se va schimba, totul se va schimba. Acum Greg e omul tău, acum el îți va afla toate secretele, și atunci cu mine cum rămâne ? Era un sentiment ciudat, Rosie, deși mi-a trecut în cele din urmă.

N-am îndrăznit să vorbesc cu nimeni despre asta, mai ales cu Sally, pentru că apoi ar fi fost mult prea încântată că teoria ei cum că bărbații și femeile nu pot fi „doar prieteni“ s-ar fi confirmat. Nu eram gelos că nu sunt soțul tău, era doar… of, nuști cum să-ți explic. Cred că mă simțeam dat la o parte, asta-i tot.

Mă bucur că Josh a pus în sfârșit picioarele pe pământ irlandez – mă rog, mai mult funduletul, dar a reușit. Voiam să-l aduc de mult timp acasă, dar nu s-a putut din cauza serviciului. Ia uite, m-am referit la Irlanda ca acasă ; n-am mai făcut asta de mult timp. Dar săptămâna trecută chiar m-am simțit ca acasă. Oricum a fost bine și pentru Josh să fie acolo, cred că și Katie a fost destul de fericită să aibă grijă de el toată săptămâna.

Îți seamănă ție, Rosie. Fetița cu părul ca pana corbului și pielea albă e cea cu care mergeam eu la școală. E uluitor. Vorbeam cu ea și mă simțeam iar Alex cel de demult. Însă Toby mă supraveghea cu coada ochiului : cred că-i era teamă să nu-i fur

prietena. Și mie îmi venea să-l supraveghez, pentru că el îmi fura prietena. Trebuia să-mi spun iar și iar că ea nu ești tu.

Nu sunt prea sigur cum a mers planul tău de a ne uni pe mine, pe Sally și pe Josh. Așa cum ți-ai putut da seama, Sally nu era în toane foarte prietenoase în zilele acelea. Credeam că o vacanță ne va ajuta, dar se pare că nu. Ne-a dat doar șansa de a vorbi prea mult unul cu celălalt. Și asta nu e prea bine când niciunul dintre noi n-avea ceva bun de spus. Cred că pot afirma liniștit că luna de miere s-a încheiat. Acum suntem împreună de nouă ani.

Sper că măcar tu și Greg vă bucurați de luna voastră de miere și sunt sigur că această scrisoare va sta pe covorașul de la ușă, așteptând sosirea voastră. Am crezut întotdeauna că vrei să mergi într-o locație exotică în luna de miere, nu știam că te interesează vestigiile Romei. Deși sunt convins că sunt superbe, credeam că ești prea superficială ca să-ți placă ! Te tachinez.

Dă-mi un semn de viață când te întorci. Dovedește-mi că există lucruri care nu se schimbă.

Cu dragoste,

Alex

Salutări din Roma !

Bună, Alex. Vremea e caldă, clădirile sunt frumoase. Dar, cel mai important, hotelurile sunt extraordinare !

Cu dragoste,

Rosie x

De la Rosie
Către Alex
Subiect : M-am înto-o-ors !

Ne-am întors acasă din luna de miere acum câteva minute și am citit scrisoarea de la tine. Păreai cam deprimat, așa că te-am sunat și ghici ? Supriză, surpriză, nu erai acasă. Așa că iar îți trimit un e-mail.

Știi că nu mi-a plăcut niciodată prea mult de Sally, dar aș vrea ca voi să treceți peste acel ceva care vă nemulțumește. Este

o mare schimbare când apare un bebeluș – eu știu asta cel mai bine –, și înțeleg că pentru voi care munciți mai mult decât oricare alt cunoscut de-al meu este mai dificil să faceți față unui lucru nou în viețile voastre.

Probabil aveți nevoie de timp ca să vă adaptați, dar poate ar trebui să mergeți la un consilier sau ceva asemănător. Dumnezeu știe că, deși o iubeam, și mie mi-a trebuit mult timp ca să accept prezența lui Katie aici pentru multă vreme. Era și încă este greu. Așa că faceți ceea ce trebuie ca să puneți lucrurile la punct.

Desigur, nu pretind că le știu pe toate, dar nu îmi mai povesti mie ce simți, ci vorbește cu Sally. Eu voi fi întotdeauna alături de tine, Alex, măritată sau nu.

Dragă Alex,

Sper că ești bine. Mi-a părut bine că ai fost la nuntă. Josh e grozav. Mami arăta superb, la fel și tu. Eu mă cert întruna cu Toby. Săptămâna viitoare face zece ani și se crede grozav doar pentru că e puțin mai mare decât mine. Nu m-a invitat la ziua lui de naștere și nici măcar n-am făcut ceva rău. Ne-am certat săptămâna trecută pentru cine să fie primul la calculator și am fost eu prima, deși îmi aminteam că data trecută tot eu fusesem prima, dar nu cred că el își aducea aminte, deci nu e supărat pe mine din cauza asta. N-am mai făcut altceva rău.

Mama a trecut pe la mama lui Toby ca să afle de ce nu m-a invitat, dar nici ea nu știa. Toby nu vrea să mai vorbească cu mine. Îl urăsc. O să-mi fac alt prieten. Mami mi-a spus să-ți scriu și să-ți spun pentru că tu ești nașul meu și ști lucrurile astea.

Mama crede că e rău din partea lui Toby și că eu voi avea probleme moționale când voi crește mare pentru că am trecut prin xperiența de a nu fi invitată la ziua lui. A spus că tu ști despre ce e vorba.

Cu dragoste,

Katie

Scumpa mea Katie,

Mama ta înțeleaptă și extrem de inteligentă are dreptate, ca de obicei. Sunt de acord că Toby a fost extrem de rece și

calculat. E îngrozitor să-i faci asta unei persoane, să nu-ți inviți cea mai bună prietenă la cea de-a zecea aniversare. Cred că asta e o crimă. E un egoist și cred că este un act regretabil care îl va urmări în toți anii ce vor veni, fără îndoială – de fapt chiar până când va avea treizeci de ani.

Cred că nu e pedeapsă mai mare pe care să i-o aplici, iar el nu va scăpa așa ușor. Toby s-a arătat nemilos, a fost imatur și foarte, foarte… obraznic. Așa că spune-i mamei tale și lui Toby că voi face tot posibilul să mă asigur că eu și el ne vom reabilita astfel încât să ne putem continua drumul cu fruntea sus.

Cu dragoste,

Alex

Dragă Alex,

Ce scrisoare ciudată ! Nu înțeleg ce-ai vrut să spui, dar mama spune că Toby e chiar mai rău decât toate lucrurile alea pe care le-ai spus. Dar râdea când citea scrisoarea, așa că nu ști dacă vorbea serios.

Nu cred că Toby e chiar atât de rău.

Sunteți niște ciudați amândoi.

Cu dragoste,

Katie x

Dragă Toby,

Sunt Alex (prietenul mamei lui Katie din America).

Am auzit că săptămâna viitoare împlinești zece ani. La mulți ani ! Ști, probabil crezi că e ciudat că-ți scriu, dar am auzit că nu ai invitat-o pe Katie la ziua ta și nu mi-a venit să-mi cred urechilor.

Katie e cea mai bună prietenă a ta ! Să ști că fără Katie nu prea o să vă distrați. Mi s-a întâmplat și mie odată. O să stai cu ochii țintă la ușă așteptând-o să apară ca să vă puteți distra. Cui îi pasă dacă cel mai bun prieten al tău e o fată ? Cui îi pasă dacă ceilalți băieți o să râdă ? Cel puțin ai un prieten foarte bun și crede-mă, în viață e greu să trăiești dacă n-ai un prieten foarte bun, mai ales dacă ești într-o școală plictisitoare și Miss Casey

Nas Mare te ceartă toată ziua. Dacă n-o inviți pe Katie, o să-i rănești sentimentele și nu e frumos.

Cel mai bun lucru din lume e să ai un prieten foarte bun – chiar dacă e o fată. Spune-mi cum s-a rezolvat.

Alex

P.S. Sper că o să-ți cumperi ceva frumos cu ce ți-am trimis…

De la Toby
Către Katie
Subiect ȘTII nu ȘTI

Prietenul mamei tale scrie „știi“ greșit, ca tine. El scrie ȘTI în loc de ȘTII. Apropo, vrei să vii la ziua mea săptămâna viitoare ?

De la Rosie
Către Alex
Subiect : Femeile Dunne

Foarte isteț, domnule Stewart, dar încă nu te-ai reabilitat. Noi, femeile Dunne, suntem foarte greu de mulțumit, știi bine…

De la Alex
Către Rosie
Subiect : Femeile Done

Văd. Ești într-adevăr o femeie bine făcută. Am o teorie pe care aș dori să ți-o împărtășesc. Vrei ?

De la Rosie
Către Alex
Subiect : Teorie teorioasă

Dacă ții neapărat. O s-o citesc dacă-mi fac timp.

De la Alex
Către Rosie
Subiect : Teoria mea

Da, țin neapărat și o vei citi. OK, dacă te-aș fi invitat la aniversarea mea de la zece ani, atunci Brian Plângăciosul nu ar mai fi fost invitat. Dacă Brian n-ar fi venit, n-ar mai fi aruncat pizza pe sacul de dormit al lui James și dacă n-ar fi făcut asta, stricându-mi complet petrecerea, tu și cu mine nu l-am mai fi urât atât de mult. Dacă noi doi nu l-am mai fi urât în asemenea hal, tu n-ar mai fi trebuit să bei peste măsură ca să poți fi în stare să mergi cu el la Balul Absolvenților. Dacă n-ai fi făcut asta… ei bine, poate n-ai mai fi fost atât de beată, iar draga ta Katie nu s-ar mai fi născut.

Deci ți-am făcut o favoare !

Și aceasta e teoria mea, Rosie Dunne.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Teoria *mea*

Foarte inteligent, Alex, foarte, foarte inteligent. Dar nu trebuia să mergi atât de departe pentru a accepta responsabilitatea față de Katie. Iată teoria mea.

Dacă nu m-ai fi lăsat baltă la Balul Absolvenților, n-ar mai fi trebuit să merg cu Brian Plângăciosul. Dacă ai fi venit la aeroport în acea zi, viețile noastre ar fi decurs cu totul altfel.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Viața

Da, e un lucru la care mă gândesc mereu în ultimul timp.

Ruby : CE FACE ? S-au despărțit ?
Rosie : Da, gata. E trist, nu-i așa ?
Ruby : Nu tocmai. De ce s-au despărțit ?

Rosie : Nepotrivire de caracter. Nu așa se spune mereu ?

Ruby : Nu și în cazul meu. La mine ticălosul m-a înșelat și m-a mințit. Și cine l-a luat pe Josh ?

Rosie : Sally, și l-a dus la părinții ei ca să locuiască acolo.

Ruby : Vai, bietul Alex. Hai, deșartă sacul.

Rosie : Nu știu chiar totul…

Ruby : Minți. Alex îți spune totul, ceea ce probabil a fost unul dintre motive.

Rosie : Scuză-mă ; nu mă acuza că aș fi motivul divorțului lor. E un lucru foarte jignitor. Au fost un milion de lucruri mărunte care în final au explodat.

Ruby : Și când te duci la el ?

Rosie : Săptămâna viitoare.

Ruby : Intenționezi să te mai întorci ?

Rosie : RUBY ! TERMINĂ !

Ruby : OK, OK. E trist totuși, nu-i așa ?

Rosie : Da, așa e. Alex e distrus.

Ruby : Nu, n-am vrut să spun asta. Ironia sorții mă întristează ; nu-mi imaginez ce simți tu acum.

Rosie : Ce ironie ?

Ruby : Păi, vezi tu… l-ai așteptat ani de zile până când ai renunțat și ți-ai văzut de viața ta. În cele din urmă te-ai hotărât să te măriți cu Greg și, câteva săptămâni mai târziu, Alex se desparte de Sally. Știi, nu v-ați potrivit deloc. Când o să învățați să vă sincronizați ?

Capitolul 18

Astăzi ai un an !

Nu-i o zi oarecare azi
De-aceea e-un prilej să te distrezi,
Îl iubim pe băiețelul nostru drag
Căci ne aduce atâta bucurie-n prag !

Lui Josh (și tăticului lui)

Vă iubim pe amândoi și sperăm că veți petrece împreună această aniversare fericită și Ziua Recunoștinței.

Multă dragoste,

Rosie și Katie

Dragele mele Rosie și Katie,

Mulțumesc pentru jucăria de pluș pe care mi-ați trimis-o de ziua mea. Eu îi spun „Urs“. Tati a inventat numele ăsta. E foarte deștept. Îmi place să-i mestec urechea și să-l umplu de salivă așa încât dacă tata îl ia în brațe, se umple de bale pe față. Îmi mai place să-l arunc pe Urs din pătuț noaptea și apoi să plâng până când tati îl ridică și mi-l dă. Fac asta doar ca să mă amuz. Tati n-are nevoie să doarmă. El trebuie doar să-mi dea să mănânc și să-mi schimbe scutecele. Acum trebuie să plec. Am un weekend foarte ocupat cu tata, sunt hrănit la ora nouă, apoi dau aerul afară, iar apoi voi încerca să fac câțiva pași prin sufragerie. Ști că pot s-o fac. Într-una din zilele astea n-o să mai cad în fund…

Mulțumesc pentru Urs.

Vă iubesc și mi-e dor de voi două,

Josh (și tăticul)

De la Rosie
Către Alex
Subiect La mulți ani pentru cea de-a 30-a aniversare!

Nu-mi vine să cred că nu dai o petrecere pentru aniversarea celor treizeci de ani! Sau faci una și nu mă inviți? Știu că aveai astfel de înclinații în trecut. Isuse, închipuie-ți, asta a fost acum douăzeci de ani. Nu m-am gândit niciodată că vom ajunge la momentul în care să ne amintim orice s-a întâmplat cu mult timp în urmă. La mulți ani! Să mănânci o felie de tort și pentru mine.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Mulțumiri

Îmi pare rău că n-am mai ținut legătura, mai am un pic și termin rezidențiatul aici și apoi voi mai face un program de doi ani de rezidențiat cardiotoracic. Aproape că termin cei o sută de ani de studiu! Anul ăsta nici vorbă de petreceri, sunt prea ocupat ca să-mi achit împrumutul studențesc de un milion de dolari.

Ai primit un mesaj urgent de la: GREG
Greg: Bună, iubito, cum îți merg treburile azi?
Rosie: O, e una dintre zilele acelea care parcă nu se mai termină. Hotelul e rezervat în întregime pentru weekend, din cauza Paradei Sf. Patrick. Toată ziua au venit grupuri mari de turiști pe care a trebuit să-i cazez. Acum s-a făcut liniște și mă prefac că sunt ocupată cu rezervările pe calculator, așa că te rog nu mă face să râd, altfel o să mă dau de gol.

Când spun „liniște" înseamnă că nu ne mai bate nimeni la cap la recepție. Cu zgomotele din hotel e altceva. La bar se află un grup mare de turiști americani care cântă în cor cântece irlandeze. Îți vine să crezi că au adus în hotel grupul Paddy Band? N-am mai văzut în viața mea atâtea fețe verzi și peruci roșii!

Din nefericire, a venit din Chicago o parte a familiei lui Bill Lake. Sunt cam treizeci și eu trebuie să mă port exemplar. Se pare că nepotul lui va cânta la trombon duminică, la parada fanfarei din Chicago. Mor de nerăbdare să se sfârșească ziua de azi. Mă dor fălcile de la atâta zâmbit, iar ochii

mă înțeapă de la ecranul calculatorului. Sunt încântată că Bill mi-a dat un weekend liber ! E un dulce. Nici nu-mi mai aduc aminte de când n-am mai avut o sâmbătă liberă, sau două zile la rând. Se pare că măcar în seara asta putem ieși și noi împreună și nu va trebui să-mi fac griji că trebuie să mă trezesc de dimineață. Ne putem întâlni cu Ruby și Ted. Mă gândeam să-i aduc pe Katie și pe Toby la parada de duminică, ce crezi ?

Îmi pare rău că bat câmpii, dar parcă aș fi iar la școală vineri după-amiaza, așteptând să sune ultimul clopoțel înainte de weekend.

Greg : Rosie, îmi pare rău că trebuie să-ți stric buna dispoziție, dar în seara asta trebuie să plec în nord, la Belfast. Am aflat de abia azi-dimineață așa că n-am apucat să-ți spun. Îmi pare rău.

Rosie : O, nu ! De ce trebuie să pleci la Belfast ?

Greg : Acolo are loc un seminar la care trebuie să merg.

Rosie : Ce fel de seminar ?

Greg : Unul financiar.

Rosie : Sigur că e unul financiar. Nu mă așteptam să fie despre bucătăria franceză. Dar chiar *trebuie* să mergi ? O să remarce cineva că ești acolo ?

Greg : Nu, ca să fiu sincer nu vor observa, dar vreau să merg. Este foarte interesant și trebuie să mă mențin în top.

Rosie : Ce naiba ai mai putea să înveți despre blestematele alea de bănci ? Îți dau bani și-ți cer înapoi de zece ori mai mult. Asta-i tot.

Greg : Îmi pare rău, Rosie.

Rosie : Mă enervează. Îmi dă și Bill o dată un weekend liber și atunci tu trebuie să pleci. Știi că n-o să mai am alt weekend liber anul ăsta, nu-i așa ?

Greg : Îmi place că nu exagerezi niciodată, Rosie. Ascultă, acum trebuie să plec. Vorbim mai târziu. Te iubesc.

Rosie : Stai așa, înainte să pleci, ai văzut factura de telefon azi-dimineață ?

Greg : Cum era, ca de obicei, mare ?

Rosie : Ia ghici.

Greg : La naiba. E din cauza ta și a timpului pe care-l petreci pe internet trimițând e-mailuri, știi bine. Nu înțeleg de ce tu și Ruby nu vă întâlniți undeva, ca oamenii normali.

Rosie : Pentru că nu există niciun loc în care să ne putem întinde pe canapele în pijama și să fumăm. E mult mai confortabil acasă. În orice caz valoarea facturii nu are din întâmplare nimic de a face cu cele câteva ore pe care le petreci săptămânal vorbind la telefon cu mama ta pentru a o convinge că este perfect capabilă să trăiască singură ?

Greg : Nu știu de ce, dar am impresia că nu te deranjează orele pe care le petrec la telefon convingând-o !

Rosie : Adevărat ! Of, de-am cunoaște vreun director de bancă care ne-ar putea acorda un împrumut… ce simplă ar fi viața…

Greg : Din păcate nu merge așa, Rosie.

Rosie : Și imaginează-ți ce dezamăgită am fost că am aflat lucrul ăsta *după* ce m-am măritat cu tine.

Greg : Ai rămas cu mine pe cap – pentru asta îți mulțumesc. Acum trebuie să plec și să mai refuz pe cineva care-mi cere un împrumut, știi tu cum e. Te iubesc.

Rosie : Te iubesc.

De la Kevin
Către Rosie
Subiect Sora mea preferată

Salut, surioara mea cea mai iubită din lume. Trimite-mi un e-mail când poți. Sunt la internetul facultății, care este gratuit și vreau să te întreb ceva.

De la Rosie
Către Kevin
Subiect Re : Sora mea preferată

De ce îmi scrii doar când vrei ceva ?

De la Kevin
Către Rosie
Subiect Re : Re : Sora mea preferată

Parcă o aud pe fosta mea prietenă. Ce te face să crezi că vreau ceva ? Poate vreau doar să știu ce mai faci, cum îți mai merge. Ce face Katie ? Transmite-i salutări din partea mea. Ce

face Greg ? Transmite-i salutări din partea mea. Ce face Alex ? Transmite-i salutări din partea mea. Vezi ce interesat sunt de viața ta ? Dacă ai vreodată nevoie de baby sitter pentru Katie e suficient să-mi spui, voi fi foarte încântat să te ajut. Cam atât despre mine, ai grijă de tine și ținem legătura.

P.S. Există vreo șansă să-l întrebi pe șeful tău dacă are o slujbă pentru mine ?

De la Rosie
Către Kevin
Subiect A-HA !

A-HA ! Știam eu că trebuie să fie vreun clenci ! De obicei nu-ți pasă de ce se petrece în viața mea. Katie e bine, mulțumesc foarte mult, la fel e Greg și Alex. Puteai să vezi cu ochii tăi ce fac dacă te-ai fi obosit să mai treci pe la noi. Da, mi-ar plăcea să ai grijă de Katie, mulțumesc foarte mult, dar nu sunt sigură că pot avea încredere în tine după tot ce s-a întâmplat ultima dată.

De la Kevin
Către Rosie
Subiect Acum șase ani !

Haide, Rosie ! Asta a fost acum șase ani, aveam șaptesprezece ani pe atunci ! Cum puteai să-l lași singur într-un apartament pe un băiat de șaptesprezece ani și să nu te aștepți să invite câțiva prieteni ? Era normal.

De la Rosie
Către Kevin
Subiect Normal !

Kevin, ai transformat totul într-o groapă de gunoi. Biata Katie era îngrozită, iar eu nu am apreciat faptul că te-am găsit dormind în patul meu cu… aia… cine-o fi fost ea.

De la Kevin
Către Rosie
Subiect Apă pe sub pod

Păi tu singură ai spus să mă simt ca acasă… oricum, a trecut multă apă pe sub pod, acum suntem doi adulți raționali. (Tu și mai și – luna viitoare împlinești treizeci de ani !)

De la Rosie
Către Kevin
Subiect Îmi rămâi dator !

OK, dar să nu te aștepți la minuni. Să nu mă faci de râs Kevin, altfel Bill se va întoarce împotriva mea și îmi vei ruina planul măreț de a prelua acest hotel.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Viață !

Doamne, Alex, cine ar fi crezut că micul Kevin a învățat să meargă și să vorbească ? Credeam că e încă pe băncile școlii. Dar a crescut dintr-odată. Nu că ar fi stat cu mine la povești despre viața lui. E atât de secretos ! Pentru oameni ca el ar trebui să fie îngrijorată lumea.

Lucrurile se schimbă atât de repede ! Tocmai când crezi că te-ai obișnuit cu ceva, pac ! S-a schimbat. Tocmai când începi să înțelegi pe cineva, pac ! A crescut. Același lucru se întâmplă cu Katie. Se schimbă în fiecare zi ; fețișoara ei se maturizează de fiecare dată când o privesc. Uneori nu mai trebuie să mă prefac că sunt interesată de ce-mi spune, dându-mi seama că într-adevăr mă interesează. Mergem împreună să ne cumpărăm ceva de îmbrăcat, iar eu îi ascult sfaturile. Luăm masa în oraș la prânz și chicotim de lucruri prostești. Nu-mi aduc aminte când a încetat să fie copil copilul meu și a devenit o persoană.

Și ce frumoasă s-a făcut ! Nu știu exact ce vreau să spun cu acest e-mail, Alex, dar m-am gândit la multe lucruri în ultima vreme și în mintea mea e un talmeș-balmeș.

Viața noastră e făurită din timp. Zilele noastre se măsoară în ore, salariul e în funcție de acele ore, cunoașterea se măsoară în ani. Rupem câteva minute din zilele noastre aglomerate pentru o pauză de cafea. Ne întoarcem grăbiți la birou, ne uităm la ceas, programăm întâlniri de afaceri. Iar în cele din urmă, timpul se scurge și te întrebi în adâncul sufletului dacă ai petrecut acele secunde, minute, ore, zile, săptămâni, luni, ani cât se putea mai bine.

Totul se învârte în jurul nostru – serviciu, familie, prieteni, iubiți… îți vine să urli STOP !, să privești în jur, să pui în ordine câteva lucruri și apoi să mergi mai departe. Cred că înțelegi ce vreau să spun. Știu că acum treci printr-o perioadă dificilă. Te rog amintește-ți că sunt mereu alături de tine.

Cu dragoste,

Rosie

Capitolul 19

Dragă Alex,

Deci, după cum probabil știi, săptămâna viitoare mama împlinește treizeci de ani, iar eu și Toby organizăm pentru ea o petrecere surpriză. Vrei să vii ?

Până acum i-am invitat pe bunica, bunicul, mătușa Stephanie, unchiul Kevin (chiar dacă nu prea voiam pentru că ne înspăimântă), Ruby, Teddy, părinții lui Toby, Toby și cu mine. Cam atât deocamdată. A, da, și pe Greg dacă va fi aici. El lucrează neîncetat iar mama îl ceartă întruna din cauza asta. Weekendul trecut mama era liberă și fusese încântată toată săptămâna pentru că își făcuse planuri cu Ruby și Greg. Știu cum se simte pentru că nici mie nu-mi place la școală și de abia aștept să vină weekendul. Oricum, în ultimul moment Greg a trebuit să plece. Apoi a sunat-o Ruby și i-a spus că se simte rău, așa că mama a stat acasă și s-a uitat la TV cu mine și Toby, pe care l-a lăsat să doarmă la noi.

Toby și-a luat o lanternă puternică, mișto. E cea mai bună care există. Când mama s-a dus la culcare am luminat cu lanterna de la fereastră și ajungea până la nori și peste tot. Am îndreptat-o și spre casa de vizavi, unde îi vedeam pe domnul și doamna Gallagher. Toby a crezut că jucau leapșa. Era haios, dar doamna Gallagher a ieșit în halat furioasă și a bătut tare la ușa noastră strigând la mama. Mama a fost atât de supărată încât a spus că nu ne mai duce la paradă. Dar ne-a dus.

Eu și Toby ne-am vopsit pe față în oraș și arătam grozav. Am convins-o și pe mama să-și facă un mic trifoi pe față, dar apoi ar fi preferat să nu și-l facă, pentru că a început ploaia iar verdele, albul și auriul au început să se prelingă de pe fețele noastre. Parcă aveam lacrimi de curcubeu. Vopseaua lui Toby i-a intrat în păr, iar eu m-am frecat din greșeală pe față și mi-a intrat verde

din ăla în ochi. Mă ustura atât de tare încât nu puteam să-mi țin ochii deschiși, așa că mama și Toby m-au luat de mâini și m-au adus acasă. A trebuit să plecăm înainte de începerea paradei.

Eram uzi leoarcă când am ajuns acasă iar costumul cel nou al mamei era pătat tot de culoare verde. Doamna care ne colorase fețele spunea că iese la spălat. Dar n-a ieșit. Toby a avut părul verde toată săptămâna, iar Domnișoara Casey Nas Mare cu Respirație Urât Mirositoare n-a fost fericită. Îți vine să crezi că acum ea e directoarea școlii ? Mama spune că probabil toată lumea din școală e disperată. Mă rog, când ne-am întors din oraș am urmărit parada la televizor, dar am văzut doar finalul pentru că ne-a luat mult să ajungem acasă din cauza turiștilor ăia blestemați. Așa le-a spus mama.

Deci ce zici, vii la petrecere ? Poți să-l aduci și pe Josh. Oricum, mai avem nevoie de invitați. Mătușa Stephanie nu poate veni pentru că naște luna viitoare și cred că pilotul n-o lasă să zboare pentru că e prea grea, sau cam așa ceva. Bunica și bunicul se duc la ea, la Pierre și la bebeluș când se va naște. Unchiul Kevin nu poate veni pentru că are un nou serviciu, ca bucătar într-un hotel undeva prin țară. Deci au mai rămas doar Ruby și Teddy, iar Ruby spune că nu poate promite că Teddy va fi acolo pentru că nu-i place să planifice întâlniri cu atâta timp înainte. Dar e vorba doar de două săptămâni.

Voiam să fie ceva special pentru mama, fiindcă a fost foarte tristă săptămâna asta. Se întâmplă lucruri cam ciudate în ultimul timp. Cred că din cauza telefonului care e stricat. De câte ori sună telefonul și răspunde mama, vine tonul. La fel se petrec lucrurile și când răspund eu. Dar asta nu se întâmplă niciodată cînd răspunde Greg.

Greg spunea că o să aducă pe cineva să repare telefonul, dar mama a vărsat paharul cu apă pe el. De fapt cred că nu e stricat. Cred că cine sună vrea să vorbească cu Greg, nu cu mine sau cu mama.

Ar fi grozav să vii – ai mult haz. Ai putea să dormi la noi, dar nu în camera de oaspeți, pentru că acum cred că aceea e camera lui Greg. Poți să dormi pe canapea sau pe patul pliant din camera mea.

Ține minte, nu suna, pentru că e secret iar mama oricum ridică receptorul fără să spună alo. Trimite-mi un e-mail dacă vrei.

Cu dragoste,

Katie

De la Alex
Către Katie
Subiect Re: Rosie împlinește 30 de ani

Îți mulțumesc pentru scrisoare. Tu și Toby ați avut o idee bună dar, să nu te superi, eu n-o să aștept până la ziua mamei tale. Vin la voi cât pot de repede.

La mulți ani pentru cei 30 de ani, surioară!

Ne pare rău că nu putem fi acolo.

Cu dragoste, Stephanie, Pierre și Jean-Louis!

Fiicei noastre

La mulți ani!

Ne pare rău că nu suntem acolo. Să te bucuri de ziua ta, scumpo, și ne vedem la întoarcere.

Cu dragoste, mama și tata

La mulți ani, soră!

Îmi pare rău că nu pot fi cu tine, dar mulțumesc pentru slujbă. Îți rămân dator.

O seară plăcută.

Kevin

La mulți ani, Rosie!

Ne pare rău că nu suntem alături de tine, dar cineva trebuia să-ți țină locul la serviciu!

Cu dragoste de la toată lumea,

xxx

Pentru Rosie

Îmi pare atât de rău, te rog, iartă-mă; am fost un prost. Hai să lăsăm astea în urmă și să ne bucurăm de ziua ta în acest weekend.

Cu dragoste,

Greg

La mulți ani.

Hai să ne-mbătăm.

Cu dragoste,

Ruby

Rosie,

Mâine mă întorc la Boston dar, înainte de a pleca, am vrut să-ți scriu această scrisoare. Toate gândurile și sentimentele care au clocotit în mine ies acum la iveală din stilou și îți las această scrisoare ca să nu simți că te supun unei presiuni. Înțeleg că vei avea nevoie de timp încercând să iei o decizie legată de ce am să-ți spun.

Știu ce se petrece, Rosie. Ești cea mai bună prietenă a mea și ți-am văzut tristețea din ochi. Știu că Greg nu lucrează în weekend. N-ai putut să mă minți niciodată; nu te pricepi deloc. De fiecare dată te trădează privirea. Nu te preface că totul e perfect fiindcă văd că nu e. Văd că Greg este un om egoist care n-are nici cea mai vagă idee cât de norocos este și îmi provoacă greață.

Este omul cel mai norocos de pe lume fiindcă te are pe tine, Rosie, dar nu te merită, iar *tu*, pe de altă parte, meriți mult mai mult. Meriți pe cineva care te iubește din tot sufletul, cineva care se gândește mereu la tine, cineva care-și petrece fiecare minut al fiecărei zile întrebându-se ce faci, unde și cu cine ești, dacă te simți bine. Ai nevoie de cineva care să te ajute să-ți împlinești visurile și care te poate proteja de temerile tale. Ai nevoie de cineva care să te trateze cu respect, să iubească fiecare părticică din tine, *în special* izbucnirile tale. Ar trebui să fii cu cineva care să te poată face fericită, cu adevărat fericită, atât de fericită încât să simți că *zbori*. Cineva care ar fi trebuit să profite de șansa de

a fi cu tine în urmă cu mulți ani în loc să fie înspăimântat și să-i fie prea teamă pentru a încerca.

Nu îmi mai este teamă, Rosie. Nu îmi mai e frică să încerc. Știu ce sentiment m-a încercat la nunta ta: *era* gelozie. Mi s-a frânt inima când am văzut-o pe femeia pe care o iubeam întorcându-se cu spatele la mine și pășind spre altar cu un alt bărbat, cu care intenționa să-și petreacă tot restul vieții. Era ca o sentință pe viață pentru mine – ani care urmau să mi se aștearnă în față fără ca eu să fiu în stare să-ți spun ce simt sau să te îmbrățișez așa cum aș fi vrut.

Am stat de două ori unul lângă altul la altar, Rosie. *De două ori*. Și de fiecare dată am greșit. Trebuia să fiu acolo la nunta mea, dar am fost prea prost să-mi dau seama că *tu* trebuia să fii motivul pentru care mă aflam acolo.

Nu ar fi trebuit niciodată să las buzele tale să se desprindă de ale mele în urmă cu mulți ani, la Boston. Nu trebuia să mă îndepărtez. Nu trebuia să mă panichez. Nu aș fi irosit toți anii aceștia fără tine. Te iubesc, Rosie, și aș vrea să fiu cu tine, Katie și Josh. Pentru totdeauna.

Te rog să te gândești la asta. Nu-ți pierde timpul cu Greg. Aceasta este șansa *noastră*. Hai să lăsăm deoparte teama și să profităm de această șansă. Îți promit că te voi face fericită.

Cu toată dragostea,

Alex

Capitolul 20

Ruby: M-am hotărât. O să-l pun pe Gary la dietă.
Rosie: Îl *pui* la dietă? Cum naiba poți controla ce mănâncă fiul tău de douăzeci și unu de ani?
Ruby: A, e ușor. O să mă țin de capul lui până acceptă ideea.
Rosie: Și ce dietă o să folosești?
Ruby: Nu știu. Am cumpărat o revistă, dar acolo sunt atâtea diete stupide încât nu știu pe care să o aleg. Îți amintești dieta aceea ridicolă pe care am ținut-o noi două anul trecut? Cea în ordine alfabetică, unde trebuia să mâncăm în fiecare zi alimente care începeau cu o anumită literă?
Rosie: A, da! Cam cât am ținut-o?
Ruby: Ă… ar fi trebuit să țină douăzeci și șase de zile, desigur, Rosie.
Rosie: A… da… desigur. Dar *te-ai îngrășat* după trei zile.
Ruby: Asta pentru că a treia zi era litera norocoasă „C"… ciocolată… mmm.
Rosie: Mă rog, am recuperat în ultima zi. Am murit de foame în ziua cu „Z"; îmi venea să vânez zebre de la grădina zoologică cu un cuțit de bucătărie. Cred că aș fi putut mânca toată grădina zoologică…
Ruby: Poate o să inventez o dietă proprie și o să fac revistele alea caraghioase să dea faliment.
Rosie: Și ce idee ai?
Ruby: Hmm… OK, ar trebui să mănânci orice aliment cu care semeni.
Rosie: Pariez că experții de la revistele acelea de dietă mor de frică.
Ruby: Nu, pe bune! Cred că mi-a venit o idee! Fața lui Teddy îmi amintește întotdeauna de o roșie mare, coaptă și zemoasă. Cele două fire din capul lui mă fac să mă gândesc la tulpină.

Uneori îmi vine să-i bag capul în blender și să-l amestec cu vodcă și sos picant. Un Bloody Teddy. Simon de la birou îmi amintește de o varză de Bruxelles. Miroase urât și e…

Rosie : Verde ?

Ruby : Nu, doar miroase urât.

Rosie : Eu cu ce semăn ?

Ruby : Bună întrebare… hmmm, cred că ai ceva dintr-o ceapă.

Rosie : De ce, put și-i fac pe oameni să plângă ? De ce, put și-i fac pe oameni să plângă ?

Ruby : De ce ai repetat ?

Rosie : Cepele fac asta – te fac să râgâi în mod repetat, nu-i așa ?

Ruby : O ceapă amuzantă. Nu, cred că fiindcă ai atâtea straturi, Rosie Dunne, și, pe măsură ce trec anii, mai iese încă unul la iveală. Cred că ai acolo mai multe straturi decât s-ar putea crede. Eu ce sunt ?

Rosie : Hmm… o prăjitură. Dulce ca mierea și cu o cireașă în vârf.

Ruby : Grasă și nesănătoasă.

Rosie : Uite ce e, Ruby, tu ai inventat dieta asta. Dacă arăți ca o prăjitură nu poți mânca decât prăjituri. Gândește-te.

Ruby : Am înțeles ce vrei să spui. În sinea mea am crezut întotdeauna că am ceva dintr-o plăcintă. Dar asta nu e o dietă sănătoasă decât dacă arăți ca o legumă sau ca o fructă, iar Gary al meu (deși s-ar putea să aibă *calități* de legumă) nu e nici una, nici alta.

Rosie : Cu ce crezi că seamănă Gary ?

Ruby : A, e ușor. Cu testicule de taur.

Rosie : HA ! De când mănâncă oamenii testicule de taur ?

Ruby : E ceva tribal… OK, atunci cu un melc. Un melc lipicios, dezgustător și încet.

Rosie : Nu cred că Gary ar mânca melci.

Ruby : Cui îi pasă ce ar vrea să mănânce ticălosul ăla ? Cu ce crezi că seamănă Alex ?

Rosie : Cu un Skye.

Ruby : Crezi că prietenul tău înalt de 1,85 m, cu părul castaniu, ochii căprui și piele albă arată ca o ciocolată cu nuga la interior ?

Rosie : Da.

Ruby : *Asta*-i o prostie…

Rosie : Vai, scuzați-mă doamnă „Cred că Teddy are un cap de roșie“.

Ruby : Uite ce e, de la vorbăria asta cu dieta mi s-a făcut foame. O să iau masa mai devreme, OK ?

Rosie : OK ! M-ai înveselit, Ruby.

Ruby : Aoleu, scuză-mă, nu trebuia să fac așa ceva, nu ?

Rosie : Nu, dar te iert.

Ruby : O, ce bine. Pa, dragă.

Rosie : Pa…

Ruby s-a deconectat.

De la Alex
Către Rosie
Subiect : Mai ai nevoie de timp ?

Sunt Alex. A trecut ceva timp de când nu mai știu nimic despre tine… Speram că o să-mi scrii până acum. Dacă mai ai nevoie de timp, înțeleg. Te rog să-mi spui ce se întâmplă.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Re : Mai ai nevoie timp ?

Salut, Skye ! Îmi pare rău că nu ți-am mai scris de ceva timp, dar am fost foarte ocupată la serviciu. În ultimul timp activitatea aici e foarte febrilă. Cred că e din cauza soarelui care începe să-și facă apariția ; țara noastră e mult mai frumoasă când strălucește soarele. Ce vrei să spui, dacă mai am nevoie de timp ? Nu îmi trebuie prea mult ca să accept că am treizeci de ani !

Apropo, îți mulțumesc că ai venit la ziua mea. A fost foarte drăguț din partea lui Katie și Toby că au organizat totul, chiar dacă tu și Ruby ați fost singurii prezenți. Îmi pare rău că am fost

cam acră. Cred că eram doar deprimată că schimb prefixul și că majoritatea celor apropiați erau plecați. Ar fi fost mai frumos dacă era mai multă lume, dar nu contează, nu e sfârșitul lumii. Tu ai fost acolo și asta a contat pentru mine. Am fost extrem de fericită să te revăd. Ai fost întotdeauna alături de mine, Alex, și apreciez asta. Îmi dai putere când simt că mi-am pierdut-o.

Ție cum îți mai merge ? Ce mai face Josh ? Sărută-l dulce și îmbrățișează-l din partea mea.

De la Alex
Către Rosie
Subiect : Scrisoarea mea

N-ai primit scrisoarea de la mine ?

De la Rosie
Către Alex
Subiect : Scrisoarea ?

Despre ce scrisoare vorbești ? Poate a întârziat la poștă ; probabil o s-o primesc în curând. Când ai trimis-o ?

Dragă Alex,

Îți mulțumesc că ai venit la petrecerea de aniversare a mamei și îți mulțumesc și pentru cadou. Mama era foarte tristă înainte de venirea ta, dar cred că ai făcut-o mai fericită. Acum te las, căci profesoara se uită la mine.

Katie

Dragă Katie,

Îți mulțumesc pentru scrisoare. Sper că n-ai avut necazuri la școală pentru că mi-ai scris. Mă bucur că ți-a plăcut cadoul. Spune-i lui Toby că-l salut și că am să-i trimit în curând costumul de baseball.

Ce mai face mama ta ? Cum mai merg lucrurile pe acasă ? Din întâmplare, știi ce e acela Skye ?

Cu dragoste,

Alex

De la Alex
Către Rosie
Subiect: Scrisoarea mea

N-am trimis-o prin poștă. Am lăsat-o acasă, pe masa din bucătărie chiar înainte de a pleca la aeroport. N-ai găsit-o?

Dragă Alex,

Toby e foarte încântat de chestia cu costumul de baseball. Lucrurile au revenit la normal. Greg nu mai doarme în camera de oaspeți tot timpul. Mama spune că stă acolo fiindcă sforăie. Eu n-o cred fiindcă Toby și cu mine i-am pus un casetofon în cameră ca să-l înregistreze. Dar vorbește în somn! A spus „Nu trimite caii spre curcubeu!“ E adevărat, avem caseta!

Lucrurile merg oarecum bine, dar nu ca înainte. Era mai bine când erai tu aici. Acum prefer să stau la Toby acasă. Apropo, Skye e o ciocolată. E preferata mamei. O adoră! Spune că i-ar plăcea să țină o dietă cu Skye. Zilele trecute spunea că e îndrăgostită de Skye, apoi a început să o sărute și să râdă.

Dar de ce vrei să ști? Vrei și tu una? Pot să-ți trimit una prin poștă dacă nu aveți din astea în Merica. Am mai trimis o dată una când eram în Anglia în vacanță și i-am trimis o ciocolată lui Toby de care nu se găsea la noi iar când a primit-o era topită toată și lipită de hârtie. N-a mai putut să citească scrisoarea de la mine, dar m-am bucurat fiindcă mi-era dor de el și scrisesem niște lucruri prostești de care mă jenam.

Deci vrei să-ți trimit ciocolată? Mama spune că n-ar putea trăi fără Skye. E ciudată.

Cu dragoste,

Katie

De la Alex
Către Rosie
Subiect: Scrisoarea mea

Bună, Rosie. E important să vorbesc acum cu tine. E vorba de scrisoare. Am scris lucruri extrem de importante acolo și aș vrea să o citești dacă poți. Te rog încearcă să o găsești.

De la Rosie
Către Alex
Subiect : Scrisoarea ta

Bună, Alex. Am întors casa cu susul în jos ieri, când am venit de la serviciu. Nici urmă de ea. E totul în ordine ? Nu poți să-mi trimiți un e-mail cu ce ai scris acolo ?

De la Alex
Către Rosie
Subiect : Scrisoarea mea

Isuse Christoase. Rosie, te sun în cinci minute.

De la Rosie
Către Alex
Subiect : Scrisoarea ta

Alex ! Nu poți să mă suni la serviciu, o să mă concedieze ! Despre ce e vorba ?

De la Alex
Către Rosie
Subiect : Scrisoarea mea

Prefă-te că vorbești cu un client, Rosie ! Vorbesc serios, răspunde la telefon !

De la Rosie
Către Alex
Subiect : Scrisoarea ta

Stai puțin, e și Greg on-line. Înainte să faci un atac de cord o să-l întreb dacă n-a văzut el scrisoarea.

De la Alex
Către Katie
Subiect : Scrisoarea mea

La dracu', nu-l întreba tocmai pe *el* !

Ai primit un mesaj instant de la: ROSIE

Rosie: Greg, ai văzut o scrisoare pentru mine pe masa din bucătărie?

Greg: Scrisoare? Nu, cred că era doar factura de la telefonul tău mobil și factura de curent electric.

Rosie: Nu, nu vorbesc de azi-dimineață; vorbesc de weekendul în care a fost ziua mea, acum două săptămâni.

Greg: Dar, Rosie, n-ai vrut să fiu în preajma ta atunci. Am stat pe canapea, în apartamentul lui Teddy, ți-amintești?

Rosie: O, bietul de tine. La naiba, sigur că mi-aduc aminte. Am crezut că o să-ți placă, știind că în trecut îți plăcea să dormi în alte case străine. Nu sunt proastă, Greg. A, iartă-mă, am uitat, credeai că așa sunt.

Greg: Scumpo, eu…

Rosie: Nu sunt scumpa ta. Ai văzut blestemata aia de scrisoare sau nu? Ai venit acasă luni, imediat după plecarea lui Alex.

Greg: Nu, sincer, n-am văzut-o.

Rosie: Am motive să nu prea cred lucrul ăsta, domnule Sinceritate.

Greg: Uite ce e, Rosie, n-o să ajungem la niciun rezultat dacă n-o să mă ierți și nu vei învăța să ai din nou încredere în mine.

Rosie: A, fac ceva pe iertarea ta. N-am timp să port iarăși aceeași conversație cu tine. E foarte simplu. Sunt online cu Alex care mă așteaptă. Mi-a lăsat o scrisoare. Vrea să știe dacă vreunul dintre noi a găsit-o. Așa că te întreb încă o dată, Greg, ai văzut scrisoarea sau nu?

Greg: Nu, îți jur că n-am văzut-o.

De la Bill Lake
Către Rosie Dunne
Subiect: E-mailuri personale

Sper că în ultima jumătate de oră ai trimis e-mailuri de afaceri, Rosie. În câteva minute urmează să sosească un grup de optzeci de turiști pentru conferința de afaceri de la De Valera. Sunt multe de făcut, Rosie.

De la Rosie
Către Alex
Subiect: Scrisoarea ta

Alex, Greg n-a văzut scrisoarea. Poate poți să-mi scrii din nou sau să mă suni mai târziu acasă, când nu mai sunt urmărită de Big Brother prin sistemul ăsta stupid de securitate, cu camera îndreptată asupra mea. Acum lăsați-mă amândoi în pace, altfel voi fi concediată.

De la Greg
Către Alex
Subiect: Scrisoarea ta?

Mi s-a spus că ești online așa că sper că te-am prins la timp. Se pare că am dat peste ceva ce cred că te interesează. Aș aprecia dacă nu i-ai mai trimite soției mele scrisori de dragoste. Se pare că ai uitat că e o femeie măritată. Măritată cu *mine*, Alex. Rosie și cu mine am avut problemele noastre, așa cum au toate cuplurile căsătorite, dar vrem să lăsăm totul în urmă și să mai încercăm o dată. Trebuie să înțelegi că niciuna dintre scrisorile tale nu va schimba asta. Ai spus-o chiar tu: ai avut o șansă, dar ai ratat-o.

Hai să fim realiști pentru o clipă, Alex. Tu și Rosie aveți treizeci de ani. Vă cunoașteți de când aveați cinci ani. Nu crezi că în tot acest timp dacă trebuia să se întâmple ceva între voi doi, dacă *vă era sortit*, s-ar fi întâmplat până acum? Gândește-te. Ea nu este interesată.

Nu vreau să te mai văd. Dacă mai pui piciorul în casa mea, voi fi bucuros să îți arăt că nu ești binevenit. Ca să te scutesc de rușine nu voi mai vorbi altă dată despre conținutul scrisorii tale. Și, apropo, ai greșit. Apreciez foarte mult faptul că Rosie e soția mea. Este o femeie minunată, iubitoare, caldă și grijulie și mă bucur că este femeia care a ales să-și petreacă restul vieții cu *mine*. Așa că poți să te uiți în continuare în urma ei cum se îndreaptă spre altar fiindcă nu se va întoarce la tine.

De la Alex
Către Greg
Subiect : Rosie

Crezi că încercarea ta ridicolă de a mă îndepărta o să meargă ? Ești un omuleț trist și patetic. Rosie are minte și nu trebuie să iei tu decizii în locul ei.

De la Greg
Către Alex
Subiect Re : Rosie

Și ce-o să faci dacă ea o să spună da, Alex ? Ce-o să faci ? Te muți la Dublin ? Îl abandonezi pe Josh ? Te aștepți ca Rosie să o dezrădăcineze pe Katie, să-și părăsească serviciul pe care-l iubește și să se mute la Boston ? *Gândește-te*, Alex.

Ai primit un mesaj instant de la : ALEX
Alex : N-a primit scrisoarea, Phil.
Phil : La naiba, Alex. Ți-am spus să nu scrii asta într-o scrisoare. Trebuia să-i fi spus. Nu înțeleg de ce nu-ți poți folosi gura, ca noi ceilalți.
Alex : Greg a găsit scrisoarea.
Phil : Idiotul ăla de soț ? Credeam că s-au despărțit !
Alex : Evident că nu. Dar asta nu schimbă nimic, Phil. Încă o iubesc.
Phil : Mda, dar ea e *încă* măritată, nu-i așa ? N-o să-ți placă ce-o să-ți spun, iar asta e doar părerea mea, Alex, la naiba, știu că oricum nu asculți niciun sfat, dar în locul tău nu m-aș atinge de soția altuia. Așa sunt eu.
Alex : Dar e un ticălos, Phil !
Phil : Așa ești și tu, dar ești fratele meu și te iubesc.
Alex : Vorbesc serios. Tipul ăla a înșelat-o. Nu e potrivit pentru ea.
Phil : Da, dar diferența dintre acum și atunci este că *acum* Rosie știe că a înșelat-o. Știe că e un *ticălos*. Și totuși, stă

cu el. Probabil că-l iubește cu adevărat, Alex. Aș spune să te retragi. E doar părerea mea, dar aș spune să te retragi.

Alex : Nu sunt de acord cu tine, Phil.

Phil : Bine ! Ești mare, fă cum crezi de cuviință. Știu că vrei ce e mai bine pentru Rosie, dar cred că ești un pic egoist. Privește lucrurile și din perspectiva lui Rosie. Tocmai a aflat că ticălosul ei de soț a înșelat-o, probabil că i-a venit foarte greu dar, dintr-un motiv oarecare, a hotărât să treacă peste asta și să rămână cu el. Apoi, tocmai când începuse să se obișnuiască cu ideea, îți faci apariția tu, cel mai bun prieten în armură strălucitoare, proclamându-ți iubirea pentru ea. Vrei să o zăpăcești de tot pe biata femeie ? Uite ce e, dacă într-adevăr căsnicia ei e un dezastru, atunci asta e și în câteva luni se va sfârși, iar Rosie te va căuta. Numai să nu fii tu spinul care încearcă să-i destrame căsnicia. Nu te va ierta niciodată pentru asta.

Alex : Deci crezi că ar trebui să las lucrurile să se sfârșească de la sine ? Să aștept ca ea să mă caute când va fi pregătită ?

Phil : Cam așa ceva. Mă gândesc să mă apuc de unul dintre acele show-uri de televiziune cu persoane care le dau sfaturi altora.

Alex : M-ai putea invita în fiecare săptămână, Phil. Mulțumesc.

Phil : Pentru puțin. Acum, în timp ce tu o să te duci să-i pui cuiva o inimă nouă, eu o să mă duc să pun un motor nou unei mașini. Hai, valea. Du-te și fă ce trebuie să faci.

Alex s-a deconectat.

Capitolul 21

De la Rosie
Către Alex
Subiect : Scrisoare ?

Alex, am întors toată bucătăria cu susul în jos căutând scrisoarea ta, iar Greg și Katie jură că nici măcar n-au atins-o, așa că nu știu unde ar putea fi. Ești sigur că ai lăsat-o aici ? Eram așa de grăbiți în dimineața aceea să te ducem la aeroport, încât poate ai uitat. M-am uitat și în camera în care ai dormit tu, dar n-am găsit decât un tricou pe care ți l-ai uitat ; acum e al meu, așa că nu ți-l dau înapoi.

Dar ce scria în scrisoare ? Nu m-ai sunat ieri, când am venit de la serviciu. Mă ții în suspans, Alex !

De la Alex
Către Rosie
Subiect : Scrisoarea

Cum mai merg lucrurile cu Greg ? Sunteți fericiți ?

De la Rosie
Către Alex
Subiect : Greg

Uau, asta da schimbare de subiect. E o întrebare foarte directă.

Bun, știu ce simți : că eu și el trecem printr-un moment dificil și ești îngrijorat. Dar mai știu că nu-l înghiți deloc, ceea e e foarte greu pentru mine, deoarece mi-ar plăcea să-l vezi prin ochii mei.

În adâncul lui, sub toate straturile lui de stupizenie, e un om bun. S-ar putea să exprime mult prea multe gânduri egoiste, să spună lucruri nepotrivite la momente nepotrivite, dar în spatele ușilor închise este cel mai bun prieten. Înțeleg că are răutăți și totuși îl iubesc. S-ar putea să nu fie persoana lângă care ți-ar plăcea să stai la masă la o petrecere, dar pentru mine e cineva cu care îmi place să-mi împart viața.

Știu că pentru ceilalți e greu să-l înțeleagă. Tot ce vezi e o ciudățenie paranoică superprotejată, dar, Dumnezeule, așa cum e mă face să mă simt dorită și iubită. Iar prostia lui mă face să râd ! E lung drumul până când vom fi un cuplu perfect. Cu siguranță căsnicia noastră nu e un basm frumos, nu mă acoperă cu petale de trandafiri și nu mă duce la Paris în weekend, dar observă când mă întorc de la coafor. Când mă îmbrac să ieșim seara undeva, îmi face complimente. Când plâng, îmi șterge lacrimile. Când mă simt singură, mă face să mă simt iubită. Și cine are nevoie de Paris când e strânsă în brațe ?

Undeva, în tot acest timp, fără să observ, am crescut, Alex. De data asta nu trebuie să mai primesc sfaturi de la cei din jurul meu referitor la ce ar trebui sau nu să fac. Nu mai pot să alerg la mama sau la tata, iar căsnicia mea nu se poate compara cu a nimănui. Fiecare dintre noi urmăm propriile reguli. Să-l iert pe Greg a fost decizia mea și n-aș fi luat-o dacă n-aș fi simțit că Greg și, cel mai important, că eu am învățat ceva. Știu că ce s-a întâmplat nu se va mai repeta și cred cu tărie lucrul ăsta. Pentru că dacă n-aș fi atât de sigură de viitorul nostru, n-aș putea să trec peste asta.

Am sentimentul că asta era în scrisoarea ta, Alex, dar nu-ți face griji din pricina mea. Sunt bine. Mulțumesc, îți mulțumesc că ai atâta grijă de mine. Nu sunt mulți prieteni ca tine în lumea întreagă.

De la Alex
Către Rosie
Subiect : Greg

Asta voiam să aud. Că ești fericită.

Dragă Stephanie,

Cum e să fii mămică ? Sper că te descurci bine cu toate. Știu că e o mare schimbare – dar e una minunată. Reușești să dormi vreun pic ? Sper că da. Am știu dintotdeauna că vei fi o mămică extraordinară : ai știut întotdeauna să ai grijă de surioara ta cea mică (și de bebelușul ei !).

Apropo, mulțumesc pentru toate detaliile sângeroase ale nașterii tale. Ești mai minunată decât aș fi crezut ! Și nu, nu vreau ca Pierre să-mi trimită o casetă video cu înregistrarea experienței „magice“. Îmi amintesc ce se întâmplă chiar prea bine… Îți amintești cum ne puneau casete video la școală când eram copii ca să ne înspăimânte pe toate pentru a nu face sex ? Evident niciuna dintre noi nu era *atât* de speriată. Dacă voiau cu adevărat să ne împiedice, trebuia doar să ne arate procedura de schimbare a scutecelor. Asta ne-ar fi determinat pe foarte multe dintre noi să mergem la mânăstire.

Arătați fericiți cu toții în fotografie – ca o familie perfectă. Există așa ceva ? Dacă da, a mea n-a fost, sigur, pe fază când a apărut titlul ăsta.

Nu prea sunt sigură că am făcut bine primindu-l pe Greg înapoi. E greu să-ți dai seama ce decizie să iei. Doamne, Stephanie, eram întotdeauna prima persoană care susținea sus și tare că dacă soțul meu ar fi infidel, nu l-aș primi înapoi nici într-un milion de ani. Spuneam întotdeauna că ăsta e singurul lucru pe care nu l-aș putea ierta vreodată (ăsta și a-ți abandona copilul nenăscut), așa că ce fac acum, îl primesc înapoi ?

Ce fac, îi permit să doarmă din nou alături de mine ? De ce îi pregătesc cina, așez masa și îl chem să mănânce ? Nu asta era ceea ce spuneam că voi face. Am nevoie de toată puterea ca să nu-i dau două palme de fiecare dată când îmi zâmbește.

Credeam că să-l trimit pachet ar fi cel mai ușor lucru din lume, dar motivul pentru care l-am primit înapoi a fost că nu mai suport să fiu singură din nou. Îmi tot imaginam cum aș fi iar singură cu Katie și nu suport asta. Acum încep să mă îndoiesc de decizia mea. Să rămân cu el și să învăț să-l iubesc din nou sau să-l părăsesc și să învăț să supraviețuiesc din nou, pe picioarele mele, să fiu independentă ? Nu cred că aș mai putea suporta un

apartament înghesuit și un salariu de mizerie pentru a supraviețui alături de Katie.

Dar aș vrea să-l *pot* ierta… dacă mi-aș putea șterge din minte imaginea buzelor lui sărutându-le pe ale altcuiva de fiecare dată când îmi vorbește… Când mă atinge mi se face pielea de găină și simt atâta ură pentru el încât sunt demoralizată. E greu să-mi vindece rănile cel care mi le-a făcut.

Și mă enervează cu însuflețirea lui pentru orice.

E foarte entuziasmat că vom merge la un consilier marital împreună, își rezervă câteva ore pe zi ca să vorbească cu mine, și *chiar* vorbește. Parcă ar aplica una dintre cărțile acelea despre „cum să-ți mulțumești nevasta după ce ai făcut-o cu o altă femeie“. Mai întâi programezi o întâlnire cu un consilier marital, țopăi de bucurie că ți-ai anulat întâlniri importante la care trebuia să mergi, apoi pregătești cina în fiecare seară, pui vasele la spălat, îți întrebi nevasta de un milion de ori dacă se simte bine și dacă poți să mai faci altceva pentru ea, mergi la cumpărături o dată pe săptămână și nu uiți să cumperi câteva mici atenții, cum ar fi prăjitura ei preferată cu ciocolată sau o carte care crezi că i-ar plăcea, petreci câteva ore liniștite cu soția vorbind despre ce s-a întâmplat în ziua respectivă și apoi discutați în detaliu despre cum merge relația voastră. Faceți asta de cinci sute de ori pe zi, adăugați apă și apoi amestecați bine.

Și chestia e că Greg, cel cu care m-am măritat, n-ar fi făcut niciodată lucrurile astea. Nu s-ar fi obosit să înlocuiască sulul de hârtie igienică; n-ar fi curățat resturile de mâncare de pe farfurie înainte să o pună în mașina de spălat vase. Totul s-a schimbat. Chiar micile tabieturi de zi cu zi care fac viața atât de plăcută s-au schimbat.

Dacă aș găsi în mine puterea de a-l părăsi, aș face-o, dar sunt prizonieră în acest iad al neutralității. Aș vrea să pot lua această decizie acum. Nu vreau să ajung o femeie acrită peste patruzeci de ani, reproșându-i în continuare lui Greg ceea ce a făcut. Pentru ca această căsnicie să meargă trebuie să știu de la început că pot, dacă nu să uit, măcar să iert. Trebuie să știu că grăuntele de iubire pe care-l simt pentru el va crește, devenind ceea ce era. Lucrul care îmi dă putere este faptul că știu că nu-mi va mai face asta

niciodată. Ne-am certat și am plâns nopțile de prea multe ori, așa că nu cred că vreunul dintre noi vrea să mai treacă iarăși prin asta.

Dacă Alex ar fi fost aici în țară, aș fi știut ce am de făcut. Am nevoie doar de sprijin. El e îngerașul care stă pe umărul meu și-mi șoptește la ureche „Poți s-o faci !“. E caraghios. Am treizeci de ani acum, dar mă simt tot o copiliță. Încă mă uit în jur să văd ce fac ceilalți pentru a mă asigura că nu fac altceva decât ei ; încă solicit ajutorul celor din jur, sperând că cineva îmi va face semn și îmi va da un sfat. Dar se pare că nimeni nu-mi dă atenție. Nimeni din anturajul meu nu pare să aibă nevoie să-i întrebe pe ceilalți ce să facă. De ce mă simt singura persoană confuză și îngrijorată, neștiind ce decizie să iau și spre ce să mă îndrept ? Oriunde mă uit văd că oamenii se descurcă singuri cu asta. Poate ar trebui să fac și eu la fel.

Cu dragoste,
Rosie

Dragă Rosie,

Te rog nu te mai chinui cu întrebări fără răspuns. Treci printr-o perioadă foarte dificilă acum, dar te descurci, zi de zi. Fiecare lovitură te face mai puternică.

Nu pot să-ți spun dacă să rămâi cu Greg sau nu – doar tu singură poți decide asta –, tot ce pot să-ți spun e că dacă îl iubești cât de puțin, atunci trebuie să faci ceva în direcția asta. Orice lucru mic crește dacă-l hrănești, Rosie. Dragostea nu face excepție. Dar dacă lucrul ăsta te face nefericită, atunci părăsește-l și găsește altceva care îți va aduce fericirea pe care *meriți* să o simți.

Ascultă ce îți spune inima, urmează-ți instinctele și vei găsi drumul corect. Îmi pare rău că nu am alte cuvinte înțelepte pentru tine, Rosie, dar cel puțin știi că nu ești singură ; nici ceilalți nu au răspunsuri la toate întrebările. Uneori suntem cu toții la fel de confuzi ca și tine.

Ai grijă de tine.
Cu dragoste,
Stephanie

De la Rosie
Către Stephanie
Subiect : Inima tăcută

Inima e tăcută iar instinctul îmi spune să mă duc la culcare, să mă fac ghem și să plâng.

Notă pentru sine : Să nu te mai îndrăgostești niciodată, pentru nimic în lume.

Să nu mai ai niciodată încredere într-un om.

Cumpără Kleenex cu un balsam special cu extract de mușețel, ca să nu-l încurce mama lui Rudolph.

Mănâncă.

Dă-te jos din pat.

Și, pentru numele lui Dumnezeu, nu mai plânge.

De la Mama
Către Stephanie
Subiect : Funcționează ?

Cred că m-am lămurit în sfârșit cum stă treaba cu e-mailul ăsta. Voiam să văd dacă nu ți-ai schimbat planurile pentru aniversarea de șaizeci de ani a tatălui tău. El crede că e vorba doar să stea la un pahar de vorbă cu Pauline și Jack, așa că nu-mi răspunde la acest e-mail, căci s-ar putea să-l citească și el. Sună-mă pe mobil. Mi-ar face mare plăcere să vii. Ar fi plăcut să fim iarăși toți împreună și cred că i-ar face bine și lui Rosie. Mă îngrijorează, e atât de supărată din cauza lui Greg încât a slăbit foarte mult. Tatălui tău nu-i mai trebuie mult ca să-l pocnească în fața, ceea ce n-ar face nimănui niciun bine. În special inimii tatălui tău. Nici Kevin nu vorbește cu Greg, ceea ce nu-i face bietei Rosie viața mai ușoară. Oricum, cu cât vom fi mai mulți membri de familie în jurul ei, cu atât mai bine.

Capitolul 22

Ruby : Uite ce e, indiferent ce dietă ții, vreau să o țină și Gary al meu.

Rosie : Nu țin nicio dietă, Ruby.

Ruby : Dar ai un aspect bolnăvicios ; așa vreau să arate și el. Neatractiv, cu pielea subțire, epuizat…

Rosie : Mulțumesc.

Ruby : Voiam doar să te ajut, Rosie. Te rog să-mi spui ce se întâmplă.

Rosie : Nu poți face nimic ca să mă ajuți ; trebuie să o rezolvăm singuri, eu și Greg. Mă rog, eu, Greg și Ursula, minunatul consilier marital. Am devenit așa o echipă de succes, că-mi vine să-mi iau câmpii.

Ruby : Ce drăguț pentru voi. Și cum e cu ajutorul prețios al Ursulei ?

Rosie : E un ajutor prețios. Ieri mi-a spus că am probleme în a-mi exprima sentimentele.

Ruby : Și ?

Rosie : I-am spus că mă enervează și să se ducă dracului.

Ruby : O expresie potrivită. Și ce a avut Greg de comentat la faza asta ?

Rosie : A, stai să vezi ; merită premiat. Soțul meu extraordinar de intuitiv crede că „am probleme de comunicare și de înțelegere cu Ursula“.

Ruby : O, doamne.

Rosie : O, doamne, așa e, așa că i-am sugerat că eu și Ursula ar trebui să urmăm cursuri de consiliere a relației ca să-mi îmbunătățesc aptitudinile de comunicare în timpul consilierii maritale.

Ruby : Și Greg ce-a spus ?

Rosie: Mă rog, n-am auzit prea bine ce a zis, pentru că a trântit portiera mașinii. Totuși, cred că n-a fost ceva foarte pozitiv. Nările îi fremătau și mormăia ceva. Mă gândesc să cumpăr un pat mai mare ca să aibă loc și Ursula. Știe oricum absolut totul despre noi. Poate așa ar putea număra de câte ori dau vânturi noaptea sau altceva asemănător…

Ruby: E chiar atât de rău?

Rosie: Nu înțeleg cu *ce* ne poate ajuta consilierea. Ursula ne face să ne certăm mai mult, forțându-ne să discutăm toate lucrurile mărunte care ne deranjează la celălalt. Când începem să ne înțelegem unul cu celălalt, aproape că o văd că se îngrijorează că nu va mai avea cu ce să-și plătească chiria luna viitoare. Săptămâna trecută am discutat în contradictoriu o oră întreagă despre cât de mult mă enervează Greg când își lasă o mustăcioară pe față intenționat doar ca să mă facă să râd iar dacă nu râd mă urmărește prin toată casa, bătându-mă pe umăr ca să mă uit la el până râd.

Ieri ne-am certat despre cum mă enervează când îl văd cum i se strânge gura într-un rictus când spun ceva greșit. Dacă spun că cerul e galben, buza de sus i se strâmbă într-un mod ciudat, parcă ar fi Elvis. Mă scoate din minți faptul că *nu renunță* la asta. Trebuie să mă facă să înțeleg, într-o formă sau alta, că am exprimat greșit o informație vitală. A, *nu*, iarba e verde, nu e roz! Măiculiță, ce mult contează o *astfel* de afirmație pentru viețile noastre!

Săptămâna viitoare cred că voi aduce în discuție faptul că poartă mereu șosetele caraghioase ultimul răcnet al modei pe care i le cumpără draga lui mămică. El le consideră amuzante. Uneori o sună doar ca să-i spună că le poartă. Șosete galbene cu niște drăcii de punctulețe roz și șosete albastre cu dungi roșii. Sunt sigură că și colegii lui de la bancă le consideră *amuzante*. Minunatul și haiosul director de bancă ce poartă șosete roz, grozav, o, haideți cu toții să obținem un împrumut de la el! În plus, când stă pe scaun pantalonii i se ridică și le poți vedea de la un kilometru distanță…

Ruby: Uau, și se spune despre tine că ai probleme în a-ți exprima sentimentele.

Rosie : Ce vreau să spun este că îi place să intre în niște detalii lipsite de relevanță. Ce contează dacă Greg mă sărută pe frunte sau pe obraz în fiecare dimineață ? Contează dacă mă sărută sau nu.

Ruby : Deci această bizară consilieră are vreun efect pozitiv asupra căsniciei tale ?

Rosie : Nu prea. Cred că eu și Greg ne-am descurca mult mai bine fără ea.

Ruby : Credeți că ați putea să rupeți relația cu ea ?

Rosie : Cred că ar trebui, altfel nu văd cum vom mai fi împreună când Greg va împlini patruzeci de ani…

Soțului meu

La mulți ani pentru cea de-a patruzecea aniversare, iubitule.

Cu toată dragostea,

Rosie

La mulți ani !

Acum ești mai bătrân și mai urât.

Lui Greg

De la Katie și Toby

Dragă Alex,

Cred că voi organiza o expediție de căutare. Ai căzut de pe pământ ? Mai ești în viață ?

Am sunat-o pe mama ta zilele trecute și nici ea nu mai știe nimic despre tine. Ești bine ? Pentru că dacă nu e așa, am dreptul să știu. Ar fi trebuit să ai încredere în mine pentru că eu sunt cea mai bună prietenă a ta și… e lege. Chiar dacă ești bine, dă-mi un semn de viață. Trebuie să mai aflu micile tale secrete. E secțiunea a doua a aceleiași legi.

Aici totul e nebunesc și imprevizibil ca de obicei. Katie are acum unsprezece ani, după cum știi. Îți mulțumesc pentru cadou. A crescut atât de mare încât îmi spune că nu trebuie să mă mai informeze unde se duce ziua sau la ce oră se va întoarce acasă. Informații neimportante ca asta, pe care se pare că o mamă nu are nevoie să le afle. Credeam că vor mai trece

câțiva ani până se va transforma în monstruleț; din punctul ei de vedere îi stau în cale și încerc în mod deliberat să-i distrug viața (OK, uneori chiar asta fac). Copila mea se dă acum cu ruj, Alex. Ruj roz, lucios, sclipitor. Are sclipici la ochi, sclipici pe obraji și în păr. Parcă aș avea o discotecă, nu o fiică. Acum am primit instrucțiuni să bat de trei ori la ușa dormitorului ei înainte de a mi se permite să intru, ca ea să poată identifica intrusul. (Sunt geloasă pe Toby, care trebuie să bată doar o dată. Pe de altă parte Greg trebuie să bată de treisprezece ori. Bietul Greg. De cele mai multe ori greșește numărătoarea, iar Katie refuză să-i dea drumul din motive de securitate. Acum pe bune, cine ar mai sta la ușa ei să bată de treisprezece ori, sau *încercând* să bată de treisprezece ori? Deși m-am șmecherit și uneori bat o singură dată; așa crede că sunt Toby și mă lasă să intru în sanctuarul lui Katie Dunne. Te-ai aștepta să vezi pereți negri, semiîntuneric, postere înfricoșătoare pe pereți, dar e surprinzător de ordine și curățenie.)

Nu sunt sigură că-ți mai scrie, dar dacă te mai pune la curent cu aspecte interesante ale vieții ei teribil de ocupate și aglomerate, te rog să-mi spui. Sunt mama ei și asta e clar o altă lege.

La serviciu totul merge bine. Sunt tot la hotel și acum sunt angajatul cu cea mai mare vechime aici. Haios, nu? Dar – întotdeauna e un *dar* în cazul meu –, știu că am fost mereu obsedată să lucrez într-un hotel, însă am un sentiment de genul „Asta-i tot?“ Tot ceea ce fac e bine și frumos, dar parcă aș vrea să avansez un pic. Nu voi avea odihnă până când nu voi conduce un hotel din rețeaua Hilton.

Greg spune că am înnebunit. Spune că ar fi o nebunie să mă mut de la un serviciu bine plătit, cu un șef cumsecade și unde nu stau peste program. Crede că aici îmi e bine și că ar trebui să fiu mulțumită. Cred că are dreptate.

Ce face Josh? Mi-ar plăcea să-l văd din nou. Ar trebui să organizăm ceva ca să ne vedem în curând. Nu vreau ca el să nu știe cine sunt. Am făcut promisiunea că și copiii noștri vor fi cei mai buni prieteni, ți-aduci aminte? Nu vreau să fiu una dintre acele persoane care îl vizitează din an în paști și îi strecoară în

mână câțiva bănuți. Deși mie personal îmi plăceau foarte mult acele persoane, aș vrea ca eu să însemn mai mult pentru Josh.

Bun, cam astea sunt veștile mele super interesante pentru tine. Scrie-mi, sună-mă, trimite-mi un e-mail, sau suie-te în avion și vino la mine. Sau fă toate lucrurile astea. Orice, numai să aflu că mai suntem împreună pe aceeași planetă.

Mi-e dor de tine.

Cu dragoste,

Rosie

Dragă Rosie,

Îți scriu ca să-ți spun că mai trăiesc – sau pe aproape. Sally pare că stoarce toată viața din mine zilele astea. Mai avem puțin și terminăm cu divorțul… e un coșmar.

Cam asta fac eu. Acum trebuie să plec ; trebuie să-mi afund mâinile în pieptul cuiva.

Transmite-i lui Katie toată dragostea mea.

Alex

De la Rosie
Către Stephanie
Subiect Re : Bârfe !

Mulțumesc pentru scrisoarea ta, Steph. Sunt foarte bine, mulțumesc mult. Toată lumea e bine, sănătoasă ; nu ne plângem. Simt că am luat decizia corectă în ceea ce-l privește pe Greg și când aud de la Alex despre procedura de divorț mă bucur că eu și Greg n-am apucat pe drumul ăsta. Cel puțin Sally și Josh nu s-au mutat prea departe de Alex, așa că îl poate vedea pe Josh destul de des.

Cel mai cumplit coșmar al meu ar fi să o pierd pe Katie. Nu știu ce-aș face atunci. Chiar dacă se uită toată ziua la MTV, muzica zbiară din camera ei, îmi distruge zilele când trebuie să merg la școală să mă cert cu domnișoara Casey Nas Mare Respirație Urât Mirositoare, lasă sclipici pe toate carpetele și pe canapele, mă îngrijorează de moarte când întârzie un minut după ora nouă seara, este cel mai important lucru din viața mea. Ea e pe primul plan

întotdeauna. Mă bucur că Alex nu a ajuns la Balul Absolvenților și mă bucur că Brian Plângăciosul a fost o persoană atât de plicticoasă. Poate că bărbații din viața mea m-au dezamăgit, dar fetița asta mă face să nu regret lucrul ăsta în nicio zi.

Stimată Doamnă Rosie Dunne,

Sper că veți fi liberă luni, în data de 16, la ora 9 a.m., pentru a veni la școală. Vor fi prezenți și părinții lui Toby Flynn. Ne întâlnim în legătură cu ultimele rezultate la examenele de matematică din vară. Se pare că Katie și Toby au răspuns la fel la toate întrebările. Ceea ce m-a surprins este că majoritatea acestor răspunsuri erau greșite. Am discutat acest lucru cu Katie și Toby care insistă că e vorba de o simplă coincidență.

După cum știți, a copia este o ofensă gravă la Școala Primară St. Patrick. Cred că e un caz déjà vu, Rosie… Te rog sună-mă ca să-mi confirmi participarea.

Miss Casey

Capitolul 23

De la Alex
Către Rosie
Subiect: Adulți

Cine mai e ca noi? Adică cine-și închipuia că vom trece prin atâtea „chestii de adulți" – deși nu consider că tu, care ai trecut printr-un divorț și eu, care încerc să pun cap la cap piesele disparate ale căsniciei mele, suntem neapărat adulți. Cred că ne dădeam mai bine seama când jucam hoții și vardiștii în grădina din spatele casei! Acum nu mai avem vârsta necesară ca să ne mai putem juca!

Vremea aici a fost frumoasă în ultimele câteva săptămâni. Ador luna iunie la Dublin. Clădirile cenușii par mai puțin sumbre, fețele triste sunt mai senine. În schimb, la serviciu e atât de cald! Toată fațada hotelului e din sticlă și în zile ca cea de azi simți că lucrezi într-o seră. E atât de mare deosebirea față de lunile de iarnă, când răpăitul picăturilor mari de ploaie are ecou în foaierul tăcut. E un sunet plăcut, dar uneori grindina e atât de zgomotoasă și de puternică, încât amenință să spargă geamurile. Acum admir un cer albastru pe care plutesc norișori albi și pufoși, ca niște oițe care pasc. E minunat.

Din mașinile sport decapotabile se aude muzica dată la maximum, oamenii de afaceri se plimbă pe străzi prin fața hotelului, ținându-și jachetele atârnate pe umăr, cămășile suflecate, nedorind să se întoarcă la birou. Studenții se pare că au renunțat cu toții la planurile de a merge la seminarii și stau adunați în parc în grupuri mari. Rațele se adună la marginea lacului, bucuroase că azi nu trebuie să mai caute de mâncare. O grămadă de felii de pâine muiată plutesc pe suprafața apei așteptând să fie ciugulite.

Doi tineri îndrăgostiți se aleargă unul pe celălalt în jurul unei uriașe fântâni arteziene în picioarele goale, prinzând stropii cu mâinile, pentru a se răcori. Alte cupluri stau pe iarbă și se privesc cu iubire în ochi. Copiii se joacă, în timp ce părinții lor se relaxează la soare, ținând un ochi închis și cu celălalt urmărindu-și odraslele care țipă de încântare.

Proprietarii magazinelor stau afară, la ușa magazinelor goale, urmărindu-i pe cei care trec. Funcționarii privesc visători de sus, din birourile lor reci și neaerisite, urmărind încântați agitația orașului.

În aer răsună râsete, toată lumea zâmbește, pășind mai vioi. Veranda hotelului e plină de oameni care-și servesc băuturile la soare : ceai cu gheață, gin cu apă tonică, suc natural de portocale cu cuburi de gheață, suc de lămâie verde, cocteiluri de fructe și multă înghețată. Toată lumea și-a dat sacourile jos și le-a atârnat pe spătarele scaunelor.

Femeile de la curățenie murmură încet un cântec și zâmbesc în timp ce lustruiesc obiectele din alamă, simțind razele de soare pe față. Zile ca acestea nu sunt prea dese și poți vedea că toată lumea regretă lucrul ăsta.

Iar eu stau și mă gândesc la tine. Îți trimit toată dragostea mea.

De la Alex
Către Rosie
Subiect : Fericită !

Mi se pare că ești veselă și plină de poezie ! Tocmai m-am întors dintr-un weekend cu Josh. Acum e un mic neastâmpărat, Rosie. Aleargă peste tot, încercând să pună mâna pe orice, oriunde, de la stânga la dreapta, și în mijloc. Mi-era teamă să și clipesc, de teamă să nu văd camera prăbușindu-se în jurul meu. Dar e într-o formă de zile mari, iar eu mă simt fericit și plin de viață după acest weekend. Întotdeauna mă înseninez când îl văd, ca și cum o flacără se aprinde undeva în corpul meu. Îl urmăresc cum învață, cum se instruiește singur, cum găsește în cele din urmă o modalitate să facă lucrurile fără a fi ajutat de nimeni.

Josh riscă; e mai curajos decât mine. Întodeauna face un pas pe care știe că n-ar trebui să-l facă. Dar o face și învață. Cred că noi, adulții, avem multe de învățat din asta. Poate să nu mai fim atât de temători și ultrasensibili în a ne atinge scopurile.

Așa că urmez sfaturile lui Josh. Un chirurg eminent ține niște cursuri săptămâna viitoare. E un seminar de câteva zile despre o nouă procedură pe inimă pe care a descoperit-o. O să încerc să-l cunosc – eu și ceilalți chirurgi aspiranți care vor fi acolo. Se spune că e din Irlanda și s-a mutat aici pentru a-și dezvolta studiile mai departe și are nevoie de ajutor.

Ține-mi pumnii strânși și roagă-te să se întâmple un miracol.

De la Rosie
Către Alex
Subiect: Întâlnire misterioasă

Am o întâlnire misterioasă cu Bill, șeful meu, săptămâna viitoare. Habar n-am despre ce e vorba, dar mă cam neliniștește. A venit ieri de la aeroport nu prea bine dispus și toată ziua a avut o serie de întâlniri secrete. Mulți oameni cu priviri bănuitoare, îmbrăcați în costume negre, au venit să vorbească cu el din oră în oră. Am un sentiment îngrozitor în stomac.

Și mai rău este că fratele lui, Bob, sosește mâine dimineață cu avionul. Ei se reunesc doar atunci când angajează sau când concediază pe cineva. Cred că de fapt doar asta face Bob. Bill face toată munca la hotelurile lor din toată lumea, iar Bob cheltuiește partea lui de bani pe case, mașini, vacanțe și femei, așa am auzit. Oare de ce oamenii pun femeile în aceeași categorie cu mașinile și vacanțele, de parcă am fi premii de la vreun joc? Dacă aș avea milioane, nu cred că ai auzi despre mine „Isuse, ia uitați-vă la Rosie Dunne. Nu face altceva decât să-și cheltuiască banii pe pantofi, haine și bărbați". Nu prea sună firesc, nu-i așa?

Sper să nu mă concedieze. Nu știu ce m-aș face. Cred că aș fi în stare să mă culc cu el numai să lucrez aici. Atât de mult îmi place. Sau atât sunt de speriată că va trebui să-mi caut de lucru în altă parte. Sau atât sunt de disperată să mă culc cu alt bărbat

în afara lui Greg, ca să mai fac o schimbare. Îl iubesc, dar of, e atâta rutină în tot ce face. Mai bine te las acum, o să mă prefac că sunt foarte ocupată, ca să nu le dau motive să mă concedieze. Ține-mi pumnii, iar eu o să-i țin strânși pe-ai mei pentru tine.

De la Alex
Pentru Rosie
Subiect : Re : Întâlnire misterioasă

Nu-ți face griji, va fi bine ! N-au motive să te concedieze ! (Oare ?) N-ai greșit cu nimic din ziua în care ai început să lucrezi aici. De fapt, nici nu te-ai învoit când îți era rău ! Totul va fi bine. Acum plec la seminar. Să avem succes amândoi !

De la Rosie
Către Alex
Subiect Re : Re : Întâlnire misterioasă

Ai dreptate. Nu mă pot concedia. Sunt proastă. Sunt un angajat model. Nici nu au motive. Sau mă rog, niciunul de care să știe. Adică n-ar putea afla vreodată că am adus-o pe Ruby să vadă apartamentul de lux de la ultimul etaj. Și chiar dacă ar ști asta, n-ar avea de unde să afle că am comandat room service și am stat acolo peste noapte. Nu-i așa ?

Poate au observat halatele de baie lipsă. Dar erau atât de pufoase că a trebuit să iau unul acasă…

Sau poate au văzut că am golit mini-barul. Dar mi-aduc perfect aminte că i-am cerut lui Peter să-l umple cu tot ce trebuia, iar el îmi era dator pentru că le dădusem părinților lui un discount de Valentine's Day în mijlocul lunii mai. Deci nu e asta… Of, Doamne, o să mor. Nu vreau să mă întorc să lucrez pentru Randy Andy și nu cred că mai am energia de a începe iar să trimit CV-uri. Nici să mai trec prin stresul unui alt interviu de angajare.

Vor doar să mă vadă. Dar Bill mi-a spus asta fără să zâmbească, iar ochii nu-i sclipeau ca de obicei. Ce crezi că ar putea să însemne asta ? O, doamne, fata cea nouă, slăbănoagă, are și

ea o întîlnire programată azi. E cel mai prost angajat din câți ar putea exista. A sunat să se învoiască pe motiv că se simțea rău de mai multe ori decât a venit la serviciu. Probabil pentru că nu mănâncă. Pauzele de masă sunt pierdere de vreme pentru ea. Stă la masă și se uită în farfuria ta cu o figură încruntată, de parcă mâncarea ar fi diavolul, iar ea bea apă cu înghițituri mici. Apoi când ajunge pe la jumătatea sticlei îi pune capacul și pleacă, lăsând-o pe masă.

Cred că mai bine aș începe să-mi caut de lucru.

De la Alex
Pentru Rosie
Subiect Liniștește-te !

Pentru numele lui Dumnezeu, Rosie Dunne, te iubesc din tot sufletul, dar trebuie să te liniștești !

Ai primit un mesaj instant de la : RUBY
Ruby : A-ha, deci te iubește din tot sufletul, nu-i așa ?
Rosie : Te rog, nu-mi mai citi e-mailurile, Ruby.
Ruby : Atunci pune-ți o parolă mai puțin evidentă, „Scândurică“. Voi doi flirtați cam mult în ultimul timp.
Rosie : Nu-i adevărat ! Cum am putea flirta ?
Ruby : Știi tu.
Rosie : Te rog, credeam că o să spui și tu ceva bun o dată în viață.
Ruby : Am dreptate, știi asta.
Rosie : Ne înțelegem la fel ca înainte, asta-i tot. Alex și-a recăpătat buna dispoziție. Cred că e din nou fericit.
Ruby : Pentru că e îndrăgostit…
Rosie : Nu e îndrăgostit. Mă rog, nu de mine.
Ruby : A, iartă-mă, am fost indusă în eroare de faptul că el a spus în e-mail că te iubește din tot sufletul.
Rosie : Așa cum un prieten iubește un alt prieten, Ruby.
Ruby : Tu ești prietena mea și nu te iubesc din tot sufletul. La naiba, eu nu-l iubesc nici pe Teddy din tot sufletul.

Rosie : Bine, atunci eu și Alex ne iubim ca doi nebuni și avem o relație pasională.
Ruby : Vezi ? Nu te doare să recunoști, nu-i așa ?
Rosie : Stai un pic, Ruby.
(Rosie s-a îndepărtat de computer.)
Rosie : O doamne, scobitoarea tocmai s-a întors de la întâlnirea cu Bill și Bob și plânge întruna. Au concediat-o. Urmez eu. Rahat. Acum plec. Rahat. Rahat. Rahat.
Rosie s-a deconectat.

Capitolul 24

Kevin,

Salut, fiule. Știi că eu nu sunt genul care scrie scrisori, dar nu sunt sigur că numărul de telefon de la camerele personalului pe care ni l-ai dat e bun. Ori de câte ori îl formez sună, sună, fără să răspundă cineva, indiferent că e zi sau noapte. Ori ne-ai dat un număr greșit, ori munciți cu toții atât de mult, încât nu aveți cum să răspundeți la telefon. Mie unuia nu mi-ar plăcea ideea de a avea același telefon cu ceilalți treizeci de membri ai personalului. Nu poți să-ți iei și tu un telefon din acela mobil ? Atunci familia ta ar mai vorbi cu tine din când în când.

Sper că nu faci prostii pe acolo. Rosie s-a dat peste cap ca să-ți obțină un post la bucătărie. Să nu te faci de râs așa cum ai făcut la celelalte servicii. E o șansă pentru tine să pornești cu dreptul în viață. Tatăl tău are acum șaizeci de ani ; nu te poți baza pe mine o veșnicie, știi asta !

Păcat că n-ai venit acasă când am făcut petrecerea de pensionare. Compania a invitat întrega familie. S-au purtat foarte frumos cu noi – de fapt s-au purtat frumos cu mine timp de treizeci și cinci de ani. Stephanie, Pierre și Jean-Louis au venit tocmai din Franța. Au fost acolo și Rosie, Greg și micuța Katie. A fost o seară reușită. Nu vreau să te sâcâi, fiule, dar mi-aș fi dorit să fii și tu acolo, asta-i tot. Dacă ai fi fost acolo, l-ai fi văzut pe bătrânul tău tată plângând.

Ce ciudată e viața. Mi-am petrecut ultimii patruzeci de ani lucrând pentru ei și îmi amintesc prima zi de parcă ar fi fost ieri. Eram proaspăt ieșit de pe băncile școlii și nerăbdător să-i impresionez. Voiam să câștig mulți bani ca să o pot cere în căsătorie pe mama voastră și să ne cumpărăm o casă. În prima mea săptămână de lucru s-a dat o petrecere la birou pentru un angajat care ieșea la pensie. Nu îi dădusem prea mare atenție. Oamenii

țineau discursuri, îi dădeau cadouri, vorbeau de vremurile de demult. Dar mie nu îmi păsa decât că în seara aceea stăteam la serviciu peste program, fără a fi plătit în plus pentru asta, în timp ce eu voiam să plec de acolo ca să o cer de soție pe mama voastră. Omul acela lucrase acolo toată viața lui, avea lacrimi în ochi și era trist că pleca, a durat o groază de timp până și-a citit discursul. Credeam că nu mai termină ca să pot pleca. Aveam inelul de logodnă în buzunar. Îmi tot pipăiam buzunarul pantalonilor ca să mă asigur că micuța cutie de catifea e tot acolo. De abia așteptam să termine de vorbit. Îl chema Billy Rogers.

A vrut să mă ia deoparte și să-mi explice câteva lucruri despre companie, înainte de a pleca, văzând că sunt nou pe acolo. N-am reținut nimic din ce mi-a spus. Vorbea întruna, de parcă nu avea intenția să mai părăsească vreodată biroul ăla blestemat. L-am grăbit. Pe atunci compania nu era atât de importantă pentru mine.

Apoi a venit să ne viziteze în fiecare săptămână. Își făcea de lucru pe lîngă birourile noastre, plictisindu-i pe cei tineri, chiar și pe cei mai în vârstă, dându-le sfaturi și amestecându-se în niște treburi care nu-l mai priveau. Voiam doar să ne lase să ne facem treaba. Dar el respira și trăia pentru locul acela. Fiecare dintre noi i-a spus să-și găsească un hobby. Să aibă o ocupație. Credeam că-l ajutăm. I-am sugerat asta sincer și călduros – desigur și din cauza faptului că începuse să ne calce pe nervi. Câteva săptămâni mai târziu a murit. A făcut atac de cord la cursul de golf. Ne ascultase sfatul și urma prima lui lecție.

Nu m-am mai gândit la Billy Rogers în ultimii treizeci de ani. Să fiu cinstit, am uitat complet de el. Dar, din seara pensionării, nu mai pot să mi-l scot pe Billy Rogers din minte. Priveam în jur cu lacrimi în ochi, ascultam discursurile, acceptam cadouri, îi surprindeam pe cei tineri uitându-se pe furiș la ceas, întrebându-se cum puteau scăpa mai repede pentru a ajunge acasă, la prietenele sau la soțiile lor… Nu mă gândeam decât la toți oamenii care intraseră pe ușa acelui birou. Mă gândeam la cei care începuseră în aceeași zi cu mine : Colin Quinn și Tom McGuire, dar care nu apucaseră ziua pensionării, ca mine. Cred că asta e de fapt viața. Oamenii vin și pleacă.

Deci, pentru mine, gata cu trezitul dis-de-dimineață. Am recuperat o grămadă de ore de somn de care nu credeam că aveam nevoie. Grădina arată impecabil, orice lucru care era stricat în casă e acum reparat. Săptămâna asta am jucat golf de trei ori, m-am dus în vizită la Rosie de două ori, i-am luat pe Katie și Toby la noi o zi întreagă, dar tot îmi vine să mă urc în mașină, să dau o fugă la birou și să-i învăț pe cei tineri câte ceva despre afaceri. Dar știu că nu m-ar asculta : vor și trebuie să învețe pe pielea lor.

Așa că m-am gândit să mă apuc de scris, la fel ca toate doamnele Dunne. Se pare că numai asta fac. Dar probabil că asta înseamnă facturi mai mici la telefon. Scrie-mi cum îți mai merge, fiule.

Ai aflat de slujba lui Rosie ?

Cu drag,

Tata

De la Kevin
Către Stephanie
Subiect : Tata

Ce mai faci ? Azi am primit o scrisoare de la tata. Că tata mi-a scris o scrisoare e un fapt ciudat în sine, dar ceea ce mi-a scris e și mai și. Se simte bine ? Vorbea de un tip, Billy Rogers, care a murit acum mai bine de treizeci și cinci de ani. Sper că nu o ia razna. Mă rog, m-am bucurat că mi-a scris, dar părea complet schimbat. Nu neapărat în rău. Regret că n-am putut veni la petrecerea de pensionare. Cred că trebuia să fac un efort și să fiu acolo.

Transmite-le salutări lui Pierre și Jean-Louis. Spune-i lui Pierre că l-am întrecut la talentele culinare ! Tata mi-a spus ceva de serviciul lui Rosie. Ce-a mai făcut de data asta ?

De la Stephanie
Către Mama
Subiect Kevin și tata

Cred că v-a pus ceva în apa de băut acolo în Irlanda, pentru că tocmai am primit un e-mail de la frățiorul meu Kevin – da,

Kevin, cel care nu ia legătura cu familia lui decât dacă are nevoie de bani. Mi-a scris că a primit o scrisoare de la tata și că e îngrijorat ! Știai că tata e în stare să lipească un timbru ?

Kevin mi-a spus că tata vorbește din nou de Billy Rogers. Mi-a povestit și mie despre el. Tata e bine ? Presupun că acum a devenit foarte meditativ, fiindcă a intrat într-o nouă etapă a vieții. Măcar acum are *timp* să se gândească. Amândoi ați muncit din greu toată viața. Acum mezinul vostru Kevin a plecat, Rosie și Katie la fel, eu am plecat de mult, iar casa e în sfârșit numai a voastră. Cred că pe undeva înțeleg că tatei îi este greu să se adapteze. Ați fost obișnuiți cu o casă plină de copii care țipau și adolescenți puși pe harță. Când în sfârșit am crescut cu toții, v-ați pomenit cu un bebeluș și ați fost așa de buni, încât ați ajutat-o pe Rosie să o scoată la capăt. Știu că v-a fost greu și din punct de vedere financiar. Acum a venit vremea să aveți grijă și de voi.

Kevin mi-a spus ceva de serviciul lui Rosie ; nu vreau să o sun până când nu-mi spui tu ceva. Era foarte îngrijorată să nu o dea afară. Scrie-mi.

De la Mama
Către Stephanie
Subiect Re : Kevin și tata

Ai perfectă dreptate. Cred că tatăl tău are multe lucruri la care să reflecteze și are destul timp să o facă. Îmi place să-l știu acasă ! Nu mai e tot timpul pe fugă și nu se mai gândește tot timpul la vreo problemă de la serviciu pe care trebuie să o rezolve când eu încerc să fac conversație cu el. Acum e prezent mereu – trup și suflet. Așa am simțit și eu când am renunțat la serviciu, dar pentru mine a fost un picuț altfel. Oricum lucram doar câteva ore pe zi de când se născuse Katie ca să o pot ajuta pe Rosie. Nu am trecut printr-o schimbare atât de dramatică atunci când am renunțat de tot la serviciu.

Sunt uimită că nu știi nimic de serviciul lui Rosie. Credeam că o să fii printre primele persoane care vor afla (în afară de Alex, desigur), dar poate că încă nu e pregătită să vorbească

de lucrurile astea. Fata asta mă îngrijorează tare mult uneori. Serios, toată săptămâna m-a bătut la cap că o să-și piardă slujba, apoi în sfârșit m-a sunat să-mi spună că a avut o discuție cu șeful ei și că a fost promovată !

O, Stephanie, am fost atât de încântați pentru ea ! Sunt surprinsă că nu ți-a spus vestea cea bună, dar asta s-a întâmplat acum câteva zile. Oricum, las-o pe ea să-ți spună, altfel o să am necazuri că i-am stricat surpriza. Acum plec ; mă strigă tatăl tău. Mergem în oraș la centrul de grădinărit. Dacă mai plantează mulți arbori și flori în grădină, va trebui să cerem aprobare pentru a amenaja o junglă !

Ai grijă, scumpa mea, sărută-l și îmbrățișează-l pe Jean-Louis de la bunica și bunicul !

Capitolul 25

De la Stephanie
Către Rosie
Subiect Ai fost promovată !

Știu că ești la serviciu, așa că nu te sun. Azi am primit o scrisoare de la mama. Ce am auzit, ai fost promovată ? Trimite-mi un e-mail imediat !

De la Rosie
Către Stephanie
Subiect Am fost promovată

Nu pot să cred că mama ți-a spus asta !

DA !! E adevărat și de abia aștept să încep. Funcția se numește „Administrator de hotel“ și, înainte să te entuziasmezi, așa cum au făcut iubiții noștri părinți, asta nu înseamnă că sunt director de hotel. Voi fi prima sursă de informații pentru clienții hotelului și va trebui să mă asigur că sunt pe deplin mulțumiți (sau, cel puțin, asta mi-au spus…) !

A fost surpriza *tuturor* surprizelor ! M-am târât literalmente în sala de conferințe, aceeași în care am avut interviul de angajare acum câțiva ani, inima îmi bătea năprasnic și mi se înmuiaseră picioarele. Nu mai țineam cont de limbajul trupului, aveam palmele transpirate, genunchii nu mă ascultau și îmi imaginam că nu voi avea altă alternativă decât să mă întorc la Andy Excitatul până când voi ieși la pensie. Eram convinsă că Bill și Bob Lake îmi vor cere ferm și calm să mă întorc la birou, să-mi strâng lucrurile, să părăsesc hotelul și să nu mai revin niciodată.

Dar au fost extrem de generoși. M-au încurajat pe măsură ce îmi prezentau atribuțiile noului post. Au spus că sunt încântați

de „performanțele“ mele din ultimii ani în cadrul hotelului. (Sper sincer că nu se refereau la serile în care mă întindeam pe pian și cântam melodiile Barbrei Streisand, după ce toți oaspeții hotelului se retrăgeau în camere la culcare. Mă rog, nu poți învinui o fată că vrea să-și pună în practică fanteziile atunci când are posibilitatea să o facă…) Stăteau acolo, spunându-mi că sunt plină de farmec și că inspir încredere, iar eu pândeam momentul în care vor zâmbi larg, mă vor privi ca și cum aș fi proastă că i-am crezut și îmi vor spune că promovarea a fost o glumă. Mă uitam în jur după vreo cameră ascunsă.

Dar se pare că mă voi muta la un hotel care se construiește acum (de aici toate întâlnirile acelea secrete cu bărbați și femei în costume negre, serviete din piele, păr dat cu gel, care nu scoteau un zâmbet, și care umblau misterioși pe holurile hotelului, de parcă aveau nu știu ce adunare tip Matrix). Dar dacă e adevărat ce mi-au spus, înseamnă că voi fi singura persoană răspunzătoare de buna desfășurare a activității de acolo și va trebui să stabilesc raporturi cu sediul central unde voi transmite situații săptămânale. Până acum n-a mai trebuit să „stabilesc raporturi“. Sună sexi și periculos în același timp. Orice post în care trebuie să „stabilesc raporturi“ cu șefii din sediul central înseamnă un mare succes pentru mine. Parcă mă și văd la patru ace într-o rochie de cocktail, la lucru, în jurul unei mese alături de alte persoane „la costum“, vorbind liniștită despre grafice, diagrame circulare și rapoarte financiare. Dacă ne-ar întreba cineva ce facem aș putea spune plictisită: „A, nu ne băga în seamă, stabilim raporturi…“

Se pare că am un simț de organizare și aptitudini de comunicare deosebite. Oricine m-a văzut pe ultima sută de metri făcând cumpărături în ajunul Crăciunului știe adevărul. Dar fiecare dintre noi vede altfel lucrurile.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Felicitări !

Sunt atât de mândru de tine ! Dacă aș fi acolo, m-aș învârti cu tine în brațe și te-aș săruta din toată inima ! Vezi, Rosie, lucrurile *chiar* se întâmplă așa cum îți dorești, trebuie doar să ai mai multă încredere în tine și să nu mai fii atât de negativistă tot timpul !

Unde se află noul hotel ? Vreau toate detaliile.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Promovare

Vezi tu, nu sunt prea sigură unde se află noul hotel, dar am impresia că e undeva la țărmul mării. Îți vine să crezi că voi lucra în sfârșit într-un hotel la malul mării ? Îmi va lua mai mult timp să ajung acolo, dar merită să scap de forfota orașului câteva ore pe zi. Voi începe acolo peste câteva luni. Construiesc acolo o adevărată stațiune cu un teren de golf cu optsprezece găuri. Va mai avea o sală de gimnastică, piscină și multe alte facilități de petrecere a timpului liber, nu ca aici, unde hotelul e în inima orașului și nu are nimic altceva decât dormitoare, o mică sală de gimnastică și restaurante. Nu știu prea multe detalii pentru că încă nu mi le-au dat. M-au întrebat doar dacă aș fi interesată de acest post și desigur că nu l-am putut refuza !

Pentru că toată această experiență m-a învățat ceva. M-a învățat că sunt pregătită să avansez la un alt loc de muncă. Sunt gata să accept o nouă provocare și, fără să-mi planific lucrul ăsta, se pare că sunt din ce în ce mai aproape de visul meu. Cine ar fi crezut că visurile acelea din copilărie, de a conduce un hotel, nu erau chiar atât de greu de realizat ? E ciudat, deoarece, atunci când ești copil crezi că poți fi orice, că poți merge oriunde. Nu există limite. *Prevezi* neprevăzutul, *crezi* în minuni.

Apoi te faci mare și inocența aceea se spulberă. Realitățile *vieții* îți taie calea și realizezi cu amărăciune că nu poți deveni

tot ce voiai să fii, că s-ar putea să trebuiască să te mulțumești cu mai puțin.

De ce ne pierdem încrederea în noi ? De ce lăsăm faptele, cifrele și orice altceva în afară de visuri să ne conducă viața ?

Acum însă moralul mi s-a schimbat. Nimic nu e imposibil, Alex. Țelul meu a existat dintotdeauna. Dar nu m-am străduit suficient de mult pentru a-l atinge, asta-i tot.

Nimic nu e imposibil. N-o să mai iasă vreo afirmație negativă din stiloul (sau, mai degrabă, din tastatura) unei persoane cinice. Îți mulțumesc că ai avut încredere în mine, Alex. Mi-ar plăcea să-ți întorc îmbrățișarea și sărutul tău, acum ! Dar poate că într-adevăr nu putem atinge anumite lucruri.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Visuri

Încă o dată, Rosie, nu te străduiești suficient. Sunt aici. Am fost întotdeauna, voi fi mereu.

Notă pentru sine :
Visează, visează, visează, Rosie Dunne !

Ai primit un mesaj instant de la : RUBY
Ruby : Ce naiba voia să însemne ultimul mesaj de la Alex ?
Rosie : Pentru numele lui Dumnezeu, Ruby, *încetează* să-mi citești mesajele de pe e-mail !
Ruby : Scuze, nu mă pot abține, dar te asigur că voi continua să le citesc până când te vei hotărî să-ți schimbi parola și până când voi găsi și eu un serviciu care să mă intereseze cât de cât.
Rosie : Atunci se pare că sunt nevoită să-mi schimb parola…
Ruby : Ha, ha ! Haide, acum l-am citit, ce voia să spună ? Ce înseamnă asta, că nu te străduiești suficient ?
Rosie : Tu ce crezi că înseamnă ?
Ruby : Eu te-am întrebat prima.
Rosie : O, Ruby, nu te mai prosti. Un prieten îmi spune că va fi întotdeauna lângă mine atunci când voi avea nevoie de el,

că nu e departe de mine și că trebuie doar să-l sun și va veni imediat aici.

Ruby : A, da, OK.

Rosie : Iar începi cu sarcasmele tale, Ruby ! Acum care mai e teoria ta ? Presupui că este un mod tainic de a-mi spune că mă iubește și că va fi întotdeauna lângă mine și că dacă i-aș face un semn, el ar lăsa totul, viața lui de familie, serviciul lui extraordinar, pentru a veni să mă salveze, și a se face nevăzut cu mine pentru a locui într-o casă pe plajă în… o, nu știu… Hawaii, unde am trăi fericiți, departe de stresul și complicațiile lumii ? Cred că asta gândești. Tu și mintea ta bolnavă răstălmăciți întotdeauna lucrurile, încercând să reiasă că noi doi…

Ruby : Nu, Rosie, am spus doar „da, OK“. E în ordine, te cred.

Rosie : A !

Ruby : E vreo problemă ?

Rosie : Nu, niciuna. Credeam că exagerezi, așa cum faci de obicei, asta-i tot.

Ruby : Nu. Chiar cred că asta a vrut să spună, ca să te sprijine.

Rosie : Îmm… OK.

Ruby : De ce, ai fi vrut să însemne și altceva ?

Rosie : Doamne, nu, dar mă așteptam să bați din nou câmpii, asta-i tot…

Ruby : Deci nu ești dezamăgită ? Te mulțumești cu faptul că îți este prieten ?

Rosie : De ce aș fi dezamăgită ? Asta mi-a fost întotdeauna ! Și sunt foarte fericită !

Ruby : Și n-ai vrea să fii salvată și dusă în Hawaii ?

Rosie : Sigur că nu ! Ar fi… îngrozitor !

Ruby : Bine…

Rosie : Mda, e grozav… totul e grozav…

Ruby : Bine.

Rosie : Iar slujba cea nouă va îmbunătăți totul !

Ruby : Bine.

Rosie : Căsnicia mea e salvată și chiar cred că Greg mă iubește mai mult ca întotdeauna …

Ruby : Bine.

Rosie : Și o să fiu mult mai bine plătită, ceea ce e un lucru bun. Se spune că banii nu pot cumpăra fericirea, dar eu sunt o persoană capricioasă, Ruby… O să-mi pot lua haina pe care am văzut-o ieri în Ilac Centre… Sunt încântată !
Ruby : Bine.
Rosie : Desigur ! Acum trebuie să plec, am ceva de făcut…
Ruby : Grozav, Rosie…
Rosie s-a deconectat.

De la Rosie
Către Stephanie
Subiect : Ce viață minunată !

Viața e minunată, viața e extraordinară ! Am un serviciu bun și tocmai am fost promovată la unul și mai bun. Am o fată cu care pot vorbi și un soț cu care nu pot. Glumeam ! Am un soț care mă iubește ! Am o familie minunată, care mă susține – mama, tata, fratele și sora mea. Am doi foarte buni prieteni care ar face orice pentru mine și pe care îi iubesc din suflet. Îmi aduc aminte că îți spuneam cu ani în urmă, chiar înainte de a începe serviciul la recepția hotelului, că începe faza a doua a vieții mele ! Ei bine, se pare că asta e faza a treia ! Lucrurile merg ascendent și sunt atât de fericită ! Astăzi sunt foarte binedispusă, sus pe valul palpitant al vieții !

De la Ruby
Către Rosie
Subiect Cork ?

Ce vrei să spui, că blestematul ăla de hotel se construiește în Cork ? Și îți spun acum ? Te muți tocmai la Cork ? Înțelesesem de la tine că e pe malul Dublinului ! Oare își imaginau că informația asta nu are importanță pentru tine ? Pentru numele lui Dumnezeu, Rosie, cum o să-ți cari tu întreaga familie în celălalt capăt al țării ?

Dar tu vrei să te muți ? Doamne, cred că o să fac atac de cord ! Răspunde-mi la e-mail imediat !!

De la Rosie
Către Ruby
Subiect Re : Cork ?

Ruby, în clipa asta mă doare capul. Nu știu ce să fac. Știu sigur că vreau slujba asta, dar mai am doi oameni la care trebuie să mă gândesc. Trebuie să stau de vorbă cu Katie și Greg diseară. Roagă-te pentru mine ! Doamne, te rog, dacă mă asculți și nu ești ocupat, să-i poleiești cu aur pe oamenii norocoși din întreaga lume te rog, fă-mi plăcerea și spală creierii familiei mele, făcându-i să gândească și ei o dată ca mine. Îți mulțumesc pentru timpul și răbdarea ta. Acum poți continua poleirea cu aur.

De la Ruby
Către Rosie
Subiect Dumnezeu

Bună, Rosie, sunt Dumnezeu. Îmi pare rău că trebuie să-ți dau o veste rea, dar nu merge așa în viață. Trebuie să fii sinceră cu familia ta și să încerci să-i convingi tu însăți. Explică-le că ai visat de când te știi slujba care ți-a fost oferită acum, iar dacă nu sunt egoiști vor înțelege dorința ta de a te muta în Cork. Popcorn-ul meu e gata, așa că acum plec. Am pierdut deja prima parte a spectacolului. În seara asta urmăresc viața prietenei tale, Ruby. Baftă cu familia !

Dragă mamă & Greg,

Nu vă faceți griji din cauza noastră. Eu și Toby o să ne descurcăm. Am plecat împreună de acasă pentru că nu vrem să ne despărțim. El e cel mai bun prieten al meu și eu nu vreau să mă mut în Cork.

Cu dragoste,
Katie și Toby

De la	Rosie
Către	Ruby
Subiect	Dumnezeu

N-am putut să nu remarc că ieri „Cel de Sus“ s-a conectat sub numele tău. Dacă îl mai vezi prin preajmă spune-i că dacă vrea să urmărească o tragedie în seara asta, poate să comute pe canalul unde se transmite povestea familiei mele.

Notă către sine:
Nu mai visa, Rosie Dunne.

PARTEA A TREIA

Capitolul 26

Dragă Alex,

Am fost atât de fericită când am tras cortina peste ziua de azi. „E doar un loc de muncă“, a spus Greg. Ei bine, dacă serviciul e atât de lipsit de importanță pentru el, de ce refuză cu atâta fermitate să și-l părăsească pe al lui ? Până la urmă nu e *doar* un loc de muncă. Deci m-au avansat, acordându-mi încrederea lor și sporindu-mi încrederea în forțele proprii. Eram convinsă că munca mea a fost recompensată și eram privită ca o persoană competentă și deșteaptă.

Dar de data asta nu mi s-a mai dat posibilitatea să o dau în bară de una singură. Decizia a fost luată în locul meu. Katie nu vrea să-l părăsească pe Toby, iar eu nu-l urăsc pe Greg suficient de mult pentru a pleca grabnic la Cork de capul meu ! Deși sunt pe aproape. Doamne, omul ăsta face să-mi fiarbă sângele în vine ! Pentru el totul e doar alb sau negru.

După părerea lui el are aici un loc de muncă grozav și bine plătit, iar eu am un loc de muncă bun cu un salariu corespunzător. De ce naiba ar vrea să se mute într-un oraș în care soția lui ar avea un serviciu extraordinar la care ar câștiga o grămadă de bani ? A, desigur, am uitat, în Cork nu există bănci, așa că nu s-ar putea transfera, nici n-ar găsi de lucru. Acolo oamenii păstrează banii sub pat, în cutii de pantofi.

În plus acolo totul (de exemplu, casele) este mai ieftin decât aici. Katie ar putea începe primul an de liceu la o școală bună, deci nu ar fi târâtă la o școală oarecare. Totul ar putea fi perfect.

Pe de altă parte recunosc că prietenia cu Toby este, poate, lucrul cel mai important pentru ea. El contează foarte mult în

viața ei; o face fericită și îi menține inocența din ochi. Copiii au nevoie de prieteni apropiați, care să îi ajute să se maturizeze, să descopere diverse lucruri despre ei înșiși și despre viață. De asemenea, au nevoie de prieteni apropiați care să îi mențină întregi la minte; acum, datorită încercării de dispariție a lui Katie știu că dacă ea ar rămâne fără Toby în acest stadiu al vieții ei, aproape că ar înnebuni.

Îți vine să crezi că au rezervat bilete de avion prin internet cu cardul de credit al lui Greg? Stăteau în aeroport la coadă pentru a se îmbarca atunci când i-a găsit poliția! Mi-i și imaginez: o fetiță cu părul negru ca smoala și un ten palid, fără alt bagaj decât ghiozdanul în formă de ursuleț de pluș. Alături de ea un băiețel cu părul ondulat și ciufulit, având în mână biletele și pașapoartele. Un cuplu de tineri căsătoriți în miniatură. Cândva îmi voi aminti de această experiență și mă voi amuza. Asta după ce voi trece peste șoc, groază, amărăciune și resentimente. Probabil în viața viitoare.

În concluzie, nu pot accepta serviciul viselor mele pentru că familia mea nu vrea să se mute odată cu mine. Mare scofală! Ca și cum eu nu m-aș da peste cap pentru ei. Ca și cum nu mi-aș organiza întreaga viață numai în jurul lor. Ca și cum n-aș veni acasă de la serviciu obosită, dar pregătind totuși masa pentru ei, ca și cum n-aș face minunat de utilele treburi casnice, deși aș putea face un milion de alte lucruri. De parcă nu mi-aș apăra fiica la școală, certându-mă în mod constant cu ceilalți profesori care susțin că e fiica Satanei. Ca și cum n-aș tolera-o pe mama lui Greg la cină în fiecare duminică, ascultând-o cum mă critică pentru că nu am fiert mâncarea cât trebuie, că nu-i place cum mi-am aranjat părul, sau cum am crescut-o pe Katie și apoi trebuind să stau cu ea ore în șir la televizor pentru a vedea în reluare filmele ei preferate. Ca și cum n-aș fi singura care se învoiește de la serviciu când Katie e bolnavă sau singura care renunță la planurile pe care le avea pentru a-i ajuta pe ceilalți.

Ca și cum n-aș face niciunul dintre aceste lucruri.

Dar, cui îi pasă? Primesc o dată pe an, dimineața, de Ziua Femeii, o felie de pâine prea prăjită și un ceai cu lapte drept mulțumire. Iar asta compensează tot ce fac, nu-i așa? Greg spune

mereu că alerg după curcubee. Poate că acum ar trebui să mă opresc.

Cu dragoste,
Rosie

De la Alex
Către Rosie
Subiect Familia

Nu vreau să te văd că pierzi o altă șansă. Nu poți face nimic să-l convingi pe ăla ?

De la Rosie
Către Alex
Subiect Familia

Mulțumesc Alex, nu. Nu-mi pot forța familia să plece dacă nu-și dorește asta. Sunt importanți pentru mine.

Trebuie să respect dorințele lui Greg ; nu cred că aș fi prea fericită să-mi părăsesc serviciul și prietenii, dacă el ar trebui să se mute cu serviciul. Nu pot trăi prefăcându-mă că sunt doar eu pe lume. Dar ce ușor mi-ar fi ! Mă rog, am mai ratat o șansă.

Destul despre mine – cum mai merg prelegerile acelea ? Ai aflat cine e chirurgul acela fantastic ?

Îți mulțumesc pentru că m-ai sprijinit, la fel ca întotdeauna.

De la Katie
Către Toby
Subiect Pedepsiți !

Nu-mi vine să cred că suntem consemnați la domiciliu ! Și încă în vacanța de vară ! Părinții noștri nu trebuia să se agite dintr-atât ! În definitiv nu eram prea departe – la o jumătate de oră distanță de casă. Nu meritam să fim încuiați în casă pentru două săptămâni. Ți-am spus eu că trebuia să luăm feribotul spre Franța. În filme primul loc în care caută poliția sunt aeroporturile. Asta a fost greșeala noastră. M-am gândit la asta, ar fi

trebuit să mergem cu autobuzul Aras și apoi să luăm cursa spre Rosslare. Așa vom proceda data viitoare.

Ce crezi că ar fi făcut Alex când ne-ar fi găsit în pragul ușii ? Mama spune că nu prea stă pe acasă, că tot timpul e plecat cu treburi, dar cred că minte, ca să ne demonstreze că planul nostru ar fi eșuat. Nu cred că Alex s-ar fi supărat. E un tip de treabă. Dar probabil că ar fi sunat-o pe mama care ar fi trimis zece milioane de mașini de poliție și elicoptere de salvare ca să ne aducă înapoi.

Biata mama. Mă bucur că nu ne mutăm, dar mi-e milă de ea. Era atât de încântată că va începe un nou serviciu, dar acum s-a întors la biroul unde stătea de ani de zile. Într-un fel, mă simt vinovată. Știu că dacă Greg ar fi acceptat, n-aș fi avut de ales și ar fi trebuit să plec, dar tot îmi pare rău pentru ea. Nu face altceva decât să rătăcească prin casă cu o privire foarte tristă și oftând întruna, ca și cum ar fi foarte plictisită sau n-ar ști ce să mai facă. Cum facem noi duminica. Se ridică de pe canapea și se mută în altă cameră, unde se așază pe scaun. Apoi se ridică și se duce în altă cameră, unde privește pe fereastră ore în șir, suspină de trei milioane de ori, se mută în altă cameră, intră, iese… mă amețește numai când o privesc. Uneori mă țin după ea, deoarece nu am voie să ies afară și n-am altceva mai bun de făcut.

Ieri am urmărit-o din nou, iar ea a început să meargă din ce în ce mai repede, astfel că până la urmă am început să o alerg prin casă și am început să ne amuzăm. Ea a deschis ușa de la intrare și a ieșit afară în halatul de casă, făcându-mi în ciudă pentru că eu nu aveam voie să ies afară (fiindcă eram pedepsită). Dar am alergat după ea și amândouă am început să fugim pe stradă în hainele de noapte, eu în pijamaua albastră cu inimioare roșii, iar mama în halatul ei galben ! Toată lumea se holba la noi, dar noi ne distram. Am alergat până la magazinul lui Birdie de la colțul străzii, iar mama mi-a făcut cinste cu o înghețată de căpșuni, ceea ce mi-a luminat ziua. Birdie nu părea prea impresionat de noi, mai ales când a observat că mama nu purta nimic pe sub halat, dar ea și-a etalat un picior la domnul Fanning care se afla acolo pentru a-și cumpăra ziarul de dimineață. A privit-o de

parcă era gata să facă un atac de cord. Așa că cel puțin am ieșit un pic pe afară.

Imediat ce am intrat în casă a continuat să se plimbe ca și cum era într-un muzeu. Greg spune că are o așchie în fund. Mama i-a răspuns că i-ar plăcea să-i bage un băț undeva. Greg n-a mai vorbit toată ziua.

Toby, crezi că dacă am fi fost în față, am fi reușit să ne urcăm în avion ? Nu sunt sigură că aș fi putut să o părăsesc pe mama, dar cred că dacă i-aș spune asta acum, nu m-ar crede. Probabil ar crede că-i spun asta doar ca să scap de pedeapsă, ceea ce n-ar fi o idee rea. Gata, acum te las !

Răspunde-mi la e-mail, înainte să mor de plictiseală !

De la Alex
Către Rosie
Subiect Îndatoriri de familie !

Tu și „îndatoririle“ tale de familie ! Nu vreau ca doar tu să respecți regulile, asta-i tot.

Prelegerile merg grozav. N-o să ghicești niciodată cine e vestitul chirurg ! Preferatul tău – Reginald Williams.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Reginald Williams !

Dă-mi un lighean în care să vomit. Vrei să spui că e tatăl târfei de Bethany ? Au venit din trecutul de coșmar ca să ne hăituiască !?

De la Alex
Către Rosie
Subiect Re : Reginald Williams

Haide, Rosie, respiră adânc ! Nu e atât de rău. E un om foarte inteligent.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Re: Reginald Williams

Ce știe să facă, să hipnotizeze? Ți-a spălat creierul? De asta scriu toate ziarele despre el. Am refuzat să le citesc în semn de protest față de el și familia lui. Doamne, Dumnezeule – Reginald Williams! Deci crezi că ai șansa să fii între cei câțiva aleși pentru a lucra cu el – ținând cont de faptul că era gata-gata să-i fii ginere? Nu se compară nimic cu nepotismul care face ca lumea să fie un loc drept și egal.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Nepotism!

Cred că sunt slabe șanse. Cred că mi-am semnat sentința când am părăsit-o pe unica și preferata lui fiică!

De la Rosie
Către Alex
Subiect târfa Bethany

A, nu știu ce vrei să spui că ți-ai semnat sentința. Cred că asta a fost cea mai bună mișcare pe care ai făcut-o vreodată. Când te gândești că n-am văzut-o pe târfa de Bethany de mai mult de zece ani! Oare ce-o mai fi făcând? Poate că stă într-o vilă, numără diamante și râde răutăcios…

De la Rosie
Către Stephanie
Subiect Cei mai buni prieteni rămân cu tine pentru totdeauna

O, minunată și înțeleaptă soră, Stephanie! Când aveam șaptesprezece ani mi-ai spus că prietenele vin și pleacă, dar cei mai

buni prieteni rămân cu tine pentru totdeauna. Astăzi m-am trezit spunând „Oare ce-o mai fi făcând târfa de Bethany…“. Exact fraza pe care nu aș fi vrut să o aud spusă de Alex despre mine. Atunci nu te credeam, dar acum te cred!! Mulțumesc, Steph. Cei mai buni prieteni rămân într-adevăr alături de tine pe veci!

Capitolul 27

Ai primit un mesaj urgent de la : RUBY

Ruby : Deci ești tot aici ?

Rosie : O, cuvintele tale de susținere sunt ca o gură de aer proaspăt. Da, sunt tot aici.

Ruby : Și ți-ai găsit fiica ?

Rosie : Da, am dresat-o să se întoarcă după ce fluierăm de trei ori și batem din palme.

Ruby : Impresionant…

Rosie : Mi-am amintit că eu și Alex am fugit de acasă de câteva ori când eram mici. Prima dată am fugit pentru că părinții lui Alex nu l-au lăsat să meargă în weekend la un parc tematic pentru a-l vedea pe Căpitanul Tornado. Acum înțeleg punctul de vedere al părinților lui, pentru că, vezi tu, parcul era în Australia… într-un desen animat. Mă rog, cred că aveam cinci sau șase ani. Ne-am luat ghiozdanele și am fugit de acasă. Am *fugit* literalmente. Credeam că asta trebuie să facem, să fugim pe stradă, ceea ce era desigur foarte greu de remarcat. Ne-am petrecut întreaga zi hoinărind pe străzi pe care nu mai fuseserăm niciodată, uitându-ne la case și întrebându-ne dacă banii de buzunar pe care îi economisiserăm toată săptămâna erau destui ca să ne cumpărăm o casă a noastră. Ne-am uitat și la casele care nu erau de vânzare. Încă nu înțelegeam ce înseamnă asta. Când s-a înserat ne-am săturat de atâta libertate și eram și un pic speriați. Așa că în cele din urmă am decis să ne întoarcem acasă, pentru a vedea dacă protestele noastre au schimbat ceva în privința Căpitanului Tornado. Părinții noștri nici măcar nu observaseră lipsa noastră. Părinții lui Alex credeau că suntem la noi acasă, iar părinții mei că suntem la Alex.

Nu știu dacă Katie s-ar fi urcat până la urmă în avion, în cazul în care n-am fi găsit-o. Mi-ar plăcea să cred că am făcut o treabă bună ca mamă, astfel încât ea să înțeleagă că să fugi de acasă nu rezolvă nimic. Poți fugi oricât de repede și oricât de departe, dar adevărul e că oriunde ai fugi, tot acolo ai rămâne. De fapt astăzi a încercat să-mi spună că mă iubește atât de mult că nu m-ar putea părăsi vreodată. Aveam impresia că simt sinceritatea din ochii și din vocea ei, dar imediat ce am întins mâna să o mângâi, fața i s-a luminat și m-a întrebat dacă asta înseamnă că nu mai e pedepsită. Am impresia că își încearcă norocul, la fel ca tatăl ei.

Tu ai fugit vreodată de acasă când erai copil ?

Ruby : Nu. Dar fostul meu soț a fugit de acasă cu o copilă care avea jumătate din vârsta lui, dacă asta te ajută cu ceva.

Rosie : Am înțeles… nu, nu e același lucru, dar îți mulțumesc că mi-ai spus.

Ruby : N-ai pentru ce.

Rosie : Ce faci pentru aniversarea celor patruzeci de ani, Ruby ? Mai e un pic până atunci.

Ruby : O să rup relația cu Teddy.

Rosie : Nu ! Nu se poate ! Tu și Teddy sunteți o instituție !

Ruby : Ha ! Așa cred și eu. Bine, atunci poate că nu. Dar mă gândeam să fac ceva nou și palpitant pentru a-mi schimba viața. Și, destul de caraghios, ăsta a fost primul lucru care mi-a venit în minte.

Rosie : Nu trebuie să-ți schimbi viața, Ruby ; e bună așa cum este.

Ruby : O să împlinesc patruzeci de ani, Rosie. PATRUZECI. Sunt mai tânără decât Madonna, îți vine să crezi, dar arăt ca mama ei. De fiecare dată mă trezesc într-un dormitor dezordonat, alături de un om care miroase urât și sforăie, mă împiedic de munți de haine ca să găsesc drumul spre ușă, mă împleticesc până la bucătărie, unde-mi fac o cafea și mănânc o prăjitură lăsată pe masă. Mă întorc în dormitor și pe culoar dau pe fiul meu. Uneori mă salută, dar de cele mai multe ori nu o face. Mă cert cu el pentru duș, asta nu înseamnă cine intră primul – trebuie să-l forțez să se spele. Mă lupt cu dușul

ca să nu fierb ca un cartof sau să nu îngheț de tot. Mă îmbrac cu niște haine pe care le port de mult prea mulți ani, cu o mărime care-mi face silă, dar care m-a făcut să-mi pierd dorința de a-mi mai păsa de ceea ce fac… orice sau oricine.

Teddy mormăie un „la revedere“, mă înghesui în bătrâna mea rablă ruginită Mini, care se strică aproape în fiecare dimineață pe autostrada care seamănă mai mult a parcare decât a șosea.

Îmi parchez mașina, întârzii din nou la serviciu și sunt mustrată de cineva căruia am fost forțată să-i dau porecla Andy Excitatul. Mă așez la birou unde născocesc povești care să mă ajute să scap de la birou și mă furișez în lumea de afară la o țigară. Fac asta de câteva ori pe zi. Nu vorbesc cu nimeni toată ziua, nimeni nu vorbește cu mine, iar seara pe la 7 mă întorc acasă, simțindu-mă epuizată și moartă de foame, într-o casă care nu se curăță singură și la o masă care nu se pregătește singură. Fac asta zilnic. Sâmbăta seara mă întâlnesc cu tine, ieșim în oraș, apoi suferim toată ziua de duminică de mahmureală. Asta înseamnă că mă transform într-un zombie și zac pe canapea ca o bucată de broccoli. Casa tot nu e dereticată, și deși țip la ea, refuză să se deretice singură. Mă trezesc luni dimineața în sunetul acela oribil de strident al ceasului deșteptător ca să încep o altă săptămână la fel. Rosie, cum poți să spui că n-am nevoie de o schimbare ? Am nevoie *disperată* de o schimbare.

Rosie : *Amândouă* avem nevoie.

Pentru o prietenă deosebită !

Fie ca acesta să fie începutul unui an cu adevărat fericit și plin de succes pentru tine !

Iartă-mă, Ruby, asta a fost singura felicitare cât de cât decentă pe care am găsit-o, care să nu spună că, de fapt, viața ta se apropie de sfârșit. Mulțumesc că ești întotdeauna alături de mine, chiar dacă ai prefera să nu fii ! Ești o prietenă deosebită ! Hai să ne bucurăm de această aniversare și mult noroc în anul care va urma.

Cu dragoste,

Rosie

P.S : Sper că-ți place cadoul. Să nu te mai aud că vrei o *schimbare* !

Acest tichet îi dă dreptul deținătorului la zece lecții de Salsa.

Ricardo va fi profesorul care va fi în fiecare miercuri de la 8 p.m. în holul școlii St. Patrick.

Ai un mesaj de la : RUBY

Ruby : Mi-a ieșit salsa pe nas ! Ultima oară când am mai suferit atât a fost când Teddy a primit o carte de Kama Sutra de Crăciun de la colegii lui de serviciu. După vacanță a trebuit să mă ducă cu forța la serviciu, ți-amintești ? Ei bine, de data asta a trebuit să mă învoiesc de la serviciu ! Îți vine să crezi ?!

M-am trezit dimineața și am crezut că am avut un accident grav de mașină ; apoi m-am uitat înspre Teddy și am fost convinsă că eram împreună când s-a produs accidentul. Dar uitasem că sforăitul, somnul cu gura deschisă și transpirația abundentă făceau parte din pachetul de livrare al lui Teddy. Mi-a trebuit douăzeci de minute pentru a-l trezi ca să mă ajute să mă ridic din pat. Mi-a trebuit încă douăzeci de minute ca să mă ridic efectiv din pat. Articulațiile mele erau în grevă. Zăceau leneșe și fără vlagă strigând : „Facem grevă, facem grevă !" Șoldurile erau în fruntea acestei conspirații.

Așa că mi-am sunat șeful și am ținut telefonul îndreptat către șolduri ca să le audă și el. A fost de acord cu mine și mi-a dat o zi liberă. (Mă rog, *acum* susține că n-a auzit *nimic*, dar eu o țin pe-a mea.)

N-am știut niciodată că te poate durea atât.

Să *dai naștere* unui copil nici nu se compară cu asta, iar Gary a fost un copil *mare*. Asta ar trebui să le facă prizonierilor de război când încearcă să le ia interogatoriul. Să le dea lecții de salsa. Știam că n-am condiție fizică, dar, Dumnezeule, să conduc mașina azi a fost ceva înfiorător. De

fiecare dată când schimbam vitezele simțeam că cineva îmi smulgea mâna. Viteza întâi – suferință, viteza a doua – durere, viteza a treia – tortură. Până la urmă am condus doar cu viteza a doua, pentru că mă durea foarte rău. N-a fost nici sănătos, nici lipsit de pericole pentru mașină, dar până la urmă a reușit să mă ducă la serviciu pufnind și bolborosind, la fel ca proprietara ei.

Apropo, dacă m-ai fi văzut cum pășeam, ai fi jurat că eu și Teddy am terminat toată cartea de Kama Sutra. Până și să scriu era o experiență traumatizantă pentru că am realizat că oasele degetelor erau legate de cele ale brațului care erau într-un fel conectate de mușchii picioarelor, lucru care îmi dădea dureri de cap. Ar fi trebuit să știu că va fi atât de rău. Când m-ai adus cu mașina acasă seara trecută eram atât de țeapănă, încât practic a trebuit să mă târăsc până la ușă, unde urechile mele au fost întâmpinate de Teddy și de Gary care mormăiau la unison în sufragerie. Am aflat că asta e metoda lor secretă de comunicare.

Așa că am ignorat familia mea minunată și inteligentă și m-am cufundat în baie, cu gândul să mă înec. Apoi mi-am amintit că mai rămăsese o prăjitură cu ciocolată de ieri, așa că am ieșit la suprafață. Pentru unele lucruri merită să trăiești.

Dar îți mulțumesc pentru cadou, Rosie ; ne-am distrat la curs, nu-i așa ? Nu-mi aduc aminte dacă am mai râs atât în viața mea, ceea ce, dacă stau și mă gândesc, ar explica de ce mă doare stomacul atât de rău. Îți mulțumesc că mi-ai amintit că sunt femeie, că am șolduri, că pot fi sexi, că pot râde și mă pot distra.

Și îți mulțumesc pentru că mi l-ai adus pe incredibilul de sexi Ricardo. De abia aștept să mai simt toate lucrurile astea și săptămâna viitoare. Acum după ce am bătut câmpii și m-am văicărit, tu cum te simți ?

Rosie : A, bine, mulțumesc. Nu mă plâng.

Ruby : Ha !

Rosie : OK, OK, sunt un pic cam țeapănă.

Ruby : Ha !

Rosie : OK, OK, recunosc că autobuzul a trebuit să se aplece într-o parte azi de dimineață pentru că nu puteam să ridic piciorul.

Ruby : Așa mai merge.

Rosie : Ce frumos e Ricardo, Ruby !! Astă noapte l-am visat. M-am trezit cu pijamaua descheiată, gura deschisă și cu perna udă. (Ei, mă rog, nici *chiar* așa.) Când mă gândesc la vocea aceea de italian sexi care striga „Aten-si-ee, Ros-ie !“ și „Ros-ie, nu mai rade !“ și „Ros-ie, ridica-te de zos !“ mă trece un fior pe șira spinării. Dar când am auzit „Forte bine, Rosie ! Misti soldurile *formidabile fantastico* !“ m-a dat pe spate. Mmm, îmm Ricardo cu șoldurile…

Ruby : Da ! Șoldurile ! Deși, dacă mi-aduc bine aminte, mie mi-a spus că mișc șoldurile *formidabile fantastico*.

Rosie : O, Ruby, nu poți să mă lași și pe mine să visez măcar ? Am fost uimită cât de mulți bărbați erau acolo, tu nu ?

Ruby : Ba da ! Mi-au amintit de vremurile în care mergeam la discoteca școlii sau la serbările populare ; eram întotdeauna una dintre fetele care trebuia să danseze cu o altă fată, drept partener. Aseară erau mai mulți bărbați care dansau între ei, decât femei cu femei.

Rosie : Da, știu, dar am sentimentul că asta a fost alegerea lor. Deși au luat tocurile înalte cam prea în serios, nu crezi ? Ți-ai putea imagina că Greg și Teddy ar veni cu noi la cursurile de dans ?

Ruby : Cred că nu te-ai putea uita la așa ceva ! Teddy nu poate nici să se cuprindă pe sine cu brațele, darămite să mă îmbrățișeze pe mine. Până când ar reuși să mă învârtă, ar trece un an.

Rosie : Ha ! Mda, iar Greg probabil că ar fi obsedat de felul în care Ricardo numără pașii, încât ar începe să-i calculeze mental, să-i adune, să-i multiplice, să-i scadă din primul calcul din rădăcina pătrată a șesimii sau ceva asemănător. Greg, directorul de bancă și dragostea lui pentru cifre. Se pare că vom rămâne doar noi două, Ruby.

Ruby : Așa se pare… Ce mai face Alex ?

Rosie : A, îi dă târcoale tatălui târfei de Bethany, încercând să obțină o slujbă de ciopârțire a oamenilor.

Ruby : A… ha, cine e Bethany, de ce e târfă și cu ce se ocupă tatăl ei ?

Rosie : Scuze. Bethany este prima iubită a lui Alex din copilărie, e târfă pentru că așa spun eu, iar tatăl ei este nu știu ce fel de chirurg.

Ruby : Interesant – întoarcerea uneia dintre fostele prietene ale lui Alex. Asta e o întorsătură.

Rosie : Nu, nu e vorba de așa ceva ; Alex se duce la niște cursuri ținute de tatăl ei.

Ruby : Măcar o dată ar trebui să prevezi și tu neprevăzutul. Poate de data asta nu ai mai fi atât de șocată când lucrurile nu ar merge cum ți-ai imaginat.

Capitolul 28

Berbec

Combinația violentă a lui Uranus în Berbec cu planeta voastră dominantă, Jupiter, opusă lui Venus, și soarele în cuadratură cu Pluto semnifică complicații.

Luna nouă aduce o oarecare ușurare – dar cu o ciudată schimbare de destin.

CHIRURG IRLANDEZ ÎN ECHIPA
LUI WILLIAMS
de Cliona Taylor

Chirurgul irlandez Reginald Williams, care a obținut un recent succes cu noua lui metodă de operație pe cord, a anunțat astăzi că îl va include în echipă pe colegul lui irlandez, dr. Alex Stewart. Absolventul Universității Harvard, în vârstă de 30 de ani, a declarat: „Am urmărit întotdeauna studiile doctorului Williams cu mare interes și admirație“ și că e deopotrivă încântat și onorat că va deveni un nou membru al acestei metode revoluționare și, cel mai important, salvatoare de vieți.

Originar din Dublin, dr. Stewart s-a mutat la Boston la vârsta de 17 ani, când tatăl său a acceptat un post la prestigioasa firmă americană de avocatură Charles & Charles. Dr. Stewart a terminat un program de cinci ani de rezidențiat în chirurgie generală la Spitalul Central din Boston, înainte de a se alătura echipei dr. Williams, pentru studii mai aprofundate de chirurgie cardiacă. În fotografia de mai sus (de la stânga la dreapta) se află dr. Reginald Williams cu soția, Miranda și fiica lui, Bethany, care l-a însoțit pe dr. Stewart aseară, la balul

de caritate organizat de Fundația Reginald Williams pentru Boli de Inimă.

Citiți în pagina a patra a Suplimentului de Sănătate raportul lui Wayne Gillespie despre această nouă metodă de chirurgie cardiacă.

Ai primit un mesaj urgent de la : ROSIE

Rosie : Bună, Ruby, n-ai să ghicești niciodată ce am citit în ziar azi-dimineață.

Ruby : Horoscopul tău.

Rosie : Te rog ! Acordă-mi un pic de încredere. Chiar crezi că citesc lucrurile alea în *fiecare* zi ?

Ruby : Știu sigur că le citești în fiecare zi. În funcție de ele știi dacă să fii prost-dispusă sau binedispusă. Nu înțeleg de ce la zodia mea scrie azi : „Profitați de toate avantajele condiției financiare înfloritoare în care vă aflați, pentru a prelua inițiativa la sfârșitul lunii. Marte se află în semnul vostru și ar trebui să fiți plini de energie. Vă așteaptă experiențe palpitante." N-am mai fost atât de falită, epuizată și plictisită în viața mea. Așa că sunt numai porcării. Totuși, aștept cu nerăbdare următoarea noastră lecție de dans. Nu-mi vine să cred că săptămâna asta terminăm cursul și trecem la nivelul intermediar. Nu știu cum a trecut timpul atât de repede. Mă rog, atunci ce scria în ziar, altceva decât despre zodia ta ?

Rosie : Citește în *Times*, la pagina 3.

Ruby : Așa, la pagina trei, mă uit la articole, în timp ce continui să-ți scriu… Doamne sfinte, ia te uită. Presupun că asta e Bethany „târfa" ?

Rosie : Chiar trebuia să mă mai întrebi ?

Ruby : Scuze, draga mea, dar arată ca orice femeie de treizeci de ani, putred de bogată și bine îmbrăcată, dar o să-i spun „târfa de Bethany", dacă insiști.

Rosie : Mă amuzi.

Ruby : OK… Uite, Rosie, în ziar târfa de Bethany e împreună cu Alex. La pagina trei. Arată… îmm… ca o târfă.

Rosie : Așa cred și eu. Oricum, are treizeci și doi de ani. La zodia mea spunea…

Ruby : A-ha ! Ți-am spus eu…

Rosie: Ah, mai taci din gură cu „Ți-am spus eu“-ul tău și ascultă-mă. La zodia mea scrie că voi simți o oarecare ușurare – dar cu o ciudată schimbare de destin.
Ruby: Și… ? La mine îmi spune că sunt bogată – ce-i cu asta ?
Rosie: Sunt încântată că Alex și-a găsit în sfârșit postul la care visa și pe care îl dorea de mulți ani, dar ironia sorții face că a trebuit să o întâlnească pe ea ca să îl obțină.
Ruby: Ți-am spus eu să prevezi neprevăzutul, Rosie, și să nu mai dai atenție horoscoapelor. Sunt doar niște prostii.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Felicitări !

Am auzit vestea cea bună. Scrie în toate ziarele de azi (am decupat articolele cu pricina și ți le-am păstrat) iar azi-dimineață te-am auzit vorbind la radio. Nu am prea am înțeles despre ce vorbeai, dar păreai foarte răcit. Cum s-ar spune poți să întorci oamenii de la moarte, dar nu poți scăpa de un strănut.

Ce mai face Josh ? Alaltăieri am sunat-o pe mama ta și am aflat că stătea la ea în weekendul acela. Mi l-a dat la telefon și nu mi-a venit să cred că am purtat o adevărată conversație cu el ! Pentru trei anișori ai lui e foarte inteligent, un tânăr sclipitor, la fel ca tatăl lui, n-are nimic din maică-sa. Mi-a povestit despre animalele pe care le-a văzut la grădina zoologică și le-a imitat pe absolut toate. I-am sugerat mamei tale să-l învețe cum face gorila pentru că la ea n-a scos niciun sunet ; dar mi-a spus că gorila era atât de deprimată, încât stătea în cușcă fără să facă nimic. Așa că Josh este sensibil și groaznic de inteligent.

Mi-ar plăcea să-l mai văd din când în când. De fapt mi-ar plăcea să te mai văd și pe tine. Trebuie să ne mai punem la curent cu ce am mai făcut fiecare. Spune-mi altceva despre tine decât aflu din ziare, de la televizor sau de la radio.

Dragă Alex,

Tot eu sunt, Rosie. Nu sunt sigură dacă ai primit e-mailul pe care ți l-am trimis acum câteva săptămâni. Te felicitam pentru că citisem veștile extraordinare despre tine. Aici suntem cu toții

foarte mândri de tine; mama, tata, Steph, Kev, Katie și Toby, toți te aclamă. Cred că Toby ar vrea să se facă doctor când va fi mare, la fel ca tine, pentru ca să vorbească la radio și să-i apară poza în ziare. (În plus ar vrea să scoată inima din piepturile unora, așa cum a văzut el în filme. Am fost foarte tulburată de acest gând.) Katie insistă că vrea să fie DJ într-un club de dans. Asupra ei n-ai avut niciun efect; ea se va ocupa de lucruri care să le *provoace* oamenilor un atac de cord.

Sunt încă la Hotelul Two Lakes. Tot la recepție; încă ofer marelui public necivilizat un acoperiș de sticlă deasupra capului. Șeful meu e acum în SUA unde a deschis încă un hotel, așa că nu cred că vreunul dintre frații Lake va mai călca pe aici o bună bucată de vreme. În locul lor vin o serie de experți deplorabili care ne învață cum să fim o echipă. Săptămâna viitoare, Simon, șeful echipei, ne duce să facem canoe, astfel încât să avem posibilitatea de a comunica în afara mediului de lucru. Ar trebui să învățăm cum să discutăm despre problemele noastre.

Cum aș putea să-i mărturisesc Taniei, care lucrează la recepție alături de mine, că nu comunic cu ea pentru că nu pot suporta vocea ei nefiresc de pițigăiată, o urăsc deoarece spune „Ce crezi?“ după fiecare frază, folosește un parfum mult prea puternic pentru un birou micuț și din cauza rujului ei roz, care i se lipește de dinți și care nu se va asorta în veci cu culoarea părului ei? Respirația lui Steven dimineața miroase a scutece murdare; îmi place când se duce la prima pauză de cafea, pentru că atunci respirația îi miroase a trandafiri, dacă e să păstrăm proporțiile. Geoffrey are mari probleme cu transpirația de la subraț; Fiona are o problemă serioasă cu balonarea – nu înțeleg *ce naiba* mănâncă. Tabitha mă aprobă ori de câte ori vorbesc cu ea, practic spune „da“ după fiecare cuvânt și, mai supărător, încearcă să termine fiecare frază a mea, sau spune ultimele cuvinte odată cu mine. Ce mă enervează cel mai mult este că nu le nimerește. Henry poartă șosete albe și pantofi negri, Grace fredonează același cântec al formației Spice Girls în fiecare zi, ceea ce mă aduce la demență, dar pe care mă pomenesc că îl fredonez acasă, ceea ce o face pe Katie să își disprețuiască mama demodată,

„rămasă în urmă“, care nu are nicio idee despre melodiile din top ale acestor ani.

Toți mă înnebunesc. De fapt poate chestia asta cu canoea e o idee bună ; aș putea încerca să-i înec pe toți. Alex, te rog răspunde-mi și spune-mi ce se mai petrece cu viața ta.

Cu dragoste,

Rosie

Rosie,

Regret că nu ți-am scris în ultimul timp, dar am fost atât de ocupat. Totuși, asta nu e o scuză pentru că n-am mai ținut legătura. Înțeleg că ști noutățile legate de serviciu, așa că nu e nevoie să intru în amănunte. Mama și tata sunt bine, încă înrămează fiecare fotografie pe care le-o trimiți cu tine sau cu Katie. Locul ăla a început să arate ca un altar dedicat vouă, fetelor Dunne.

Am vești bune ! Voi veni în Irlanda săptămâna viitoare. Vin și părinții mei, iar Sally a consimțit să-l lase pe Josh cu mine timp de două săptămâni, având în vedere că a stat cu ea anul trecut de Crăciun. Familia noastră nu s-a mai reunit de multă vreme, iar mama a hotărât că vrea să fie alături de Phil, cei douăzeci de copii ai lui, restul familiei și prietenilor pentru aniversarea celor patruzeci de ani de la căsătorie.

Patruzeci de ani – imaginează-ți. Eu n-am fost în stare să fac nici doi ani ; nu înțeleg cum au reușit. Tu însă, te descurci bine. De cât timp ești împreună cu ăla ? De suficient de multă vreme, cred.

Nici nu-mi mai aduc aminte de ultima oară când am petrecut Crăciunul în Dublin. Dar în curând ne vom reuni, Rosie.

Alex

De la Rosie
Către Alex
Subiect Vizita ta

Ce vești bune ! Sunt entuziasmată că vii acasă. Vrei să stai peste noapte la mine acasă sau tu și părinții tăi aveți alte planuri ?

De la Alex
Către Rosie
Subiect Vizita mea

Nu, nu, nu vreau să-l dai afară pe ăla. De fapt nu e nevoie să fiu atât de politicos ; îl urăsc pe soțul tău. Așa că Josh și cu mine vom sta cu Phil și Maggie, iar pentru părinți am rezervat o cameră la hotel. Dar îți mulțumesc pentru ofertă.

De la Rosie
Către Alex
Subiect G.R.E.G.

Hmm… Alex, va trebui să înveți numele soțului meu înainte să vii încoace. Îl cheamă Greg. G.R.E.G. Încearcă să-l ții minte, te rog. Ți-am spus că eu și Ruby am devenit experte în salsa ? I-am luat cadou lui Ruby acum câteva luni, cu ocazia împlinirii a patruzeci de ani, primul set de lecții și ne-a plăcut atât de mult, încât am continuat. De fapt Ruby m-a surprins cu talentul ei, dar – bine că nu mă aude – m-am săturat să tot trebuiască să fiu eu bărbatul mereu.

Greg refuză să vină cu mine la cursuri, dar nu-l deranjează să-i dau lecții în dormitor când Katie e plecată, ușa camerei noastre e închisă cu cheia, și blocată cu un scaun, jaluzelele sunt lăsate și perdelele trase. Până și televizorul trebuie să fie închis, ca nu cumva vreun actor sau prezentator să aibă puteri magice de a vedea în casele oamenilor. Mă rog, voiam să facem și noi ceva amuzant împreună, dar având în vedere că la cursurile de salsa sunt mereu bărbatul, îmi vine greu ca acasă să fiu femeia (și de fapt, nu m-am priceput niciodată să fiu *femeie* acasă). Așa că invariabil sfârșim prin a ne călca pe degetele de la picioare, ne lovim la încheieturi, ne enervăm unul pe celălalt, începem să ne certăm al cui picior trebuia să fie unde, dar n-a fost și apoi ne înfuriem.

Acum Ruby a început să meargă la salsa de două ori pe săptămână, dar eu nu pot să merg lunea, pentru că o duc pe Katie la baschet. Ruby insistă că nu se distrează la fel fără mine,

deoarece trebuie să danseze cu Miss Behave, un travestit care poartă fustiță de balet, înalt de 1,80 m, cu picioare lungi și păr blond, care încearcă să învețe salsa pentru spectacolul susținut la clubul de homosexuali.

În orice caz, eu și Ruby ne distrăm și așteptăm cu nerăbdare următoarea oră, din clipa în care se termină fiecare lecție. Ruby e încântată pentru că a mai slăbit (după mine a slăbit câteva grame, nu kilograme). E plăcut să-ți găsești un hobby care să te pasioneze și care să te facă să aștepți cu nerăbdare săptămâna care ți se așterne în față, nu să urăști fiecare zi care apare. Sper că tu îți trăiești viața, Alex, și nu te distrugi muncind. Ai mai fost la vreo întâlnire în ultimul timp ?

De la Alex
Către Rosie
Subiect Întâlnire ?

S-ar putea să mă duc…

Ai primit un mesaj urgent de la : ROSIE
Rosie : Sunt numai ochi și urechi. O persoană pe care o cunosc ?
Alex : Sau poate nu mă duc…
Rosie : Termină ! Cine e nefericita ? O cunosc ?
Alex : Poate…
Rosie : O, te rog, spune-mi că e oricine altcineva în afară de târfa de Bethany.
Alex : Acum trebuie să plec, fiindcă trebuie să mă pregătesc. Ai grijă de tine, Scândurică.
Rosie : Ai o întâlnire ?
Alex : Poate da… sau poate…
Rosie : Da, da, am priceput, poate nu… Mă rog, indiferent ce faci, distrează-te. Dar nu prea mult.
Alex : Nici n-aș îndrăzni să mă gândesc la una ca asta !

Ai primit un mesaj urgent de la : ROSIE
Rosie : Tocmai am făcut un schimb de mesaje cu Alex acum câteva secunde.

Ruby : Da ? A spus ceva interesant ?
Rosie : Nu. Am vorbit despre vremurile de demult, știi tu cum e.
Ruby : Mă bucur pentru voi. Tu și Greg v-ați făcut vreun plan pentru seara asta ?
Rosie : Se duce la o întâlnire, Ruby.
Ruby : Cine ? Greg ?
Rosie : Nu ! Alex.
Ruby : A, tot despre el vorbeam ? Cu cine ?
Rosie : Nu știu. N-a vrut să-mi spună.
Ruby : Păi are și el dreptul la o viață privată, nu-i așa ?
Rosie : Da, cred că da.
Ruby : Și e bine că în sfârșit merge înainte după ce a avut inima sfâșiată și a trecut peste un divorț, nu-i așa ?
Rosie : Da, cred că da.
Ruby : Mă bucur că și tu simți asta. Ești o prietenă foarte bună, Rosie, întotdeauna ai vrut ce era mai bine pentru Alex.
Rosie : Da, așa e.

Ai primit un mesaj urgent de la : ALEX
Alex : Salut, Phil.
Phil : Salut, Alex.
Alex : Ce faci ?
Phil : Navighez pe internet, caut o mască față pentru un Dodge Sedan 1939. E o mașină rară. O frumusețe. Tocmai mi-am comandat bară de protecție față pentru un Chevrolet Sedan din 1955. Acum mi-l livrează.
Alex : Am înțeles.
Phil : Te preocupă ceva, Alex ?
Alex : Nu, nu.
Phil : Atunci mi-ai scris pentru ceva anume ?
Alex : Nu, voiam să văd ce mai faci. Voiam să știu ce-a mai făcut fratele meu în ultimul timp.
Phil : Așa deci. Cum mai merge cu serviciul ?
Alex : Mă duc la o întâlnire în seara asta.
Phil : Serios ? Asta-i bine.
Alex : Da, așa e.
Phil : Mă bucur că mergi înainte.

Alex : Da.
Phil : Că mergi în căutarea fericirii.
Alex : Mda.
Phil : Dacă ai o prietenă, n-o să mai muncești ca un apucat, întruna.
Alex : Mda.
Phil : Rosie știe ?
Alex : Da. Tocmai am făcut schimb de mesaje înainte să-ți scriu ție.
Phil : Ce coincidență ! Și care a fost reacția ei ?
Alex : Păi nu prea pot să spun că a avut o reacție.
Phil : N-a fost supărată ?
Alex : Nu.
Phil : Nici geloasă ?
Alex : Nu.
Phil : Nu te-a implorat să nu mergi la întâlnire cu o altă femeie ?
Alex : Nici măcar.
Phil : Atunci e bine, nu crezi ? Îți este o bună prietenă. Una care vrea ca tu să-ți vezi de drum, să cunoști oameni noi și să-ți găsești fericirea.
Alex : Da. E bine. E bine să ai o asemenea prietenă.

Berbec

Sunteți încă sub influența lui Neptun, planeta care vă aduce vise romantice…

Ai primit un mesaj urgent de la : ROSIE
Rosie : Ai dreptate, Ruby, horoscopul e o porcărie.
Ruby : Ți-am spus eu.

Capitolul 29

Lui Rosie, Katie și Greg

Împlinesc 4 ani și vă invit la anivresarea zilei mele de naștere pe 18 noiembrie. O să vin un magican. Poate să facă aminale din baloane. O să vă dea câte un aminal. Petrecera mea începe la 11 dimineața și o să fie multe bomboane și apoi puteți pleca acasă la mămica și tăticul.

Mulțumesc.

Cu dragoste,

Josh.

Ai primit un mesaj urgent de la : KATIE

Katie : Arăt ca o capsomană.

Toby : Nu arăți ca o capsomană.

Katie : Nici nu știi cum arată o capsomană.

Toby : Și cum arată ?

Katie : Ca mine. Arăt ca un soi de om al viitorului încrucișat cu roboți.

Toby : Nu-i adevărat.

Katie : Doamne, toată lumea se holbează la mine.

Toby : Katie, stăm în ultima bancă. Toată lumea din clasă stă cu spatele la noi. NU se uită la noi decât dacă au ochi la spate.

Katie : Mama mea are.

Toby : Haide, Katie, e doar un aparat dentar. Nu e sfârșitul lumii. Mă rog, știu cum te simți. Când îmi pun ochelarii și eu simt că toată lumea se uită la mine.

Katie : Păi se uită.

Toby : Aa. Poți să faci ceva pentru mine ?

Katie : Ce ?

Toby : Mai spune o dată „cârnații sfârâie-n proțap“.

Katie : TOBY ! Nu e amuzant. Ai spus că n-o să râzi. O să stau cu aparatul ăsta tâmpit ani de zile de-acum înainte și nu e vina mea că mă face să sâsâi. O să-l port și la ziua mea, săptămâna viitoare.

Toby : Mare scofală.

Katie : Împlinesc treisprezece ani. Nu vreau ca peste ani să mă uit la fotografii și să mă văd cu două bucăți uriașe de metal vârâte în gură. În plus o să vină o grămadă de oameni la ziua mea, pe care nu i-am mai văzut de-un car de ani și aș vrea să arăt bine.

Toby : Să ghicesc, iar o să încerci să arăți bine îmbrăcată în negru.

Katie : Da !

Toby : Ești morbidă.

Katie : Nu, Toby, sunt sofisticată. Negrul se potrivește cu nuanța părului meu. Așa spune în revistele pentru fete. Dar tu poți să te îmbraci cu pantalonii tăi cenușii și tricoul ăla caraghios, dacă-ți place.

Toby : Așa scrie că se poartă în revistele pentru băieți.

Katie : Nu-mi spune tu ce scrie în revistele tale scârboase, n-are nimic de a face cu îmbrăcatul. Mai degrabă cu dezbrăcatul.

Toby : Mă rog, deci mă inviți.

Katie : Poate. Sau… poate nu.

Toby : Katie, vin, indiferent dacă mă inviți sau nu. Nu vreau să pierd aniversarea ta doar pentru că faci tu fițe. De-abia aștept să văd cum îți rămâne tort printre sârmele alea, cum o să iasă printre dinți și o să-i împroști pe toți cei din jurul tău când o să vorbești.

Katie : Cum spui tu. O să mă străduiesc să vorbesc cel mai mult lângă tine.

Toby : Cine mai vine ?

Katie : Alex, mătușa Steph, Pierre și Jean-Louis, bunica și bunicul, Ruby, Teddy și ciudatul ăla de fiu al ei care nu vorbește niciodată, mama, desigur și câteva fete din echipa de baschet.

Toby : Uraa. Dar unchiul Kevin ?

Katie: Vine el vreodată când îl chemi? Lucrează tot la hotelul ăla luxos din Kilkenny. Mi-a spus că-i pare rău, nu poate veni, dar mi-a trimis o felicitare și o bancnotă de zece.

Toby: Uau, păi asta și voiai. Dar Greg?

Katie: Nu, lucrează în State timp de o săptămână. Mi-a dat treisprezece euro. Câte un euro pentru fiecare an.

Toby: Mișto. O să fii bogată. Mai bine că e plecat, nu-mi place când el și Alex sunt în același loc. Îmi dă fiori.

Katie: Și mie. E și mai rău când mama e cu ei fiindcă nu face decât să alerge de la unul la altul ca și cum ar fi arbitru la un meci de box.

Toby: Alex l-ar bate măr pe Greg dacă ar fi la un meci de box.

Katie: Asta-i clar. Iar mama i-ar snopi în bătaie pe amândoi dacă ar îndrăzni să facă una ca asta. Acum cel puțin pot purta medalionul pe care mi l-a dat Alex, fără că Greg să mă privească de parcă ar vrea să mi-l smulgă de la gât.

Toby: E gelos că nu e și poza lui acolo.

Katie: Capul lui e prea mare ca să încapă în medalionul meu.

Toby: Mai vine și altcineva care să aibă sub optzeci de ani și care să nu fie în tâmpita ta echipă de baschet?

Katie: Alex o să-l aducă pe Josh.

Toby: Josh are patru ani, Katie.

Katie: Exact. Aveți multe lucruri în comun. Același creieraș.

Toby: Ha, ha, ha, gură de metal. Crezi că o să „sfârâie cârnați“ la ziua ta?

Katie: Mă faci să râd, Toby. Cred că situația în care mă aflu ar putea fi de un milion de ori mai proastă. Aș putea fi nevoită să port ochelari toată viața, ca tine.

Toby: Ce să spun. Mă gândeam că tu s-ar putea să nu mai părăsești țara în următorii câțiva ani, din cauza detectorilor de metale din aeroport. Ai putea fi un real pericol pentru călători. Te-ai putea transforma într-o armă mortală.

Katie: Cum spui tu.

Ai primit un mesaj urgent de la: ROSIE

Rosie: Fetița mea va fi adolescentă săptămâna viitoare.

Ruby: Draga mea, mulțumește-le stelelor tale norocoase că aproape ai scăpat.

Rosie: Nu e doar începutul? Și dacă aș fi avut vreo stea norocoasă până acum aș fi concediat-o. Ce e așa grozav în faptul că fetița mea crește, se acoperă de coșuri și devine arțăgoasă, în timp ce eu decad în fața ochilor mei? Cu cât crește copilul meu, cu atât îmbătrânesc și eu.

Ruby: Înțeleaptă descoperire.

Rosie: Dar asta nu se va întâmpla. Pentru că nici măcar nu mi-am început viața, darămite să aduc o alta pe lume și să o ajut să se descurce singură. Încă nu am făcut nimic esențial.

Ruby: Unii ar spune că să aduci pe lume o viață este un lucru esențial. Trebuie să aduc ceva pentru petrecere?

Rosie: Doar pe tine.

Ruby: La naiba, nu vrei altceva în loc?

Rosie: O să vii, indiferent că-ți place sau nu.

Ruby: Bine, atunci asta e. Cel puțin Greg nu va mai fi acolo ca să-ți pună o lesă în jurul gâtului pentru a te ține departe de Alex.

Rosie: Da. S-ar putea ca de data asta să-mi pot ține piciorul liniștită peste cel al lui Alex.

Ruby: Să sperăm. Și ce să-i aduc adolescentei care vrea tot ce există pe lume?

Rosie: Dinți drepți, o cremă magică de dispariție a coșurilor, pe Collin Farrell și o mamă organizată.

Ruby: A, măcar la partea cu mama organizată o să pot pune și eu umărul un pic.

Rosie: Mersi, Ruby.

De la	Alex
Către	Rosie
Subiect	Detalii despre zbor

Avionul meu aterizează la 2.15, mâine. De abia aștept să vă văd pe tine și pe Katie. O să fie și ăla cu voi la aeroport?

De la Rosie
Către Alex
Subiect SOȚUL MEU

Numele soțului meu e GREG. Nu, nu va fi la aeroport pentru că este plecat în delegație de afaceri. E în State, așa că, din fericire, ați făcut schimb de țări în următoarele zile. Să sperăm că așa veți fi suficient de departe unul de celălalt.

Fiicei mele minunate
Ești adolescentă!
La mulți ani, draga mea.
Cu multă dragoste,
Mama

Lui Katie
Azi ai treisprezece ani
Și îți spunem la mulți ani!
Să trăiești și să ai bani
Azi ai treisprezece ani!
Greg

Ești o puicuță pe cinste!
La mulți ani, puiule!
Te iubim ca pe ochii din cap!
Cu dragoste, bunica și bunicul

La mulți ani, fată cu sclipici!
Cumpără-ți cu ăștia ceva de îmbrăcat care să nu aibă culoarea neagră. Te implorăm.
Cu dragoste, Ruby, Teddy și Gary

Nepoatei mele.
La mulți ani, frumusețe!
Bon Anniversaire!
Cu dragoste, Stephanie, Pierre și Jean-Louis

Finei mele
La mulți ani, adult în miniatură!
Sunt atât de încântat că petrec această zi alături de tine!
Cu toată dragostea mea,
Alex

Oi fi tu adolescentă, dar tot urâtă ai rămas.
Toby

De la Kevin
Către Rosie
Subiect Vizită secretă!

Sunt Kevin. Nu pot să te prind la telefon, așa că îți trimit un e-mail, căci se pare că nu faci altceva toată ziua.
Îmi pare rău că n-am venit acasă la ziua lui Katie, dar la muncă e o nebunie totală. Săptămâna asta are loc aici turneul de golf și au făcut rezervări cei mai mari jucători de golf din întreaga lume, împreună cu câinii sau peștișorii lor de aur. Sunt frânt de oboseală, dar, slavă Domnului, o să plece în weekend. Se pare că lipsesc mereu de la lucrurile pe care le face familia împreună (sau pe care nu le face).

În altă ordine de idei, motivul pentru care îți trimit acest e-mail este că nu-mi vine să cred că ai ținut secret faptul că vii aici în weekend! Să nu mă întrebi cum de am ajuns să verific rezervările, dar se pare că ai rezervat apartamentul nupțial pentru weekend!

Bătrânul Greg e cam deșucheat de a plătit pentru asta, nu crezi? Oricum, mă bucur că vii să mă vezi. Era și timpul. Cred că nu te-am mai văzut de la Crăciun. O să mă asigur că tot personalul îți va acorda toată atenția și o să-i instruiesc pe ucenicii de la bucătărie să nu scuipe în mâncarea ta.

De la Rosie
Către Kevin
Subiect Vizită secretă

Iartă-mă, frățioare, dar trebuie să fie o altă Rosie Dunne. Aș fi *vrut* să fiu eu!

De la Kevin
Către Rosie
Subiect Vizită secretă

Nu există decât o singură Rosie Dunne ! Nu, rezervarea e făcută pe numele lui Greg. Rahat ! Sper că n-am stricat o surpriză. UITĂ că ți-am spus ceva. Scuze.

De la Rosie
Către Kevin
Subiect Vizită secretă

Nu-ți face griji, Kev – pentru ce zi e rezervarea ?

De la Kevin
Către Rosie
Subiect Vizită secretă

De vineri până luni. Vai, te rog nu-i spune că ți-am spus. Ce prost am fost. Trebuia să gândesc cu capul. Oricum, nu trebuia să-mi bag nasul în rezervări. Ce idiot e Greg. Ar fi trebuit să știe că lucrez aici.

De la Rosie
Către Kevin
Subiect Vizită secretă

Dar ca să știe unde lucrezi, ar fi trebuit să mai vorbiți și voi din când în când. Nu-ți face griji ! Greg e plecat în Statele Unite săptămâna asta, așa că voi putea să-mi ascund încântarea ! Mă duc să-mi cumpăr ceva nou de îmbrăcat ! Hotelul ăla e foarte elegant !

De la Kevin
Către Rosie
Subiect Vizită secretă

Spor la cumpărături și ne vedem în weekend. O să mă prefac că sunt profund surprins.

Ruby : Trebuie să recunosc că m-ai lăsat mască. Ce romantic din partea lui !

Rosie : Știu ! Sunt atât de încântată, Ruby. Visam de ani de zile să stau la hotelul acela. Pariez că șamponelele și căștile de baie sunt o minunăție.

Ruby : Hristoase, Rosie, ți-ai putea deschide un magazin cu câte produse ai furat din hoteluri.

Rosie : Nu le-am *furat*. Nu sunt puse acolo ca să te uiți la ele. Deși se pare că uscătoarele de păr sunt fixate mai bine în ziua de azi.

Ruby : Bine că nu ești suficient de puternică pentru a trage afară patul din cameră.

Rosie : M-ar vedea la recepție. Deși lenjeria pe care am luat-o de la ultimul hotel e, de departe, preferata mea.

Ruby : Rosie, ai o problemă. Dar, ca să trecem peste asta, când o să te răsfeți în lux ?

Rosie : Vineri. De-abia aștept ! Mi-am golit cardul de credit cumpărând tot felul de lucruri pentru acest weekend. Sunt foarte încântată că Greg a făcut acest efort. În ultimul timp, relațiile dintre noi au atins un apogeu. E ca și cum am fi iar în luna de miere. Sunt foarte, foarte fericită.

De la Rosie
Către Greg
Subiect Vii acasă ?

E vineri și mă întreb la ce oră o să vii acasă ? Cred că ești deja în avion, pentru că telefonul e deviat pe căsuța vocală. Poate îmi poți răspunde dintre nori de pe laptop !

De la Greg
Către Rosie
Subiect Re : Vii acasă ?

Bună, iubito. Ți-am spus că voi fi în Statele Unite până luni. Ajung seara. Pot să te sun din aeroport când sosesc ? Îmi pare

rău că nu am fost clar. Sunt sigur că ți-am spus că voi sta până luni, nu până vineri. Aș fi vrut să fie azi, scumpa mea, chiar aș fi vrut.

Cum se simte Katie după petrecerea nebună de ziua ei ? Nu mi-a scris nimic. Mă gândeam că măcar ar fi putut să-mi mulțumească pentru cadoul pe care i l-am făcut.

De la Rosie
Către Kevin
Subiect Weekendul *ăsta* ?

Ești sigur că n-ai greșit și că rezervarea s-a făcut pentru weekend-ul ăsta ?

De la Kevin
Către Rosie
Subiect Re : Weekend-ul *ăsta* ?

Sunt foarte sigur, Rosie. Greg și-a luat camera în primire azi-dimineață. Tu nu ești aici ?

Capitolul 30

De la Rosie
Către Alex
Subiect Ăla

Ăla a plecat. Pentru totdeauna.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Re: Ăla

Vă fac rezervări la avion pentru tine și Katie, ca să veniți aici imediat. Vă scriu detaliile peste o oră. Nu-ți face griji.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Așteaptă, te rog

Înainte să faci rezervarea am nevoie de puțin timp. Am câteva lucruri de rezolvat aici înainte de a pleca. Și odată ce vin la tine, în Boston, nu mă mai întorc aici *în veci*. Te rog doar să mă aștepți.

Bună, sunt eu, Alex.

Ști ce e, îmi pare foarte rău, dar nu mai putem lua masa în oraș diseară. Regret că-ți scriu lucrurile astea într-o scrisoare, dar așa mă exprim cel mai bine. Ești o femeie minunată, inteligentă, dar inima mea e dăruită unei alte persoane. Și asta de mulți, foarte mulți ani. Sper că măcar putem rămâne prieteni.

Alex

Capitolul 31

Domnule Bill Lake,

Regret să vă aduc la cunoștință pe această cale demisia mea. Voi rămâne să lucrez la Hotelul Two Lakes în următoarele două săptămâni, conform prevederilor contractului de muncă.

Pe plan personal aș dori să vă mulțumesc pentru că mi-ați permis să lucrez cinci ani în compania dumneavoastră. A fost o onoare pentru mine.

Cu sinceritate,

Rosie Dunne

De la Toby
Către Katie
Subiect Dezastru !

CE FACE ?? NU SE POATE să te muți ! E îngrozitor ! Întreab-o pe mama ta dacă nu te lasă să mai stai la mine un timp. O să-i întreb și eu pe părinții mei. Cu siguranță o să spună da. Nu se poate să pleci.

Cu școala ce-o să faci ?

Dar cu echipa de baschet ?

Dar cu dorința ta de a fi DJ pentru Club Sauce ?

Dar cu bunicii tăi ce o să se-ntâmple ? Nu îi poți părăsi. Sunt bătrâni.

Dar cu serviciul mamei tale și casa și toate celelalte ? Nu poți lăsa totul în urma ta.

Dar cu mine ?

De la Katie
Către Toby
Subiect Re : dezastru !

Nu pot să o fac să se răzgândească. Nu mă pot opri din plâns. Ăsta e lucrul cel mai rău care mi s-a întâmplat vreodată în viață. Nici nu vreau să merg la Boston. Ce e așa deosebit la Boston? Nu vreau să-mi fac noi prieteni. Nu vreau nimic „nou“.

Of, îl urăsc pe Greg atât de mult. Ști, nici măcar n-a venit acasă de frica mamei. Îți dă fiori, atât e de supărată. Până și mie mi-e frică de ea uneori. Țipă la telefon ca o nebună. Nici nu-i de mirare că Greg nu vine acasă. Mama i-a spus că dacă vine, îi taie „știi tu ce“. Eu totuși sper că o să se întoarcă, chiar cu riscul ăsta.

E numai vina lui că trebuie să ne mutăm. E numai vina lui că mama e supărată. Îl urăsc, îl urăsc, îl urăsc.

Cel puțin Alex și Josh sunt la Boston. Asta e ceva. Cred că o să stăm la ei pentru o vreme. Deci chiar plecăm, Toby. Nu e doar o amenințare goală. I-a spus lui Greg că nu mai suportă să stea nici măcar în aceeași țară cu el, darămite în aceeași casă. Cred că înțeleg cum se simte. Îmi pare rău pentru ea, dar chiar nu vreau să plec. Am plâns toată noaptea, Toby. E atât de nedrept.

Bunica și bunicul vor să o facă să se răzgândească. În seara asta stăm cu ei, pentru că mama nu suportă să stea acasă. De câte ori atinge vreun lucru al lui Greg, o apucă tremuratul și se spală pe mâini. Ruby îi tot spune mamei să plece fiindcă acolo e inima ei sau cam așa ceva. E prima dată în viață când o văd pe Ruby că plânge. Iar mama vorbește zilnic la telefon cu Stephanie ore întregi, plângând. Astă noapte am auzit-o vomitând la toaletă așa că m-am trezit și i-am făcut o ceașcă de ceai. S-a liniștit. A dormit cu mine în pat aseară. E un pat de o persoană, așa că am stat cam înghesuite, dar a fost plăcut. Mă strângea în brațe ca pe un ursuleț de pluș.

Mama a început acum să facă bagajele. Apoi o să mă ajute și pe mine să mi le fac. Spune că îi pare rău pentru mine că trebuie să plec la Boston și o cred. Nu o acuz pentru că e atât de tristă. E vina lui Greg, dar nu l-am văzut făcând prea multe lucruri ca să o facă să se simtă bine.

Mama spune că poți veni în vizită la noi oricând. Promite-mi că o să vii. Deși mă enervezi îngrozitor, ești cel mai bun prieten

al meu, din întreaga lume, Toby, și o să-mi fie atât de dor de tine. Chiar dacă ești băiat.

Ne putem scrie tot timpul. Asta au făcut mama și Alex când erau tineri și el a trebuit să plece.

Cu dragoste,

Katie

Ai primit un mesaj urgent de la : RUBY

Ruby : Deci o să pleci peste două săptămâni.

Rosie : Daa.

Ruby : Să știi că faci ceea ce trebuie.

Rosie : Ciudat. Tu ești singura care pare să gândească lucrul ăsta.

Ruby : Sunt singura care știe ce simți pentru el.

Rosie : A, nu, nu am chef să mă arunc într-o altă relație. Nu mai am energie. Simt că cineva mi-a smuls inima din piept și a călcat-o în picioare. Acum urăsc toți bărbații.

Ruby : Inclusiv pe Alex ?

Rosie : Inclusiv pe Alex, pe tatăl meu, pe George băiatul cu acadelele și pe fratele meu pentru că mi-a spus.

Ruby : Dar ai fi vrut să știi.

Rosie : Da, n-ar trebui să dau vina pe el. Habar n-avea că Greg mă înșela. Din nou. Mincinosul naibii… aah ! Îmi vine să-i dau un pumn de să facă pe el. Nu cred că am mai fost atât de furioasă vreodată în viața mea. Prima dată când a făcut lucrul ăsta m-am simțit rănită ; acum sunt pur și simplu furioasă. De abia aștept să părăsesc țara asta. Mă bucur că Kevin mi-a spus, ca să nu mai fiu proasta lui.

Ruby : Am auzit că la serviciu Kevin are probleme. Pentru că s-a uitat la rezervări ?

Rosie : Nu, este pentru că s-a dus în restaurant și i-a tras lui Greg un pumn în nas în fața prietenei lui și a celorlalți oaspeți ai hotelului.

Ruby : Bine i-a făcut. Sper că i-a spart nasul.

Rosie : I l-a spart. De aceea are probleme.

Ruby : Și cu cine voi mai merge eu la lecțiile de salsa ?

Rosie : Sunt sigură că Miss Behave va fi foarte încântată să fie partenera ta.
Ruby : Ajung și eu în sfârșit să dansez cu un bărbat, iar ăsta poartă dresuri. Vai, o să-mi fie atât de dor de tine, Rosie Dunne. Nu se întâmplă des în viața unei femei să găsească o prietenă așa ca tine.
Rosie : Și ca tine, Ruby, dar deși Greg mi-a făcut atâta rău, mi-a dat posibilitatea să o iau de la capăt. Voi fi mai liberă și mai puternică fără el.

Greg, săptămâna viitoare voi pleca. Nu încerca să mă contactezi sau să mă vizitezi, nu vreau să mai am de a face cu tine. M-ai trădat exact în clipa în care reușisem să mă îndrăgostesc din nou de tine. Acest lucru nu se va mai întâmpla. Ai dat cu piciorul la tot, dar îți mulțumesc pentru că ai făcut asta. Îți mulțumesc că m-ai lăsat să văd cum e să fiu măritată și pentru că m-ai eliberat de tine.

În cazul în care Katie dorește să te vadă în continuare este numai și numai decizia ei. Trebuie să accepți ce va hotărî ea.

Alex : Ai avut dreptate, Phil. Vine la mine. N-a trebuit decât să o las în pace și ea a venit la mine singură, de bună voie.
Phil : Din fericire pentru mine, am avut dreptate ! Am ghicit-o bine, nu-i așa ? Și cum e, ți-a spus că te iubește, că n-ar fi trebuit să se mărite cu idiotul ăla și că vrea să fie numai cu tine și alte chestii dintr-astea, cum se spune prin filme ?
Alex : Nu.
Phil : Nu ți-a spus că te iubește ?
Alex : Nu.
Phil : Dar tu i-ai spus ?
Alex : Nu.
Phil : Atunci de ce vine la tine ?
Alex : A spus că vrea să plece din Dublin și că avea nevoie de o schimbare de decor și de o față prietenoasă.
Phil : A-ha.
Alex : Ce crezi că înseamnă asta ?

Phil : Probabil exact ceea ce a spus. Deci habar n-ai ce simte ea ?
Alex : Nu, Phil, căsătoria ei tocmai s-a încheiat. O să avem suficient timp să vorbim despre viitor când va veni aici.
Phil : Cum spui tu, frățioare. Cum spui tu.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Tu și Katie

Sunt atât de încântat că veți veni aici. Josh aproape că se urcă pe pereți de nerăbdare să vă vadă. O iubește pe Katie și e încântat de decizia ta de a veni să stai la noi pentru un timp. Am un prieten care are un prieten proprietar al unui hotel și care caută un director. Tu ești mai mult decât pregătită pentru funcția asta.

O să te ajut să treci peste toate, Rosie. Adu-ți aminte că și eu am trecut prin ce treci tu acum. Știu cum te simți după un divorț. Sunt aici pentru tine sută la sută. Poate că mutarea la Boston a întârziat cu paisprezece ani față de planurile tale, dar mai bine mai târziu decât niciodată. Josh și cu mine vă așteptăm. Ne vedem săptămâna viitoare.

Te muți !

Mult noroc, Rosie. O să-ți simțim cu toții lipsa aici, la Two Lakes. Din partea lui Bill, Bob, Tania, Steven, Geoffrey, Fiona, Tabitha, Henry și Grace

Îhîî, hîî.

O să-mi fie dor de tine, Rosie Dunne.

Mult noroc în noua ta viață. Mai trimite și tu câte un e-mail când și când.

Cu multă dragoste,

Ruby.

Rosie și Katie,

Ne pare tare rău pentru decizia voastră de a pleca. Ne pare rău că aveți motive să plecați. Ne pare rău pentru ceea ce s-a întâmplat. O să vă simțim lipsa foarte mult, dar sperăm că veți găsi fericirea eternă. Să nu mai plângeți, fetelor. Fie ca lumea să fie bună cu voi. Sunați-ne după ce ajungeți.

Cu dragoste,

Mama și tata

Baftă cu mutatul. Vă ținem pumnii strânși. Suntem alături de voi, dacă aveți nevoie de noi.

Cu dragoste,

Stephanie, Pierre și Jean-Louis

Îmi pare rău că trebuie să plecați.

Kev

Katie,

Mult noroc în noua casă. O să-mi fie dor de tine.

Cu dragoste,

Toby

Dragă mamă și tată,

Nu dispar pentru totdeauna. Suntem la câteva ore depărtare. Puteți veni în vizită la noi oricând!

Vă iubim foarte mult și vă mulțumim pentru sprijinul vostru constant. De data asta trebuie să ne găsim singure drumul.

Cu toată dragostea,

Rosie și Katie.

Capitolul 32

Dragă Rosie,

Înainte să rupi această scrisoare, te rog dă-mi posibilitatea să mă explic. În primul rând îmi cer scuze din adâncul inimii pentru anii care au trecut. Pentru că nu am fost aici alături de tine, pentru că nu te-am sprijinit și nu ți-am oferit ajutorul de care aveai nevoie. Sunt plin de regret și dezamăgit de mine însumi pentru modul în care m-am comportat și am ales să-mi trăiesc viața. Știu că acum nu pot să fac nimic pentru a schimba sau a îmbunătăți anii în care m-am comportat ca un prost și m-am purtat urât cu voi.

Dar, cel puțin, dă-mi șansa de a făuri un viitor mai bun, de a îndrepta ce am greșit. Cred că-mi dau seama cum te simți: furioasă, trădată și rănită, probabil că mă urăști foarte mult, dar nu trebuie să te gândești doar la tine. Mă uit în urmă la viața mea și mă gândesc ce a rămas din anii care au trecut? Nu am făcut multe lucruri în viață de care să pot fi mândru. Nu am de spus vreo poveste de succes, nu am avere de un milion de euro. Dar este un lucru în viața mea de care sunt foarte mândru. Acela e fetița mea.

Faptul că am o fetiță, care de fapt nu mai este mică. Nu sunt mândru de felul în care m-am purtat cu ea. Într-o dimineață, acum câteva săptămâni, m-am trezit în ziua în care împlineam treizeci și doi de ani și deodată mi-am dat seama ce-mi lipsise în ultimii treizeci și doi de ani. Mi-am dat seama că am o fiică adolescentă pe care nu o cunosc și care nu are habar de existența mea. Mi-ar fi plăcut să am șansa să o cunosc. Mi s-a spus că o cheamă Katie. Ce nume frumos! Mă întreb cum arată. Seamănă cu mine?

Știu că nu merit asta, dar dacă tu și Katie mi-ați permite să intru în viața voastră, v-aș putea dovedi că nu ar fi o pierdere de

vreme. Katie își va cunoaște tatăl, iar eu mi-aș vedea fiica – cum ar putea fi acest lucru considerat o pierdere ? Te rog, ajută-mă să-mi împlinesc visul.

Te rog să mă suni, Rosie. Dă-mi șansa să-mi repar toate greșelile trecutului și să mă ajuți să creăm un viitor pentru mine și Katie.

Sincere urări,
Brian

Rosie : Nu, nu, nu, nu, nu, nu.

Ruby : Știu, draga mea, te înțeleg. Dar cel puțin gândește-te la celelalte alternative.

Rosie : Alternative ? CARE DRACU' ALTERNATIVE ? Nu am niciuna. NICIUNA. Trebuie să plec. Să rămân aici nu reprezintă o *alternativă*.

Ruby : Rosie, liniștește-te. Ești mâhnită.

Rosie : Pe bună dreptate, mâhnită ! Cum naiba să încerc să-mi adun viața când toți cei din jurul meu continuă să-și bată joc de mine ? Când va veni și *rândul meu* să-mi trăiesc viața pentru *mine*, nu pentru ceilalți ? Sunt sătulă, Ruby. Mi-e silă. Mi-e de-ajuns. Plec și gata. Cine e omul ăsta ? Unde dracu' a fost în ultimii treisprezece ani ? Unde a dispărut în cei mai importanți ani ai vieții lui Katie – sau ai *vieții mele* ?
Cine a stat nopțile să o alăpteze, s-a plimbat toată casa, cântând cântece de leagăn, ca să înceteze cu plânsul ? Cine i-a schimbat zilnic scutecele pline de rahat, a șters-o de muci și i-a spălat hăinuțele murdare ? Cine are riduri și vergeturi, sânii lăsați și fire de păr alb la treizeci și doi de ani ? Cine a mers la ședințele cu părinții, a dus-o și a adus-o de la școală, i-a gătit, a așezat masa, a plătit chiria, s-a dus la serviciu, a ajutat-o la teme, i-a dat sfaturi, i-a șters lacrimile, i-a explicat despre păsări și albine, i-a explicat de ce nu are tată, spre deosebire de ceilalți copii ? Cine a stat noaptea îngrijorată când se simțea rău, i-a luat temperatura și i-a cumpărat medicamente, a mers la spital sau la medic în toiul nopții ? Cine nu s-a dus la facultate, și-a luat zile fără plată de la serviciu,

a stat acasă în weekend pentru a avea grijă de ea ? Proasta de mine, eu am fost aia. Unde era ticălosul atunci ?

Iar acum are curaj să se întoarcă în viața noastră după treisprezece ani, când tot greul a trecut, ridicând din umeri și cu patetice păreri de rău, chiar după ce soțul meu m-a înșelat, căsătoria mea a luat sfârșit, iar eu am decis în sfârșit să mă mut la Boston, unde ar fi trebuit să fiu dacă ticălosul ăsta nu mi-ar fi ruinat planurile, întorcându-mi viața cu susul în jos și luându-și tălpășița într-o altă țară cu coada între picioare ?

Să-l ia dracu'.

De data asta e vorba despre mine, Rosie Dunne, de nimeni altcineva.

Ruby : Rosie, n-ai dreptate. Acum este vorba și de Katie. Are dreptul să știe că el vrea să o vadă. Nu o pedepsi pentru greșelile vieții tale.

Rosie : Dar dacă-i spun, sigur o să vrea să-l vadă. Va fi foarte nerăbdătoare să-l cunoască și probabil că o va dezamăgi iar și îi va frânge inima din nou. Și cine va trebui să repare totul ? Eu. Eu voi fi cea care va încerca să dreagă inima frântă a fiicei mele. Va trebui să pun la loc bucățile și să-i șterg lacrimile. Va trebui să-mi compun o față veselă, să dau din umeri și să-i spun : „A, nu-ți face griji, draga mea fiică de treisprezece ani, nu toți bărbații sunt de rahat – ca cei pe care i-ai cunoscut."

Ruby : Dar, Rosie, lucrurile ar putea merge bine. Poate că el chiar s-a schimbat. N-ai de unde să știi.

Rosie : E adevărat, n-ai de unde să știi. NICIODATĂ. Și încă ceva, cum să-și cunoască tatăl, când suntem la jumătatea drumului spre cealaltă parte a lumii ? Nu vreau să stau aici, Ruby. Vreau să plec. Vreau să ies din această harababură de viață.

Ruby : Nu e harababură, Rosie. Viața e departe de a fi perfectă, pentru fiecare dintre noi. Nu ești singura. Nu ești singura care are deasupra capului un nor negru. E doar un sentiment al tău. Dar la fel simt o grămadă de alți oameni. Trebuie doar să profiți cât mai mult de tot ce ai și ești *norocoasă* pentru că ai o fiică frumoasă care e sănătoasă, inteligentă și amuzantă

și care ține la tine ca la ochii din cap. Să nu uiți lucrul ăsta. Dacă Katie vrea să-l cunoască pe Brian, atunci ar trebui să o susții. Poți oricum să pleci, el poate veni să te viziteze – sau, dacă vei considera că e mai important să rămâi, vei rămâne.

Rosie : Katie o să vrea să rămână. Luna trecută *îmi imaginam* că trăiesc în paradis. Viața s-a schimbat într-o clipă.

Ruby : Vezi tu, asta-i problema cu paradisul. Nimic altceva nu-l atrage atât de tare pe șarpe.

Dragă Stephanie,

Felicitări pentru că ești însărcinată ! Sunt încântată pentru tine și Pierre. Sunt sigură că bebe numărul doi va fi la fel de încântător ca și Jean-Louis. Presupun că mama ți-a spus noutățile. E încântată că nu mai plec în America. Alex însă nu e încântat. A înjurat și a blestemat și a spus toate cuvintele urâte care există sub soare la adresa mea. Crede că cedez din nou și că îi las pe ceilalți să mă calce în picioare, așa că acum e turbat de mânie și nu mai vorbește cu mine. S-ar putea să mă fi lăsat călcată în picioare în trecut, dar nu și de data asta. Katie e prioritatea numărul unu în viața mea și rațiunea mea de a fi, așa că vreau să mă asigur că va avea șansa să fie fericită.

A trecut prin multe în ultimul timp, mai întâi cu Greg, faptul că a trebuit să ne mutăm din nou la mama și la tata, iar apoi pregătirile pentru plecarea în America. A fost supusă unui stres nemeritat. Ar fi trebuit să-și facă griji pentu coșuri, sutiene și băieți, nu să fie preocupată de adulter, mutatul într-un alt continent și de brusca apariție a tatălui ei. Nimic din toate astea nu este din vina ei și, dacă tot am adus-o pe lume, măcar ar trebui să continui lucrul ăsta bun. Nu e dependentă de droguri, nu e obraznică, se descurcă bine la școală, e bine făcută și n-a reușit să facă nicio prostie în viața ei. Așa că, în ciuda lucrurilor îngrozitoare pe care le-ai auzit, cred că mă descurc destul de bine.

Mă aștept să-l văd pe Alex apărând năvalnic pe ușă în orice clipă. Sunt convinsă că s-a urcat în primul avion ca să ajungă aici și să-l bată pe Brian. Cred că asta înseamnă să ai un prieten foarte bun. Nu mă pot gândi „cum ar fi fost dacă“ m-aș fi dus la Boston fără să-mi vină să plâng. Nu prea știu ce-ar trebui să

fac în continuare. Nu am serviciu, nu am casă și m-am întors să locuiesc cu părinții. Tot ce se află în casa asta îmi trezește amintiri din vremea în care nu eram fericită. Am avut o copilărie minunată, dar anii cu Katie au fost atât de grei, încât reprezintă cele mai puternice amintiri pe care le am despre această casă – mirosurile, zgomotele, tapetul, dormitoarele, toate îmi amintesc de nopțile târzii, de trezitul în zori și de grijile permanente.

Iartă-mă că nu am mai ținut legătura în ultimul timp, dar am încercat să-mi pun în ordine gândurile. Încerc să găsesc un sens frazei „toate au un rost“ și cred că am înțeles care e acela, să mă scoată pe mine din sărite.

Când am început școala, mă gândeam că cei de clasa a șasea sunt *atât* de mari și știu atât de multe, chiar dacă nu aveau mai mult de doisprezece ani. Când am împlinit doisprezece ani mă gândeam că cei de clasa a doisprezecea sigur știu *totul*. Când am împlinit optsprezece ani mă gândeam că atunci când voi termina facultatea voi fi un om matur. La douăzeci și cinci de ani încă nu eram la facultate, nu știam de niciunele și aveam o fiică de șapte ani. Eram convinsă că atunci când voi împlini treizeci de ani voi înțelege *cât de cât* ceva.

Nu, încă n-am înțeles nimic.

Așa că am început să cred că nici atunci când voi avea cincizeci, șaizeci, șaptezeci, optzeci, nouăzeci de ani nu voi fi înțeleaptă și atotștiutoare. Probabil că oamenii, aflați pe patul de moarte, care au trăit mulți, mulți ani, au văzut multe, au călătorit prin lume, au avut copii, au trăit necazuri, s-au luptat cu demonii și au învățat lecțiile dure ale vieții, vor fi gândind: „Doamne, oamenii din Rai *cu siguranță* știu totul.“

Dar pun pariu că atunci când mor se alătură celor de acolo, se așază în cerc, îi urmăresc pe cei dragi pe care i-au lăsat în urmă și *încă* se gândesc că în viața viitoare o să priceapă totul.

Dar cred că am priceput, Steph. Am stat ani de zile și m-am gândit și am descoperit că nimeni, nici chiar Cel de Sus, nu are nici cea mai vagă idee ce se petrece.

Rosie

De la Stephanie
Către Rosie
Subiect Re : Viața

Ei, în sfârșit ești și tu mai înțeleaptă ! Vârsta te-a învățat ceva. Că *nimeni* nu înțelege ce se petrece.

Bună,

Îmi cer mii de scuze pentru biletul ridicol pe care ți l-am trimis săptămâna trecută. L-am scris într-un moment în care sufeream de lipsă de concentrare. Sunt un prost (după cum ști deja) și habar n-am la ce mă gândeam. Dar vei fi încântată să ști (sper) că am aterizat cu picioarele pe pământ și că vreau să ne mai încercăm o dată șansa. Hai să nu mai pierdem timp prețios și să trecem la lucrurile importante. Vrei să ieșim împreună diseară ?

Alex

Capitolul 33

Ai primit un mesaj de la : RUBY
Ruby : Deci ești tot aici ?
Rosie : A, nu astăzi, Ruby, te rog. Chiar nu am chef.
Ruby : M-am cam săturat de tine, Rosie Dunne. Mai întâi spui că te muți la Cork, apoi nu te mai muți, apoi spui că te muți la Boston (iarăși), apoi nu te mai muți. Apoi mă aștept ca în sfârșit să-i mărturisești iubirea ta lui Alex, dar n-o faci, așa că el nu are habar. Nu mai pot ține pasul cu joaca ta de-a „pleca din țară/schimba serviciul/părăsi soțul". Uneori cred că ai nevoie de un picior în fund pentru că ai irosit toate aceste ocazii. M-ai dezamăgit complet, Rosie.
Rosie : Mă rog, în clipa de față *sunt* o femeie complet dezamăgită. Și nu am „irosit" ocaziile. Se cheamă că „i-am propus fiicei mele altele noi".
Ruby : Poți să le spui cum vrei, dar la sfârșitul zilei, ocaziile pierdute rămân ocazii pierdute. Dar nu-ți face griji ; cred că ai învățat ceva din toate astea.
Rosie : Te rog, spune-mi că există un *motiv* pentru toate astea. Care este lecția ?
Ruby : Că n-ar trebui să te mai îngrijoreze nimic, pentru că nu ajungi nicăieri. Deci, pe bune, ce mai faci ?
Rosie : OK.
Ruby : Ești sigură ? Haide, Rosie, dacă inima mea nu mai suportă ce se întâmplă cu tine, nu-mi pot imagina cum trebuie să te simți tu.
Rosie : O, inima mea e frântă ; a încetat să bată acum două săptămâni.
Ruby : Ce bine că cunoști un om care poate să o vindece.
Rosie : Nu, nu, e o regulă nescrisă. El vindecă inimile celorlalți, nu pe a mea. Înțeleg că așa trebuie să fie acum.

Ruby: Uite care e ideea mea, Rosie. De ce nu-i spui lui Alex ce simți? De ce nu dai la iveală toate acele sentimente, ca să-ți limpezești căpșorul ăla tulburat? Așa, cel puțin, va ști că refuzi să te duci acolo nu din cauză că nu-ți pasă de el, ci că, de fapt, îl iubești, mai mult decât poate el ști, dar că trebuie să stai aici pentru Katie. Atunci arunci mingea la el. El poate lua decizia de a veni sau nu la tine.
Rosie: Dar cum rămâne cu serviciul lui? Și cu Josh?
Ruby: Asta e decizia *lui*.
Rosie: Ruby, nu pot. Cum aș putea să-i spun? Dacă m-aș fi mutat la Boston, aș fi putut să fac niște investigații, să văd ce simte pentru mine și apoi să-i spun. Pentru numele lui Dumnezeu, săptămâna trecută pleca la o întâlnire – cât de proastă aș părea spunându-i că-l iubesc, când el se întâlnește cu altcineva? S-ar repeta situația cu Sally. E prea complicat, iar acum ultimul lucru pentru care îmi fac griji este cine să fie următorul bărbat de care să mă îndrăgostesc. Oricum, nici nu-mi răspunde la telefon. Crede că am luat o decizie prostească.
Ruby: Dă-i puțin timp. E dezamăgit de întorsătura pe care au luat-o lucrurile.
Rosie: Poftim – dezamăgit? *El* e dezamăgit? Cred că între mine și restul lumii există o problemă de comunicare. Oare toată lumea crede că sunt în extaz când aud asemenea revelații? Vreau să spun, nu că aș căuta simpatie sau ceva asemănător, dar…
Ruby: Ba da.
Rosie: Poftim?
Ruby: Simpatie. O cauți. Ba da.
Rosie: Mulțumesc că ți-ai dat tu seama în locul meu. Bine, poate ar fi drăguț dacă unii oameni ar recunoaște că soțul meu avea o aventură, căsnicia mea a luat sfârșit, sunt la un milion de mile depărtare de Alex, iar el nu va afla niciodată ce simt pentru el, tatăl fugar al copilului meu s-a întors în Irlanda, iar EU NU AM SERVICIU! O bătaie pe umăr, un zâmbet plin de înțelegere și o mângâiere ar fi chiar plăcut. Câteva luni petrecute în patul meu, făcută ghem, acoperită de pături,

într-o cameră cu draperiile trase, îmbrăcată în pijamale ar fi ideea mea de paradis, dar din nefericire nu pot face lucrul ăsta acum, pentru că fiica mea e super entuziasmată de faptul că tatăl ei, pe care nu l-a cunoscut niciodată, a venit în viața ei, iar eu trebuie să uit de mine și să fiu puternică pentru ea. Dar mi-ar plăcea un pic de simpatie.

Ruby: Respiră, Rosie.

Rosie: Nu, așa încep toate problemele mele. Dacă n-aș mai respira totul ar fi perfect.

Ruby: Nu mai vorbi așa.

Rosie: Of, mai taci din gură. N-am timp să mă omor; sunt prea ocupată să cedez nervos.

Ruby: Asta e o veste bună; să zicem. Cum a fost întâlnirea cu Brian?

Rosie: OK. A rezervat bilet la avion imediat după ce l-am sunat eu, așa că se pare că și-a luat foarte în serios rolul de tată. Îmi spune că a stat la Ibiza în ultimii treisprezece ani, unde are un club de noapte. Acolo organizează pentru irlandezii care nu au atins vârsta majoratului niște chefuri pe cinste, care să le trezească amintirile.

Ruby: E bronzat și fermecător?

Rosie: Nu poți să pui cuvintele „Brian Plângăciosul“ și „bronzat și fermecător“ în aceeași propoziție. A rămas cam la fel, cu mai puțin păr și mai multă burtă.

Ruby: Ce ai simțit când l-ai văzut?

Rosie: Am avut nevoie de toată puterea ca să mă înfrânez de la a-i da un pumn. Katie era atât de emoționată că îl va întâlni, încât tremura ca varga și se agăța de mine. Se aștepta ca eu să fiu cea tare. Închipuie-ți, cineva care să se bazeze pe mine. Ne-am întâlnit în cafeneaua din centrul comercial de pe Jervis Street și, trebuie să recunosc că, pe măsură ce ne apropiam de masa lui mi se făcea silă și mă umpleam de mânie că piticania ticăloasă cu care trebuia să mă forțez să fiu drăguță în următoarea oră și pe care trebuia să-l ajut să fie o parte din viața fiicei mele era același om care îmi provocase atâta suferință în trecut. Trebuia să-l ajut. Am avut și un sentiment ciudat, deoarece indiferent cât de lipsită de vlagă mă

simțeam aducând-o pe Katie în autobuz în dimineața aceea și oricât de obosită, nervoasă, mânioasă și dezamăgită eram că trebuie să fac lucrul acesta, mi-am dat seama că acești doi oameni aveau nevoie de mine ca să-i aduc laolaltă. Așa că, de dragul relației lui Katie cu Brian, indiferent ce resentimente aveam pentru el trebuia să le păstrez pentru mine.

Ruby : Ai făcut un lucru bun, Rosie. Cred că ți-a fost foarte greu. Îți va fi greu multă vreme, dacă îi vei vedea apropiindu-se.

Rosie : Știu. Trebuie să-mi mușc limba ca nu cumva să-i povestesc lui Katie cât nu este de erou tatăl ei când ea îmi povestește unele lucruri pe care el le-a făcut în viață.

Ruby : Cum s-a purtat cu ea ?

Rosie : Era chiar mai emoționat decât Katie, așa că eu a trebuit să leg conversația între ei doi. Știi, faptul că, dintre noi trei, eu eram cea mai puternică, m-a ajutat să-mi dau seama că decizia mea de a nu mai pleca la Boston a fost corectă. Katie avea nevoie de mine. Amândoi aveau nevoie de mine. Părea într-adevăr interesat de viața mea și a lui Katie. Voia să știe totul despre ea, iar mie mi-a plăcut să-i povestesc frânturi din viața noastră de-a lungul anilor. La început îi povesteam cu mânie, pentru că el nu fusese de față în niciuna din acele situații, apoi am realizat că mă lăudam. Într-un fel ciudat mă învioram și mă făcea să îmi dau seama cât sunt de norocoasă, cu toate că mă vait de responsabilitatea de mămică. M-a ajutat să văd și cât de specială e Katie și situația mea ; aceste amintiri le-am trăit împreună, doar noi două. Și ceea ce vrem noi să le povestim celorlalți este la latitudinea noastră. Deși Brian mi-a dat viața peste cap, cel puțin m-a ajutat, fără voia lui, să înțeleg asta. Din nefericire nu este tocmai cel mai bun moment din viața mea să mă împac cu un fost iubit. Într-o asemenea situație ar fi trebuit să devii mult mai grozavă decât erai ultima dată când l-ai văzut – fericită și plină de succes, astfel încât să poți spune : „Sâc, sâc, sâc, uite ce-am făcut de când ai plecat.“ O căsnicie eșuată, lipsa unui serviciu și faptul că locuiesc cu părinții nu au avut efectul scontat.

Ruby : Nimic din toate astea nu contează, Rosie. Ar trebui să te bucuri că el s-a maturizat un pic. Cât timp va mai sta aici ?

Rosie : Câteva săptămâni, după care va trebui să plece la Ibiza pentru un timp. Lunile de vară sunt evident cele mai aglomerate pentru el. Se va întoarce când și când pentru a o vedea pe Katie, desigur, iar apoi va angaja pe altcineva care să administreze clubul, astfel încât să poată sta în Dublin pe timpul iernii. Se pare că ia lucrurile foarte în serios și mă bucur că e așa, de dragul lui Katie. Să-l am pe Brian în preajmă nu e ceva chiar pe placul meu, dar dacă o văd că zâmbește atunci sigur merită.

Ruby : Ți-ai găsit ceva de lucru ?

Rosie : Păi atunci când ai intrat pe Messenger, tocmai deschisesem calculatorul ca să-mi caut de lucru pe internet.

Ruby : Bine, atunci plec și te las să devii părintele responsabil care ar trebui să fii. Apropo, l-am convins pe Gary al meu să vină la lecțiile de salsa cu mine. Miss Behave a băut mult prea multe pahare de sangria la petrecerea verii de săptămâna trecută și s-a prăbușit de pe platforma tocurilor de douăzeci și cinci de centimetri. Nu am auzit decât BUF ! M-am întors și am văzut-o căzută pe spate, cu firul dus la ciorap și cu peruca alături de ea, pe jos.

Rosie : O, doamne, ai dus-o la urgență ?

Ruby : A nu, și-a rupt doar tocul și având în vedere că erau singurii ei „pantofi de dans“, refuză să vină la cursuri până când nu-și va lua alții. Din nefericire, pantofii ăștia se găsesc doar într-un magazin din New York, iar ea trebuie să aștepte până când vor primi marfă. Așa că am rămas fără partener, iar pe tine nici nu te întreb, deoarece știu că vei spune nu.

Rosie : Ai dreptate. Dar cum naiba ai reușit să-l convingi pe Gary să vină la cursuri de dans cu tine ? L-ai amenințat cu moartea sau ceva asemănător ?

Ruby : Da.

Rosie : A-ha. Sper să-i placă.

Ruby : Nu fi prostuță, n-o să-i placă deloc și o să țipe la mine mult timp, dar, cel puțin, o să fie nevoit să vorbească cu mine. Așa, acum plec ; trebuie să-i cumpăr un body și pantaloni în pauza de prânz. Știi că de fapt costumul nu e obligatoriu, dar merită să văd ce mutră o să facă când o să-l vadă.

Rosie: Ce femeie rea și a dracului ești.
Ruby: Mulțumesc. Acum du-te să-ți găsești un serviciu. Într-un hotel. După tot balamucul din viața ta aș vrea să devii persoana cu cel mai mult succes din lume. Nu. Mai mult. Să ne dai pe spate. Auzi?
Rosie: Clar și răspicat.

Dragă Alex,

Când o să încetezi să mă supui acestui tratament al tăcerii? Trebuie să înțelegi că nu pot lua doar decizii care-mi convin mie. Trebuie să mă gândesc și la Katie. Este important ca ea să ajungă să-l cunoască pe Brian. Dintre toți oamenii de pe lume tu ar trebui să știi cum e să vrei și să fii acolo unde copilul tău are nevoie de tine. Brian a înțeles în sfârșit că vrea să fie aici pentru Katie. Mai bine mai târziu, decât niciodată, așa cum spui tu mereu. Unele lucruri vin însă prea târziu.

Cred că am subliniat faptul că-mi cer scuze pe robotul tău telefonic, dar acum îți scriu pentru a-ți mulțumi. Îți mulțumesc că ai fost aproape de mine de-a lungul acestor ani. Pentru că ai făcut toate acele planuri atunci când nu puteam gândi limpede. Săptămâna aceea lumea mea era întoarsă cu fundul în sus și tot ce era odată sigur și solid a fost smuls din rădăcină și s-a prăbușit peste mine. Să nu lăsăm faptul că tu dezaprobi decizia mea să ne afecteze prietenia.

Poate undeva, cândva ne vom putea reuni, așa cum ne propuneam când aveam șapte ani. Sunt norocoasă să am un prieten ca tine, Alex Stewart; ești cu adevărat steaua mea polară – călăuzindu-mă mereu. Nu știu cât de lipsită de realism a fost promisiunea pe care ne-am făcut-o când eram copii, de a rămâne împreună pentru totdeauna, dar am rămas prieteni chiar despărțiți de un ocean timp de peste douăzeci de ani și asta, sunt convinsă, este ceva deosebit.

Toată săptămâna am căutat de lucru. Țelul meu era să încerc să obțin un post într-un hotel, dar surpriză, surpriză, se pare că odatăcu începerea verii, studenții și imigranții care sunt mai mult decât dispuși să accepte un salariu mic au luat deja totul pentru următoarele luni. Oricum banii care se oferă pentru aceste posturi

nu sunt suficienți pentru ca eu și Katie să ne putem descurca pe picioarele noastre. Mă voi alătura corului de văicăreli nesuferite din Irlanda secolului douăzeci și unu al celor care spun „totul e atât de scump în ziua de azi". Aștept de la primărie un răspuns pentru a obține o casă, dar am mai fost pe acolo și lista de așteptare e foarte lungă.

Din păcate, funcția mea la Two Lakes Hotel a fost ocupată. Brian s-a oferit să plătească pentru întreținerea fetiței, dar nu vreau banii lui. M-am descurcat până acum fără el; cu siguranță nu am nevoie de ajutorul lui acum. Poate să-i dea lui Katie bani de buzunar cât poftește, dar nici nu i-am cerut, nici nu am nevoie de banii lui.

Ăla n-a mai dat niciun semn de viață în ultimul timp. I-e teamă și de umbra lui, darămite de mine. Am înaintat divorțul săptămâna trecută; vreau să plece din viața mea pentru totdeauna. I-am oferit suficientă dragoste și șanse, dar și-a bătut joc de tot. Aș fi o proastă să-i stau în preajmă, punându-mi speranțe în el. Nu e sănătos nici pentru mine, nici pentru Katie. Când se va pronunța divorțul cred că o să dansez în pielea goală pe străzi.

Ai aflat că Stephanie e însărcinată? Va naște în noiembrie, așa că evident toată familia e încântată. Mama și tata sunt într-o formă maximă, întreabă mereu de tine și de Josh și le place să fie împreună la pensie. Se gândesc să vândă casa și să se mute undeva la țară, unde e mai ieftin, și să folosească banii care le vor rămâne pentru a călători prin lume toți anii care le-au mai rămas. Cred că e o idee minunată. Nu au nevoie de toate aceste camere goale din casă (mai puțin momentele în care eu mă întorc la ei plângând) și niciunul dintre ei nu are nevoie să locuiască în oraș. Dar asta înseamnă că eu trebuie să-mi găsesc un serviciu și să mă mut undeva cu Katie. Ei nu mă grăbesc, dar ar vrea să scoată casa la vânzare, fiindcă vara au șanse să o vândă repede. Așa că voi fi singurul membru al familiei care va mai locui în Dublin, deci îmi imaginez că voi fi cam singură. Kevin e în Kilkenny, Steph e în Franța, iar mama și tata vor fi plecați în călătorii. Voi rămâne doar eu și Katie. Și Brian Plângăciosul.

Prietena mea, Ruby, își duce fiul, pe Gary, la lecțiile de salsa săptămâna asta, ceea ce ar trebui să fie amuzant. L-ai cunoscut

pe Gary și sunt sigură că ești de acord că nu e cea mai expresivă sau sentimentală persoană din lume. Dar presupun că e o idee bună. Și eu ar trebui să am o activitate comună cu Katie. Reușește să iasă zilnic cu tatăl ei, dar noi două nu facem lucrul ăsta. Stăm acasă și ne luăm la harță. O să mă gândesc la un lucru bun care îi place, poate o s-o duc la un concert. Când era Greg acasă, eu eram mama de treabă, ce venea să o salveze, dar acum, cu Brian aici, el este tăticul nou și de gașcă, cel ce conduce un club de noapte la modă, iar eu sunt mama plictisitoare care îi spune să-și facă curat în cameră. Desigur, știind că Brian are un club de noapte i-a întărit dorința lui Katie de a deveni DJ. Eu nu mai înțeleg nimic. Muzica ei e tot mai zgomotoasă. Părinții mei s-au obișnuit cu o casă liniștită în ultimii ani, deci cred că tatei îi vine să-și zboare creierii dacă mai urlă muzica lui Katie.

Mă rog, cam astea sunt noutățile despre mine. Iau fiecare zi încet, așa cum vine, cu toate clișeele. Te rog răspunde-mi la telefon. Ultimul lucru pe care l-aș vrea pe acest pământ ar fi să-mi pierd cel mai bun prieten. Chiar dacă e bărbat.

Cu toată dragostea mea,

Rosie

Phil : Deci ești enervat pentru că nu mai vine la Boston, pentru că tatăl copilului ei, pe care nu l-a văzut de peste treisprezece ani, s-a întors și vrea să o cunoască pe Katie ?

Alex : Da.

Phil : Isuse Cristoase, cine-ți scrie replicile ?

Dragă Rosie,

Îmi pare rău, Rosie. Știu că acestea au fost cele mai rele săptămâni din viața ta și că ar fi trebuit să ținem legătura. Uneori sunt atât de dezamăgit când urmăresc viața ta, dar ști că nu o pot controla în locul tău. Tu trebuie să iei decizii. Nu eram supărat pe tine ; doar că m-ai dezamăgit. Am vrut mereu să fii fericită și știam că ăla nu te făcea fericită. Vedeam asta de ani de zile. Oricât de greu ți-ar fi acum, faptul că nu mai ești cu el e o adevărată binecuvântare. Oricum, o să mai vorbim despre asta

la telefon în timpul săptămânii, pentru că aș putea bate câmpii despre ăla la infinit.

Dacă pot să te ajut financiar te rog să-mi spui, dar sunt sigur că o să sari peste rândul ăsta și o să te faci foc și pară că m-am oferit. Totuși oferta rămâne valabilă. La serviciu mi-a mers foarte bine în ultimul timp. Mulțumită dietelor și stilului de viață modern chirurgia pe cord e la mare cerere. OK, n-a fost amuzant.

Mai vorbim, Scândurico. Să știi că o să fie bine.

Alex

De la Rosie
Către Alex
Subiect Re: Mesaje

Alex Stewart, să ȘTII că o să fie bine.

De la Alex
Către Katie
Subiect Ce mai faci?

Sunt iubitul tău naș. Îți scriu ca să văd ce mai faci și ca să aflu cum mai merg lucrurile cu tatăl tău. Ținem legătura. N-am mai aflat vești de la tine în ultimul timp și cred că lucrurile au fost dificile. Scrie-mi cum mai merge cu muzica. Tot vrei să te faci DJ?

De la Katie
Către Alex
Subiect Re: Ce mai faci?

Scuze, e un e-mail scurt k să te salut & să-ți spun că sunt bine mersi. Mă grăbesc să ies cu tata. Mă duce la concert la Poin Theatre. Are bilete gratuite căci îi știe pe cei din trupă. Mi-a părut rău, mama luase deja bilete k o surpriză pentru mine & ea. A spus că noi 2 ar trebui să ieșim mai mult împreună. Mă rog.

Nu știu d c spune asta, doar ne vdm zilnic. Oricum tata avea bilete mai bune, așa că o să merg cu el iar mama va merge cu Ruby. Au bilete prin ultimele rânduri. Brian e k lumea. Mi-a spus că voi 2 erați prieteni la școală & că tu ai fost la ziua lui când a împlinit 10 ani & că el a dat o petrecere pentru tine înainte k tu să pleci în SUA. Dar a spus că tu și mama ați dispărut după vreo 10 minute. Nu a fost frumos din partea voastră !

Mama a râs când i-am amintit. N-a vrut să-mi spună unde v-ați dus. Unde ați fost atunci ?

A, iată-l, a venit, tre' să plec.

Katie : E ca lumea, nu crezi ?

Toby : Mda.

Katie : Când termin școala o să plec la Ibiza și o să lucrez ca DJ în clubul lui. E perfect. Totul se potrivește la fix cu planurile mele.

Toby : Ți-a zis el că o să lucrezi în clubul lui ?

Katie : Nu, dar nu poate să mă refuze, nu crezi ?

Toby : Nu știu. Cum se numește clubul lui ?

Katie : Dyma Nite Club. Mișto, nu ?

Toby : Da.

Katie : Poți să vii și tu dacă vrei.

Toby : Mersi. Ai vrea să locuiești în Ibiza ?

Katie : Pentru început, da. Mai întâi aș căpăta experiență în clubul lui, apoi aș putea călători prin lume și aș putea lucra într-o grămadă de cluburi din întreaga țară. Îți imaginezi cum ar fi să-ți câștigi existența punând și ascultând muzică ? Ar fi Raiul pe pământ.

Toby : Atunci ar trebui să-ți iei mixere, nu ?

Katie : Da. Tata mi-a spus că o să-mi ia el. Are o grămadă de prieteni DJ și ar putea să ia cele mai bune mai ieftin decât la magazin. Ca lumea, nu-i așa ?

Toby : Da. E ciudat – îi spui tata.

Katie : Să ști că e ciudat. De fapt nu-i spun așa lui, doar celorlalți. Mă simt aiurea. Cred că o să mă obișnuiesc.

Toby : Da, cred că da. Mai știi ceva de Greg ?

Katie : Nu, de ce ?

Toby : Să nu-i spui mamei tale, dar aseară am fost la un restaurant chinezesc cu părinții mei. Era și el acolo cu o femeie. Era stânjenit când m-a văzut, a încercat să fie drăguț și prietenos, m-a chemat la masa lor.

Katie : Vai de mine. Și tu ce i-ai spus ?

Toby : Nimic. L-am ignorat. Am trecut pe lângă masa lor fără să-i privesc.

Katie : Bun. Așa-i trebuie. Părinții tăi s-au supărat ?

Toby : Nu, mama mi-a făcut din ochi iar tata s-a prefăcut că nu l-a văzut.

Katie : Cu cine era ?

Toby : Cine, tata ?

Katie : Nu, prostule. Ăla.

Toby : Cu o blondă. Dar să nu-i spui mamei tale. Și-a găsit de lucru ?

Katie : Nu, dar merge zilnic la interviuri. În ultimul timp a fost EXTREM de prost-dispusă, trântind și bușind ușile prin casă. Bunicul spune că așa ar trebui să mă port eu la treisprezece ani. E așa morocănoasă !

Toby : Mai mergi la stomatolog ?

Katie : Da, merg mâine cu bunicul. Iar mi s-a rupt aparatul. De ce ?

Toby : Pot să vin și eu cu tine ?

Katie : De ce vrei să vii întruna ? Am toată gura plină de bășici, iar el mă ciopârțește în timp ce tu stai acolo sugând acadele.

Toby : Îmi place să merg. Pariez că ai mâncat fulgi de porumb azi-dimineață.

Katie : Ce naiba, ești medium ?

Toby : Nu, ți s-a lipit de sârme.

Katie : Vezi-ți de treabă, Toby.

Toby : Am treabă. Deci pot să vin mâine ?

Katie : Ce naiba ai, ești obsedat de aparate dentare ?

Toby : Sunt interesante.

Katie : Da, la fel de interesante ca testul la geografie. Haide, care e răspunsul la numărul 5 ? Capitala Australiei e Sidney ?

Toby: Da, Katie.

Stimată Doamnă Rosie Dunne,

Ne face plăcere să vă oferim postul pe care l-ați solicitat. Postul e disponibil de la începutul lunii august. Vă rugăm să ne comunicați decizia dumneavoastră și să o contactați pe Jessica la numărul de telefon de mai jos.

Capitolul 34

Ai primit un mesaj urgent de la : RUBY

Ruby : Slavă Domnului pentru minunile sale ! Îmi iubesc băiatul, e perfect, e genial !

Rosie : Asta da, schimbare !

Ruby : Ai fi și tu de acord dacă ai fi asistat, alături de mine, la renașterea lui Fred Astaire ! Nu numai că am niște dureri îngrozitoare pentru că am dansat cum n-am mai dansat până acum, dar sunt absolut șocată ! Cum a început muzica s-a produs o magie !

Vreau să-ți spun că Ricardo nu l-a luat ușor pe Gary, chiar dacă era prima lui zi. A spus „Rub-ii, asta e corsa de avanzat, Gar-ii va trebue sa încearca sa ţina pasul". Și, Dumnezeule, Gary a ținut pasul atât de bine, încât eu aproape că am leșinat. Ricardo a pus chiar și „1,2,3 Maria" de Azuquita și tu știi, Rosie, e atât de rapidă încât noi două ne-am împiedicat pe la jumătatea melodiei și am căzut pe jos, de am văzut stele verzi. Dar Gary se mișca incredibil. Era grațios, rotindu-se și făcând piruete, cu transpirația șiroind și strălucind de parcă era… sistemul solar. Ricardo a spus că Gary e o stea în devenire și că facem împreună un cuplu grozav.

Teddy n-a fost prea impresionat când i-am spus vestea cea bună. Eram atât de încântată când am ajuns acasă, încât am început să turui de la ușă, dar nu mi-am dat seama că Teddy era la televizor cu niște amici de-ai lui, tot șoferi de camion, care erau la fel de puțin impresionați. Teddy s-a înroșit la față mai rău ca de obicei și a bătut câmpii că toți bărbații care dansează sunt homo, și că n-ar trebui să-l influențez pe Gary să-i placă băieții. I-am spus că eu încercam doar să-l fac să mai iasă din carapacea lui un pic, nu să-l fac să se dea la băieți. Dar amicii lui Teddy nu înțelegeau. Ei cred

că dacă-și aruncă cu cutii de bere în cap, dau vânturi (apoi trag aerul pe nas și râd), urlă la jucătorii de fotbal de la TV (ca și cum ei s-ar descurca mai bine dacă ar fi pe teren), comentează despre femeile plinuțe de la TV (ca și cum ei nu ar avea burdihane pline de bere și nu s-ar fi lăsat pe tânjală în urmă cu zece ani), strigându-mă la fiecare zece minute să le mai aduc cutii cu bere (din alea de cincizeci de cenți duzina), și apoi având obrăznicia să-mi țină mie prelegeri despre ce înseamnă să fii bărbat adevărat, ticăloși leneși…

Rosie : Hoo, hoo, Ruby, se pare că ai cam luat-o pe arătură. Iar bietul Gary cum se simțea când Teddy & co. se luau la el ?

Ruby : A, bietul de el, era atât de rușinat, încât a ieșit din cameră furtunos, a coborât în goană scările și a trântit ușa de la dormitor după el.

Rosie : Vai, bietul Gary. Sper că Teddy și-a cerut scuze.

Ruby : Ai înnebunit ? Sigur că n-a făcut așa ceva. A continuat să-i spună lui Gary că o să devină „homo" dacă o să se țină de „fusta unei femei". Dar m-am consolat cu șase prăjiturele delicate de vis, acoperite cu înghețată roz. Așa că la o parte Fred Astaire și Ginger Rogers, Ruby și Gary Minnelli vin din urmă !

Rosie : Minnelli ?

Ruby : Ce vrei, mi-am schimbat numele într-unul de superstar ! Ricardo a spus că ne-ar putea antrena pentru concursuri. Dacă vom fi suficient de buni, vom călători prin toată lumea. Pentru cineva care considera plimbatul prin grădină o aventură, să poată călători ar fi un adevărat vis. Asta dacă vom fi suficient de buni.

Rosie : Ruby, asta-i o veste minunată. Ce o să spună Miss Behave când va afla că a fost înlocuită ?

Ruby : Asta mă cam îngrijorează ; știi cât e de geloasă dacă mă uit doar la alți bărbați, dar, indiferent ce crede, o să ajung cu Gary la Campionatele Mondiale de Salsa din Miami. Trebuie să privești dincolo de cei patru pereți ai holului școlii St. Patrick. Să *vezi* posibilitățile, să *adulmeci* succesul în aer, să *guști* recompensa.

Rosie : Iar te-ai uitat la Oprah ?

Ruby : Îhî, partea cu „amintește-ți de spirit“ îmi vine în minte mereu. Poate într-o zi o să ajung acolo cu Gary, povestind cum am ajuns din niște oameni simpli să fim dansatori de salsa milionari, doar *crezând* în asta.

Rosie : A, să nu mai aud de spirit. Nu mă gândesc decât la vodca pe care am dat-o pe gât aseară.

Ruby : Era vorba de spirit, nu de băuturi spirtoase, prostuțo… Mai ai vreo veste de pe frontul de servicii ?

Rosie : Mda, am primit ieri prin poștă o ofertă de lucru.

Ruby : Grozav ! Era și timpul. E cea pe care o doreai sau cea care nu-ți plăcea ?

Rosie : Doar mă cunoști de atâția ani, chiar *trebuia* să mă întrebi așa ceva ? De fapt, nu era nici una, nici alta, era cea pe care chiar nu mi-o doream sub nicio formă, pe care aș fi acceptat-o doar dacă ar fi fost ultimul loc de muncă din Dublin, dacă aș fi fost dată afară din casa părinților mei, iar eu și Katie am fi fost atât de disperate, încât să stăm să lipim timbre.

Stimate domn, stimată doamnă,

Agenția imobiliară Hyland & Moore a primit solicitarea dumneavoastră și am fi mai mult decât încântați să vă reprezentăm pentru a vă vinde casa. Vă mulțumim că ați ales Hyland & Moore pentru a vă reprezenta.

Cu sinceritate,

Thomas Hyland

Ai primit un mesaj urgent de la : ROSIE

Rosie : Bună, eu sunt.

Rosie : Alooo ?

Rosie : Știu că ești acolo. Văd că ești on-line.

Alex : Cu cine vorbesc ?

Rosie : O, ha, ha, ha, ai haz. Cu cine vorbesc ? Asta e ziua în care vrei să o enervezi pe Rosie ? Ghinion, azi vreau să-mi vărs amarul și să-ți împărtășesc povestea tristă a vieții mele îngrozitoare, indiferent dacă vrei sau nu. Bun, o să încep.

Am primit o ofertă de lucru. Dar am refuzat-o, deoarece nu mă credeam atât de disperată, încât să o accept. S-a dovedit

că am greșit. Părinții mi-au spus că *a doua zi* vor scoate casa la vânzare și, înainte ca creierul meu să înțeleagă ce mi-au spus, prin casă au început să se vânture tot felul de oameni, băgându-și nasul în dormitorul meu, plângându-se de împărțirea camerelor, râzând de tapet, strâmbând din nas la vederea covoarelor, făcând planuri cu voce tare despre ce pereți ar trebui dărâmați, ce dulapuri ar desființa, și pe care dintre adorații mei ursuleți de pluș i-ar arunca pe foc în fundul grădinii, în timp ce ei ar dansa și ar striga sălbatic în jurul focului, vopsiți pe față cu sângele animalelor (în fine, n-au spus chiar așa ceva). Și o pereche, imediat ce a auzit prețul, a făcut o ofertă după ce au văzut casa o singură dată, îți vine să crezi ? Mama și tata au reflectat cam douăzeci de secunde apoi au spus da !

Alex : Nu !

Rosie : Ba da ! Se pare că femeia e însărcinată în opt luni, iar ei locuiesc într-un apartament micuț, și trebuie să se mute într-o casă foarte repede, înainte de nașterea copilului, ca să aibă unde să-i facă baie și un balcon unde să se joace.

Alex : Nu !

Rosie : Ba da ! Părinții mei se tot scuzau, dar nu-i condamn, pentru că, în definitiv, e viața lor și, sincer, ar fi trebuit să nu mai aibă grija mea din clipa în care am plecat de la ei prima dată. Deci, în interval de câteva zile au vândut casa, totul a fost împachetat, au cumpărat o casă la un preț de nimic în Connemara. Mobila va fi scoasă la licitație mâine (cu excepția celor câteva piese pe care am reușit să pun mâna), iar restul lucrurilor va fi adus în casă mâine (adică peste câteva ore). Mama și tata au cumpărat deja bilete pentru a pleca într-o croazieră de două luni și vor pleca lunea viitoare.

Alex : Nu !

Rosie : Ba da ! Asta înseamnă că a trebuit să-i sun pe cei care-mi oferiseră de lucru și pe care îi refuzasem – într-un mod nu prea politicos, aș adăuga. A trebuit să exagerez cu scuzele și să încerc să-i conving că de fapt îmi doream postul acela. Erau foarte enervați și au spus că oricum nu au nevoie de mine până în august. Așa că azi Katie și-a petrecut toată ziua cu Brian, iar eu am alergat să caut de urgență o casă.

Alex : Nu !

Rosie : Ba da ! Peste tot, orice mi-aș fi putut permite arăta dezgustător. Apartamentele erau fie prea scumpe, fie prea mici sau prea departe de serviciul meu și de școala lui Katie. Așa că părinții mei discutau problemele mele personale cu tânăra și dezgustător de fericita pereche care urmează să înceapă o viață de familie pașnică, măcelărindu-mi căminul părintesc. Și pentru că mami și tati au fost atât de înțelegători cu scenariul „mutării în câteva zile" au sugerat ca eu să mă mut în apartamentul din care ei tocmai *plecaseră* și pe care se hotărâseră să-l închirieze.

Alex : Nu !

Rosie : Ba da ! Singura problemă este că ei apucaseră să închirieze apartamentul pentru câteva săptămâni unui grup de studenți, așa că va trebui să aștept până când vor pleca. Timp în care apartamentul va deveni dezgustător de murdar și urât mirositor.

Alex : Nu !

Rosie : Ba da ! Deci cu cine voi sta în timpul în care aștept, parcă te aud întrebându-mă. Păi, să vedem, după cum știi, mama și tata s-au mutat în Connemara. Kev locuiește în camerele personalului Two Lakes Hotel din Kilkenny, Steph locuiește în Franța, Ruby are doar două dormitoare și nu are loc pentru mine și Katie, tu ești la Boston, așa că nu mi-e ușor să mă mut. Deci care mai e singura ființă umană pe care să o cunosc și care locuiește în Dublin (nici să nu te gândești la ăla) ?

Nimeni altul decât Brian Plângăciosul.

Alex : Nu !

Rosie : Ba da ! Mă tem că da. Îți trimit acest e-mail din podul apartamentului închiriat al lui Brian, unde sunt nevoită să stau câteva săptămâni. Cât de jos pot să mă mai cobor ? Și nu asta e cea mai proastă veste. Încă nu ți-am spus cine e viitorul meu șef. Nimeni altcineva decât Domnișoara Casey Nas Mare Respirație Urât Mirositoare.

Alex : Nu !

Rosie : Ba da ! Acum sunt secretara femeii pe care o uram atât de mult atunci când am crescut, femeia care i-a făcut fiicei mele viața un iad în timpul școlii și care acum e directoarea Școlii Primare St. Patrick și șefa mea. De ce naiba m-a angajat

Domnișoara Casey Nas Mare Respirație Urât Mirositoare e un lucru care îmi scapă, dar până când voi găsi un alt loc de muncă într-un hotel nu mă voi mai plânge, nici nu voi mai pune întrebări. Poate vrea doar să-mi facă viața grea și ca adult, până voi îmbătrâni. Apropo de bătrânețe, era bătrână când aveam cinci ani, pentru numele lui Dumnezeu, acum e tot bătrână. Femeia asta are nouă vieți.

Ce spui de toate astea ? Ai vreun mesaj de transmis profesoarei tale preferate ?

Rosie : Alo, Alex ?

Rosie : Alex ?

Alex : Ăă… scuze, de fapt Alex nu este on-line.

Rosie : O, ha, ha ! Atunci cum de-i apare numele pe ecran iar eu îi scriu ?

Alex : Nu-i scrii lui. M-am logat folosind calculatorul lui de acasă. Cred că numele îi apare automat în sistem. N-am înțeles niciodată cum funcționează sistemul ăsta, e haios. Scuze, nu știam că pe el îl căutai.

Rosie : Ce ?? Crezi că povestesc la nesfârșit despre viața mea personală unor străini de pe calculator ? Cine ești ?

Alex : Bethany.

Rosie : Bethany ?

Alex : Bethany Williams ? Mă mai ții minte ?

Rosie : Ce dracu' cauți pe calculatorul lui Alex de acasă ?

Alex : O, scuze, acum am înțeles. Alex nu ți-a spus, așa e ? Credeam că voi doi vă spuneți totul. Fii sigură că o să-i transmit mesajele tale. Au fost foarte amuzante. Mult noroc cu noul serviciu, Rosie. Îl las pe Alex să-ți răspundă la întrebare. Apropo, Alex lucrează cu tatăl meu acum. Câștigă o grămadă de bani, se descurcă foarte bine. Dacă ești așa strâmtorată cu banii, ți-ar putea da un împrumut.

Rosie s-a deconectat.

Capitolul 35

Bun venit pe internet chat-ul Divorțaților Liberi din Dublin. Acum sunt cinci membri on-line.

Scândurica a intrat pe chat.

Divorțata : Să-l ia dracu', să-l ia dracu', să-l ia dracu', să-l ia dracu' !

Scândurica : Bună la toată lumea.

Floaredecâmp : Ohooo ! Spune-i ei, Divorțata !

Nesigura : Știu, Divorțata, dar asta e problema acum, nu-i așa ? Nu pot „să-l mai dau dracului" ; a plecat. N-ar fi trebuit să-l las să plece. Vai, e vina mea.

Scândurica : Ăă… bună la toată lumea. Funcționează ? Puteți vedea ce scriu ?

Divorțata : Mai taci din gură, Nesigura. M-am săturat să aud cum te vaiți seară de seară. Cum adică e vina ta ? Tu l-ai târât în mașină și l-ai dus în camera de hotel ? TU i-ai dat pantalonii jos și l-ai împins deasupra ei în pat ?

Nesigura : Te rog, încetează, Divorțata ! Încetează ! Încetează ! Nu, sigur că nu !

Singuratica : Mai las-o în pace. Nu trebuie să fii atât de explicită !

Divorțata : Uite ce e, eu vreau doar să te ajut. Dacă n-ai făcut toate lucrurile alea, atunci cum naiba e vina ta ?

Scândurica : Nu sunt prea sigură că funcționează. Alo ? Alo ? Calculator prost. Îmi răspunde și mie cineva ?

Nesigura : Poate, fără să vreau, l-am supus stresului de a munci mai mult la serviciu. Știți cât de scumpe sunt toate în ziua de azi, iar copiii vor tot mai mult. Începea școala, uniformele și cărțile sunt foarte scumpe, iar eu îi tot spuneam că avem nevoie de mai mulți bani pentru că eram strâmtorați, și nu sunt prea sigură, dar *cred* că a fost vina mea, înțelegeți ?

Singuratica: O, te rog, Nesigura…
Floaredecâmp: Am auzit destule pentru o seară.
Divorțata: Uite ce e, uită-l. E un ticălos, asta e tot. Dă-l dracului.
Scândurica: Nu că i-ar păsa cuiva, dar în seara aceea soțul tău se gândea la un singur lucru, iar asta nu avea nicio legătură cu serviciul.
Floaredecâmp: Uau! Bun venit, Scândurico!
Divorțata: Ai dreptate, Scândurico, să se ducă naibii.
Nesigura: Ești sigură, Scândurico?
Singuratica: Sunt de acord cu celelalte, Nesigura. Bun venit, Scândurico. Vrei să stai pe chat?
Floaredecâmp: Te rog, Singuratica, de fiecare dată când întrebi pe cei care ne vizitează dacă vor să stea pe chat îi sperii. De parcă ai vrea să vorbești deocheat sau ceva asemănător.
Singuratica: Îmi pare rău, nu asta voiam să zic. Am obiceiul ăsta îngrozitor de a îndepărta pe toată lumea.
Floaredecâmp: Care e statutul tău, Scândurico?
Scândurica: Statutul meu?
Divorțata: A, priviți, o virgină în ale chatului.
Floaredecâmp: Statutul, prăjiturico – vârstă, sex, din astea.
Scândurica: Păi am treizeci și doi de ani, sunt femeie, am o fiică de treisprezece ani și sunt o divorțată fericită.
Floaredecâmp: Ohoo!
Divorțata: Felicitări, prăjiturico. Să-l ia dracu' – asta spun eu.
Nesigura: Din vina cui a fost divorțul? A ta sau a lui?
Floaredecâmp: Nu-i da atenție, Scândurico. Ea e pe valul cu „vina".
Scândurica: E în regulă, nu mă supăr. A fost sută la sută vina *lui*.
Divorțata: *Quelle surprise.*
Singuratica: Cel puțin ai o fiică, Scândurico, nu ai rămas chiar singură. Soțul meu, mă rog, fostul meu soț – m-a părăsit înainte de a avea șansa să începem să fim o familie. Nu cred că ar fi fost atât de greu dacă am fi avut copii. Atunci cel puțin nu m-aș mai fi simțit atât de…

Divorțata : Singură, da, da. Crede-mă, e mult mai greu cu copii. Din nefericire ai mei seamănă cu bărbatul meu bucățică tăiată, iar când îi privesc îmi vine să-i strâng de gât. Și copiii tăi seamănă cu fostul tău soț, Nesigura ?

Nesigura : Da și nu. Unii spun că da, alții că nu. Nu prea sunt sigură…

Floaredecâmp : Haideți să nu fim nepoliticoase și să ne prezentăm și noi Scânduricii. Eu am șaizeci și doi de ani, am cinci copii, iar soțul m-a părăsit anul trecut.

Scândurica : Vai, îngrozitor, regret.

Divorțata : HA ! Nu trebuie să regreți, prăjiturico. Omul ăla a avut motive întemeiate să o părăsească ; se culca cu grădinarul.

Scândurica : Vai !

Floaredecâmp : O, *haideți*, de parcă voi nu v-ați gândit niciodată la asta.

Nesigura : De grădina mea se ocupa o femeie.

Singuratica : N-am vrut să spun asta.

Divorțata : Bună, Scândurico. Am patruzeci și nouă de ani, am patru copii, iar fostul meu soț se culca cu secretara lui. Nemernicul.

Scândurica : Și tu, Singuratica ?

Singuratica : Am treizeci și șase de ani, trei copii și tehnic nu sunt divorțată. Locuim împreună… dar tu, Scândurico, cum te-ai despărțit de soțul tău ?

Scândurica : A, se întâlnea cu diferite femei în mod regulat, iar eu nu-mi dădeam seama.

Divorțata : Nemernicul.

Floaredecâmp : Cred că suntem pe acest pământ ca să avem oricâți parteneri de sex dorim.

Divorțata : Mai taci din gură, hipioată modernă.

Floaredecâmp : Nu e nimic rău în a-mi exprima punctul de vedere. Nu-mi amintesc să-ți fi atacat părerile vreodată.

Divorțata : Asta pentru că părerile mele sunt întotdeauna corecte. Ia spune, Scândurico, ai rămas cu casa ?

Scândurica : Nu, am fugit de acolo. Mi-a ajuns.

Divorțata : Eu am fost înșelată la divorț. Fostul meu soț a luat casa de vacanță, iar eu copiii. Ce n-aș da să fac schimb câteva luni să am și eu un pic de liniște și pace la soare.

Singuratica : Eu am primit casa, iar asta înseamnă că trebuie să stau acolo singură, în camerele pline de amintiri.

Divorțata : Hai, las-o baltă, Singuratica. Vorbești azi ca un disc vechi și zgâriat.

Singuratica : Ce ? Aș vrea să stau cu Tommy, chiar dacă e un rahat. Nu-mi pasă, îl vreau înapoi.

Floaredecâmp : Nu-i da atenție, e dezechilibrată. Cel mai bun mod ca să-ți treacă de un bărbat e să treci sub altul. Știm toate lucrul ăsta.

Nesigura : Nu sunt sigură că asta e atitudinea corectă. Eu nu intenționez să-mi împart patul cu altcineva în afară de soțul meu.

Scândurica : Nu înțeleg, Nesigura. Ești încă măritată ?

Nesigura : Tehnic încă nu am divorțat. El doarme în dormitor, iar eu în camera de oaspeți.

Floaredecâmp : Nesigura, l-ai lăsat să te alunge în camera *de oaspeți* când el a fost cel care te-a înșelat ?

Nesigura : A, am greșit ? Nu sunt prea sigură. E ceva nou pentru mine…

Singuratica : Mie nu mi-ar păsa dacă eu și Tommy nu am sta în același pat. Doar că vreau să-l știu în aceeași casă cu mine.

Divorțata : Sfinte Dumnezeule, nu v-am învățat nimic, fetelor ? Deci, Scândurico, unde locuiești acum dacă ăsta cu creier de găină a păstrat casa ?

Scândurica : A, s-ar putea să vi se pară ciudat, dar locuiesc cu tatăl fiicei mele.

Nesigura : Așa e și firesc, cred.

Singuratica : Ce poveste minunată de dragoste !

Scândurica : A, nu, nu, nu. Nu mă înțelegeți greșit, nu e nicio dragoste în toată povestea asta. De fapt, îl urăsc.

Floaredecâmp : Protestezi cam mult.

Scândurica : Așa e, dar dacă l-ai vedea ai protesta și tu.

Divorțata : Nu sunt prea sigură. De când a făcut șaizeci de ani femeia asta mănâncă bărbații la micul dejun.

Scândurica : Nu și pe ăsta, vă asigur, decât dacă i-ai confunda capul cu un ou fiert tare.
Nesigura : Scândurico, de ce ți-ai ales numele ăsta ?
Scândurica : A, e o poreclă. Așa îmi spune cel mai bun prieten al meu. Când aveam șase ani am jucat la școală într-o piesă ; eu eram Prințesa Scândurica, iar el era Prințul Raza Lunii. De atunci îmi spune așa.
Divorțata : Mai păstrați legătura după douăzeci de ani ?
Scândurica : Da, suntem tot cei mai buni prieteni.
Divorțata : Cel mai bun prieten al tău e un bărbat ? Te-ai culcat vreodată cu el ?
Scândurica : Doar când mai rămâneam peste noapte unul la celălalt, dar fără ca asta să implice sex.
Divorțata : E homo ?
Scândurica : Nu, nici vorbă.
Nesigura : Ce frumos ! Vreau să spun că eu am pierdut legătura cu colegii mei de școală imediat ce am absolvit liceul și m-am căsătorit. Leonard nu suporta să am prieteni bărbați.
Singuratica : Când m-am mutat de la Belfast la Dublin cu Tommy am lăsat familia și prietenii în urmă, iar acum, când Tommy a plecat, toți prietenii mei sunt în nord, iar eu sunt…
Divorțata : Singură, da, da, am priceput mesajul. Scândurico, prietenul tău e singur, ce face, unde trăiește și mai presus de toate, caută o femeie focoasă de patruzeci și nouă de ani cu patru copii ? Pe copii îi poate lua sau lăsa, nu-mi pasă.
Scândurica : Nu, din păcate nu e singur.
Floaredecâmp : De ce „din păcate“ ?
Scândurica : Pentru că e o cățea. E prima lui dragoste de când avea șaisprezece ani. O uram atunci și o urăsc și acum. Mă rog, acum el lucrează cu tatăl ei în Boston, dintre toate locurile din lume, și presupun că dragostea lor s-a reaprins.
Divorțata : Iar tu ești geloasă.
Scândurica : Ba nu.
Divorțata : Ba da. Se aude din tonul tău.
Scândurica : Nu mă poți auzi ; doar îți scriu !
Floaredecâmp : Vrea să spună că „simte“ și, trebuie să recunosc, sunt și eu de acord.

Nesigura: Dar cu *siguranță*, dacă sunteți prieteni de când aveați șase ani, iar acum aveți treizeci și doi, ați fost căsătoriți o dată iar acum trăiți fiecare cu altcineva în *țări* diferite, așa că, dacă nu s-a întâmplat până acum, nici nu se va mai întâmpla.

Floaredecâmp: A, Nesigura, nu mai fi așa pesimistă. Sufletele pereche sunt în stare să se găsească unul pe celălalt.

Singuratica: Asta înseamnă că Tommy se va întoarce la mine?

Floaredecâmp: Nu.

SingleSam a intrat pe chat.

Divorțata: Sam!

Floaredecâmp: Ohoo! Sam!

Singuratica: Bună, Sam, bine ai venit. Ce mai faci?

Nesigura: Bună, Sam.

SingleSam: Bună seara, doamnelor, mă bucur să văd că sunteți toate în seara asta.

Divorțata: Sam, ți-o prezint pe Scândurica. Are treizeci și doi de ani, o fiică de treisprezece ani, iar soțul ei o înșela. Prăjiturico, el e Sam, are cincizeci și patru de ani, două fiice, iar fosta lui soție era lesbiană.

SingleSam: Încântat de cunoștință, Scândurico.

Scândurica: Asemenea, Sam.

Nesigura: Ce noutăți mai ai, Sam? Astăzi ești vesel sau ești trist?

SingleSam: Of, azi am avut o zi proastă.

Floaredecâmp: Te rog! Asta e chat-ul Divorțaților Liberi, nu al Divorțaților Depresivi din Dublin. Mă duc la culcare.

Scândurica: Asta ar trebui să fac și eu. Mi-a făcut plăcere să vă cunosc pe toți.

Divorțata: Ne vedem la aceeași oră mâine seară, Scândurico.

Nesigura: Mă duc să culc copiii.

Singuratica: Cred că o să-mi pun caseta video de la nuntă înainte să mă culc.

Scândurica a părăsit camera de chat.

Singuratica a părăsit camera de chat.

Nesigura a părăsit camera de chat.

Divorțata: Sam, se pare că am rămas doar noi doi. Tu pune niște muzică, iar eu o să aprind lumânările.

Faceți clic pe imaginea din stânga pentru a tipări această pagină.

De la Stephanie
Către Rosie
Subiect Miss Casey !

Nu-mi vine să *cred* că o să lucrezi cu Miss Casey ! Mama mi-a spus la telefon și de-abia am înțeles ce spunea printre hohotele de râs. Se întreba ce vor face ea și tata dacă vor primi o scrisoare de la Miss Casey cât timp vor fi în Australia, cerându-le să se prezinte la școală luni dimineața din cauza comportamentului tău la serviciu !

Ce te-a făcut să accepți slujba asta ? Ți-ai pierdut mințile ? Eu personal n-am avut niciodată probleme cu femeia aia, dar știu că te înnebunea când erai copil și când Katie a avut-o profesoară ! Ce crede Alex despre toate astea ? Sunt sigură că a emis niște opinii foarte interesante asupra acestui subiect !

Dragă Stephanie,

Sigur că tu n-ai avut *niciodată* probleme cu Miss Casey, pentru că tu erai Zâna Cuminței ! Îi plăcea de tine și îți aprecia caietele ordonate, temele făcute corect, uniforma curată și politețea !

Probabil că mi-am pierdut mintea fiindcă am acceptat această slujbă, dar, ca să fiu sinceră, este de departe cea mai bună, cu pachetul salarial cel mai atractiv. Lucrez de luni până vineri de la 9 dimineața până la 15.30, ceea ce e grozav, pentru că la ultimul serviciu lucram opt ore pe zi, inclusiv în weekend. Este chiar lângă școala gimnazială a lui Katie, ceea ce înseamnă că putem veni împreună cu autobuzul. Facem doar câteva minute până acasă, așa că pot pleca acasă la prânz în fiecare zi. Având în vedere toate celelalte complicații ale vieții mele, lucrurile astea mărunte mă ajută foarte mult. Nu intenționez să lucrez aici foarte mult timp, doar până ce voi găsi o slujbă în industria hotelieră.

Dar principalul motiv pentru care am acceptat acest serviciu este pentru că nu prea am avut de ales. Mi-a mai rămas o săptămână aici în purgatoriu (locuința lui Brian) înainte de a mă muta în apartamentul meu închiriat, care e un jeg. Voi avea nevoie de fiecare bănuț disponibil pentru a face locul acela să arate ca un cămin. Dumnezeu știe că draga de Katie a avut destul de multe până acum. Dar când lanțul hotelier Rosie Dunne va achiziționa Hotelurile Hilon, atunci voi putea să sparg bugetul.

Multe lucruri ciudate i s-au întâmplat lui Katie de-a lungul timpului, dar niciunul ca acesta, în care mama și tatăl ei locuiesc în aceeași casă ca doi străini.

Ceea ce pentru alți copii este modul firesc de a trăi, pentru Katie e o chestie de care să râdă isteric. De fapt, asta nu e din cauză că eu și Brian nu ne plăcem, ci pentru că nu știm absolut nimic unul despre celălalt. Suntem doi străini care ne-am intersectat viețile o dată în viață (iar atunci doar pentru câteva minute, crede-mă), într-un moment pe care aproape că nu mi-l mai amintesc, din care a rezultat un lucru incredibil. Cum e posibil ca doi nebuni să creeze ceva atât de minunat cum e Katie ? Când Katie vine de la școală și începe să povestească în felul ei comic cum a decurs ziua, mă uit la ea, mă uit la el și mă gândesc cum de a fost posibil ca din el mixat cu mine să iasă ea.

Cum nici eu, nici Brian nu lucrăm, încerc să petrec cât mai puțin timp aici. Mă plimb pe Henry Street mai toată ziua, doar ca să nu-i stau în cale. Când sunt în apartament stau în camera mea sau mă încui în pod și trimit e-mailuri toată ziua. Ai putea crede că avem un fel de legătură de prietenie sau vreun fel de relații. Dar suntem ca doi străini.

Încă mai sunt furioasă pe el, dar altfel. Înainte eram furioasă pentru că mă părăsise. Trebuia să fac totul. Viața mea socială era ruinată, banii cheltuiți și nu puteam face rost de o slujbă. Dar acum, când îl privesc cum glumește cu Katie, îmi spun doar „ce pierdere !". Asta ar fi fost tot ce ar fi trebuit să facă pentru ea – să fie lângă ea, iar Katie l-ar fi acceptat, așa cum fac copiii, indiferent cum ar fi fost. Sunt furioasă pentru că nu a fost acolo pentru ea. Până la urmă mi-am pierdut partea egoistă din mine.

Încă o dată, nu prea știu spre ce mă îndrept, Steph. Se pare că la fiecare câțiva ani adun cu mătura piesele separate ale vieții mele și o iau de la zero. Indiferent ce fac sau cât de mult, se pare că nu pot atinge culmile amețitoare de fericire, succes și siguranță, așa cum reușesc atât de mulți oameni. Și nu e vorba aici să fii milionar și să trăiești fericit până la adânci bătrânețe. Vorbesc de a atinge un punct în viață în care să mă pot opri din ceea ce fac, să privesc în jur, să oftez ușurată și să gândesc : „Acum sunt acolo unde mi-am dorit."

Îmi lipsește ceva, înțelegi ? Acea „scânteie" pe care ar trebui să o aducă viața. Am un serviciu, un copil, familie, apartament și prieteni, dar am ratat scânteia.

Și, ca să-ți răspund la întrebarea despre Alex, nu știu ce crede despre noul meu serviciu pentru că nu mai știu nimic despre el de multă vreme. Este foarte ocupat să salveze alte vieți mult mai importante și să participe la acțiuni de caritate, încât nu mă pot aștepta să mai ia legătura cu prietene ca mine. Este mult prea ocupat să stabilească relații cu „vechi" prietene. Din categoria târfelor, vreau să spun.

Capitolul 36

Bon Voyage !

O să înnebunesc de dorul vostru. Nimic nu va mai fi la fel fără voi, dar sper că o să vă distrați de minune !

Cu dragoste,

Katie

Dragă bunică și bunicule,

Să vă distrați și să ne trimiteți multe vederi ilustrate.

Cu dragoste,

Katie (nepoata voastră preferată)

Ai primit un mesaj urgent de la : ALEX

Alex : Salut.

Rosie : A, deci *încă* trăiești. Unde ai fost în ultimele săptămâni ?

Alex : M-am ascuns.

Rosie : De cine ?

Alex : De tine.

Rosie : De ce ?

Alex : Pentru că mă întâlnesc cu Bethany din nou și-mi era teamă să-ți spun, deoarece o urăști cu atâta înfocare și, în plus, ai aflat prima oară de la ea, ceea ce a înrăutățit lucrurile. Așa că mă ascundeam de tine.

Rosie : De ce ?

Alex : Pentru că am crezut că o să vii aici și o să mă omori.

Rosie : De ce ?

Alex : Deoarece crezi că e o târfă și că nu e bună pentru mine.

Rosie : De ce ?

Alex : Pentru că ești o prietenă mult prea protectoare și mi-ai urât întotdeauna prietenele (și soția), iar eu ți-am urât întotdeauna prietenii (și soțul).
Rosie : De ce ?
Alex : Păi mai întâi pentru că el avea o aventură extraconjugală…
Rosie : De ce ?
Alex : Pentru că era un dobitoc și nu știa cât de norocos e. Dar să nu mai vorbim despre el pentru că a plecat și nu se va mai întoarce vreodată.
Rosie : De ce ?
Alex : Pentru că l-am speriat eu.
Rosie : De ce ?
Alex : Pentru că sunt cel mai bun prieten al tău și îmi pasă de tine.
Rosie : De ce ?
Alex : Pentru că nu am nimic altceva mai bun de făcut.
Rosie : De ce ?
Alex : Pentru că viața mea a luat această turnură nefericită. Orice s-a întâmplat m-a făcut să-mi pese de tine și de ai tăi. Oricum, e bine că nu trebuie să mă mai ascund.
Rosie : De ce ?
Alex : Pentru că mi-am cerut scuze.
Rosie : De ce ?
Alex : Pentru că m-am săturat să nu mai știu nimic despre tine și pentru că îmi lipsești.
Rosie : De ce ?
Alex : Pentru că (și nu spun asta printre dinți) Tu. Ești. Cea. Mai. Bună. Prietenă. A mea. Dar trebuie să te previn, de data asta nu voi mai sta să ascult vreuna dintre remarcile tale răutăcioase despre ea.
Rosie : De ce ?
Alex : Pentru că îmi place cu adevărat de ea, Rosie, și mă face fericit. Parcă aș fi iar băiețelul care lucra la biroul lui täticu'. Și gândește-te, dacă nu te-ai fi îmbătat într-un asemenea hal de ziua ta, când ai împlinit șaisprezece ani, încât a trebuit să faci spălături stomacale, n-am fi fost prinși niciodată, n-am

fi fost suspendați, iar eu n-aș fi fost pedepsit cu atâta severitate, încât să trebuiască să pun la dosar fiecare hârtie din biroul tatălui meu, unde, trebuie să adaug, n-aș fi întâlnit-o pe Bethany. Așa că totul e din cauza ta, draga mea prietenă!

Rosie: VAI, DE CEEEE??? Doamne, de ce?

Alex: Ha ha! Acum trebuie să plec, pentru că intru în operație peste câteva ore.

Rosie: De ce?

Alex: Pentru că, din întâmplare, sunt chirurg cardiolog și există un biet om, domnul Jackson, dacă chiar vrei să ști, care are nevoie de o operație de valvă aortică.

Rosie: De ce?

Alex: Pentru că are stenoză aortică.

Rosie: De ce?

Alex: Vezi tu, în general, originea problemelor aortei este de natură reumatică. Dar nu-ți face griji (știu că-ți faci), domnul Jackson se va face bine.

Rosie: De ce?

Alex: Pentru că, mulțumită celor șaptezeci și cinci de ani de studiu, am aflat despre o operație care presupune o proteză a valvei, care îl va ajuta. Alte întrebări?

Rosie: Aorta este și ea, ca și inima, în partea dreaptă?

Alex: Foarte amuzant. OK, de data asta chiar trebuie să plec; mă bucur că am discutat și că ne-am lămurit în privința lui Bethany. Deci m-ai iertat?

Rosie: Nu.

Alex: Ce veste bună, mulțumesc. Mai vorbim.

Alex s-a deconectat.

Rosie: Mulțumesc că te-ai interesat despre serviciul meu, domnule doctor.

De la Rosie
Către Ruby
Subiect Ajutor!

Ajutor… ajută-mă… Vai, capul meu. Bietul meu căpșor. Sărmanele mele celule din creier, n-au avut nicio șansă. S-au dus.

Au murit. E patru după-amiază, iar eu sunt țintuită în pat (e chiar mai rău decât sună expresia asta), unde voi sta câte zile voi mai avea. Rămas-bun, lume, adio oameni buni, mulțumesc pentru aceste amintiri.

Și dintre cele pe care mi le mai amintesc de aseară voi încerca să-ți spun pe îndelete ce s-a întâmplat, deși se pare că am o ceață care se întinde din centrul creierului spre margini. Voi încerca să povestesc totul, înainte să mă încețoșez complet.

După o întâlnire foarte enervantă cu un director de bancă, m-am întors la casa lui Brian Plângăciosul dezumflată, furioasă și nesigură de viața mea. Nu aveam chef să fac conversație sau să am musafiri, dar când colo, în sufragerie erau părinții lui Brian, care veniseră cu avionul tocmai din Santa Ponsa să o cunoască pe Katie ca să poată face parte din viața ei. Eu mă simțeam deja epuizată și sfârșită, iar gândul că fata urma să aibă încă o pereche de bunici – alți oameni care ar fi putut face parte din viața ei, pe care i-ar fi putut cunoaște, dar nu i-a cunoscut – m-a copleșit de tot. Și m-am enervat și mai tare pentru că în toți acești ani ei știau cine sunt, au trecut pe lângă mine pe stradă de nenumărate ori când eram însărcinată, apoi când s-a născut Katie, auziseră zvonurile că ar fi copilul lui Brian, totuși niciodată nu s-au deranjat să-mi dea o mână de ajutor sau să mă contacteze în vreun fel. Ultima dată când am aflat ceva despre ei a fost când au vândut totul și s-au mutat într-un loc însorit, pentru a ajuta vindecarea artritei doamnei Whine.

Conversația a fost aprinsă, nu a mers bine deloc, ca să mă exprim așa. Deci mi-am cerut scuze și am plecat.

Desigur că nu aveam unde să mă duc, așa că am hoinărit pe străzi multă vreme și mi-am cântărit viața. După un timp am decis că uram viața mea și pe toți care făceau parte din ea (știu, știu – din nou); cum știam că în seara aceea Katie era în siguranță și că lui Brian Plângăciosul avea cine să-i țină companie, mi-am croit drum până la cea mai apropiată cârciumă și mi-am înecat tristețile.

Barul era îngrozitor, dar, pentru că eram atât de abătută, nu mi-a păsat. Vedeam doar un barman prietenos și doi criminali în serie, la marginea tejghelei, adânciți în discuție. Barmanul a

observat cât de amărâtă eram (parcă ar fi o scenă dintr-un film) și chiar m-a întrebat ce s-a întâmplat, părând sincer preocupat. I-am spus că Greg mi-a ruinat viața. (Printr-un proces eliminatoriu ajunsesem la concluzia că era numai vina lui.) Și mi-am dat drumul la gură, Ruby, i-am povestit cum Alex n-a ajuns la bal, despre Brian Plângăciosul, că o am pe Katie, că nu am mai mers la facultate, cum Alex s-a însurat, cum l-am cunoscut pe Greg, că m-am măritat cu Greg, că Greg m-a înșelat, că am ratat avansarea mea în carieră, că Greg iar m-a înșelat… I-am povestit cum Greg avea toate aventurile acelea în timp ce spunea că pleacă la seminarii pentru că era director de bancă, iar eu chiar credeam că trebuie să meargă în locurile alea.

Și să vezi, cei doi tipi din capătul barului au devenit brusc foarte interesați de mine, văzând cât eram de nefericită și mi-au dat să beau cât am vrut. Erau niște tipi uriași, Ruby, aveau aproape doi metri, atât de musculoși, încât păreau că fac body building, cu capetele rase, unul dintre ei avea un tatuaj cu un cap de mort pe antebraț, dar erau atât de amabili ! Erau sincer preocupați, mi-au pus o grămadă de întrebări, mi-au întins șervețele când plângeam, și mi-au spus că mă descurc mai bine fără Greg. Eram surprinsă, Ruby. Au fost așa de drăguți, încât m-au condus acasă și s-au asigurat că ajung cu bine la ușă, deoarece nu prea puteam păși. Le-am arătat casa lui Greg când am trecut pe acolo, iar ei păreau foarte interesați, și toți trei am făcut gestul acela cu degetul din mijloc înspre casa lui. Ce tipi drăguți. Se pare că nu poți să judeci o carte după copertă.

Mă rog, acum mă doare capul atât de rău încât nu mai pot scrie, dar aseară mi s-a confirmat faptul că în lume mai există câțiva bărbați cărora nu le pasă doar de ei înșiși.

Director de bancă atacat în propria casă

Un director de bancă a fost bătut cu bestialitate într-un atac violent și douăzeci de mii de euro au fost furați ieri dimineață în cadrul unui jaf. Victima a fost Greg Collins, în vârstă de patruzeci și doi de ani, de la AIB, Fairview, Dublin.

Atacul sălbatic a avut loc când Collins s-a trezit dimineața devreme cu niște intruși în casa lui de pe Abigail Road. Cei doi bărbați mascați au pătruns prin efracție în casa victimei și i-au cerut directorului de bancă să deschidă banca și să golească seiful. Îngrozit, Collins s-a luptat, dar a fost lovit cu brutalitate de hoți. Nasul lui, care era pe cale de vindecare de la o rană anterioară, a fost grav vătămat.

Tremurând, Collins a descris cum a fost legat la ochi și forțat să urce în mașina hoților, îmbrăcat în pijama.

Hoții aveau aproape doi metri și, potrivit lui Collins, păreau că fac body building. Deși nu le-a văzut fețele, a observat că unul dintre ei avea un tatuaj cu cap de mort pe braț.

Bărbații au furat 20.000 de euro și și-au luat repede tălpășița, lăsându-l pe Collins singur în bancă, bătut și îmbrăcat doar în pijama. Poliția a sosit la locul incidentului imediat după plecarea hoților, după ce a fost dată alarma.

Collins nu-și dă seama de unde îi cunoșteau adresa. „Sunt mereu foarte atent și mă uit în jur după oricine mi s-ar părea că mă umărește până acasă, dar aseară n-am observat pe nimeni. A fost cea mai îngrozitoare noapte din viața mea – un adevărat coșmar“, a spus Collins, vizibil marcat. „Acești atacatori mi-au invadat casa și m-au atacat. Sunt îngrozit.“

Collins era singur acasă datorită recentului său divorț. Poliția a început o investigație a jafului astăzi, dar purtătorul de cuvânt al poliției a declarat că vinovații vor fi greu de prins din cauza lipsei de probe.

Dacă cineva are vreo informație legată de această crimă, poliția vă solicită să o contactați.

În fotografie : Greg Collins, în vârstă de patruzeci și doi de ani, aflat în fața băncii, rănit la nas.

Ai primit un mesaj urgent de la : RUBY
Ruby : Ai văzut ziarele de azi ?

Rosie : Nu. Nu mă mai interesează horoscopul.
Ruby : Ți-aș sugera să cumperi *Daily Star* repede și să-ți aduci aminte de seara de sâmbătă !
Rosie : A, nu, paparazzi m-au imortalizat ieșind din bar ? Ha ha !
Ruby : Nu e amuzant, Rosie. Mă refer la bărbații aceia. Repede, uită-te în ziar.
Rosie : Ce ? Ce bărbați ? Despre ce vorbești ?
Ruby : Ziarul. Acum. Iute. Du-te.
Rosie : OK.
Rosie s-a deconectat.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Articolul de azi

Eu sunt, Rosie. Du-te la fax, repede ! Ți-am trimis un articol din ziarul de azi. Citește-l și adu-ți aminte ce ți-am povestit despre escapada mea de sâmbătă seara.

Citește ziarul și spune ce crezi. Iute ! Am nevoie de sfatul tău.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Re : Articolul de azi

Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha !

Capitolul 37

Ai primit un mesaj urgent de la: ROSIE
Rosie: O, Doamne! Alex.
Alex: Da, Rosie?
Rosie: Ai puțin timp liber să vorbim sau ești ocupat?
Alex: De fapt lucram la ceva, dar continuă.
Rosie: Doamne, Dumnezeule, chirurgie salvatoare pe internet? Talentele tale nu mai sfârșesc, doctore?
Alex: Se pare că nu. Ce s-a întâmplat?
Rosie: N-o să-ți vină să crezi ce a intrat pe ușa lui Brian Plângăciosul în dimineața asta.
Alex: O cărămidă.
Rosie: Nu!
Alex: Un mandat de arestare pentru tine.
Rosie: Nu! Nu spune asta! Ce te-a apucat?
Alex: A, nimic deosebit. Dar mă întrebam care este sentința pentru cei care angajează niște oameni să-l bată și să-l terorizeze pe fostul soț.
Rosie: Alex Stewart, te rog să încetezi imediat! Nu e prudent să spui astfel de lucruri pe internet, știi bine, iar eu nu am făcut așa ceva!
Alex: Ai dreptate, probabil că polițistul stă acum și te supraveghează de peste drum, urmărindu-ți fiecare mișcare cu binoclul.
Rosie: Oprește-te, Alex, mă îngrozești. Singurul lucru de care sunt vinovată e un pic de naivitate, asta-i tot.
Alex: Un pic? Crezi că tipii ăia cu aspect de „criminali în serie“ sunt de obicei așa prietenoși cu femeile singure din cârciumi, așa cum au fost cu tine?
Rosie: Uite ce e, eram beată, nu aveam nicio suspiciune și eram cu garda jos. De fapt, nu aveam nicio gardă. E o prostie, știu,

dar sunt încă în viață, așa că nu îmi mai spune cât am fost de proastă. Oricum, s-a dovedit că erau niște tipi grijulii. Astfel că azi-dimineață, când am coborât scările, pe masa din bucătărie era un pachețel maroniu cu numele meu înscris pe el. Înăuntru erau 5.000 de euro, îți vine să crezi ? Și mai spui că nu erau grijulii !

Alex : Înăuntru era vreun bilețel, sau poate o ilustrată de mulțumire ?

Rosie : Alex, tu nu iei nimic în serios ? Nu, nu era niciun bilețel, așa că poate nici nu era de la ei.

Alex : Rosie, pe masa ta din bucătărie a apărut peste noapte un pachețel maro cu 5.000 de euro. Dacă nu cumva poștașul are o cheie de la apartament, putem presupune că era vorba de ei.

Rosie : Și ce-o să le spun polițiștilor ?

Alex : Nu păstrezi banii ?

Rosie : Alex, am o fiică de treisprezece ani, care nu cred să știe că existența unui jaf al unei bănci (și de o oarecare sumă de bani) e cel mai înțelept lucru. În plus, îți vine sau nu să crezi, am o conștiință.

Alex : De obicei sunt de acord să spui adevărul, și să te conformezi regulilor, dar de data asta cred că ar trebui să-ți ții gura. Mai întâi, tipii ăia știu că ești singura persoană care știe ceva despre asta, știu unde locuiești și pot intra la tine la miezul nopții fără să deranjeze vreun vecin sau pe altcineva. Nu cred că ți-au dat banii ăștia ca să începi o viață nouă, minunată – nu prea par genul.

Rosie : O, doamne, mă trec fiori pe șira spinării ! E o nebunie, ca un film sau ceva asemănător. Dar nu pot să *nu*-i spun polițistului.

Alex : Vrei să mori ?

Rosie : Da, în cele din urmă.

Alex : Rosie, vorbesc serios. Păstrează banii și nu spune nimic. Dă-i unei societăți de caritate sau ceva asemănător, dacă te frământă atât de mult. Poți face o donație pentru Fundația Bolilor de Inimă Reginald Williams.

Rosie : Puah, puah, câh, câh. Nu, mulțumesc. Dar chestia cu caritatea nu e o idee rea. Cred că așa o să fac.

Alex : Și cui o să-i donezi ?

Rosie : Fundației Rosie Dunne pentru Femeile care nu și-au văzut cei mai buni prieteni din America de ani de zile.

Alex : Excelentă idee. Sunt sigură că biata femeie disperată va fi încântată de donația ta. Când crezi că ea și fiica ei își vor vizita prietenul lor doctor ?

Rosie : Le-am rezervat deja bilete de avion pentru vineri. Vor ateriza la nouă dimineața și vor sta două săptămâni. Ai dreptate, dăruind mă simt o persoană mai bună.

Alex : Ha ! Ai plănuit totul. O să vin să te iau.

Rosie : Bun. Apropo, încă n-ai spus nimic despre serviciul meu.

Alex : Serviciu ? Ai un seviciu? Când? Unde? Ce faci acolo?

Rosie : Alex, ți-am lăsat doar circa 22 496 de mesaje pe robotul telefonic, explicându-ți totul. Nu le asculți niciodată ?

Alex : Scuze. Deci ce e cu serviciul ?

Rosie : Promite-mi să nu râzi.

Alex : Promit.

Rosie : Încep în august ca secretară la Școala Primară St. Patrick.

Alex : Te întorci… *acolo*? Stai puțin… asta înseamnă că o să lucrezi cu Domnișoara Nas Mare Respirație Mirositoare Miss Casey ! De ce?

Rosie : Pentru că am nevoie de bani.

Alex : N-ai prefera să faci foamea ? De ce naiba te-a angajat ?

Rosie : Mă întreb și eu același lucru.

Alex : Ha ha ha ha ha!

Rosie : Ai spus că n-o să râzi.

Alex : Ha ha ha ha ha!

Rosie : Ai promis!

Alex : Ha ha ha ha ha!

Rosie : Hai, valea!

Rosie s-a deconectat.

Dragă Rosie și Katie,

Salutări din Aruba !

Ne simțim minunat aici, în paradis !

Sperăm că totul vă merge bine,

Cu multă dragoste,
Mama și tata

Ai primit un mesaj urgent de la : RUBY
Ruby : Irlanda, păzea, venim acum !
Rosie : Cine zici că vine ?
Ruby : Gary și Ruby Minnelli.
Rosie : Văd că ai păstrat numele ?! Și ce mai pun la cale Gary și Ruby Minnelli ?
Ruby : Da, păstrăm numele, iar Gary nu se supără, pentru că așa e sub acoperire și niciunul dintre prieteni sau dintre colegii de serviciu nu-l va recunoaște. Campionatul de Dans Salsa pe țară va fi peste câteva luni. Din fiecare regiune se va alege o pereche care va merge mai departe și cei care vor câștiga vor deveni campionii Irlandei, apoi vor merge la Campionatul European și la Campionatele Mondiale.
Rosie : Deci să înțeleg că veți domina lumea ?
Ruby : Ei, nu chiar toată lumea, dar Gary și cu mine suntem hotărâți să cucerim Irlanda !
Rosie : Teddy ce părere are ?
Ruby : Habar n-are și lucrurile vor rămâne așa. Oricum, nici măcar n-am trecut prin focurile Dublinului, așa că nu are rost să-i provocăm chef de mutilări și crime sângeroase până când nu avansăm în competiție. Mai sunt câteva săptămâni – vei fi și tu acolo ?
Rosie : Mă insulți, doar și întrebându-mă !
Ruby : Mersi.

De la Stephanie
Către Rosie
Subiect Vizită

Sper că sunteți bine. Te descurci atât de bine cu tot ce s-a întâmplat, încât sunt mândră de tine. Știu că ți-a fost greu, că sunt atât de departe, și că n-am fost alături de tine așa cum ar fi trebuit. Dacă ești de acord, mi-ar plăcea să vin să vă văd. Poate aș putea sta câteva zile. Cum mama și tata umblă haihui prin

lume, din nefericire restul familiei nu se reunește așa cum ar trebui, și cred că te simți foarte singură. Poate ar trebui să mergem la Kilkenny să-l vizităm pe Kevin. Noi trei n-am mai fost sub același acoperiș nici nu mai știu de câtă vreme. (Nu-ți face griji, n-o să mergem la hotel. Putem sta afară ca să aruncăm cu ouă în geamuri, dacă vrei !)

Ca să fiu foarte sinceră cu tine, am nevoie și de odihnă. Jean-Louis e cam mult pentru mine în clipa de față. E plin de energie, lucru care mie îmi lipsește, așa că Pierre își va lua săptămâna viitoare liber ca să aibă grijă de el, pentru ca eu să pot veni să te văd.

Știu că ești la Brian, așa că voi sta la o prietenă – nu aș vrea să supăr o familie atât de fericită ! Nu l-am văzut de când cu balul tău, când a venit acasă și purta smokingul bleumarin (sunt de acord cu tine, era clar bleumarin, nu negru). Va fi interesant să văd cum s-a schimbat. Dacă ai alte planuri, scrie-mi.

De la Rosie
Către Stephanie
Subiect Re : Vizită

Sigur că mi-ar face plăcere să vii. Săptămâna viitoare e grozav ; de fapt nici nu se putea mai bine. Vezi tu, părinții lui Brian Plângăciosul s-au întors de undeva din iad. Se plâng constant de frigul de aici, chiar dacă e mijlocul verii și toată lumea poartă pantaloni scurți. Ori de câte ori deschid fereastra, încep să tremure și se acoperă cu pătura. Nu așa erau obișnuiți la vila lor, care este de fapt un apartament cu două camere în Santa Ponsa. Oricum, cel mai rău lucru e că stau aici în încercarea disperată de a mă cunoaște pe mine și pe „nepoata“ lor. Singurul lucru este că ne aflăm în vacanța de vară, iar Katie nu vrea altceva decât să stea pe afară cu Toby, nu în casă cu doi zbârciți, târâie brâu tremurând.

Cu ei aici, apartamentul mi se pare și mai mic și am un pic de claustrofobie. Închipuie-ți, de abia aștept să încep noul serviciu ca să scap din casa asta. Toby e caraghios : ne spune întruna, mie și lui Katie, să ne purtăm frumos cu ei ca să putem folosi

apartamentul oricând dorim. Așa că el și Katie le fac ceai și le aduc ceștile la pat. Știu că băiatul are doar treisprezece ani, dar cred că are dreptate, așa că de curând am început să le pun biscuiți pe farfurioare.

Așa că, surioară dragă, nu ți-ai fi putut găsi un moment mai bun ca să vii. Este o idee genială și salvatoare, în același timp. În plus și mie mi-e dor de tine ! Cel puțin voi avea o vară pe cinste înainte să încep serviciul în iad.

De la Rosie
Către Kevin
Subiect Vizita lui Steph

Steph vine din Franța pentru o săptămână. În ce zile ești liber ca să venim la tine în vizită ? Putem ieși cu toții la masă, sau cam așa ceva. N-am mai făcut asta de mult timp.

De la Kevin
Către Rosie
Subiect Re : Vizita lui Steph

Planul vostru sună bine. Nu cred că noi trei am mai fost împreună sub același acoperiș de când mama și tata ne-au forțat să facem baie împreună. Marțea e ziua mea liberă, așa că ce-ați zice să veniți luni și să cinăm împreună ?

De la Rosie
Către Kevin
Subiect Re : Vizita lui Steph

Sunt de acord să luăm cina împreună, cu condiția să nu mâncăm la hotel. Știind că ăla a fost acolo cu ea e suficient să mă îndepărteze pe veci. Stephanie a avut minunata idee copilărească ca eu să arunc cu ouă în ferestrele hotelului pentru a mă elibera de furie. Așa că aprovizionează-te cu ouă, frate dragă. Venim luni să sărbătorim veștile tale bune, ne vedem atunci.

Factura numărul : KIL000321
Referința noastră : 6444421

Factură
Taxă pentru spargerea ferestrelor
restaurantului din Kilkenny Two Lakes Hotel :
Eur 6.232,00
TVA 21% Eur 1.308,72
Total Eur 7.540,72

Notă pentru sine :

Trebuie să verific întotdeauna ca ouăle să nu fie fierte tari înainte de a le arunca.

De la	Rosie
Către	Alex
Subiect	Detalii despre zbor

Avionul aterizează la 9 a.m., nu uita !

Salutări din Barbados !

Ne distrăm de minune ! Vremea e fantastică și am cunoscut o grămadă de oameni minunați.

Vă iubim pe amândouă,
Mama și tata

Ai primit un mesaj urgent de la : ROSIE

Rosie : M-am întoooors !

Ruby : A, deci te-ai hotărât să te întorci acasă ! Sunt surprinsă.

Rosie : Aproape că era să nu mă mai întorc. Dacă n-ar fi fost Brian Plângăciosul și părinții lui care doreau să fie cei mai buni prieteni ai mei și să-mi strice toate planurile.

Ruby : Imaginează-ți, să trebuiască să te gândești la alți oameni. Și cum a fost ?

Rosie : A fost fantastic. Asta-i tot ce pot să spun. Raiul pe pământ.

Ruby : V-ați înțeles bine ?

Rosie : Chiar mai bine decât de obicei.
Ruby : V-ați…
Rosie : Nu !
Ruby : I-ai spus că îl…
Rosie : Nu ! De ce aș face asta ? N-ar avea niciun rost. Dacă aș face asta l-aș pierde de prieten pentru totdeauna și atunci totul ar fi o pierdere de timp. Niciodată nu mi-a dat de înțeles că are altfel de sentimente pentru mine ; adu-ți aminte, eu am fost cea care l-a sărutat ultima oară. A fost destul de jenant că am făcut asta o dată, nu trebuie să o mai fac și a doua oară. În orice caz, el este deja cu altcineva și chiar dacă acea persoană este târfa de Bethany nu aș avea curajul să o fac. De fapt, am stat de vorbă foarte mult despre ea. Într-o seară am luat masa în oraș la un minunat restaurant italian care avea picturi murale venețiene pictate direct pe pereți. Restaurantul avea două etaje, fiecare masă era în micul ei alcov la care nu puteai ajunge decât dacă treceai pe sub poduri și arcade. Te simțeai ca într-o gondolă. În fundal clipocea o apă curgătoare care, deși era relaxantă, mă făcea să merg la toaletă cam la vreo zece minute. Restaurantul era luminat în întregime de lumânări, aflate în suporturi gotice mari, de culoare neagră – un coșmar pentru asigurări, presupun, dar foarte romantic. Cred că m-a adus acolo ca să-mi vorbească de Bethany târfa și să-mi explice cum stau lucrurile.

Nu pare a fi o relație serioasă. Mi-a spus că îi place să fie în compania cuiva după atâta vreme și e bine că ea îl înțelege că trebuie să stea ore în șir la serviciu, dar nu petrec prea mult timp împreună, iar el crede că ea își dă seama că e vorba doar de o relație pasageră. De altfel se pare că o să o rupă cu ea, pentru că devenise extrem de serios, de credeam că va începe să plângă. Era ciudat ; a spus că nu era „jumătatea“ lui.
Ruby : Și după aceea ?
Rosie : Apoi Josh a sunat panicat la restaurant. El și Katie se jucaseră, Katie căzuse și erau convinși că-și rupsese încheietura. A trebuit să plecăm imediat, dar terminaserăm desertul, așa că nu era nicio problemă. Conversația se încheiase.
Ruby : Sau de abia începea, după cum mergeau lucrurile.

Rosie: Ce vrei să spui?
Ruby: Doamne, mă enervezi atât de mult, Rosie. Oare un om poate fi atât de prost?
Rosie: Uite ce e, Ruby, n-ai fost acolo. E bine că îmi dai aceste sfaturi, dar eu sunt cea care trebuie să meargă în persoană și să-i spună. O să-i spun ceea ce simt când va veni momentul.
Ruby: Și când va veni *vreodată* momentul potrivit pentru tine?
Rosie: Când va mai fi o tăcere.
Ruby: Ce tăcere?
Rosie: Nu contează. Oricum, Katie e bine. A fost doar o luxație. Dar săptămâna asta nu va putea juca fotbal, așa că e un pic necăjită din cauza asta.
Ruby: Ți-ai notat în agendă Campionatele de Salsa din Dublin?
Rosie: Sigur. O să vină și Katie cu Toby. Teddy și-a schimbat părerea?
Ruby: Încă nu pot să-i spun de competiție, Rosie. Dacă aș face asta, probabil ar merge cu amicii lui la Hotelul Vaca Roșie și ar protesta împotriva bărbaților care dansează în costume sclipitoare. Pentru mine și Gary e mult mai plăcut dacă nu ne gândim că Teddy este pe punctul de a năvăli la recepție, arătând ca Homer Simpson în misiune. Sunt mândră de Gary. Nu vreau ca Teddy cu ignoranța și lipsa lui de inteligență să ruineze ceva ce mi-a luat ani de zile să realizez.
Rosie: O, de abia aștept să vă văd dansând împreună. O să aduc aparatul de fotografiat, așa că dacă Teddy se va răzgândi, să nu piardă competiția complet. Și ce costume veți purta?
Ruby: Ei, asta s-a dovedit a fi o problemă uriașă. Știu că toți ceilalți concurenți vor lăsa să se vadă cât mai multă piele goală, dar ideea costumului meu ar fi să acopăr cât pot de mult. Din nefericire, la măsurile mari nu găsești costume de salsa, nici măcar pentru mărimea mea. Gary are aceeași problemă. Așa că după ce lui Miss Behave i-a trecut supărarea pentru că a fost înlocuită, s-a oferit să ne facă ea ceva. A spus că „e obișnuită să facă haine de femei pentru persoane care nu arată de la natură ca o femeie". Destul de îngrijorător, nu vrea să ne spună ce costume ne face. Dar i-am spus să stea deoparte de roz, pene și piele sintetică.
Rosie: Aștept cu nerăbdare să vă văd!

Ba'ax ka wa'alik din Mexico !

În ce aventură ne-am lăsat antrenați ! Sperăm că sunteți amândouă sănătoase și voioase.

Cu dragoste,

Mama și tata

La mulți ani după cei paisprezece ani, Toby.

Sper că-ți place mașina cu telecomandă pe care ți-am luat-o. Tipul din magazin a spus că cele de raliuri sunt cele mai bune (și cele mai scumpe). Ți-am luat-o din Statele Unite, așa că nu cred că mai are altcineva din asta aici. Josh are și el una. De mașina lui m-am împiedicat și mi-am luxat încheietura. Sunt foarte rapide !

Să ai încă un an fericit. Poate în zece ani de acum încolo vei cerceta cu amănuntul dinții oamenilor. De ce vrei să te faci dentist mă depășește, dar tu ai fost mereu cam ciudat. Am auzit că Monica Doyle iese cu Sean. Ghinion, prietene !

Katie

De la	Toby
Către	Katie
Subiect	Re : La mulți ani !

Mulțumesc pentru mașină. O s-o aduc la chestia aia cu dansul de duminică. Voi fetele vă puteți vopsi unghiile și vă puteți uita la ăia cum dansează în timp ce eu voi conduce mașinuța pe coridor.

Aloha din Hawaii !

V-am trimis poze cu mine, cu tata și câțiva oameni pe care i-am cunoscut în croazieră. Ne distrăm. De aici vom merge la Samoa și Fiji. De abia aștept !

Cu dragoste pentru tine și Katie,

Mama și tata xxx

Ruby și Gary Minnelli !

Mult noroc !

Era să spun „Să vă rupeți un picior!“, dar nu cred că se potrivea în situația asta. Veți străluci amândoi și vom fi acolo să vă încurajăm.

Cu dragoste, Rosie, Katie și Toby

Ai primit un mesaj urgent de la: ROSIE

Rosie: Felicitări, Regina Dansului! Sunt atât de mândră de tine! Încă mai strălucești de bucurie după victorie?

Ruby: Ca să fiu sinceră, nu sunt prea sigură cum ar trebui să mă simt. Nu cred că noi ar fi trebuit să fim cei care trebuia să câștige.

Rosie: A, nu fi prostuță! Amândoi ați dansat extraordinar. Miss Behave a făcut o treabă atât de bună cu rochia ta. Sunt surprinsă că a fost atât de potolită, având în vedere că era una dintre creațiile sale. Negru cu paiete strălucitoare părea *très chic*, în comparație cu toți ceilalți; parcă erau curcubee. Uite ce e, ați câștigat cinstit și pe merit – fii mândră.

Ruby: Dar nici măcar n-am ajuns în finală…

Rosie: Păi nu e vina ta că cei care ieșiseră pe primul loc repetau pe coridor. Oricine ar fi alunecat pe blestemata de mașinuță cu telecomandă a lui Toby. A fost numai vina lor. Oricum, glezna ei se va vindeca cu timpul. Se va putea întoarce la anul să cucerească titlul.

Ruby: Da, Rosie, dar din punct de vedere tehnic n-ar fi trebuit să câștigăm deloc. Doar cele două cupluri ajunse în finală ar fi trebuit să se lupte. Cel de-al doilea cuplu aflat în finală chiar ar fi trebuit să câștige…

Rosie: Așa e, dar încă o dată n-a fost vina ta. Femeia în rochie roșie s-a împiedicat de mașina lui Toby (e foarte rapidă, nu-i așa?), răsturnând băutura din mâna lui Katie, făcând-o pe cea de a doua femeie în galben să alunece și să aterizeze pe spate. Asta te-a propulsat în mod automat. Nu e vina ta. Ar trebui să fii încântată!!

Ruby: Într-un fel ciudat chiar sunt. Eu și Gary vom da o reprezentație cu dansul cu care am câștigat în show-ul lui Miss Behave de la clubul lui George.

Rosie : E fantastic ! Sunt încântată pentru tine, Ruby ! Prietena mea este superstar !

Ruby : O, n-aș fi făcut asta dacă nu mi-ai fi cumpărat tichete cadou pentru aniversarea mea de patruzeci de ani. Îți mulțumesc foarte mult, Rosie. Și îți mulțumesc că mi-ați făcut galerie cu atâta însuflețire. V-am auzit pe tot parcursul dansului. Și îmi pare rău că din cauza asta a trebuit ca tu, Katie și Toby să părăsiți sala de dans…

Capitolul 38

Rosie și Katie,

Magandang tanghali po din Filipine !

Am părăsit Australia acum câteva zile. Am fost la Brisbane și Sidney – foarte frumos. Stăm aici un timp, apoi plecăm în China pentru câteva zile.

Vă iubim și ne e dor de voi,

Mama și tata

De la Rosie
Către Alex
Subiect Bethany târfa

Deci Alex, ai dat-o pe spate ?

De la Alex
Către Rosie
Subiect Vezi-ți de treabă

Rosie, termină ! O să-ți spun eu când o fac !

Ni hao din China !

Ne pare rău că nu suntem acolo ca să vă ajutăm cu mutatul. Vă dorim noroc în noul apartament. Suntem siguri că acolo veți fi fericite.

Cu dragoste,

Mama și tata xxx

Rosie : Locul ăla e dezgustător, Ruby. Absolut dezgustător.
Ruby : O, termină. Nu poate fi mai rău decât al meu.
Rosie : Mai rău decât al tău multiplicat cu o sută.

Ruby : Există un loc în asemenea hal ? Dumnezeu să te binecuvânteze. Ce e așa rău acolo ?

Rosie : Păi, să vedem, de unde să încep ? Hmm… oare să-ți spun despre faptul că e un apartament situat la etajul al doilea, deasupra unor magazine, între care un atelier de tatuaje și un fast-food indian, care a lăsat deja o duhoare de *tikka masala* pe toate hainele mele ?

Poate ar trebui să-ți spun despre minunatul tapet floral din anii ’70, verde cu gri, care atârnă fâșii de pe pereți și să nu uit faptul că are și perdele de aceeași culoare.

Hmm… de fapt poate că ar trebui să încep cu covoarele cafenii, care au niște pete foarte ciudate adânc pătrunse în țesătură, ca găurile de țigară, și mirosuri misterioase. Cred că sunt acolo de treizeci de ani și n-au fost curățate cu aspiratorul nici măcar o singură dată. Bucătăria e atât de mică, încât atunci când doi oameni stau acolo, unul dintre ei trebuie să facă un pas înapoi ca să-i facă loc celuilalt să iasă. Dar cel puțin apa curge și toaleta funcționează. Nu-i de mirare că chiria e atât de mică ; nicio persoană întreagă la minte n-ar vrea să locuiască aici.

Ruby : Tu vrei.

Rosie : Ei, mă rog, n-o să stau multă vreme. O să descopăr formula magică de a economisi o grămadă de bani și o să plecăm de aici.

Ruby : Și o să deschizi un hotel.

Rosie : Da.

Ruby : Și o să locuiești în sera hotelului.

Rosie : Da.

Ruby : Iar Kevin ar putea fi bucătar-șef.

Rosie : Da.

Ruby : Iar Alex, medicul hotelului, o să salveze viețile celor pe care îi veți otrăvi.

Rosie : Da.

Ruby : Iar tu vei fi proprietara și directoarea hotelului.

Rosie : Da.

Ruby : Și atunci eu ce sunt ?

Rosie: Tu și Gary ați putea asigura programul artistic al serii. Puteți dansa salsa până la epuizare.

Ruby: Sună divin. Păi, Rosie, mai bine apucă-te de treabă și pune pe picioare afacerea asta cu hotelul până ce nu suntem toți bătrâni și cărunți.

Rosie: Mă străduiesc. Și ce spune Teddy, acum că a trecut de șocul după câștigarea concursului de salsa?

Ruby: A, pentru el fiecare zi e la fel. Dar serios, Rosie, mi-e greu să-i înțeleg comportamentul. Când a aflat că am câștigat concursul și că o să dansăm în clubul lui George, a sărit în sus. Dar probabil că s-a lovit la cap, pentru că seara trecută s-a oferit să ne ducă cu mașina la ora de dans, lucru care m-a făcut praf, și o să vină la clubul homosexualilor vineri (e foarte mândru de mine și de Gary sau s-a săturat să nu-i mai calc cămășile). Deși o să vină cu un prieten de-al lui care e foarte masiv, ca să fie sigur că nimeni n-o să încerce ceva ciudat cu el. Ca și cum ar exista vreun bărbat sau vreo femeie care să încerce ceva cu Teddy. Gata, destul despre mine. Ce planuri ai pentru săptămâna viitoare?

Rosie: Păi voi începe experiența mea cu copiii prin a lucra un timp parțial, care va consta în a tipări scrisori cu antetul școlii, anunțând elevilor data de începere a școlii pentru luna viitoare, a pune scrisorile în plicuri, a lipi timbrele, a închide plicurile și a le expedia prin poștă. Nu știu ce crezi tu, dar eu sunt îngrozită de idee. Cel puțin e doar pentru câteva săptămâni, iar atunci când copiii vor începe școala voi lucra program normal.

În afară de asta, încerc să fac acest loc de dormit să arate a casă. Brian Plângăciosul m-a ajutat enorm, fie că îți vine să crezi sau nu. A angajat un parchetar, iar mâine vom da la o parte covoarele acelea urât mirositoare și vom șlefui și lustrui parchetul din toată casa. Mă îngrozesc când mă gândesc ce vom găsi acolo. Poate câteva cadavre. Katie și Toby se distrează grozav jupuind tapetul de pe pereți – în fine, ce a mai rămas din el. O să zugrăvim pereții cu alb, pentru că și dacă ai pune un bec de un milion de wați, tot ar arăta ca o peșteră. Are nevoie de luminozitate și o să fie o casă aerisită, nu din cauză că aș fi la modă, ci pentru că nu am suficientă mobilă. O să dau jos perdelele vechi și o să le ard într-un ritual.

Scumpul meu frățior, Kevin, a fost extrem de încântat să vină la Dublin și să dea o raită prin casa ăluia ca să-mi adune lucrurile, pe care i le-a dat bucuros, probabil de teamă să nu-i spargă iarăși nasul. I-a dat chiar și canapeaua neagră din piele care se afla în casă dinainte de a mă căsători cu el, dar, hei, o merit.

Ruby : Se pare că o să arate bine, Rosie. O adevărată casă.

Rosie : Da, acum nu mai trebuie decât să scap de mirosul de curry care plutește peste tot și se strecoară prin pereții din întreaga clădire. Nu mai vreau să aud de mâncare indiană în viața mea.

Ruby : Asta e cea mai bună dietă pe care am auzit-o. Să locuiești lângă un restaurant și să ți se facă greață de la miros.

Rosie : Cred că aici ai dreptate.

Ei je din Singapore !

Ne simțim minunat. Nu vrem să ne mai întoarcem acasă !

Mult succes cu noul serviciu săptămâna asta, iubito. Ne gândim la tine când stăm la plajă lângă piscină ! (Glumeam doar.)

Cu dragoste,
Mama și tata

Ai primit un mesaj urgent de la : ALEX

Alex : Ai un minut ca să stăm de vorbă ?

Rosie : Nu, îmi pare rău, sunt ocupată, lipesc timbre.

Alex : A, OK. Pot să te sun mai târziu ?

Rosie : Alex, glumeam doar. Domnișoara Casey Nas Mare Respirație Urât Mirositoare m-a rugat să pun în plic și noutățile legate de școală, așa că stau pe internet încercând să aflu ce lucruri s-au petrecut sau se petrec, și care merită menționate. Mă gândesc să pun ca subiect principal angajarea mea aici.

Alex : Cum e serviciul ?

Rosie : E OK. Sunt aici de doar câteva săptămâni, așa că m-am instalat și merge bine. Nimic despre care să scrii acasă.

Alex : Scuză-mă că nu ți-am mai scris. Nu mi-am dat seama că a trecut atâta vreme. Timpul parcă a zburat.

Rosie : Nu face nimic. Mi-am dat seama că ești ocupat. Acum m-am mutat în apartament cu tot ce a însemnat asta.

Alex: Vai, doamne, ai dreptate. Cum e?

Rosie: E bine. Era groaznic când ne-am mutat, dar Brian Plângăciosul m-a ajutat mult. A reparat tot ce era stricat și a curățat tot ce era murdar. Ca un sclav.

Alex: Deci acum vă înțelegeți?

Rosie: Ba mai mult. Acum simt nevoia să-l strâng de gât doar de zece ori pe zi.

Alex: Ăsta e un început. O idilă, ceva?

Rosie: Ce? Cu Brian plângăciosul? Ar trebui să te cauți la doctor. Omul ăla e bun doar să scurme în gunoi și să șlefuiască parchetul.

Alex: A-ha. Altcineva în viața ta?

Rosie: De fapt, da. O fiică de treisprezece ani, o slujbă nouă și un sertar plin cu facturi de plată. Sunt cu mâinile ocupate. Deși vecinul meu mi-a dat întâlnire în weekend.

Alex: Și o să ieși cu el?

Rosie: Haide să-ți povestesc mai întâi despre el și apoi poate o să mă ajuți cu dilema în care mă aflu. Se numește Sanjay, are șaizeci de ani, e căsătorit, locuiește cu soția și cei doi fii și este proprietarul fast-foodului de la parter. A, și n-o să ghicești unde m-a invitat la cină.

Alex: Unde?

Rosie: La restaurantul lui. A spus că-mi face cinste.

Alex: Și unde e dilema?

Rosie: Foarte amuzant.

Alex: Cel puțin ai vecini prietenoși.

Rosie: Nu e cel mai drăguț dintre toți. Alături de mine este proprietarul unui salon de tatuaj (care se află de asemenea sub apartamentul meu). Are corpul acoperit de tatuaje din cap până în picioare. Are un păr negru, lung și mătăsos pe care-l ține legat la spate și un barbișon îngrijit. Are peste 1,85 m, poartă în fiecare zi pantaloni din piele, haină de piele și cizme cu carâmb. Când nu găurește pielea cuiva la parter, pune să urle muzica din apartamentul de lângă mine.

Alex: Am știu întotdeauna că o să te muți lângă un fan heavy metal.

Rosie: Aici te înșeli. Se numește Rupert; are treizeci și cinci de ani, a absolvit prestigiosul colegiu Trinity din Dublin,

Facultatea de Istorie Irlandeză și are un master în literatură irlandeză. James Joyce este idolul lui, iar pe pieptul lui e tatuat „Greșelile sunt porțile descoperirii“. E un mare fan al muzicii clasice și de operă, iar la ora 5 după-amiaza, când închide și face monetarul, ascultă Concertul de Pian al lui Brahms numărul 2 în mi bemol, opus 83, dat la maximum. După asta vine în apartamentul lui unde începe să-și pregătească cele mai savuroase și ispititor de frumos mirositoare mese și începe să citească Ulysse pentru a mia oară în timp ce din boxe răsună The Best of Pavarotti (cu accent pe Nessun Dorma).

Eu și Katie practic știm toate cuvintele până acum, iar Toby își îndeasă o pernă sub cămașă, stă pe canapea și mimează muzica. Cel puțin Rupert educă copiii. Katie e înnebunită să mixeze Nessun Dorma într-un cântec de dans pe care l-a creat în noul ei set de mixere. Brian i le-a cumpărat, ceea ce m-a înfuriat, deoarece voiam să i le cumpăr cadou de Crăciun. Dar am lăsat-o să le păstreze în acest apartament cu condiția să nu deranjeze vecinii. Deși, ca să fiu sinceră, nu prea știu de ce îmi fac griji, cu toate celelalte zgomote și mirosuri din jurul nostru. A, și ți-am spus că Ioana D’Arc locuiește pe același hol cu noi?

Alex: Ha, ha, nu mi-ai spus.

Rosie: Ei bine, femeia asta (o cheamă Joan, Mary sau Brigid) are aproape treizeci de ani. A venit să ne salute în ziua în care ne-am mutat. Când a realizat că nu eram decât eu și Katie și că singurătatea mea nu se datorează pierderii tragice a soțului meu, a plecat fără nicio explicație și n-a mai vorbit cu mine de atunci.

Alex: Cel puțin e liniștită.

Rosie: Doar pentru că mă ignoră pe mine, păcătoasa din bloc, nu înseamnă că e liniștită. În fiecare vineri seara am remarcat ceva ca o hoardă de elefanți care urcă pe scări, până la apartamentul Ioanei D’Arc. După ce am făcut unele cercetări, am observat că aceiași oameni o vizitează în fiecare săptămână, toți având în mână Biblii. Investigând în continuare, am ajuns la concluzia că avea în fiecare săptămână grupuri de lectură din Biblie. Acum și-a pus un anunț pe ușă „Vei merge după STĂPÂNUL tău, te vei teme de el și îi vei asculta poruncile

și vocea și îl vei servi și-ți vei croi drum până la el“. Ce înseamnă că-mi voi „croi drum“ ?

Alex : Ha, ha, Rosie, chiar nu ști ?

Rosie : Vrei să spui ȘTII, nu ȘTI. Nu te înveți niciodată, nu-i așa ? Apoi, la capătul culoarului este o familie din Nigeria. Zareb și Malika și cei patru copii ai lor. Iar eu care mă gândeam că locul ăsta e prea mic pentru mine și Katie.

Alex : Ce mai fac părinții tăi ?

Rosie : Adică părinții mei poligloți ? Se distrează de minune departe de noi. Mama a împlinit de curând șaizeci de ani ; mi-a trimis o ilustrată în care mi-a scris „Zdravstvuite din Rusia !“. Mi-i imaginez pe amândoi distrându-se ca un cuplu din *Corabia dragostei*. Vorbind de îngrozitorul cuvânt cu D ce a fost cu toate întrebările acelea indiscrete despre cum mai stau cu dragostea ?

Alex : Pentru că vreau să-ți găsești și tu pe cineva, de aceea. Vreau să fii fericită.

Rosie : Alex, nu am găsit niciodată fericirea cu o ființă umană și tu știi asta. Sunt despărțită de soțul meu ; încă nu caut o altă victimă. Poate niciodată.

Alex : *Niciodată ?*

Rosie : Posibil. Nu mă voi mai căsători vreodată, asta cu siguranță. Mă adaptez la noua mea viață. Am un apartament nou, un nou serviciu, o fiică adolescentă, am treizeci și doi de ani și intru într-o nouă fază a vieții mele. Cred că mă maturizez în sfârșit. Oricum, nu e nimic în neregulă să fii singur. Să fii singur este să fii oaia neagră. Ar trebui să știi.

Alex : Eu nu sunt singur.

Rosie : Nu încă.

Alex : Nu, nu sunt. Nici nu voi fi.

Rosie : De ce, te-ai răzgândit în privința ruperii relației cu Bethany, târfa ?

Alex : Nu mă hotărâsem niciodată să mă răzgândesc și te rog nu-i mai spune târfă. N-am spus niciodată că voi pune capăt relației mele cu Beth.

Rosie : Așa mi s-a părut când am discutat luna trecută.

Alex : Da, bine, să nu mai vorbim de cina de atunci. Mă gândeam la altceva. Vreau să fiu fericit cu Bethany, iar tu să fii fericită cu cineva și atunci vom fi amândoi fericiți cu oamenii.

Rosie : Am înțeles. Nu vrei ca eu să fiu singură pentru că te distrag. Dacă sunt cu un bărbat atunci crezi că poate ai putea să stai departe mine. În adâncul sufletului știu despre ce e vorba. Te-am mirosit eu, Alex Stewart. Mă iubești. Vrei să ai copii cu mine. Nu poți sta o zi fără mine.

Alex : Ăă… nu știu ce să spun…

Rosie : Relaxează-te, glumesc. Ce s-a întâmplat de ți-ai schimbat părerea despre Bethany ?

Alex : A, nu începe iar…

Rosie : Alex, sunt cea mai bună prietenă a ta, de când aveam cinci ani. Nimeni nu te cunoaște mai bine ca mine. Te mai întreb o dată și nu mă minți. Ce s-a întâmplat de ți-ai schimbat părerea de a rupe relația cu Bethany târfa ?

Alex : E gravidă.

Rosie : O, Dumnezeule mare. Uneori, pentru că ești cel mai bun prieten al meu, cred că ești un om normal, ca și mine. Apoi din când în când îmi aduci aminte că ești bărbat.

Phil : Stai așa, Alex. Acum câțiva ani încercai să *strici* căsătoria lui Rosie, iar acum îmi spui că *vrei* ca ea să cunoască pe altcineva ?

Alex : Da.

Phil : Astfel ca atunci când ești cu Bethany să nu te simți *ispitit* ?

Alex : Nu ! Nu asta am spus !

Phil : Ei, cam așa s-a înțeles. După cum se pare, nu cred că vă meritați unul pe celălalt.

PARTEA A PATRA

Capitolul 39

Bun venit acasă, mamă și tată ! (Fáilte go h-Eirinn !)

Ne bucurăm că ați ajuns acasă teferi și sănătoși ! De abia așteptăm să ne povestiți toate aventurile voastre și să ne uităm la toate fotografiile.

Ne vedem în weekend.

Cu dragoste,

Rosie și Katie

Dragă Stephanie și Pierre,

Felicitări pentru fiica voastră nou-născută !

De abia așteptăm să o cunoaștem pe micuța Sophia. De asemenea, iată câteva hăinuțe care să o ajute să fie modernă, la fel ca mama ei !

Cu multă dragoste,

Rosie și Katie

La mulți ani pentru aniversarea celor 5 ani, Josh.

Multă dragoste,

Rosie și Katie

Salut Katie,

Mulțumesc pentu felicitarea și cadoul de ziua mea. Cred că tata v-a spus că Bethinny e gravită. Asta înseamnă că o să am un frate sau o soră.

Tata e trist și spune că toate fetele din viața lui sunt supărate pe el. Mama ta e supărată, și mama mea, la fel și Bethinny. Bethinny e furioasă pe el că nu vrea să se însoare cu ea. Bethinny plângea și spunea că tata nu o iubește, iar el spunea că trebuie să se cunoască mai bine înainte de a se căsători. Bethinny a spus că

el știe tot ce era de știut despre ea și că dacă nu se însoară cu ea, tatăl ei va fi foarte supărat și îl va concedia.

Cred că tata ar trebui să se însoare cu ea. Eu vreau un frate, iar lui tata chiar îi place serviciul lui foarte mult. O să te mai țin la curent pe tine și pe Toby cu alte noutăți imediat ce pot. Căci sunt aici doar în weekenduri și pierd toate lucrurile interesante.

Îți mulțumesc ție și mamei tale pentu cadou.

Din partea lui Josh

PS Bethinny vrea o casă în Viile Marthei. Nu o cunosc pe Martha și nu știu ce crede despre noi că vrem să ne mutăm în via ei așa deodată, dar tata nu pare prea încântat de idee. Cred că urăște strugurii.

Doctorul Williams premiat

Reginald Williams a fost onorat aseară la Premiile Naționale ale Sănătății din Boston. A fost nominalizat printr-un proces de selecție care îi recunoaște pe cei care și-au adus contribuții majore pentru progresul științelor medicale și sănătății publice.

Această recompensă este considerată una dintre cele mai onorante în domeniul medicinei și sănătății. A fost însoțit la ceremonie de soția lui, Miranda, fiica lui, Bethany, și proaspătul ei logodnic, dr Alex Stewart, chirurg cardiolog la Spitalul St. Jude din Boston.

Citiți în pagina a patra a suplimentului sănătății raportul lui Wayne Gillespie.

Ai primit un mesaj urgent de la : ROSIE

Rosie : Ai vrut să aflu mai întâi din ziare ?

Alex : Îmi pare rău, Rosie.

Rosie : Îți pare rău ? Te-ai logodit și mă lași să citesc lucrul ăsta în ziar ? Ce naiba s-a întâmplat cu tine ?

Alex : Rosie, tot ce pot să-ți spun este că îmi pare rău.

Rosie : Nu înțeleg ce e în mintea ta, Alex. Nici măcar nu o iubești.

Alex : Ba da.

Rosie : Ei bine, cu asta m-ai convins.

Alex : Nu trebuie să *conving* pe nimeni.

Rosie : Doar pe tine. Alex, mi-ai spus că nu o iubești. De fapt, acum câteva luni, plănuiai să te desparți de ea. Uau, stau și mă întreb ce s-a întâmplat de te-a făcut să-ți schimbi brusc părerea.

Alex : Ști ce s-a întâmplat. La mijloc este un bebeluș.

Rosie : Astea-s prostii. Alex, cel pe care îl știu eu, nu s-ar însura cu o femeie pe care nu o iubește de dragul unui bebeluș. Ăsta e lucrul cel mai rău pe care i l-ai putea face bietului copil – să-l crești într-un mediu în care părinții nici măcar nu se iubesc. Ce rost ar avea ? Nu ești alături de Sally, iar lucrurile cu Josh merg foarte bine. Poate că nu e situația pe care ți-ai dorit-o – toată lumea își dorește o familie fericită –, dar nu iese întotdeauna așa cum vrei. E ridicol.

Alex : Pentru Josh sunt tată de weekend ; nu vreau să se mai repete lucrul ăsta. Nu se face.

Rosie : Nu se face să te căsătorești cu o persoană pe care nu o iubești.

Alex : Sunt foarte atașat de Bethany ; avem o relație excelentă și ne înțelegem bine.

Rosie : Mă bucur că „te înțelegi bine" cu viitoarea ta soție. Dacă nu vei cântări bine lucrurile, Bethany va fi o altă Sally. Nu cred că-ți dorești o altă căsnicie eșuată.

Alex : Căsătoria asta nu va eșua.

Rosie : Nu, iar tu vei fi amărât pentru tot restul vieții tale, dar asta nu contează, cât timp limbile oamenilor care te dezaprobă nu pot să clevetească despre tine.

Alex : De ce să accept sfaturi de la tine, Rosie ? Ce naiba ai făcut tu cu viața ta, ca să devii expertă în a-mi spune cum să mi-o trăiesc pe a mea ? Ai trăit cu un bărbat care te înșela ani de zile și l-ai acceptat așa, iar și iar. Ce ști tu despre căsătorie ?

Rosie : Știu destul încât să nu mai merg la altar cu altă persoană pe care nici n-o cunosc, nici n-o iubesc. Știu destul, încât să nu las ca opțiunile mele de viață să fie influențate de bani, putere și prestigiu. Știu destul încât să nu mă mărit cu un bărbat pentru ca o mână de oameni bogați să-mi zâmbească și să-mi spună ce grozavă sunt. Nu m-aș căsători cu cineva

doar ca poza mea să apară în ziar, numele meu să fie pe un trofeu sau pentru vreo avansare idioată la serviciu.

Alex: O, Rosie, mă faci să râd. Habar n-ai despre ce vorbești. Este clar că petreci prea mult timp în apartamentul tău fără să faci nimic altceva decât să născocești teorii ale conspirației.

Rosie: Desigur, pentru că doar asta fac. Stau în apartamentul meu închiriat și nu fac nimic, sunt doar o mamă fără studii, care-și crește copilul singură, în timp ce tu și amicii tăi de la Harvard stați în cluburi private, pufăind trabucuri și bătându-vă unul pe celălalt pe umăr. Poate că trăim în lumi diferite, Alex Stewart, dar te cunosc și mi-e silă văzând cum te-ai schimbat. Deci ce-ar face bătrânul Reginald Williams dacă ar afla că fiica lui e însărcinată și tâmpitul vinovat de lucrul ăsta nu vrea să se însoare cu ea? Vai, ce rușine ar aduce familiei, ce ar mai bârfi lumea!

Dar, cel puțin, acum știe că are un inel pe deget, iar tu ai fost promovat, așa că putem să trăim toți până la adânci bătrâneți.

Alex: Rosie, nu toată lumea fuge de responsabilitate. Poate așa s-a întâmplat în viața ta, dar nu și în a mea.

Rosie: Alex, pentru numele lui Dumnezeu! Să nu te însori cu Bethany nu înseamnă că „fugi de responsabilitate". Cât timp ești alături de copil nu fugi de responsabilitate. Dar nu trebuie să te *însori* cu ea!

Alex: Uite ce e, Rosie, m-am săturat să mă tot verifici, să trebuiască să-ți explic totul. Nu ești nici mama, nici soția mea, așa că potolește-te. În definitiv, de unde și până unde trebuie să iau toate deciziile vieții mele așa cum spui tu? Am obosit să mă tot cicălești și să bombăni oamenii cu care mă întâlnesc și locurile în care mă duc. Să știi că pot lua și singur decizii. Sunt adult.

Rosie: Atunci, măcar o dată în viața ta, POARTĂ-TE CA UN ADULT!

Alex: Cine ești tu să *mă* insulți și să-mi dai *mie* lecții, când tu însăți n-ai făcut nimic ca lumea în viața ta? Te rog, fă-mi o favoare și nu te mai obosi să mă contactezi până când n-o să ai ceva frumos de spus.

Rosie : Foarte bine ! Atunci vei avea mult, foarte mult timp de așteptat.
Rosie s-a deconectat.
Alex : Deci nicio schimbare.

Phil : Ce mai faci ?
Alex : Ști ce fac.
Phil : De ce te însori cu aia ?
Alex : O cheamă Bethany.
Phil : De ce te însori cu *Bethany* ?
Alex : Pentru că o iubesc.
Phil : Serios ? Pentru că data trecută când ai pășit în camera virtuală de spovedanie îmi spuneai că vrei să pui capăt relației cu ea. De ce simți că trebuie să faci lucrul ăsta ? Te forțează tatăl ei ?
Alex : Nu, nu, nu. Nu mă forțează nimeni. Chiar vreau să o fac.
Phil : De ce ?
Alex : Dar de ce nu ? Tu de ce te-ai căsătorit cu Margaret ?
Phil : M-am căsătorit cu Margaret pentru că iubeam fiecare părticică din ea din tot sufletul și voiam să fiu cu ea tot restul vieții mele, la bine și la rău, până ce moartea ne va despărți. Este cea mai bună prietenă a mea, avem cinci copii minunați, și, în ciuda faptului că uneori îmi vine să mă urc pe pereți din cauza lor, n-aș putea trăi o zi fără ei. Nu cred că tu simți asta alături de Bethany.
Alex : Nu toate relațiile sunt la fel ca cea dintre tine și Margaret.
Phil : Într-adevăr, dar măcar astea sunt intențiile la început. Ai avut clipe de tăcere cu Bethany ?
Alex : O, mai las-o naibii de tăcere, Phil.
Phil : Tu ești cel obsedat de lucrul ăsta. Deci, haide, ai avut clipe de tăcere ?
Alex : Nu.
Phil : Atunci n-ar trebui să te însori cu ea.
Alex : OK, atunci nu mă însor, dacă așa spui tu.
Phil : Rosie ce crede despre asta ?
Alex : Nimic. Nu mai vorbește cu mine.
Phil : Tu ce simți ?

Alex: Acum sunt atât de supărat pe ea, încât nu-mi pasă ce crede. Mă îndepărtez de ea. Bethany și copilașul ei sunt viitorul meu. Acum pot să plec din camera de spovedanie?
Phil: Da. Spune de cinci ori *Ave Maria* și un *Tatăl Nostru* și Dumnezeu să-ți odihnească sufletul răvășit.

Ai primit un mesaj urgent de la: KATIE
Katie: Pari foarte interesat să înveți sistemul de reproducere la femei.
Toby: Ba nu. Mai degrabă aș vrea să-l învăț din practică.
Katie: O, ce haios, dar o să fii bătrân și cărunt până ce o să te lase vreo fată să o atingi.
Toby: Cea mai bună prietenă a mea are haz. Ai mâncat rulou cu salată la prânz, nu-i așa?
Katie: De unde ști?
Toby: ȘTII, nu ȘTI. Pentru că văd un rest de salată rămas în aparat. Deci ce dorești de la mine?
Katie: Nu că ai merita să fii întrebat, dar merg din nou la ortodontist, dacă vrei, vino cu mine. Poți să-i pui din nou milioane de întrebări despre tot ce face, ca de obicei și să-l enervezi. E așa de amuzant cum îi pulsează vena de pe frunte când te vede.
Toby: Da, știu. Îmi pare rău, nu pot să merg. Monica vine pe la mine să ne uităm la fotbal.
Katie: Monica, Monica, Monica. M-am săturat să tot aud de proasta de Monica Doyle. De ce nu sunt și eu invitată la tine acasă?
Toby: Pentru că trebuie să mergi la dentist.
Katie: Dar nu știai asta până acum câteva secunde.
Toby: Bine, vrei să te uiți la fotbal, sportul pe care îl urăști cu pasiune, jucat de două echipe pe care le urăști și mai mult astăzi, la mine acasă?
Katie: Nu pot. Sunt ocupată.
Toby: Vezi? Să nu spui că nu te-am invitat.
Katie: De când știi că merg la dentist?
Toby: De vreo cinci minute.
Katie: De când ai invitat-o pe Monica Doyle la tine acasă?

Toby: De săptămâna trecută.
Katie: Exact asta voiam să spun!

Ai primit un mesaj urgent de la: KATIE
Katie: Mamă, urăsc bărbații.
Rosie: Felicitări, draga mea. Bine ai venit în club. Cartea ta de membru te așteaptă. Sunt atât de mândră de acest moment încât aș fi dorit să am un aparat de fotografiat.
Katie: Mamă, te rog, vorbesc serios.
Rosie: Și eu. Ce a mai făcut Toby de data asta?
Katie: A invitat-o pe Monica Doyle la el acasă ca să se uite la fotbal, iar pe mine nu m-a invitat. Mă rog, m-a invitat, dar numai după ce știa că am altă treabă.
Rosie: O, doamne, a luat și el virusul. E vorba de Monica aia smiorcăită? Fetița care a plâns tot timpul când ai aniversat tu zece ani până când au venit părinții să o ia pentru că i se desprinsese unghia falsă?
Katie: Da.
Rosie: O, doamne. Urăsc copila aia.
Katie: Nu mai e o copilă, mami. Are paisprezece ani, are cel mai mare piept din toată școala, se vopsește blondă, lasă nasturii de sus descheiați la tricou la ora de sport și se apleacă astfel ca băieții să i se uite în decolteu. Flirtează chiar și cu domnul Simpson și, la ora de informatică, se preface că nu înțelege despre ce vorbește, ca el să vină în spatele ei, să se aplece și să-i arate ce are de făcut. Nu vorbește decât despre cumpărături, așa că nu știu de ce se deranjează să se uite la fotbal. De fapt, știu eu de ce.
Rosie: Mi se pare că suferă de sindromul Bethany târfa.
Katie: Deci, ce spui? Ce să fac cu Monica?
Rosie: A, e simplu. Ucide-o.
Katie: Te rog, mamă, fii și tu serioasă o dată în viață.
Rosie: Sunt o femeie teribil de serioasă. Singurul mod este să o reduci la tăcere. Dacă nu faci asta, se va întoarce să te bântuie când vei avea treizeci și doi de ani. Moartea e singura soluție.

Katie : Mulțumesc, dar sunt deschisă la orice alte sugestii ai avea.

Rosie : Ai spus că te-a invitat ?

Katie : Da, dar numai pentru că știa că nu pot să vin.

Rosie : Draga mea fiică inocentă, o invitație rămâne o invitație. Ar fi nepoliticos să o refuzi. Îți sugerez să-ți faci apariția în seara asta în pragul ușii lui. Îți dau eu bani pentru autobuz până la el acasă.

Katie : Dar, mami, nu pot să merg !Ști că am programare la ortodontist.

Rosie : Dentistul poate să mai aștepte ! O să-ți fac o altă programare. Ăsta e un meci de fotbal foarte important, să știi. N-aș vrea să-l pierzi din cauza unui lucru neînsemnat, cum ar fi îndreptarea dinților. Acum pleacă de la calculator înainte ca domnul Simpson să te prindă și să mă spună Domnișoarei Casey Nas Mare Respirație Urât Mirositoare, care să mă concedieze.

Katie : Ai vrea tu, mamă. Nu înțeleg cum poți să lucrezi cu ea în fiecare zi.

Rosie : De fapt, sunt surprinsă să recunosc că nu e așa de rău. Ca șefă e foarte, foarte plăcută. O cheamă Julie. Îți vine să crezi ? Are și ea un prenume. Și e un nume frumos, normal ; m-aș fi gândit că o cheamă Vladimir sau Adolf.

Katie : Ha ha, și eu. Dar nu e ciudat să lucrezi cu cineva care te certa în fiecare zi ?

Rosie : Lucrurile chiar sunt un picuț ciudate între noi. Simt de parcă ar fi un vechi prieten cu care m-am reîntâlnit după ani întregi de despărțire. În fiecare zi conversația devine mai lungă, mai prietenoasă, vorbim mai puțin despre serviciu și mai mult despre viață. Am petrecut atâția ani certându-ne, încât ni se pare ciudat că suntem de acord asupra anumitor lucruri. Dar în fiecare zi vorbim din ce în ce mai mult. Știi că ea credea că Alex e tatăl tău ?

Katie : Chiar așa ?

Rosie : Mă rog, i-am spus că Brian e tatăl tău și nu se mai putea opri din râs… De fapt, cred că asta nu e o poveste pe care să ți-o spun.

Katie: Așteaptă până când Alex va auzi că îți place de ea. O să fie în stare de șoc.
Rosie: O să te las pe tine să-i spui.
Katie: A, am uitat că voi doi nu vorbiți.
Rosie: Da, să vezi, e o poveste lungă, iubito.
Katie: Oamenii care spun că e o poveste lungă vor să spună că e de fapt una scurtă, dar sunt prea jenați și nu vor să se deranjeze să o spună. De ce nu vorbești cu el?
Rosie: Pentru că nu-mi mai pasă de ceea ce face. Poate să facă borș cu viața lui, nu-mi pasă, nu mai am de a face cu el. Oricum, nu vrea să audă ce am de zis.
Katie: Vecinul nostru, Rupert spune „Greșelile sunt porțile descoperirii".
Rosie: Nu Rupert a spus asta, ci James Joyce.
Katie: James și mai cum? Îl cunosc?
Rosie: A murit.
Katie: Vai, îmi pare rău. Erați prieteni?
Rosie: Ce naiba vă învață la școală?
Katie: Acum despre educația sexuală. E o plictiseală de moarte.
Rosie: Cu asta sunt de acord. Oricum, întorcându-ne la Alex: s-a schimbat ca om, iubito. Nu mai e cel pe care-l știam. E altfel.
Katie: Ar vrea el. Avea cinci ani și caș la gură când v-ați întâlnit prima oară. Dacă Toby o să se poarte tot ca la paisprezece ani, când vom avea vârsta voastră, atunci o să-mi fac griji.
Rosie: Atunci, ca o avertizare de la o femeie care știe ce spune, fii pregătită să cunoști mulți bărbați de treizeci și doi de ani care cred că au paisprezece.
Katie: Da, da, bine. Am mai auzit asta. Ști, tata vine acasă de Crăciun. M-a rugat să te întreb dacă n-ai vrea să luăm masa de Crăciun cu el și părinții lui. Cum anul ăsta suntem doar noi două, cred că e o idee foarte bună.
Rosie: Uraaa! Să vină Crăciunul.

Bună iubito,

Sper că ești bine. A fost grozav că ne-am văzut în weekend. Vă mulțumim că ați venit la noi, în vest, să ne vizitați. Promit că

data viitoare când veți veni, casa va arăta mai bine, dar ne e greu să ne așezăm într-un loc după ce am călătorit atâtea luni.

Să ne stabilim într-o casă nouă, într-o altă localitate, în altă zonă e o aventură pentru noi. Toată lumea de aici e atât de prietenoasă, iar noi ne reacomodăm încet cu irlandeza. Cu toate astea nu avem vecini atât de interesanți cum se pare că aveți voi.

Rosie, tu ești fetița mea cea curajoasă, iar tatăl tău și cu mine suntem atât de mândri de tine. Sper că știi asta. Ești atât de puternică, nu te lași niciodată doborâtă și ești cea mai bună mamă pentru Katie. Acum e o domnișoară în toată regula, nu-i așa ? Este evident fiica mamei ei. Îmi pare rău că eu și Dennis te-am lăsat singură într-o perioadă atât de importantă din viața ta, mi s-a frânt inima că a trebuit să vă părăsim pe tine și pe Katie când treceați prin momente atât de dificile cu ăla. Dar tu ești tare și ceea ce nu te omoară te întărește.

Ar fi păcat să ratezi nunta lui Alex. Mai devreme am vorbit cu Sandra, iar ea îmi spunea că vor să facă o nuntă mare de Crăciun. Vor să se căsătorească înainte de nașterea copilului, căci Bethany nu vrea ca sarcina să se vadă prea tare. Sandra ar fi încântată dacă tu și Katie ați veni ; v-au văzut pe amândouă crescând de-a lungul timpului. Am impresia că nici ea nu o simpatizează prea tare pe Bethany, dar îl iubește pe Alex și vrea să-l susțină.

Sandra ne-a invitat pe mine și pe Dennis, dar din păcate nu putem merge, deoarece, așa cum știi, vom petrece Crăciunul cu Stephanie și Pierre la Paris. Crăciunul la Paris va fi splendid, fără nicio îndoială, și aștept cu nerăbdare să o cunosc pe nepoata numărul doi ! E păcat că nu puteți veni și tu cu Katie, dar înțeleg că vrea să petreacă primul ei Crăciun alături de tatăl ei și știu că vrea să-i cunoască și pe „ceilalți“ bunici. Nu mă pot opri să nu fiu geloasă, pentru că ei o vor vedea pe Katie de Crăciun, iar eu nu !

Kevin a cunoscut o fată, îți vine să crezi, și va petrece Crăciunul cu ea și cu părinții ei în Donegal ! Înseamnă că e ceva serios ! Cred că e chelneriță în același hotel ca și el, dar nu sunt prea sigură. Știi tu cum e Kevin : nu prea obții multe informații de la el.

Tatăl tău te salută. Stă la pat cu o gripă urâtă. A luat-o în ziua în care ați plecat, așa că nu v-ați molipsit. E foarte obosit de când ne-am întors din călătorie. Nu-mi vine să cred că avem amândoi șaizeci de ani, Rosie. Cum a trecut timpul atât de repede nu știu – ai grijă să te bucuri de fiecare zi. Acum plec pentru că mă cheamă. Pe cuvânt, parcă ar fi pe patul de moarte, așa se poartă !

Sunt mândră de fetele mele din Dublin.

Vă iubesc,

Mama

Dr. Reginald & Miranda Williams
o invită pe **Katie Dunne** să fie alături de ei
la celebrarea căsătoriei iubitei lor fiice
Bethany
cu
Dr. Alex Stewart
la
Biserica Memorială a Universității Harvard
pe 28 decembrie la ora 2
& la recepția de la Boston Harbor Hotel
RSVP Miranda Williams

Capitolul 40

Bine ați venit în camera de chat a Divorțaților Liberi din Dublin. Acum sunt șase persoane pe chat.

Divorțata: O, Singuratica, nu mai plânge pentru un minut din viața ta și gândește-te la situația ta. Ar trebui să fii mânioasă, nu tristă. Repetă după mine: „Sunt o femeie puternică."

Singuratica: Sunt o femeie puternică.

Divorțata: Îmi controlez viața.

Singuratica: Îmi controlez viața.

Divorțata: *Nu* e vina mea că Tommy a plecat.

Singuratica: *Nu* e vina mea că Tommy a plecat.

Divorțata: Și nu-mi pasă că a plecat pentru că e un ticălos.

Singuratica: Nu pot să spun asta!

Divorțata: Uite ce e, haide să-ți spun cum stau lucrurile. Te-a părăsit după numai șase luni de căsnicie, ți-a luat mobila, aparatura de bucătărie, până și covorașul de la baie și, pentru numele lui Dumnezeu, ți-a lăsat un *bilețel*, așa că repetă după mine: nu-mi pasă că a plecat pentru că e un ticălos.

Singuratica: Nu-mi pasă că a plecat pentru că e un TICĂLOS!

Divorțata: Să-l ia dracu'!

Singuratica: Să-l ia dracu'!

Nesigura: Nu cred că ăsta e cel mai bun mod de a o ajuta pe Singuratica.

Divorțata: Mai taci din gură, tu nu ești niciodată sigură de nimic.

Singuratica: Mai taci din gură, tu nu ești niciodată sigură de nimic!

Divorțata: Singuratica, n-am vrut să repeți *asta*.

Floaredecâmp: Ha ha ha ha!

Nesigura: Doamne, nu sunt sigură că cineva are voie să aibă o părere aici, în afară de tine, Divorțata.

Divorțata : Dar tu n-ai niciodată o părere.

SingleSam : Haideți, potoliți-vă. Nu te mai prosti, Nesigura ; sigur că vrem să-ți auzim părerea. Cum te-ai descurcat când Leonard avea o aventură și te-a părăsit ?

Divorțata : A fost descurcăreață și s-a mutat în camera rămasă liberă, după care a încetat să mai trăiască.

SingleSam : Haide, Divorțata, dă-i o șansă.

Nesigura : Mulțumesc, SingleSam, ești un domn. Voiam să spun că eu nu cred în divorț. Urmez învățăturile Bisericii Catolice, și chiar Papa însuși a spus că divorțul este un „rău" care se „răspândește ca o plagă" prin întreaga societate. Eu, una, sunt de acord cu el. Scopul familiei este de a sta împreună. Și împreună vom sta, indiferent ce se va întâmpla.

Divorțata : Papa n-a fost căsătorit niciodată cu soțul meu, asta e tot ce am de spus.

Nesigura : Nu vreau să continui această conversație. Nu-mi place tonul tău.

Floaredecâmp : Biserica Catolică acceptă anularea, Nesigura, de ce nu obții așa ceva ?

Nesigura : Nu.

Floaredecâmp : De ce nu ? E cam același lucru, numai că Papa își dă, într-un fel, binecuvântarea sa.

Nesigura : Nu.

Floaredecâmp : Dar, cel puțin, explică-mi de ce ?

Divorțata : Pentru că nu vrea să-și încheie căsnicia, punct.

Nesigura : Nu, Divorțata, nu cred că ar fi corect. Pentru copii.

Divorțata : Ce e așa „corect pentru copii" ca soțul tău să ia dormitorul cu televizorul și așa mai departe, forțându-te să dormi în camera de oaspeți, în timp ce tu stai acasă în weekend, iar el pleacă la întâlniri ? Copiii tăi se vor căsători fiind încredințați că pot locui în camere separate și pot avea mai mulți parteneri.

Singuratica : Îl lași să se ducă la *întâlniri* ?

Nesigura : Nu sunt întâlniri. Nu-i da atenție Divorțatei, iar e în toane rele în seara asta. Pleacă la întâlniri de afaceri. Nu pot să-l opresc de la așa ceva, nu ? Și doar fiindcă șefa lui e fe-

meie, nu cred că ar trebui să-mi fac griji. Nu v-ați da așa la mine dacă ar avea un bărbat ca șef.

SingleSam : Da, dar Nesigura, el a avut o aventură cu șefa lui…

Floaredecâmp : Ha ha ha !

Singuratica : Înțeleg raționamentul tău, Nesigura. Măcar locuiești cu bărbatul pe care îl iubești, îl vezi zilnic, vorbești cu el, în loc să stai singură toată ziua, zi de zi. Cui îi pasă dacă el n-o iubește ?

Nesigura : Ar trebui să faci și tu ceva în privința lui Tommy, să știi. Șase luni nu sunt de ajuns pentru a face o căsnicie să meargă.

Divorțata : Nesigura, Tommy i-a *golit* contul din bancă, i-a *furat* inelul de logodnă, a *șutit* toată mobila, televizorul, combina audio, toate CD-urile și lucrurile personale și a *dispărut*. De ce naiba l-ar vrea înapoi, din alt motiv decât să-l înalțe în ștreang ?

Nesigura : Pentru că îl iubește, iar căsnicia este pentru totdeauna.

Divorțata : Dar e un *hoț*. Voi, fetelor, ați înnebunit.

Floaredecâmp : Știi, se spune că dragostea e oarbă.

Divorțata : Și *surdă* și *mută* în camera asta de chat.

Scândurica a intrat în camera de chat.

Divorțata : A, bun, iată că vine vocea rațiunii să vă lămurească pe toate.

Scândurica : E un mare ticălos, știați asta ? S-a căsătorit cu ea.

Divorțata : Foarte bine. Să-l ia dracu'.

SingleSam : A luat legătura cu tine ?

Scândurica : Nu, nu mai știu nimic despre el de când mi-a spus să nu-l mai contactez.

SingleSam : Credeam că poate ți-a trimis o invitație în ultimul moment.

Scândurica : Nici vorbă, egoistul și…

Nesigura : Ai fost foarte nepoliticoasă cu el, Scândurico, acuzându-l că se căsătorește cu femeia aceea din alte motive.

Singuratica : Mi-aș dori ca tatăl meu să-l promoveze pe Tommy. Atunci s-ar întoarce cu siguranță la mine.

Divorțata: Da, ce temelie minunată pentru o căsnicie. Foarte sănătoasă, Singuratica.

Scândurica: Imaginați-vă, să inviți la Boston o fetiță de treisprezece ani, singură. Omul ăla a înnebunit. Asta e… declar în mod oficial că nu mai este cel mai bun prieten al meu.

Singuratica: Pot să fiu eu?

Divorțata: Femeie tristă ce ești.

Singuratica: Acum ce-am mai făcut?

Floaredecâmp: Dar, dacă te-ar fi invitat la nuntă, Scândurico, te-ai fi dus?

Scândurica: Nici dacă m-ar fi plătit.

Singuratica: Probabil nu s-a mai obosit să ți-o dea pentru că știa că n-o să vii. Invitațiile sunt foarte scumpe, știi. Îmi aduc aminte cum eu și Tommy ne uitam pe lista de invitați. Atunci eram atât de fericiți.

Divorțata: Probabil fiindcă știa că n-o să stea suficient de mult încât să-i cunoască pe jumătate dintre invitați.

Singuratica: Ești nedreaptă.

Scândurica: Oamenii ăștia nu duc lipsă de bani, crede-mă, și de ce ar fi invitat-o pe Katie, nu pe mine, decât ca să mă facă să mă zgârii pe față? Au procedat aidoma unei măști de exfoliere care-ți răzuiește pielea… Mă rog, sunt sigură că mariajul lor nu va dura. O să ni se alăture în această cameră de chat în curând, pentru că femeia aceea este rea, simt eu lucrul ăsta.

Divorțata: Nu, divorțul e rău, nu-i așa, Nesigura?

Floaredecâmp: Ha ha ha ha!

Nesigura: Nu e amuzant.

Divorțata: Nu face altceva decât să râdă toată noaptea. Cred că Floaredecâmp a încercat florile sălbatice, dacă înțelegeți ce vreau să spun.

Nesigura a părăsit camera de chat.

Floaredecâmp: Ești prea dură cu ea, Divorțata.

Divorțata: A, nu spune prostii, îi place asta. Se întoarce aici seară de seară, nu-i așa? Cred că noi suntem singurii adulți cu care vorbește toată ziua.

Scândurica: Ei, cum a fost, v-ați distrat de Crăciun?

Floaredecâmp: Eu am petrecut toată săptămâna. A fost grozav. N-am mai stat în brațele atâtor Moși Crăciuni în viața mea. Acum trebuie să plec; trebuie să mă pregătesc pentru un bal mascat diseară. O să fiu un iepuraș playboy. Pa!

Floaredecâmp a părăsit camera de chat.

Scândurica: Iar voi, celelalte?

Divorțata: Cred că m-am îngrășat cu vreo două kile.

Singuratica: Eu am fost, știți voi, singură.

SingleSam: Totuși programul la televizor a fost bun, anul ăsta.

Divorțata: Da.

Scândurica: Da, mi-a plăcut programul special de Crăciun.

Divorțata: A fost bine că au avut și copiii ce vedea.

Scândurica: Da.

SingleSam: Și au fost și documentare bune.

Scândurica: Mmm.

Divorțata: Aseară m-am uitat la unul despre urșii polari.

Scândurica: L-am văzut și eu…

SingleSam: Nu mi-am dat seama că urșii polari sunt stângaci.

Scândurica: Da, a fost interesant… și acela despre melci…

Divorțata: Sunt și ei stângaci?

SingleSam: Nu, dar se pare că pot dormi trei ani.

Scândurica: Nemernici norocoși…

Divorțata: Da, televizorul e foarte bun de Crăciun…

SingleSam: Într-un fel e bine să fii singur de Crăciun, ai un pic de liniște și pace.

Singuratica: Liniște și pace *totală*.

Scândurica: Da, e *foarte* multă liniște…

SingleSam: Știți, eu cu fosta soție obișnuiam să facem niște petreceri cu multă lume de Crăciun, eram ocupați tot timpul, ieșeam în fiecare seară sau aveam musafiri de câte ori stăteam acasă. De abia aveam timp pentru noi. Dar anul ăsta a fost altfel. N-a mai venit nimeni. Nicio petrecere, niciun musafir anul ăsta…

Scândurica: La fel și la mine.

Divorțata: Of, oare pe cine vrem noi să păcălim? E groaznic; e cel mai urât Crăciun pe care l-am petrecut vreodată.

Scândurica: Și eu la fel.

SingleSam: La fel și eu.
Singuratica: Și eu la fel.
Faceți clic pe această imagine pentru a imprima această pagină.

De la Julie Casey
Către Rosie
Subiect Fax pentru tine

Nu vreau să te deranjez în timp ce lucrezi atât de „concentrată“ (ce mai face Ruby?), dar am primit un fax în biroul meu acum câteva minute. Nu îți era adresat, dar când l-am citit mi-am dat seama că nu putea fi decât pentru tine, căci ce alt angajat ar da numărul meu de fax pentru a fi utilizat în scop personal? Cred că la sfârșit am deslușit o semnătură „de la Josh“. Vino în biroul meu să-l iei. A, și te rog să direcționezi toate telefoanele spre numărul meu din birou; adu două cești de cafea și un pachet de țigări.

Vieți sociale, de Eloise Parkinson

Pentru acei dintre noi care au fost suficient de norocoși să participe la nunta anului (sau, cu siguranță, *cel puțin* nunta săptămânii) vă spunem povestea extravaganței, sofisticării și splendorii pe care au trăit-o cei trei sute de invitați norocoși ai domnului și doamnei Reginald Williams la căsătoria fiicei lor, Bethany cu dr. Alex Stewart.

Nu s-a făcut vreo economie pentru ceremonia nupțială care a avut loc la Biserica Memorială a Universității Harvard, unde buchete încântătoare de trandafiri și lumânări roșii se aliniau pe culoar până la altar, ca niște lumini strălucitoare, pentru ca splendidul cuplu să-și ia zborul împreună în viața lor fericită.

Bethany, 34 ani, arăta ireproșabil și era uluitoare, ca întotdeauna, într-o rochie albă, elegantă, creată special pentru ea de faimosul prieten al starurilor (și al

meu), Jeremy Durkin. Corsajul era împodobit cu zece mii de perle (și masca sarcina de care vorbește toată lumea). Fusta lungă ca de balet, făcută din straturi succesive de tul moale, foșnea când ea plutea către altar la brațul mândrului ei tată, faimosul chirurg, dr. Reginald Williams.

Miranda Williams arăta ca mama perfectă a miresei în costumul ei cu pantalon roșu Armani, asortat cu o extraordinară pălărie Philip Treacy, care aproape că o umbrea pe fiica ei. Modelele (și, de foarte curând, prietenele lui Bethany) Sara Smythe și Hayley Broadbank făceau pe domnișoarele de onoare și purtau rochii roșii sexy, din mătase cu franjuri, care se mulau pe curbele abia vizibile ale corpului lor, ținând în mâinile cu manichiură franțuzească o jumătate de duzină de trandafiri roșii. Buchetul miresei era făcut jumătate din trandafiri roșii și jumătate din trandafiri albi (și a fost prins de nimeni alta decât de *moi*). Părul ei blond, care de obicei flutura pe spate, era legat strâns într-un coc franțuzesc, care făcea ca viitoarea mămică să arate ca o mireasă perfectă.

La capătul culoarului o aștepta mândru și încrezător Prințul Fermecător, îmbrăcat într-o haină lungă neagră, clasică, la trei nasturi, cu guler alb și cravată roșie, având un singur trandafir roșu la rever. Totul era cu siguranță „trandafiriu“[1] în acea zi.

Recepția extravagantă s-a ținut la Boston Harbor Hotel unde cel mai bun discurs a fost, de departe, cel ținut de cavalerul de onoare, Josh Stewart, în vârstă de cinci ani, fiul mirelui dintr-o căsătorie anterioară cu iubita lui din facultate, Sally Gruber.

Ziua s-a ridicat la nivelul așteptărilor (și standardelor) „Vieților Sociale“ și a fost clar pentru toți cei care i-au văzut dansând pentru prima oară pe tinerii căsătoriți, că acest mariaj este pentru totdeauna. Fie ca ei să

---

[1] *Rosie* în lb. engleză (N. tr.)

trăiască o viață lungă, fericită și mondenă împreună. Cât despre mine, preferata voastră în privința articolelor despre nunți, am fugit cu buchetul să-mi găsesc alesul.

Rosie,

La mulți ani, dragă prietenă.

Încă un an – o luăm de la capăt.

Ruby

De la Stephanie
Către Rosie
Subiect Vizita ta

De abia aștept să vii luna viitoare și să o cunoști pe Sophia. Și ea e încântată să te cunoască, iar Jean-Louis e vioi ca întotdeauna. La mulți ani cu ocazia împlinirii celor treizeci și trei, surioară. Fără îndoială că tu și Ruby veți sărbători până la orele dimineții.

Dragă Alex și Bethany,

Felicitări pentru nașterea băiețelului vostru.
Vă urăm numai fericire în viitor și suntem încântate că Josh are fratele pe care și l-a dorit !

Rosie și Katie

La mulți ani pentru aniversarea celor paisprezece ani, îngerașul meu.

Să te distrezi la discotecă diseară și ai grijă, fără băutură, fără sex, fără droguri.

Cu multă dragoste,

Mama

Ai primit un mesaj urgent de la : ROSIE
Rosie : Cine e băiatul cu care am auzit că te-ai sărutat și ai dansat blues vineri seara, Katie Dunne ?

Katie : Nu pot vorbi, mami. Domnul Simpson ne învață ceva extrem de important pentru examenele de sfârșit de an și este vital să-l ascult.
Rosie : Mincinoaso.
Katie : Nu mint. Sunt sigură că e ceva important, indiferent ce-o fi.
Rosie : Haide, spune totul. Cine era băiatul ?
Toby : Bună, Rosie.
Rosie : O, Toby, ai picat la țanc. Tocmai o iscodeam pe fiica mea despre misteriosul băiat de la discotecă de vineri seara.
Toby : O, ha ha ! Veștile circulă repede.
Katie : Să nu-i spui, Toby.
Rosie : Deci e adevărat ?
Toby : Da.
Katie : Da, iar Toby s-a pupat cu Monica toată seara.
Rosie : A, nu, Toby, nu smiorcăita de Monica.
Toby : De ce îi spuneți amândouă așa ? Când e cu mine nu se smiorcăie.
Rosie : Asta pentru că nu ne sărutăm cu ea în fața tuturor în discoteca școlii. Haide, draga mea fiică, fii pe aceeași lungime de undă cu mine și dă-mi detalii despre acest început de idilă.
Katie : Îl cheamă John McKenna, are cincisprezece ani, e cu un an mai mare ca mine și e foarte drăguț.
Rosie : Ooo, un tip mai mare.
Katie : Știu, mamă, am gusturi.
Rosie : Tu ce crezi despre el, Toby ?
Toby : E OK ; joacă în echipa de fotbal a școlii. Joacă bine.
Rosie : Vrei să-l supraveghezi în locul meu ?
Katie : Mamă ! Acum n-o să mai tacă din gură !
Rosie : Ai făcut sex cu el ?
Katie : Mamă ! Am paisprezece ani !
Rosie : În ziua de azi vezi la televizor fete de paisprezece ani care sunt gravide.
Katie : Nu și eu !
Rosie : Bun. Ai luat droguri ?
Katie : Mamă ! Termină ! De unde naiba să iau droguri ?

Rosie : Nu știu, dar în ziua de azi vezi la televizor fete de paisprezece ani care sunt gravide și iau droguri.

Katie : Nu și eu !

Rosie : Bun. Bei alcool ?

Katie : Mamă ! Mama lui Toby ne-a dus și ne-a adus cu mașina de la școală – când am fi avut timp să bem ?

Rosie : Nu știu, dar în ziua de azi vezi la televizor fete de paisprezece ani care beau, iau droguri și sunt gravide.

Katie : Cu siguranță nu sunt eu aceea !

Toby : La ce programe vă uitați ?

Rosie : Mai ales știri.

Katie : Nu-ți face griji ; m-ai bătut la cap suficient de mult ca să știu că e o prostie să fac toate aceste lucruri, OK ?

Rosie : OK, dar ține minte, pupăturile sunt plăcute, dar până aici trebuie să mergi ! OK ?

Katie : Mamă, dar asta e tot ce-mi doresc !

Rosie : Bun, acum întoarceți-vă amândoi la învățat. Sper că o să luați zece la materia asta !

Katie : N-o să luăm dacă ne mai întrerupi mult !

Ruby : Ce-ai să faci în următoarele două luni, acum când copiii au luat vacanță ? Ești așa norocoasă să ai un concediu atât de lung. Randy Andy mi-a spus că mi-am terminat deja concediul, ceea ce e ridicol, pentru că acelea erau zile în care mi-a fost rău. El a spus că nimănui n-ar putea să-i fie rău șaizeci și cinci de zile pe an și totuși să mai fie în viață.

Rosie : Deci nu-ți mai poți lua deloc concediu ? Speram că o să mergem cu barca într-un weekend. La Blackpool sau așa ceva.

Ruby : Acum pot. I-am spus că dacă îmi dă două săptămâni libere, o să menționez numele companiei Andy Randy Paperclip, când Oprah mă va invita în show-ul ei ca să povestesc cum eu și Gary am câștigat campionatul Mondial de Salsa. Tu ce ai de gând să faci ?

Rosie : Nu prea știu. Julie mi-a spus în treacăt că aș putea să fac niște cursuri pentru adulți în cadrul școlii. Spune că aș putea face un curs de management hotelier, așa cum mi-am dorit dintotdeauna. Ca și cum ar fi atât de simplu.

Ruby : De ce *n-ar fi* atât de simplu ? Uite ce e, Rosie, nu știi până nu încerci. De când te cunosc nu vorbești decât despre faptul că vrei să lucrezi într-un hotel. Ești obsedată de ele ; casa ta e un omagiu adus produselor hoteliere. De abia poți deschide ușa de la baie din cauza covorașelor furate. Nu pot să pretind că îți înțeleg fascinația pentru ele, dar știu că să lucrezi într-un hotel este visul tău absolut.
Rosie : Julie a spus că dacă nu urmez cursul acela, o să mă concedieze. Și a mai spus că atunci când o să-l termin o să mă concedieze oricum.
Ruby : Trebuie să o asculți ; ți-a fost o profesoară bună atâția ani.
Rosie : Dar, Ruby, îți trebuie doi ani ca să-ți iei diploma, costă mult și va trebui să lucrez ziua și să învăț noaptea. Va fi dificil.
Ruby : Dar, dar, dar, Rosie Dunne. Care e problema ? Ai alte planuri mai grozave pentru următorii trei ani din viața ta ?

Dragă Rosie,

Scuze pentru întârzierea cu care ți-am răspuns. Ultimele câteva luni au fost foarte aglomerate pentru mine și Alex. Adaptarea la viața de cuplu și un nou-născut în interval de câteva luni este o muncă grea.

Am fost încântați să primim felicitarea ta și sperăm că tu și Katie vă descurcați bine acolo, în Irlanda.

Sincere urări,

Bethany (cu Alex, Theo și desigur Josh)

Ai primit un mesaj urgent de la : ROSIE
Rosie : Ai dreptate, Ruby, nu prea am ce face în următorii doi ani din viața mea. De ce să nu mă instruiesc ?

Capitolul 41

Bună mamă,

E iarnă *iar*. Mă sperie lunile care zboară atât de repede. Se schimbă în ani fără ca eu măcar să observ. Katie e ca un fel de calendar pentru mine, o privesc cum crește și se schimbă. Crește atât de repede, învață să aibă păreri proprii, învață că eu nu am răspunsuri la orice. Și în clipa în care un copil înțelege asta, știi că ai încurcat-o.

Nu am încheiat călătoria, mamă, sunt încă prinsă într-un stadiu al vieții în care tocmai am sosit de undeva, am lăsat totul bine și frumos în urmă, iar acum îmi croiesc drum spre altceva nou. Ceea ce vreau să spun este că încă nu m-am stabilit într-un loc. Încă. Vreau să spun că tu și tata nu ați făcut decât să călătoriți anul trecut – nu ați stat în nicio țară mai mult de câteva săptămâni –, dar sunteți amândoi stabiliți undeva, nu ca mine, iar eu n-am plecat nicăieri anul trecut. Știți amândoi unde vreți să fiți. Cred că e din cauză că vă aveți unul pe celălalt și oriunde este tata, tu simți că acolo e casa ta.

Am învățat că acasă nu e un loc, e un sentiment. Pot face apartamentul să arate oricât de drăguț, pot pune oricâte ghivece de flori pe pervazul ferestrei, pot pune un covoraș cu „Bine ați venit“ la intrare, pot atârna o inscripție „Casă, dulce casă“ deasupra șemineului și pot purta șorțuri și pot coace prăjituri, dar în adâncul sufletului știu că nu vreau să stau aici pentru totdeauna.

E ca și cum aș aștepta în stația de tren, străduindu-mă să fac rost de câteva lire, suficient cât să prind următorul tren pentru a pleca mai departe. Și, desigur, lucrul cel mai important pentru mine este Katie. Oriunde sunt cu ea ar trebui să mă simt ca acasă, dar nu e așa, pentru că *eu* sunt cea care ar trebui să o fac să simtă

că are un cămin. Sunt conștientă că în câțiva ani Katie va pleca și nu va avea nevoie de mine așa cum are acum.

Trebuie să-mi organizez propria viață pentru clipa în care Katie va pleca. *Trebuie* să fac asta pentru că nu văd niciun Prinț Fermecat venind să mă salveze. Basmele sunt niște povestioare răutăcioase pentru copii. De fiecare dată când am probleme, aștept un bărbat distins cu părul lung care să vină în pas alergător în viața mea (desigur, călare pe un cal, nu alergând pe jos). Apoi îmi dau seama că nu-mi mai doresc un bărbat în viața mea, pentru că bărbații sunt cei care m-au băgat în încurcătură. Acum parcă aș fi antrenoarea lui Katie, pregătind-o pentru marea luptă care înseamnă viața de adult. Ea nu se prea gândește cum ar fi viața fără mine. Desigur, are visurile ei de a călători prin lume *fără mine* și a face bani ca DJ, dar încă nu s-a gândit că va fi *fără mine*. Și nici n-ar trebui să fie altfel – are doar paisprezece ani. Oricum încă nu a ajuns să ia propriile decizii, iar eu am pus piciorul în prag în privința dorinței ei de a abandona școala.

Deși în ultimul timp n-a mai trebuit să o forțez să se dea jos din pat dimineața datorită lui John, noului ei prieten. Sunt inseparabili ; merg la discotecă în fiecare seară la clubul GAA, aproape de casa lui. Este și el membru GAA și joacă ca aruncător în echipa de baseball Dublin la juniori. De fapt, mergem cu toții la Croke Park duminica asta să vedem meciul Dublin contra Tipperary, suntem nerăbdători. E cam greu pentru mine, căci eu nu am carnet, așa că uneori o pun pe Ruby la treburile care implică șofatul. Ea numește asta Șofat pentru Domnișoara Lenevie. Mama lui John este însă o doamnă drăguță și uneori o ia pe Katie de la stadion și o aduce acasă.

În ultimul timp nu am mai auzit prea multe despre Toby, dar am văzut-o pe mama lui la școală când îi ducea pe cei mai mici și mi-a spus că Toby se poartă cam cum făcea Katie cu noua lui prietenă, Monica.

Eu nu-mi dădeam întâlniri când aveam paisprezece ani. Tinerii de azi se maturizează atât de repede… (Parcă eu aș fi BĂTRÂNĂ rău !) Gata, gata, mamă, parcă te aud clocotind. Eu am rămas însărcinată la optsprezece ani, fără a avea serviciu sau studii sau soț și aproape că ți-am provocat o depresie, dar în

unele țări din lume la vârsta asta ești matură, așa că ar trebui să mulțumești cerului că n-am început mai devreme.

Kevin a trecut pe la mine în weekend ; a adus-o pe noua lui prietenă. Era tare drăguță, dar nu știu ce vede la el. Știi că au un an de când sunt împreună ? Pe bune, fratele meu e tare secretos ; trebuie să scoți informația cu cleștele de la el ! Cine știe, s-ar putea să sune mai multe clopote de nuntă în familia Dunne ! Spune-i tatei să-și scoată smochingul vechi din pod și să-l perie de pânze de păianjen și molii în așteptarea evenimentului. Va fi fericit să știe că de data asta nu va mai trebui să meargă pe culoar până la altar. (Sincer, pe mine m-a *enervat* la nuntă !)

Cât despre palatul meu, am putea să nu avem aici geamuri deloc, fiindcă prin ele trece tot vântul. E atât de frig și bate vântul în seara asta, iar ploaia răpăie în ferestre. Felinarul de afară luminează chiar apartamentul nostru. Dacă ar putea fi mutat un pic mai la dreapta, l-ar deranja pe Rupert. Deși îmi economisește banii pe energia electrică. Aproape că aștept să-l văd pe Gene Kelly stând afară și dansând cu umbrela lui. De ce pot filmele face totul – inclusiv ploaia – să arate amuzant ?

În fiecare dimineață mă trezesc când afară e beznă (și, vezi tu, nu e normal să te trezești la o oră la care nici soarele nu se deranjează să răsară), în apartament e frig ca gheața, sar din duș în dormitor, tremurând ca naiba, ies din casă, merg pe jos zece minute până la stația de autobuz, invariabil prin vânt și ploaie. Urechile mă usturǎ, iar părul îmi atârnă în șuvițe ude, așa că aș putea să nu-l mai spăl, doar să-l usuc cu uscătorul. Rimelul îmi curge pe față, umbrela se deformează, iar eu arăt ca Mary Poppins ajunsă în mizerie. Apoi autobuzul întârzie. Sau e prea plin și nu mai face stație. Iar eu ajung târziu la serviciu, arătând ca un șobolan ud, enervată pentru că m-am certat cu șoferul, în timp ce toți ceilalți au machiajul, hainele și părul perfecte, pentru că toți s-au trezit cu o oră mai târziu decât mine, au sărit în mașinile lor, au condus până la serviciu, au ajuns la școală cu un sfert de oră înainte de începerea orei, la timp pentru a servi o ceașcă de cafea și a se relaxa înainte de a-și începe ziua de lucru.

Cântând în ploaie, pe naiba !

Te rog să observi că azi ți-am scris o scrisoare, nu ți-am trimis un e-mail, asta din cauza tipului cu internet-café-ul de la parter, care m-a prins de prea multe ori uitându-mă la el. E atât de frumos, că-mi vine să-l mănânc. Cred că s-a prins, așa că în seara asta stau acasă. Un alt motiv pentru care îți scriu este pentru că mă prefac că studiez. Pe amândouă ne așteaptă examene înainte de Crăciun și i-am spus lui Katie că trebuie să ia lucrurile în serios. Eu una m-am băgat singură în asta. Așa că iată-ne pe amândouă tocind la masa din bucătărie, cu cărțile, dosarele, hârtiile și stilourile noastre, pretinzându-ne intelectuale.

Am atâtea lucruri de învățat, că n-am fost în stare să gătesc toată săptămâna. Așa că în ultimele zile am mâncat doar delicatese de la restaurantul de jos. Din fericire, Sanjay ne dă reducere patruzeci la sută pentru mâncarea pe care o luăm la pachet și chiar a creat un fel nou pe care l-a botezat Pui Rosie cu Curry. Aseară ni l-a trimis gratuit odată cu comanda noastră. L-am gustat și i l-am trimis înapoi. Am glumit. De fapt este un pui cu curry. A adăugat doar Rosie. Totuși sunt flatată să-mi văd numele pe un meniu indian și e interesant să auzi târziu în noapte numele meu strigat de niște bețivi care de abia articulează cuvintele. Înclin să cred că Romeo al meu stă pe trotuarul din fața ferestrei mele, strigându-mă și aruncând cu pietricele pentru a mă trezi din toropeală. Apoi îmi amintesc că e sâmbătă, e unu noaptea, cârciuma tocmai s-a închis, oamenii beți strigă comenzile la tejghea, iar pietricelele din fereastră sunt de fapt ropote de ploaie. Dar o fată are dreptul să viseze oricând.

Ori de câte ori trec pe lângă soția lui Sanjay, ea dă ochii peste cap și plescăie din buze dezaprobator. El tot îmi dă întâlnire, chiar și când ea e lângă el. Așa că spun cu voce tare că ceea ce vrea el nu e corect, având în vedere statutul lui, că ar trebui să-și respecte soția mai mult și că și dacă nu ar fi însurat, eu tot l-aș refuza. Spun lucrurile astea tare, ca ea să mă audă, dar ea tot mă dezaprobă, iar Sanjay îmi zâmbește și îmi aruncă în geantă câteva snack-uri pe gratis. Omul ăsta nu e zdravăn la minte.

Rupert (celălat vecin al meu) m-a întrebat dacă aș vrea să merg la Sala Națională de Concerte în weekend. Se pare că Orchestra Națională Simfonică va interpreta Concertul de pian

nr. 2 de Brahms în si bemol op. 83, care e preferatul lui. Nu e o întâlnire sau ceva asemănător. Cred că Rupert este perfect indiferent față de relațiile sexuale și că are nevoie doar de cineva care să îi țină companie. Asta îmi convine perfect. În plus tatuajul lui cu „Te iubesc, mamă“ creează confuzie. Citatul acela din James Joyce de pe pieptul lui mă supără și pe mine pentru că Rupert e atât de înalt, încât dacă mă uit drept înainte sunt forțată constant să citesc „Greșelile sunt porțile descoperirii“. E ca un semn sau așa ceva, ca și cum Rupert a fost pus în apartamentul de lângă mine ca să mă facă să înțeleg erorile vieții mele. Doar că aș vrea ca mesajul să fie mai clar. Mai degrabă greșelile sunt gropile descoperirii. E un drum al naibii de lung și de bolovănos către descoperiri, presărat cu obstacole și pericol. Aș fi vrut să scrie mai degrabă „Ciocolata e bună“.

Vorbind de greșeli, încă nu am vorbit cu Alex și a trecut un an de-acum. Cred că a venit timpul. Tot ce-am făcut a fost să ne trimitem felicitări idioate unul altuia. E ca și cum am face un concurs de privit ochi în ochi și niciunul dintre noi n-ar vrea să fie primul care să clipească. Înnebunesc de dorul lui. Sunt atâtea lucruri care mi se întâmplă, lucruri mărunte și prostești pe care ard de nerăbdare să i le spun. Cum ar fi că azi-dimineață poștașul ducea ziarul la vecini, iar micuțul câine rasa Jack Russell pe care-l cheamă chiar Jack Russell l-a atacat din nou. Așa că m-am uitat pe fereastră și l-am văzut pe poștaș care scutura piciorul ca să scape de câine, așa cum face în fiecare dimineață, dar de data asta l-a lovit pe câine în stomac din greșeală, iar câinele a căzut și a rămas nemișcat mult timp. Apoi proprietarul a ieșit și am văzut cum poștașul pretindea că Jack Russell era așa când a ajuns el acolo. Proprietarul l-a crezut și era de comă cum încercau amândoi să ajute câinele. În cele din urmă, Jack Russell s-a ridicat și s-a uitat la poștaș, apoi a scheunat și a fugit în casă. Poștașul doar a strâns din umeri și s-a îndepărtat. A venit la ușa mea fluierând. Lucruri ca acestea l-ar fi făcut pe Alex să râdă, în special fiindcă eu îi spusesem despre câinele ăsta ticălos care mă ținea trează toată noaptea cu lătratul și care îmi fura întotdeauna corespondența de la bietul poștaș.

Stai o clipă, Katie se uită pe furiș la pagina mea…

TEORIA LUI MASLOW ASUPRA IERARHIEI

Ha ha, asta o va potoli. OK, acum mai bine plec să fac și eu ceva treabă. Ne vedem în curând. Spune-i tatei că-l salut și că îl iubesc.

A, apropo, Ruby mi-a aranjat o întâlnire cu un necunoscut sâmbătă seara. Aproape că-mi venea să o ucid, dar acum nu mai pot anula. Ține-mi pumnii strânși, ca să nu fie cine știe ce criminal în serie.

Cu multă dragoste,
Rosie

Ai primit un mesaj de la : ROSIE

Rosie : Bună, Julie. Te-am inclus pe lista amicilor cu care fac schimb de mesaje. Ori de câte ori văd că ești on-line îți pot trimite un mesaj.

Julie : Nu și dacă îți blochez numele pe lista mea.

Rosie : N-ai îndrazni.

Julie : De ce să folosești un serviciu de schimb de mesaje când sunt în încăperea alăturată ?

Rosie : Asta fac. Se cheamă că pot face mai multe lucruri în același timp. Pot vorbi cu oamenii la telefon și pot să fiu cu tine on-line. De fapt, cu ce te ocupi, Miss Casey ? Tot ce faci este să terorizezi copii inocenți și să te întâlnești cu părinți enervați.

Julie : Cam asta fac, Rosie, ai dreptate. Crede-mă, ai fost unul dintre cei mai obraznici elevi și unul dintre cei mai groaznici părinți cu care m-am întâlnit. Uram să te chem.

Rosie : Iar eu uram să vin.

Julie : Iar acum mă adaugi pe lista ta de schimb de mesaje. Cum se schimbă timpurile ! Apropo, săptămâna viitoare organizez o petrecere și mă întrebam dacă ai vrea să vii.

Rosie : Cine mai vine ?

Julie : A, doar câțiva copii pe care îi speriam de moarte acum douăzeci de ani. Ne place să ne reunim și să ne amintim de zilele care au trecut.

Rosie : Serios ?

Julie: Nu, doar câțiva prieteni și membri de familie pentru a bea și a ciuguli ceva ca să marcăm evenimentul, apoi puteți să plecați cu toții și să mă lăsați în pace.

Rosie: Câți ani împlinești? Te întreb pentru că aș vrea să-ți cumpăr o felicitare cu vârsta respectivă sau poate o insignă.

Julie: Fă asta și te concediez. Împlinesc cincizeci și trei de ani.

Rosie: Ești cu doar douăzeci de ani mai mare ca mine. Credeam că ești bătrână!

Julie: Ciudat, nu-i așa? Imaginează-ți, când ai terminat școala aveam aceeași vârstă ca tine acum. Probabil că și elevii de azi cred despre tine că ești bătrână.

Rosie: Mă simt bătrână.

Julie: O bătrână n-ar merge la o întâlnire romantică cu un necunoscut. Haide, deșartă sacul, cum a fost?

Rosie: Îl cheamă Adam și e foarte, foarte drăguț. Toată seara a fost politicos, găsea subiecte excelente de conversație și era foarte amuzant. A plătit el masa, taxiul, băutura, absolut totul și nu m-a lăsat să deschid poșeta (nu că aș fi avut vreun ban de cheltuit, din cauza salariului de sclav cu care sunt plătită, hm…). Era înalt, brunet și chipeș, îmbrăcat impecabil. Sprâncene bine conturate, dinți drepți și niciun fir de păr în nas la vedere.

Julie: Cu ce se ocupă?

Rosie: E inginer.

Julie: Deci era politicos, chipeș și avea un serviciu foarte bun. Pare prea bun ca să fie adevărat. Vă mai întâlniți?

Rosie: După masă ne-am întors la apartamentul lui ca o seră. Locuiește pe Sir John Rogerson's Quay – locul acela e extraordinar. Ne-am sărutat, am rămas peste noapte, m-a întrebat dacă aș vrea să ne mai întâlnim și am spus „nu".

Julie: Ai înnebunit?

Rosie: Poate. Era un om atât de bun, dar nu am simțit nimic – nicio scânteie.

Julie: Dar a fost doar prima întâlnire. Nu poți spune aceste lucruri de la prima întâlnire. Ce voiai, focuri de artificii?

Rosie: Nu, de fapt voiam exact invers. Vreau tăcere, un moment de liniște deplină.

Julie: Tăcere?

Rosie: O, e o poveste mai lungă. Dar aseară a fost dovada faptului că poți să mă pui alături de un tip perfect în toate privințele, și tot nu sunt pregătită. Trebuie ca toată lumea să înceteze să mă preseze – voi găsi pe cineva atunci când voi fi gata.

Julie: OK, OK, promit că voi înceta cu presiunile până când îmi vei permite. Apropo, cum mai merge cu învățatul?

Rosie: Este greu să lucrezi, să înveți și să fii mamă, toate în același timp. Sfârșesc prin a sta trează toată noaptea, cântărind viața, universul și tot ce se află în el, adică nu fac nimic.

Julie: Nu-ți face griji, am trecut cu toții prin asta și crede-mă, când vei avea vârsta mea n-o să-ți mai pese. Pot face ceva ca să te ajut?

Rosie: Cred că da. O mărire de salariu ar fi un ajutor extraordinar.

Julie: Nicio șansă. Cum mai merge cu economisitul?

Rosie: Ar merge foarte bine dacă n-ar trebui să-mi hrănesc, îmbrac, educ copilul și să plătesc chiria pentru cutia de pantofi în care locuiesc.

Julie: Asta pare că-ți stă în cale mereu, partea cu „trebuie să am grijă de copil". Ai mai vorbit cu Alex?

Rosie: Nu.

Julie: O, Rosie, sunteți ridicoli amândoi. Mi-am petrecut toată viața încercând să vă despart, dar acum nu mai aveți niciun haz. Spune-i că Domnișoara Casey Nas Mare Respirație Urât Mirositoare v-a dat amândurora permisiunea să stați alături unul de celălalt.

Rosie: N-o să meargă; oricum nu te-a ascultat niciodată. Și, mă rog, într-un fel ținem legătura. Katie îi trimite e-mailuri, eu îi trimit felicitări cu orice ocazie există sub soare și el îmi răspunde tot cu felicitări. La fiecare câteva luni primesc o carte poștală dintr-o altă țară exotică de unde îmi scrie rapoarte plictisitoare despre cum e vremea, iar când nu e în vacanță muncește întruna. Așa că nu ne ignorăm complet unul pe celălalt. Este un mod foarte civilizat de a ne certa.

Julie: Da, în afară de faptul că nu vorbiți. Cel mai bun prieten al tău are un bebeluș de șase luni pe care nici nu l-ai cunoscut. Tot ce vreau să spun e că dacă mai lași asta să se perpetueze mult timp, anii se vor înmulți și, înainte să știi, va fi prea târziu.

Capitolul 42

Dragă Rosie și Katie Dunne,

Felicitări de sezon de la Spitalul St. Jude !

Soția mea, cei doi fii și eu sperăm că anul care vine vă va aduce vouă și celor iubiți sănătate și fericire.

Crăciun Fericit și Un An nou fericit de la familia Stewart.

Dr. Alex Stewart

Domnului Dr. Alex Stewart

Fie ca anul care vine să fie plin de fericire, belșug și fericire pentru tine și familia ta.

Sincere urări,

Rosie Dunne

Ai primit un mesaj de la : ALEX

Alex : Felicitarea ta a sosit azi-dimineață.

Rosie : A, acum vorbești cu mine ?

Alex : A trecut destul de mult timp. Unul dintre noi trebuia să fie suficient de adult pentru a stabili contactul. Amintește-ți că în definitiv nu eu sunt cel care a pornit-o.

Rosie : Ba da.

Alex : Rosie, nu, nu l-am pornit.

Rosie : Ba da, tu l-ai pornit !

Alex : O, te rog ! Anul trecut ți-am spus că Bethany era gravidă, moment în care parcă ai înnebunit. Și, dacă vrei să știi, o cerusem în căsătorie cu o seară înainte de a merge la o ceremonie de premiere. Bethany a acceptat și fiindcă era încântată le-a spus părinților ei la masă (ceea ce ar fi făcut orice om normal). Tatăl ei a fost premiat și în timpul discursului a anunțat că fiica lui tocmai se logodise (așa cum ar

face orice tată normal când ar afla că fiica lui urmează să se căsătorească).

Ziariștii erau acolo; s-au întors la birou și au scris despre evenimentul din acea seară la timp ca să apară în ziarele de a doua zi. Am ieșit în oraș și am sărbătorit evenimentul cu logodnica mea și familia ei. Am mers la culcare și m-am trezit a doua zi cu telefoane peste telefoane de la familia mea care dorea să știe de ce naiba nu le-am spus că mă căsătoresc. E-mailul era plin de mesaje de la prietenii mei care nu înțelegeau ce se petrece, iar eu tocmai încercam să le răspund tuturor când tu ai intrat pe Messenger.

Așa că ți-am trimis ție și lui Katie invitații gândindu-mă că, indiferent dacă tu dezaprobai alegerea mea în privința soției și născoceai povești patetice despre motivul pentru care mă căsătoream, te-ai fi putut totuși purta ca prietena care susții că ești, venind la nunta mea ca să mă susții.

Așa că îmi cer scuze pentru ultima felicitare pe care ai primit-o, numele tău figura pe lista mea de corespondență, dar felicitarea era pentru pacienți, nu pentru tine.

Rosie: Stai puțin, dar eu n-am primit nicio invitație la nuntă!

Alex: Ce?

Rosie: N-am primit nicio invitație la nuntă. A fost una pentru Katie, dar nu și pentru mine. Iar Katie evident că nu putea să meargă pentru că avea doar treisprezece ani; unde ar fi stat? Iar eu nu puteam să o aduc pentru că sincer nu-mi permiteam…

Alex: Oprește-te! Lasă-mă să mă gândesc un pic. N-ai primit invitația la nuntă?

Rosie: Nu. Doar una pentru Katie.

Alex: Dar părinții tăi?

Rosie: Ei au primit-o, dar n-au putut să vină pentru că urma să meargă la Paris la Stephanie și …

Alex: OK! Nu cumva invitația ta a fost trimisă la ei din greșeală?

Rosie: Nu.

Alex: Dar părinții mei – nu ți-au spus?

Rosie: Mi-au spus că le-ar face mare plăcere să merg, dar nu ei răspundeau de invitații, Alex. Tu nu m-ai invitat să vin.

Alex: Dar erai pe listă. Am *văzut* invitația ta cu ochii mei pe masa din bucătărie.

Rosie: A!

Alex: Atunci ce s-a întâmplat?

Rosie: Nu mă întreba pe mine! Eu nici măcar n-am știut că a existat o invitație pentru mine! Cine le-a expediat?

Alex: Bethany și organizatorul nunții.

Rosie: Hmm… OK, undeva între momentul în care Bethany a plecat la poștă și cel în care invitația urma să ajungă în cutia mea poștală ceva s-a întâmplat.

Alex: A, nu începe iar, Rosie. Nu a fost Bethany. Are alte lucruri mai bune de făcut decât să conceapă planuri pentru a scăpa de tine.

Rosie: Cum ar fi să ia masa cu fetele?

Alex: Încetează.

Rosie: Păi sunt șocată.

Alex: Deci tu ai crezut tot timpul ăsta că eu n-am vrut să vii la nuntă?

Rosie: Da.

Alex: Dar de ce n-ai spus ceva? Un an întreg și tu n-ai spus nimic? Dacă tu nu m-ai invita la nunta ta cred că măcar aș spune ceva!

Rosie: Scuză-mă, de ce nu m-ai întrebat tu de ce n-am venit la nuntă? Dacă te-aș fi invitat la nunta mea și aș fi observat că n-ai apărut, cred că cel puțin aș fi spus ceva.

Alex: Eram supărat.

Rosie: Și eu.

Alex: Încă mai sunt supărat din cauza lucrurilor pe care le-ai spus.

Rosie: Spune-mi un lucru, Alex. Mi-ai spus sau nu cu doar câteva luni înainte că Bethany nu îți era „menită“ și că nu o iubești?

Alex: Da, dar…

Rosie: Și voiai sau nu să termini relația cu ea înainte ca ea să anunțe că e însărcinată?

Alex : Da, dar…
Rosie : Și erai sau nu îngrijorat din cauza postului tău când ai refuzat să te căsătorești cu Bethany ?
Alex : Da, dar…
Rosie : Și erai sau nu…
Alex : Termină, Rosie. Toate astea or fi adevărate, dar s-au suprapus cu faptul că eu doream să fac parte din viața lui Bethany și a lui Theo.
Rosie : Deci dacă tu m-ai *invitat* la nuntă, iar eu am *oarecum* dreptate în afirmațiile mele, de ce nu am vorbit unul cu celălalt un an întreg ?
Alex : Ceea ce aș vrea să știu acum ar fi unde naiba s-a rătăcit invitația ta. Organizatorul nunții aranjase totul. Doar dacă…
Rosie : Cine ?
Alex : Nu cine, ci mai degrabă ce…
Rosie : Atunci, ce ?
Alex : Jack Russell, câinele Jack Russell. Data viitoare când îl văd îi sucesc gâtul.
Rosie : Nu poți să faci asta.
Alex : Pot face tot ce poftesc cu ticălosul ăla mic…
Rosie : A murit. Poștașul l-a lovit în stomac câteva dimineți la rând complet neintenționat (sunt martor) și într-o dimineață a reușit, Jack nu s-a mai mișcat.
Alex : Nu îmi pare rău să aud asta.
Rosie : Mie totuși da, Alex.
Alex : Și mie. Suntem prieteni din nou ?
Rosie : Eu n-am încetat niciodată să fiu prietena ta.
Alex : Nici eu. Din păcate acum trebuie să plec pentru că bebelușul meu își toarnă micul dejun în cap și se freacă cu el pe pielea capului, foarte concentrat. Mă tem că s-a făcut iarăși ora de schimbat scutecul.

Pentru fiica noastră minunată

Te iubim din toată inima. Îți dorim un an bun.

La mulți ani, Rosie !

Mult noroc la examenele tale din iunie. Îți ținem pumnii strânși.

Cu toată dragostea,
Mama și tata

Surorii mele
În sfârșit mă prinzi din urmă, Rosie, și mă bucur, pentru că nu vreau să fiu singura care se apropie de patruzeci ! Mult noroc la examenele tale. Ai două luni ca să înveți totul – dar poți să o faci. Sunt sigură că o să le știi ca pe apă.
La mulți ani !
Cu dragoste,
Stephanie, Pierre, Jean-Louis, Sophia

La mulți ani, mamă.
Sper că îți va plăcea cadoul. Dacă nu-ți vine, îl port eu !
Cu dragoste,
Katie

Unei prietene speciale
La mulți ani pentru cei treizeci și cinci de ani, Rosie ! Lucrez acum la un nou experiment de oprire a timpului. Vrei să-l încerci și tu ?
Să te distrezi de ziua ta și sper să ne vedem în curând !
Alex

Pentru Rosie
La mulți ani din nou. După această sărbătoare, gata cu distracțiile. Trebuie să iei examenele cu nota zece. Poți să o faci și ești singura mea speranță de a ajunge acolo. Încă visez la cum voi lucra eu ca animatoare în cadrul hotelului ăla luxos al tău.
Cu dragoste, Ruby

Ai primit un mesaj de la : ROSIE
Rosie : Șaisprezece. Îngerașul meu face șaisprezece ani ! Oare ce ar trebui să fac acum ? Unde e cartea cu reguli de urmat ?
Ruby : Știi, nu e ca și cum ieri ar fi împlinit doi ani. Ai avut, ia să vedem, cam șaisprezece ani să te pregătești. Nu ar trebui ca lucrul ăsta să te șocheze.

Rosie: Ruby, vrăjitoare lipsită de sentimente, tu chiar nu simți nimic? Ești imună la toate emoțiile? Ce ai simțit când Gary a împlinit șaisprezece ani?

Ruby: Eu nu privesc lucrurile ca tine. Nu mă gândesc prea mult la vârstă și la zile de naștere – pentru mine sunt ca orice altă zi. Nu simbolizează nimic, decât un mănunchi de definiții și generalizări create de oameni pentru a face conversație, dezbateri și discuții în presă. De exemplu, Katie nu o va lua pe cărări greșite pentru că deodată se trezește într-o dimineață în care a împlinit șaisprezece ani. Oamenii fac ce îi taie capul la orice vârstă îi apucă. Luna trecută tu ai împlinit treizeci și cinci de ani. Asta înseamnă că mai ai cinci ani până faci patruzeci. Crezi că în ziua în care vei împlini patruzeci de ani vei fi altfel decât la treizeci și nouă sau patruzeci și unu? Oamenii au propriile lor idei despre vârstă ca să scrie cărticele care te învață cum să faci față vârstei, ca să pună comentarii stupide în felicitări, creează nume pentru chat-urile de pe internet și caută scuze pentru crizele care li se întâmplă în viață.

De exemplu, ceea ce se numește „criza vârstei de mijloc" la bărbați este doar un mănunchi de exagerări. Nu vârsta e problema; ci creierul masculului. Bărbații înșelau încă de pe vremea când erau maimuțe (aici poți să adaugi și tu povestea ta), de când erau în peșteri (aici iar ai avea ceva de spus) și până acum, vârstă la care se spune că ești un om civilizat. Așa au fost ei făcuți. Nu vârsta e problema.

Fetița ta va rămâne fetița ta chiar și după ce va avea propriul ei copil. Nu-ți mai face griji.

Rosie: Nu vreau ca fetița mea să aibă un copil până ce nu va crește, va fi măritată și bogată. Vreau să spun… când îmi aduc aminte lucrurile pe care le-am făcut când am împlinit șaisprezece ani… de fapt nu-mi aduc prea bine aminte ce am făcut.

Ruby: De ce?

Rosie: Pentru că eram incredibil de tânără și proastă.

Ruby: Dar ce ai făcut?

Rosie : Eu și Alex am falsificat semnăturile mamelor noastre și am dus niște bilețele la școală în care scria că vom lipsi amândoi de la școală în aceeași zi.
Ruby : Ce coincidență.
Rosie : Exact. Ne-am dus la o cârciumă a unui bătrânel, unde actul de identitate nu era necesar, și am băut toată ziua. Din nefericire, am stricat totul pentru că eu am căzut și m-am lovit la cap, a trebuit să fiu dusă cu salvarea la spital unde am fost cusută cu șapte copci și mi s-au făcut spălături stomacale. Părinții noștri nu au fost prea încântați.
Ruby : Sunt sigură că n-au fost. Cum ai căzut ? Făceai iarăși niște figuri de ale tale ciudate de dans ?
Rosie : Atunci nu. Doar stăteam pe scaun.
Ruby : Ha ha ! Doar tu ai putea să cazi pe jos în timp ce stai pe scaun.
Rosie : Știu. Ciudat, nu ? Și eu mă întreb cum s-a întâmplat.
Ruby : Ar trebui să-l întrebi pe Alex. Sunt surprinsă că nu ți-a trecut prin cap să-l întrebi de atâta timp.
Rosie : Ce idee bună ! Văd că e on-line, așa că o să-l întreb.
Ruby : Nu e chiar atât de important, dar cred că e vechea scuză ca să stai de vorbă cu el. O să te aștept și o să mă prefac că sunt ocupată cât timp îl întrebi. Sunt curioasă…

Ai primit un mesaj instant de la : ROSIE
Rosie : Bună, Alex.
Alex : Bună. Tu muncești vreodată ? Ori de câte ori intru pe internet te găsesc și pe tine acolo !
Rosie : Vorbeam cu Ruby. E mai ieftin așa. Nu trebuie să mai dăm explicații la serviciu despre factura de telefon. Folosirea internetului este nelimitată dacă plătești o taxă lunară și, atunci când folosim tastatura, părem ocupate. Mă rog, voiam să te întreb ceva.
Alex : Dă-i drumul.
Rosie : Îți amintești aniversarea mea de la șaisprezece ani, când am căzut și m-am lovit la cap ?
Alex : Ha, ha, cum aș putea să uit ? Te gândești la asta pentru că se apropie ziua de naștere a lui Katie ? Pentru că dacă o să

facă la fel ca tine ar trebui să-ți fie teamă, foarte teamă. Ce cadou ar trebui să-i fac, o tăviță renală ?

Rosie : Vârsta e doar un număr, nu o stare mentală, sau un motiv pentru un comportament anume.

Alex : A… ha. Atunci ce vrei să mă întrebi ?

Rosie : Cum naiba am căzut și m-am lovit la cap când eu stăteam pe scaun ?

Alex : O, Doamne. Întrebarea. *Acea* Întrebare.

Rosie : Ce are întrebarea mea ?

Alex : Rosie Dunne, am așteptat aproape douăzeci de ani ca să-mi pui această întrebare și credeam că n-o vei mai face vreodată.

Rosie : Ce ??

Alex : De ce nu m-ai întrebat mă depășește, dar te-ai trezit a doua zi dimineață și ai susținut că nu-ți aduci aminte mai nimic din ce s-a întâmplat. N-am vrut să dau totul la iveală ; dăduseși tu destule la iveală în noaptea de dinainte !

Rosie : N-ai vrut să dai totul la iveală ? Alex, *spune-mi* ! Cum am căzut de pe scaun ?

Alex : Nu cred că ești pregătită să ști.

Rosie : Ah, taci din gură. În definitiv sunt Rosie Dunne ; m-am născut pregătită pentru orice.

Alex : Bine, dacă ești atât de sigură pe tine…

Rosie : Sunt ! Acum spune-mi !

Alex : Ne sărutam.

Rosie : *Ce făceam ?*

Alex : Mda. Tu te-ai aplecat în față pe scaunul tău înalt, ca să mă săruți ; scaunul era foarte instabil și stătea nesigur între crăpăturile dușumelei foarte vechi și denivelate ale cârciumii. Și ai căzut.

Rosie : CE ??

Alex : O, ce nimicuri dulci mi-ai spus la ureche în seara aceea, Rosie Dunne. Iar eu am fost distrus a doua zi când te-ai trezit și ai uitat. După ce te-am ținut de mână toată noaptea cât ai vomat.

Rosie : *Alex!*

Alex : *Ce e ?*

Rosie : *De ce nu mi-ai spus ?!*

Alex : Pentru că o vreme nu am avut voie să ne vedem și nu voiam să-ți spun asta într-un bilețel. Apoi ai spus că vrei să uiți tot ce s-a întâmplat în acea seară, așa că m-am gândit că poate îți aminteai ceva vag și că poate regretai.

Rosie : Ar fi trebuit să-mi spui.

Alex : De ce, ce ai fi spus ?

Rosie : Ăă… asta mă pune într-o situație dificilă.

Alex : Știu, îmi pare rău.

Rosie : Nu-mi vine să cred. Pentru că am fost prinși, eu a trebuit să stau în casă o săptămână întreagă, iar tu ai fost pedepsit să lucrezi la biroul tatălui tău, unde ai cunoscut-o pe Bethany. Fata cu care ai spus că te vei căsători…

Alex : Așa e, chiar am spus asta !

Rosie : Da, ai spus…

Alex : De fapt, am spus asta doar ca să te testez, dar nu părea că-ți pasă prea tare că mă întâlnesc cu ea. Ce ciudat ! Uitasem că am spus asta ! Bethany se va bucura să afle ! Mulțumesc că mi-ai amintit.

Rosie : Nu, nu, eu îți mulțumesc că mi-ai amintit…

Ai primit un mesaj instant de la : RUBY

Ruby : Haide, domnișoară Cucui, trebuie să mă prefac ocupată. Ai aflat ce s-a întâmplat ?

Rosie : Da, am aflat că sunt cea mai mare idioată din *întreaga lume*. Aaaaaaah !

Ruby : Am așteptat doar pentru *asta* ? Puteam să-ți spun asta acum o sută de ani.

Dragă Katie,

Aniversare fericită la cei șaisprezece ani ai tăi !

Cu dragoste, mama xxx

Dragii noastre nepoate,

La mulți ani cu ocazia împlinirii celor șaisprezece ani !

Cu multă dragoste,

Bunica și bunicul

Prietenei mele

La mulți ani !

Cu toată dragostea,

John

Lui Katie

La mulți ani, pacoste ! Încă vreo câteva luni și scapi de aparatul dentar. Atunci n-o să-ți mai pot spune ce ai mâncat la cină.

Toby

Fiicei mele

Felicitări, Katie. La mulți ani ! Sper că John nu va încerca să te sărute !

Cu dragoste,

Tata

Dragă mamă și dragă tată,

Nu mai vorbesc cu Rupert niciodată. Șaisprezece ani *nevinovați* pe *naiba*.

Katie mi-a cerut banii pe care i-aș fi cheltuit pe cadoul ei ca să plece în oraș și să-și cumpere ea singură de îmbrăcat, ceea ce mi-a convenit de minune pentru că nu a trebuit să stau nopți întregi nedormită, încercând să mă gândesc la cadoul „perfect“ pe care ea l-ar fi urât cu siguranță și l-ar fi pus într-o cutie sub pat. Mă rog, a venit acasă, de mână cu uriașul ei prietenos (John), zâmbind cu gura până la urechi, așa că mi-am dat seama imediat că se întâmplase ceva suspect. Și-a ridicat bluza, a tras un pic de pantaloni și l-am văzut. Un tatuaj din iad.

Un tatuaj de genul îngrozitor-murdar-dezgustător-foarte-urât-tocmai-mi-am-dat-seama-că-parcă-ai-vorbi-tu-mamă. Stătea acolo pe șoldul ei, scoțând limba la mine.

Mamă, e urât. Și să vezi, sângera și făcuse crustă când l-am văzut. Se pare că Rupert le spusese clienților lui că trebuie să ai șaisprezece ani ca să-ți faci un tatuaj, lucru cu care nu sunt de acord, așa că am căutat pe internet. Se pare că avea dreptate, dar aș fi vrut să găsesc un soi de deschizătură care mi-ar fi permis să-i trag un șut în fund…

Tipul drăguț de la internet-café m-a întrebat dacă mă simt bine și părea într-adevăr preocupat, ceea ce mă gândeam că ar putea fi începutul unei relații pentru noi doi. Apoi mi-am dat seama că loveam cu pumnii în tastatură, așa că probabil era îngrijorat doar pentru calculatorul lui. Nu am timp pentru asemenea oameni egoiști în viața mea, așa că am hotărât că nu e nicio șansă să apară o aventură fierbinte între noi după orele petrecute la calculator. Dar e numai decizia mea.

Ceea ce e și mai rău e că încercam să învăț pentru examenele de sfârșit de an, iar zgomotul mașinii de găurit care venea de jos, de la salonul de tatuaj, chiar mă deranja. Nu mi-am dat seama că ascultam chiar cum fiica mea era mutilată.

A fost cam dificil să mă exprim față de Rupert, pentru că nu-mi puteam explica ura față de tatuaje fără a-l ofensa, având în vedere că el este un tatuaj ambulant. Ar fi ca și cum i-aș jigni un membru al familiei lui.

Dar tatuajul este ultima dintre grijile mele. Și-a pus și cercel pe limbă. Rupert i-a oferit gratuit acest serviciu. Vorbește de parcă ar avea cartofi fierbinți în gură. Așa că nu e de mirare că am fost atât de șocată când a intrat în cameră cu o expresie teribilă și mi-a spus „Aaa, uite ce aam“, apoi și-a ridicat bluza. John și-a făcut și el un tatuaj cu un băț de hockey și o minge pe șold. Nu vrei să știi cu ce seamănă imaginea. Rupert a făcut mingea prea aproape și nu pe partea bună a bățului, înțelegi ce vreau să-ți spun.

Cred că putea fi și mai rău: ar fi putut să-și facă tatuaje cu numele fiecăruia. Și sunt multe alte tatuaje mai rele decât o căpșună mică de mărimea unghiei degetului meu.

Poate că am exagerat? Oare cum v-ați simțit tu și tata când v-am spus că sunt *însărcinată*?

Acum, când mă gândesc la asta, poate ar trebui să-i dau lui Katie un soi de premiu! Oricum, ar trebui să merg la etaj și să suport muzica (foarte zgomotoasă, plină de vibrații) și să continui cu învățatul. Nu-mi vine să cred că sunt în ultimul an. Doi ani parcă au zburat și, deși e aproape imposibil să înveți noaptea, să muncești ziua și să încerci să fii și mamă în același timp, mă bucur că n-am renunțat de câte sute de ori am spus că o voi

face. Imaginează-ți, voi avea o ceremonie de absolvire ! Tu și tata veți putea sta, în sfârșit, în mulțime, în timp ce eu îmi voi lua diploma îmbrăcată în robă și purtând pălărie. E cu paisprezece ani mai târziu decât trebuia, dar presupun că mai bine mai târziu decât niciodată.

Totuși, nu voi ajunge la ceremonia de absolvire dacă nu iau examenele, așa că *gata cu distracțiile*. Mă duc să învăț !

Cu dragoste,

Rosie

De la Rosie
Către Alex
Subiect Tata

S-a întâmplat ceva îngrozitor. De la spital mi s-a spus că ești în sala de operații, dar te rog, imediat ce primești mesajele sau e-mailul meu, poți să mă suni ?

Mama m-a sunat acum câteva minute plângând ; tata a făcut un atac de cord și a fost dus de urgență la spital. E șocată, dar mi-a spus să nu mă duc acolo, pentru că am primul examen mâine. Nu știu ce să fac. Nu știu cât e de grav, doctorii nu i-au spus încă nimic. Poți să suni tu la spital ca să vezi ce se petrece ? Tu înțelegi ce o să-ți spună. Nu știu ce să fac. Dă Doamne să primești e-mailu ăsta la timp. Nu știu pe cine altcineva să sun.

Nu vreau s-o las pe mama singură, deși Kevin a plecat acum către ea. N-aș vrea să-l știu nici pe tata singur. Sunt atât de dezorientată.

O, Doamne, Alex, te rog ajută-mă. Nu vreau să-mi pierd tatăl.

De la Alex
Către Rosie
Subiect Re : Tata

Am încercat să te sun, dar probabil vorbești la telefon. Te rog să fii calmă. Am sunat la spital și am vorbit cu dr. Flannery. El

este doctorul care se ocupă de tatăl tău și mi-a explicat despre ce e vorba.

Îți sugerez să-ți faci bagajele pentru câteva zile și să pleci cu primul autobuz la Galway. Înțelegi ce-ți spun ?

Uită de examene, Rosie, asta e mult mai important. Rămâi calmă, Rosie, trebuie să fii alături de mama și de tatăl tău. Spune-i lui Stephanie să vină și ea, dacă poate. Ține legătura cu mine în timpul nopții.

Capitolul 43

Dragă Alex,

Sicriele nu sunt mai late de 76 cm; pentru a fi incinerate se fac din pal furniruit și plastic. Știai asta? Șuruburile din fier sunt acceptate doar în număr mic, iar proptelele din lemn dau mai multă siguranță, dar trebuie să fie plasate doar în interiorul sicriului.

Sicriul trebuie să aibă numele întreg al decedatului pe capac. Presupun că nu vor să-i încurce. Lucrul pe care chiar n-aș fi vrut să-l aflu e că sicriul trebuie acoperit cu o substanță numită „Cremfilm“, sau să folosești cârpe absorbante sau vatelină din bumbac deoarece se pare că din corp se scurg fluide.

Nu știam nimic din toate astea.

A trebuit să completez formulare. O grămadă de formulare. Formularele A, B și C și tot felul de formulare medicale. Nimeni nu mi-a spus nimic de D și E. Nu știam că e nevoie de atâtea dovezi ca să demonstrezi că ești mort. Credeam că faptul că nu mai trăiești și nu mai respiri e o probă extrem de clară. Se pare că nu.

Presupun că e la fel ca atunci când te stabilești într-o altă țară. Tata a trebuit să aibă toate documentele pregătite, a fost îmbrăcat în costumul lui cel mai bun, s-au făcut aranjamente pentru transport și a plecat spre destinația finală, oriunde o fi aceea. O, cât de mult ar fi vrut și mama să-l însoțească în această călătorie, dar știe că nu se poate.

La înmormântare repeta întruna „Nu se mai trezea. L-am strigat, l-am strigat, dar nu se mai trezea“. Nu s-a oprit din tremurat de când s-a întâmplat și arată de parcă ar fi îmbătrânit cu douăzeci de ani. Totuși parcă e mică. Ca un copilaș pierdut care se uită în jur, neștiind unde să meargă, ca și cum deodată a ajuns într-un loc nou și nu cunoaște drumul.

Așa cred că se simte. Așa ne simțim și noi.

Nici eu n-am mai trăit așa ceva. Am treizeci și cinci de ani și n-am pierdut pe nimeni care să-mi fie apropiat. Am fost la vreo zece înmormântări toată viața mea, dar era vorba de rude îndepărtate, prieteni ai prietenilor și membri de familie ai prietenilor, fără de care viața mea nu e mai rea decât atunci când trăiau.

Dar să plece tata ? Doamne, asta e o diferență uriașă.

Avea doar șaizeci și cinci de ani. Ce face ca un om sănătos de șaizeci și cinci de ani să se culce și să nu se mai trezească ? Mă pot consola doar cu gândul că a văzut ceva atât de frumos încât a trebuit să plece. Cred că asta ar face tata.

Te simți complet descurajat când îți vezi părinții supărați. Cred că e din cauza faptului că ei ar trebui să fie cei puternici, dar nu e chiar așa. Când ești copil, părinții sunt un fel de etalon pentru cât de rea e situația. Când cazi rău și nu-ți dai seama dacă trebuie să te doară sau nu, te uiți la părinți. Dacă sunt îngrijorați și aleargă spre tine, plângi. Dacă râd și bat cu palma pământul spunând „Pământ rău“, atunci te ridici de pe jos și continui cu joaca.

Când afli că ești gravidă și ești indiferentă la orice emoție, te uiți la expresiile lor. Când atât mama cât și tata te îmbrățișează și îți spun că va fi bine și te susțin, știi că nu e sfârșitul lumii. Dar, în funcție de părinți, ar putea să fie foarte aproape de așa ceva.

Părinții sunt barometrul emoțiilor pentru copii și sunt ca un efect de domino. N-am văzut-o pe mama plângând atât toată viața mea, ceea ce m-a înfricoșat și m-a făcut să plâng, lucru care a speriat-o pe Katie și a făcut-o să plângă. Plângeam toate laolaltă.

Cât despre tata ar fi trebuit să trăiască veșnic. Cel care putea deschide borcanele pe care nimeni altcineva nu putea, care repara ce era stricat, ar fi trebuit să facă lucrurile astea veșnic. Bărbatul care mă lăsa să mă urc pe umerii lui, să-i stau în cârcă, mă alerga când scoteam zgomote de monștri, mă arunca în aer și mă prindea, mă învârtea atât, încât amețeam și cădeam râzând.

Iar la final, fără a-i putea mulțumi și a-mi lua rămas-bun așa cum trebuie, ultimele amintiri legate de el sunt mărimea sicriului și formularele medicale.

Sunt încă în Galway cu mama. În vestul sălbatic. Dar e o vară frumoasă și nu mi se pare corect. Atmosfera nu se potrivește cu ceea ce simt, se aud râsetele copiilor de pe plaja din apropiere, păsările cântă și dansează pe cer, făcând picaje pentru a-și lua hrana proaspătă din mare. Nu mi se pare corect să iubești lumea și să vezi asemenea strălucire când s-a întâmplat ceva atât de îngrozitor.

E ca și cum ai auzi gânguritul pruncilor în biserică la o slujbă de înmormântare. Nimic nu e mai înălțător decât să auzi sunetul unui copil inocent care se bucură, într-un loc în care oamenii sunt atât de triști. Îți aduce aminte că viața merge mai departe, doar că nu și pentru cel căruia îi spui „adio". Oamenii vin și pleacă, știm că așa va fi, cu toate astea suntem șocați când se întâmplă. Ca să folosim un clișeu învechit, singura certitutide a vieții e moartea. E o certitudine, este o condiție de viață care ne este dată, dar pe care o lăsăm să ne sfâșie.

Nu știu ce să-i spun sau ce să-i fac mamei ca să se simtă mai bine ; nu cred că există așa ceva, dar sunt sfâșiată de durere privind-o cum plânge în fiecare zi. Aud durerea din lacrimile ei. Poate că o să rămână fără lacrimi.

Alex, tu ești doctor de inimi. Cunoști inima pe de-a-ntregul, pe dinăuntru și pe dinafară – ce poți face când cineva are inima zdrobită ? Ai vreun tratament pentru asta ?

Îți mulțumesc că ai venit la înmormîntare. Mi-a făcut bine să te văd. Păcat că a fost în situația asta. A fost frumos din partea părinților tăi că au venit. Mama a apreciat lucrul ăsta. Mulțumesc că m-ai scăpat de ăla ; nu aveam chef să discut cu el la biserică. A fost bine că a venit, dar dacă tata l-ar fi văzut, s-ar fi ridicat din sicriu și l-ar fi aruncat afară de acolo.

Stephanie și Kevin au plecat acasă acum câteva zile, dar eu voi mai rămâne puțin. Nu pot s-o las pe mama singură. Vecinii sunt foarte buni cu ea. Știu că va rămâne pe mâini bune atunci când voi pleca. Am pierdut toate examenele și cred că din cauza

asta va trebui să repet tot anul dacă vreau să termin cursul. Nu cred că am puterea să o mai iau de la capăt.

Peste câteva zile trebuie să plec acasă, căci, fără îndoială, de când am plecat, s-au adunat o grămadă de facturi de plată în cutia poștală. Trebuie să plec înainte de a mi se întrerupe toate utilitățile și a fi evacuată.

Îți mulțumesc încă o dată că ai fost alături de mine, Alex. Nu e tipic pentru noi că tragediile ne unesc întotdeauna ?

Cu dragoste,

Rosie

De la Rosie
Către Alex
Subiect Tata

Tocmai m-am întors acasă din Connemara și am fost întâmpinată de o cutie doldora de scrisori. Între zecile de facturi era și scrisoarea următoare. A fost expediată cu o zi înainte de moartea tatei.

Dragă Rosie,

Mama ta și cu mine încă mai râdem citind ultima ta scrisoare despre tatuajul lui Katie. Îmi place tare mult când ne scrii ! Sper că ai trecut peste faptul că fiica ta a devenit o adolescentă pe picioarele ei. Îmi aduc aminte ziua ta de naștere, la aceeași vârstă. Cred că tu ai devenit adolescentă înaintea lui Stephanie ! Tu erai întotdeauna dornică să încerci lucruri noi și să mergi în locuri necunoscute, neînfricata mea Rosie. Credeam întotdeauna că, după ce vei termina școala, vei merge prin lume și nu te vom mai vedea niciodată. Mă bucur că lucrul ăsta nu s-a întâmplat. A fost mereu o încântare să te avem acasă. Pe tine și pe Katie. Îmi pare rău doar că a trebuit să vă părăsim când amândouă aveați nevoie de noi. Tot timpul ne-am întrebat, eu și mama ta, dacă a fost bine ce am făcut. Sper că am procedat corect.

Știu că tu ai simțit întotdeauna că ne stai în cale sau că ne-ai dezamăgit, dar asta e departe de adevăr. Pur și simplu am văzut-o pe fetița mea crescând. Crescând de când era un bebeluș,

până a devenit adult, iar apoi mamă. Tu și Katie sunteți o echipă excelentă, iar ea este un bun exemplu pentru educația pe care a primit-o de la părinți. Un pic de cerneală pe pielea ei nu strică bunătatea, nici nu-i diminuează strălucirea. Un omagiu adus mamei ei.

Viața e un joc de cărți în care fiecare primește cărți diferite de ale celorlalți, iar dintre noi toți ale tale au fost cele mai proaste. Dar tu te-ai remarcat și în vremuri de restriște. Ești o fată puternică și te-ai făcut și mai puternică atunci când un idiot (ăla mi-a spus mama ta să-l numesc) te-a dezamăgit. Te-ai adunat, te-ai scuturat și ai luat totul de la capăt, ți-ai făcut un cămin cu Katie, ți-ai găsit o nouă slujbă, ai avut grijă de fiica ta și l-ai făcut iarăși mândru pe tatăl tău.

Iar acum te mai despart câteva zile de examene. După toate prin câte ai trecut acum vei avea o diplomă. Voi fi mândru când vei primi pergamentul ăla, Rosie ; voi fi cel mai mândru tată din lume.

Cu dragoste,
Tata

De la Rosie
Către Alex
Subiect Diploma

Acum nu mai renunț la colegiu cu niciun chip. După cuvintele înțelepte ale lui Johnny Logan, ce înseamnă încă un an ? O să dau aceste examene și o să iau diploma în management hotelier. Tata nu ar vrea ca el să fie motivul ratării mele. Acesta este acel rămas-bun pe care mi-l doream, Alex. Ce cadou minunat am primit !

De la Julie
Către Rosie
Subiect Stai cu mine ?

Deci mai stai încă un an cu mine ? Te las, dar după aceea, odată ce vei avea diploma, vorbesc serios când spun că te

concediez. Am cincizeci și cinci de ani; nu mai am atât de mult de stat în acest serviciu ca să te aștept să-ți împlinești visurile.

În acest an cursurile vor fi lejere, în primul rând pentru că le-ai mai făcut și în al doilea și cel mai important rând pentru că ești susținută de urările și mândria tatălui tău. Asta e cea mai bună motivație pe care să o ai. Te superi dacă te întrebi ce e cu hotelurile astea de-ți plac atât de mult?

De la Rosie
Către Julie
Subiect De ce-mi plac hotelurile!

Am un sentiment anume când pășesc într-un hotel deosebit. Pentru mine ele reprezintă tot ce este luxos și plin de splendoare în viață. Îmi place că oamenii te răsfață și au grijă de tine. Totul e foarte curat, imaculat, absolut perfect. Nu ca acasă – mă rog, nu ca la mine acasă. Îmi place că oamenii merg acolo să se simtă bine; nu e atât un serviciu, ci ești gazdă într-un paradis.

Sunt încântată de băile sclipitoare, de halatele mari și pufoase, de papuci și decor. În ce altă parte mai găsești ciocolată pe pernă? E ca Zâna Măseluță și Moș Crăciun luați la un loc. Ai room service douăzeci și patru de ore și covoare plușate, paturi făcute și mini-baruri, boluri cu fructe și șampoane gratuite. Mă simt ca Charlie în Fabrica de Ciocolată. Tot ce vrei este la dispoziția ta. Tot ce ai de făcut e să ridici receptorul, să apeși numărul magic, iar oamenii de la celălalt capăt al firului sunt foarte încântați să te ajute.

Să stau într-un hotel este cel mai minunat lucru pentru mine; să lucrez într-unul ar fi plăcerea mea de fiecare zi. Când voi termina acest curs voi fi automat plasată într-un hotel ca manager în stagiul de pregătire, deci știu că la capătul curcubeului se află un serviciu și pentru mine.

Ai primit un mesaj instant de la: RUBY
Ruby: Bună, străino.
Rosie: A, bună Ruby, îmi pare rău că a trecut atâta timp; am fost foarte ocupată în ultimul timp.

Ruby : Nu e nevoie să-ți ceri scuze, știi asta. Ce mai face mama ta ?

Rosie : Nu prea bine. Rezervorul cu lacrimi nu s-a uscat. Vine să stea la mine un timp.

Ruby : În apartament ?

Rosie : Da.

Ruby : Cum o să te descurci ? N-ai camere libere.

Rosie : O, doamne, n-am mai vorbit de o grămadă de vreme cu tine. După multe zile de deliberare cu Brian Plângăciosul, am cedat și am lăsat-o pe Katie să stea cu el în Ibiza pe timpul verii. Cred că am înnebunit, pentru că oricât de mult m-ar asigura Brian că el e un tată responsabil care își va supraveghea fiica, nu mă pot gândi decât la faptul că a fugit când a aflat că eram însărcinată și s-a întors când ea avea treisprezece ani. Nu mă prea înnebunesc despre cum definește el responsabilitatea. În plus, el va lucra nopțile, așa că nu-mi dau seama de unde va ști ce face ea.

Ruby : Faptul că Brian e tatăl ei are și o parte bună : e proprietarul unui club amărât pe o parte a insulei unde e obișnuit să vadă exact ce au de gând fetele de șaisprezece ani. Nu ar vrea ca fiica lui să se distreze asemenea lor. Crede-mă. Oricum, va fi singură, cât se poate distra o fată singură ?

Rosie : Chiar vrei să-ți răspund la întrebarea asta ? Oricum, John o să meargă la ea pentru câteva săptămâni, iar Toby și Monica vor merge și ei acolo în vacanță. Dar nu mă pot opune prea mult, pentru că Brian a fost drăguț și și-a petrecut cea mai mare parte a anului aici pentru Katie și trebuie să fie acolo în perioada verii. În viață trebuie să dai și să primești, iar Katie nu a văzut niciodată cum arată casa tatălui ei. De asemenea, Brian a spus că o să aibă grijă ca ea să capete un pic de experiență ca DJ în timp ce se află acolo, ceea ce ar fi minunat pentru ea.

Ruby : Te-ai convins destul pe tine însăți ?

Rosie : Doamne, chiar așa de rău sună ?

Ruby : Mda.

Rosie : Ei bine, nu vreau să spui că mă plâng (pentru că știi că eu nu fac asta), dar vara asta voi fi cam singură. Până și

mama va sta doar puțin cu mine înainte de a pleca. Câteva persoane pe care mama și tata le-au cunoscut când se aflau în croazieră au sunat-o pe mama. Vor să facă o călătorie în Africa de Sud unde vor sta o lună. Acolo era următorul loc în care tata ar fi dorit să meargă. Se uita mereu pe canalul National Geographic și jura că o să meargă acolo în safari. Ei bine, acum va merge pentru că mama o să ia cu ea cenușa să o împrăștie printre tigri și elefanți. E încântată de idee, așa că eu n-am de ce să mă opun. Kevin în schimb e cam afectat – ar fi vrut ca tata să fie într-un loc în care să-l putem vizita –, dar mama insistă că asta ar fi dorit tata. Nu știu de ce se agită atâta Kev. Cât a trăit tata trecea pe la el destul de rar. Mi-e greu să mi-l închipui mergând la crematoriu zi de zi. Dacă mă gândesc, probabil că asta e problema lui.

Oricum mama nu vrea să mai stea în Connemara singură nicio clipă în plus, așa că va veni să stea cu mine două săptămâni înainte de a pleca. Dar după aceea toți vor pleca. Mama, tata, Katie, Steph, Kev și Alex. Voi rămâne singură, iar pentru că e vară și școala e închisă nu voi avea altceva de făcut decât să învăț.

Ruby : Crezi că poate ăsta e un semn să te întâlnești cu mai multă lume ?

Rosie : Știu, știu. Eu singură trebuie să aleg. Când aveam optsprezece ani toată lumea de vârsta mea voia să vorbim despre băieți, nu despre bebeluși ; la douăzeci și doi voiau să vorbească de facultate, nu de grădiniță, la treizeci și doi vorbeau de căsătorie nu de divorț, iar acum, când am treizeci și cinci de ani și vreau în sfârșit să vorbesc despre bărbați și despre facultate, toată lumea nu vrea să vorbească decât despre bebeluși. Am încercat să fac conversații la cafea. Am încercat să vorbesc cu alte mame când stăteam la poarta școlii și ne așteptam copiii. N-a mers. Nimeni nu mă înțelege ca tine, Ruby.

Ruby : Dar chiar eu am probleme cu lucrul ăsta. Ești unică, Rosie Dunne, ești evident unică. Dar sunt alături de tine și dacă eu și Gary nu vom deveni printr-o minune Campionii de Salsa

ai Irlandei și ne vom lua zborul la Madrid la Campionatele Europene, nu plec nicăieri.

Rosie: Mersi.

Ruby: Cu plăcere. Dar ca să continuăm cu subiecte de genul „să cunoaștem oameni noi“, când o să începi să te mai întâlnești și tu cu cineva? Au trecut câțiva ani de când n-ai mai făcut asta!

Rosie: Scuză-mă, nu am fost la întâlnirea pusă la cale de tine cu Adam? Oricum, în afară de acea noapte agreabilă cu Adam nu cred că să-ți dai întâlnire e o chestie așa de grozavă.

Ruby: Chiar așa?

Rosie: O, haide, sexul cu ăla era ceva mecanic. Se mișca în același timp cu blestematul ăla de ceas care ticăia atât de tare încât mă ținea trează (noaptea, desigur, nu în timp ce făceam sex). Sexul cu Brian Plângăciosul a fost o stângăcie la beție în noapte, așa că nici nu-mi prea aduc aminte. Cred că noaptea cu Adam a fost ceva special, era diferit de ceilalți doi, dar nu cred că l-am întâlnit pe Don Juan. De fapt nici nu prea-mi pasă. Ceea ce nu cunoști nu-ți lipsește.

Ruby: Dar nu cumva ceea ce nu știi te face un picuț mai curioasă?

Rosie: Nu. Am o slujbă de rahat, cu un salariu mizerabil, un apartament de rahat, cu o chirie așijderea. Nu am timp pentru sex de rahat, cu un bărbat de nimic.

Ruby: Rosie!

Rosie: Ce e? Vorbesc serios.

Ruby: Nu-mi pot crede urechilor. Sunt uluită de ce aud. OK, în weekend te iau prin cluburi.

Rosie: Cluburi? Chiar crezi că dacă mă duci într-un loc în care sunt cu zece ani mai în vârstă decât oricine o să mă simt mai bine? Crezi că masculii tineri, cu sânge fierbinte sunt interesați în zilele noastre de mame singure de treizeci și cinci de ani, care nu mai sunt în formă? Nu prea cred. Cred că le interesează femeile cu sânii *deasupra* buricului.

Ruby: A, nu exagera. Ai *treizeci și cinci*, nu *nouăzeci și cinci* de ani! L-am cunoscut pe Teddy într-un club și n-o fi el

Brad Pitt, dar ceea ce-i lipsește ca înfățișare recuperează la capitolul dormitor.

Rosie : Serios ? Vrei să-mi spui că sexul cu Teddy merge bine ?

Ruby : Păi nu stau cu el doar de dragul conversației, nu ?

Rosie : Sigur că nu. Dar sexul era ultimul lucru la care m-aș fi gândit.

Ruby : Acum lucrul ăsta se va schimba, așa că hai să ieșim și să ne simțim bine.

Rosie : Sincer Ruby, mulțumesc, dar nu, mersi. Nu sunt deloc interesată să cunosc pe cineva. Și chiar dacă aș cunoaște, ce aș putea să fac, să-l aduc acasă să-mi cunoască mama îndurerată, care doarme în camera alăturată ?

Ruby : Cred că ai dreptate, dar mai devreme sau mai târziu va trebui să începi din nou să te distrezi. Recunoști cuvântul, Rosie ? Să te distrezi. Să te simți bine.

Rosie : N-am auzit niciodată de el.

Ruby : Bine, atunci vom merge iarăși la cinema în weekend, dar după aceea te scot din nou pe piață.

Rosie : OK, dar crede-mă, nu o să accept decât prețul pe care l-am cerut. Iar dacă nimeni nu e interesat să cumpere, nu voi lua chiriași.

Ruby : Dar intruși ?

Rosie : Ha ha ha ! Toți blatiștii vor fi puși sub urmărire.

Ruby : Mi te imaginez stând acolo cu un pistol în mână, poruncindu-le bărbaților să plece de pe pământul tău.

Rosie : În sfârșit, te-ai prins și tu.

Capitolul 44

Dragă mamă,

Îmi pare rău că nu ți-am scris mai repede, dar am fost atât de ocupată de când am aterizat, încât n-am avut timp să iau un stilou să scriu. Aici e foarte cald, așa că încerc să mă bronzez până va veni John aici. Vreau să-l întâmpin la aeroport și să arăt trăsnet !

Tata m-a așteptat la aeroport, ceea ce a fost o experiență cam ciudată. Ciudat să-l văd îmbrăcat așa, de fapt mai degrabă dezbrăcat, în șort și șlapi. Nu știam că are picioare. Ai fi râs și tu dacă l-ai fi văzut. Purta cămașa lui bleumarin plină de flori galbene în stil hawaiian, deși el insista că are culoarea neagră (apropo, cred că știi că la Balul Absolvenților a purtat un costum bleumarin ; nu poate distinge nuanțele). Are o decapotabilă de culoare albastru electric care arată ca lumea (el crede că e neagră). Insula e atât de frumoasă. El stă într-un complex frumușel, în afara zonei aglomerate a orașului. Acolo sunt vreo zece vile albe care au acces la o piscină. Chiar vizavi de tata este un tip drăguț care face baie și stă la plajă toată ziua. E așa bronzat și musculos și drăguț încât îmi fac de lucru toată ziua la piscină trăgând cu ochiul la el. Tata e nervos și îi tot spune să-și pună cămașa pe el. Se preface că glumește, dar arată prea supărat când spune lucrul ăsta.

Toby și Monica vin încoace săptămâna viitoare, ceea ce ar trebui să fie amuzant, cât timp Monica își ține pliscul închis. Vor sta la un hotel din oraș lângă care sunt o grămadă de cluburi faine. Dar, înainte să mă faci albie de porci, lasă-mă să spun că în ziua în care am sosit tata m-a luat cu el prin toate barurile și cluburile și m-a prezentat atât paznicilor de la ușă, cât și patronilor. Credeam că a făcut asta ca ei să mă recunoască și să mă lase să intru, dar când am încercat să intru prin baruri săptămâna

trecută n-am fost primită nicăieri. *Nicăieri*. Am crezut că-l urau pe tata și încercau să-l enerveze, dar ieri un paznic de la clubul de peste drum a venit la clubul tatei cu băiatul lui de cincisprezece ani care stătea ca și mine aici pentru perioada verii și i l-a prezentat tatei și tuturor paznicilor de la ușă. Apoi l-a auzit pe tata care le spunea tipilor de la ușă să țină minte chipul băiatului și să nu-l lase să intre.

Așa că în cele mai multe seri am fost doar în clubul lui tata. Aseară mi s-a permis să stau în boxa DJ-ului toată noaptea ca să-l urmăresc pe DJ la lucru. Aici e o nebunie. Clubul lui tata e fain de tot. E ticsit seară de seară și de abia te poți mișca pe ringul de dans. Totuși, nimănui nu-i pasă; se pare că, cu cât o locație e mai aglomerată și îmbâcsită, cu atât este mai frecventată.

DJ-ul de aici se numește DJ Sugar (e fermecător!) și mi-a arătat toată seara ce e de făcut, și chiar m-a lăsat să preiau activitatea lui câteva minute. Chestia era ca lumea să nu-și dea seama de schimbare, pentru că voiam să sune la fel de bine și de profesional ca Sugar, dar când mi-am ridicat ochii toată lumea mă privea țintă pentru că tata avea un aparat foto uriaș și încerca să facă lumea să pozeze la cameră, în fața boxei DJ-ului. A fost foarte jenant.

Am cunoscut-o pe prietena tatei. Are douăzeci și opt de ani, o cheamă Lisa și e dansatoare în club. Dansează pe un podium aflat la câțiva metri deasupra solului, în mijlocul clubului, în interiorul unui inel de flăcări, purtând o bucată de material imitând pielea de tigru (căruia nu i-aș putea spune rochie). E din Bristol și s-a mutat aici pentru a deveni dansatoare când avea vârsta mea. A spus că a lucrat într-un club din apropiere (presupun că era un club de striptease), apoi l-a cunoscut pe tata, care i-a oferit un serviciu (nu vreau să știu *cum și unde* s-au întâlnit!).

Ar vrea să introducă în numărul ei un șarpe, deoarece a cumpărat un nou costum din piele de șarpe și crede că ar arăta mișto. I-am spus să facă numărul ăla cu tata. (Cred că pentru câteva minute fusesem pătrunsă de spiritul tău.) Mă rog, tata crede că e o nebunie și refuză să-i aducă un șarpe și s-au certat toată săptămâna din cauza asta. N-am putut să-i spun că toată lumea din club e atât de beată, încât nu cred că ar observa nici dacă Lisa ar

dansa cu un elefant, darămite cu un șarpe. Ea spune că ar vrea să facă lucrul ăsta, ca să-l adauge în CV. Tata a întrebat-o dacă are de gând să solicite o slujbă la un circ. Era haios să-i asculți.

Mi-am dat seama că tu și cu mine n-am fost niciodată într-o vacanță adevărată. De fapt, în afară de vizitele făcute lui Alex și lui Steph ai fost plecată undeva vreodată ? Putem merge împreună anul viitor, când voi termina liceul și mă voi bucura de libertate ! Până atunci vei obține și tu diploma, așa că vom putea sărbători amândouă ! Sper că mergi bine cu învățatul. Cel puțin nu mă mai ai pe mine ca să te distrag de la învățat. Dacă Rupert pune muzica să urle prea tare, lovește podeaua cu piciorul și o va da încet. Asta fac eu.

O să-ți mai scriu în curând. Mi-e dor de tine !

Cu dragoste,

Katie

Dragă Rosie,

Îți scriu din Cape Town, din Africa de Sud, unde e uluitor. Cei din grup au mare grijă de mine, așa că să nu-ți faci griji în privința asta. Iar pentru că toți l-au cunoscut pe Dennis e plăcut să pot vorbi cu ei despre el și să ne amintim ce bine ne distram. Mai e o doamnă aici care și-a pierdut soțul și e prima ei vacanță singură, așa că de multe ori plângem împreună. Mă bucur că e aici, pentru că înțelegem foarte bine prin ceea ce trece cealaltă.

Mi-e tare dor de Dennis. I-ar fi plăcut această vacanță. Dar într-un fel e aici, cu mine. Nu-mi pasă cât de nebună crede Kevin că sunt, am împrăștiat cenușa tatălui tău. O parte în aer, o parte în apă și o parte pe pământ. Știu că asta e ce și-ar fi dorit. Mi-a spus să nu-l las să putrezească la câțiva metri sub pământ, nici să stea într-o urnă pe șemineu. Așa plutește prin aer în toată lumea. Acum vede mai multe decât mine. Aventura lui finală.

În unele zile mi-e foarte greu și aș vrea doar să-ți dau telefon pentru o porție zdravănă de plâns, dar faptul că sunt aici mă distrage de la asta. Nu numai asta, e un loc bun în care să plângi pe cineva, dacă vrei să o faci. Kevin nu mă înțelege deloc. Crede că ar trebui să mă îmbrac în negru și să merg zilnic la cimitir, ca un suflet bătrân și amărât. Dar nu o voi face. Sincer, nu știu

de unde a moștenit modul ăsta de a gândi. Ne-au mai rămas trei săptămâni și deja cei din grup se gândesc unde vor mai călători după aceea ! Au multe contacte pe piața călătoriilor, așa că am putea obține locuri la prețuri foarte avantajoase. Aș putea să-mi cheltuiesc și eu economiile, căci nu-mi vor mai folosi acolo unde mă voi duce.

În Ibiza, sper că Katie se descurcă bine iar Brian are grijă de ea. Se pare că s-a transformat într-un bărbat la locul lui care muncește mult, așa că nu mi-aș face griji, draga mea Rosie. Vrei să-i dai scrisoarea atașată lui Katie ? Nu eram prea sigură în privința adresei corecte.

Cred că ești încântată pentru că ai un pic de liniște pentru studiu. Sper că Ruby te lasă în pace și nu te târăște prea multe nopți în oraș !

Mult noroc la învățat, iubito.

Te iubesc și mi-e dor de tine.

Mama

De la	Ruby
Către	Rosie
Subiect	Pa, pa !

Bună Rosie, îți scriu un e-mail rapid ca să-ți împărtășesc vestea cea mare! Eu și Teddy am prins o ofertă ieftină pe ultima sută de metri pentru Croația. E 199 de euro de persoană pentru două săptămâni, incluzând cazare și bilete de avion. Cât de ieftin poate fi! Motivul acestui preț este că zborul e astă seară! Așa că îmi arunc toate hainele într-o valiză, în timp ce cu cealaltă mână scriu acest mesaj (multi-talent, știu). Crezi că e prea târziu ca să obțin corpul perfect pentru plajă? Poate că nu voi lua masa în avion și vom vedea diferența. Poate voi încăpea în slipul acela tanga până la urmă, ha ha ha!

Am vrut doar să-ți urez rămas-bun, prietenă dragă. Sunt sigură că vei fi încântată că plec, deoarece vei avea un pic de liniște pentru a învăța. Sper că o să te distrezi când Alex & co. vor veni în vacanță, dar ține minte, e om însurat, așa că nu fă nimic din ce n-aș face eu !

Ai grijă.
Ruby

Rosie,

Salutări din Hawaii !

După cum vezi, ne-am schimbat planurile ! Soția mea nebună a hotărât că Hawaii ar fi o stațiune mult mai drăguță decât Irlanda. Din ce motiv, habar n-am !

Vremea e fantastică, iar hotelul un vis. (Mi-am luat libertatea de a fura câteva lucruri din camera mea pentru tine, pe care ar trebui să ți le pun în pachet. O cască de baie și un gel de duș din Hawaii ! Sper că ți se va potrivi casca de baie.) Restaurantele sunt și ele grozave.

Probabil că ești încântată că nu mai venim, căci acum ai și tu un pic de liniște și pace ca să înveți. Sper că și Kevin te lasă în pace și nu te mai bate la cap din cauza mamei voastre. Cred că ea are dreptate.

Cu multă dragoste,
Alex, Josh, Theo (și, îndrăznesc să spun, Bethany)

Rosie,

Salutări din Cipru.

Vreme frumoasă. Hotel drăguț. Mâncare bună. Plajă faină.

Sper că te bucuri de vara ta de tăcere și că înveți. (Dacă Steph și restul trupei nu-ți invadează casa. Apropo, trebuie să vorbim despre faptul că mama a împrăștiat cenușa tatei.)

Kevin

Salutări din Euro Disney !

Bună, soră, ne distrăm grozav. Mă simt de parcă aș avea zece ani ! Ieri l-am întâlnit pe Mickey Mouse și am făcut cu toții o poză cu el (după cum vezi, eu par lovită de cometă. Pierre era un pic îngrijorat din cauza mea). Copiii sunt în al nouălea cer. Sunt atâtea lucruri de văzut pentru ei, încât cred că o să amețească ! Sunt atât de multe lucruri de făcut aici, încât am hotărât să mai stăm câteva zile, așa că, din nefericire, nu vom putea veni la Dublin în weekend.

Sper că mergi bine cu învățatul și că te bucuri de liniște și pace. Nu-l lăsa pe vecinul tău Rupert să te târască la Sala Națională de Concerte. Spune-i că trebuie să înveți.

Cu multă dragoste,

Steph, Pierre, Jean-Louis și Sofia

Salut Rosie,

Am trecut mai devreme pe la tine dar nu te-am găsit, așa că îți las acest bilet. Plec pentru câteva săptămâni cu corul în care cânt. Vom cânta pentru oamenii din Kazahstan. Vom face un tur al țării, pe care îl aștept cu nerăbdare.

Închid magazinul, așa că vei fi încântată să afli că nu vor mai veni zgomote nici din magazin, nici din apartament cât timp voi fi plecat. Acum că am plecat cu toții, ar trebui să poți învăța. Mi-am lăsat cheia la tine în caz că apare vreo urgență.

Mult succes cu învățatul, bucură-te că ai liniște și pace și ne vedem când mă întorc. Poate că până mă întorc o să-ți dai întâlnire cu tipul acela de jos, de la internet. Cred că te place – întreabă mereu de tine.

Rupert

Rosie Dunne,

Îmi datorezi 6,20 € de data trecută de când ai fost aici și ai folosit internetul. Te rog să achiți imediat, altfel voi fi nevoit să iau măsuri.

Ross (de la internet café de jos)

Ai intrat în camera de chat pe internet a Divorțaților din Dublin. Pentru moment nimeni nu e pe chat.

Scândurica a intrat pe chat.

Scândurica : Unde dracu’ ați plecat cu toții ?

Capitolul 45

Ai primit un mesaj instant de la: TOBY

Toby: Pariez că iar ai mâncat un sandviș cu salată la prânz.

Katie: De unde ști?

Toby: Se spune ȘTII, nu ȘTI. Se vede iar cum îți atârnă salata din aparatul dentar. Sunt surprins că până acum n-ai învățat să mănânci mâncare pasată, sau cel puțin ceva ce ai putea sorbi printr-un pai. Mâncarea solidă nu prea se recomandă.

Katie: Săptămâna viitoare pe vremea asta nu vei mai putea să mă bălăcărești. Pentru că o eră se va încheia. Voi scoate sârmele. După trei ani și jumătate în spatele barelor, dinții mei, dinții mei *drepți*, trebuie să adaug, vor fi liberi.

Toby: Era și timpul. De abia aștept să văd cum ți le dă jos. *Trebuie* să văd cum ți le va da jos.

Katie: Nu *trebuie* să știi chiar totul înainte de a învăța la facultate, Toby. În general ideea e că acolo înveți totul.

Toby: Păi încă n-am intrat la facultate, nu? Aș putea să ratez examenele și să nu iau suficiente puncte pentru curs.

Katie: O să intri, Toby.

Toby: Vom vedea. Te-ai hotărât ce vrei să urmezi? Ar trebui să te hotărăști, pentru că în curând va trebui să completăm formularele noastre de înscriere.

Katie: Of, ce mă enervează. Cum naiba se așteaptă cineva ca la șaisprezece ani (șaptesprezece în cazul tău) să ne hotărâm ce vrem să urmăm pentru tot restul vieții? Acum tot ce-mi doresc e să *scap* de școală, nu să fac planuri cum să intru în alta. Tu ești norocos pentru că ai știut întotdeauna ce vrei să te faci.

Toby: Mulțumită ție și dinților tăi strâmbi. Oricum, tu știi ce vrei să te faci de mai multă vreme decât mine. Să fii DJ.

Katie: Dar asta nu se învață la facultate, nu-i așa?

Toby : Cine spune că trebuie să mergi la facultate ?
Katie : Toată lumea. Proful de consiliere în carieră. Mama. Tata. Toți profesorii. Dumnezeu, Rupert, până și Sanjay spune că ar trebui să plec, fiindcă o să aibă el grijă de mama în locul meu.
Toby : Mă rog, nu l-aș asculta pe Sanjay pentru că are alte motive (îngrijorătoare). N-aș asculta nici de proful de consiliere în carieră pentru că asta e meseria lui, să te ia jumătate de oră în fiecare săptămână pentru a discuta cursurile de la facultate, chestie care-l unge pe suflet. Tu chiar crezi că se sinchisește de ce o să urmezi ? Cui îi pasă ce crede Rupert, tatăl tău doar aprobă ceea ce spune mama ta, iar mama ta îți spune să mergi deoarece ea crede că îți dorești asta. Și nu-l băga în seamă pe Dumnezeu – așa cum spune mama ta mereu, el doar se amuză.
Katie : Dar mama a muncit atât de mult pentru a reuși să studieze ce și-a dorit și s-a luptat atât de mult pentru asta. A dorit atât de mult această oportunitate la vârsta mea, iar eu i-am stat într-un fel în cale. Acum e rândul meu, iar mie nu-mi stă nimic în cale. Cred că mama își închipuie că ar trebui să sar în sus de bucurie din cauza asta, dar pentru mine sună ca o sentință la închisoare. Tata a spus că aș putea merge din nou la el pe timpul verii pentru a lucra la bar în cadrul clubului câteva seri pe săptămână. Sugar mă va instrui în celelalte seri. Spune că, dacă chiar vreau s-o fac, ar trebui să încep să iau lucrurile în serios.
Toby : Are dreptate.
Katie : Se pare că nu o să-mi simți lipsa prea mult !
Toby : Sigur că nu. Dacă n-o să mergi, eu voi fi cel care va trebui să-ți asculte lamentarea pentru tot restul vieții. Uite ce e, dacă mama ta ar ști că tu chiar vrei să te faci DJ, pe bune, cred că te-ar susține.
Katie : Nu m-am gândit niciodată la asta. Cine își închipuia că o să ajungem în ultimul an de liceu, Toby ? După toți anii aceia de detenție nu va mai trebui în sfârșit să port cravată. Pentru tine, dragă Toby, zilele de purtat cravată sunt de-abia la început.
Toby : N-o să mai avem două ore de informatică luni dimineața și te asigur că dacă voi intra la facultate, n-o să port cravată.

Katie: Atunci un șnur din piele și păr lung și o să-l asculți pe Bob Dylan toată ziua, în timp ce stai trântit pe iarbă, omule. Încep să cred că două ore de informatică luni dimineața s-ar putea să fie mai ușor față de gândul de a pleca de lângă mama și bunica. O, Doamne, ce se va întâmpla cu John?
Toby: John are picioare. Va fi în stare să meargă până la avion, să ia loc, să zboare la Ibiza sau unde te vei afla, să coboare din avion ca să te vadă. Am observat că n-ai spus nimic despre mine. Viața va fi chiar atât de simplă fără mine?
Katie: Sigur că da. Nu, dar, sincer, nu sunt facultăți de stomatologie în Ibiza?
Toby: Nu acolo unde mergi tu, decât dacă nu te gândești la a extrage dinții cuiva folosind pumnul.
Katie: Atunci cred că Ibiza e doar pentru mine și tata.

Pentru Katie și Rosie

Mult noroc la examene pentru amândouă. Mă rog pentru fetele mele.

Cu dragoste, mama-bunica

Pentru Rosie și Katie

Baftă!

Cu dragoste, Step, Pierre, JeAN-LouiS și Sophia

Lui Rosie și Katie

Celei mai bune prietene și finuțe, mult noroc la examene. Veți excela amândouă, așa cum faceți mereu. Să-mi spuneți ce ați făcut.

Cu dragoste,
Alex

Pentru Rosie

După aceste examene o să începi să mai ieși și tu în oraș? Devii îngrozitor de plicticoasă, și încă una inteligentă, ceea ce e mai rău. Calitatea conversației cu Tedy și Gary scade cu fiecare săptămână, iar zilele trecute a trebuit să ascult ore în șir „discuții“ cum ar fi dacă Aston Martin DB7 e la fel de bună sau de

rapidă ca Ferrari 575. O da, familiei mele îi place să treacă la chestiuni delicate și să discute lucrurile importante din viață.

Știu că te-am încurajat să obții această diplomă, dar dacă mai ratezi examenele și anul ăsta și va trebui să repeți, eu îți dau această avertizare oficială că am intenția fermă de a-mi face o nouă prietenă. Una care să nu fie atât de ambițioasă.
Nu fac presiuni asupra ta. Baftă !

Ruby

Pentru mama

Gata. În două săptămâni vom scăpa amândouă.

Multă baftă.

Katie

Lui Katie

Mult noroc, Katie. Mulțumesc că mi-ai fost colegă de suferință într-ale învățăturii. Indiferent cum te vei descurca, să știi că sunt mândră de tine.

Cu dragoste,

Mama

Rezultatele examenelor :

Studentul numărul : 4553901 – L

Curs : Diplomă în Management Hotelier

Recunoscută de Institutul Irlandez pentru Hoteluri & Catering (IIHC) & Asociația Managerilor de Catering din Irlanda (AMCI)

Materie	**Calificativ**
Contabilitate	B
Aplicații informatice și baze de date	B
Economie	B
Etica hotelieră și studii de drept	B
Control financiar și marketing	B
Managementul resurselor umane	A
Dezvoltarea întreprinderii	A
Limba (irlandeză)	A
Studii de turism și industrie hotelieră	A

Absolvenții s-au calificat pentru o perioadă de pregătire profesională în industria hotelieră.

DA ! DA ! DA ! DA ! DAAAAAAAAAAAA ! ALEX AM REUȘIT ! AM REUȘIT ÎN SFÂRȘIT !

Rosie, sunt atât de fericit pentru tine ! Felicitări !

De la Rosie
Către Ruby
Subiect Hai să petrecem !

Acum chiar că putem ieși în oraș ! Apropo, o să vină și Katie cu noi, așa că pune-ți pantofii de dans (desigur, în cazul tău nu vreau să spun chiar literalmente. Nimeni nu vrea să vadă pantofii aceia înfricoșători de salsa într-un club de noapte). S-a descurcat bine la examene și a fost acceptată la câteva facultăți din domeniul afacerilor, dar ea rămâne la ideea ei inițială de a încerca să fie DJ. Toby a obținut un punctaj suficient pentru Facultatea de Stomatologie din cadrul Colegiului Trinity, ceea ce e o veste minunată, așa că toată lumea e fericită, fericită, fericită !

Știi că la optsprezece ani am ratat plecarea la colegiul din Boston și credeam că lumea mea s-a sfârșit. În timp ce toți prietenii mei studiau și se distrau, eu schimbam scutece murdare. Credeam că visul meu s-a năruit. Nici într-un milion de ani n-aș fi crezut că voi fi în stare să împărtășesc acest moment cu fiica mea adolescentă.

Totul se întâmplă dintr-un motiv anume. Voi fi tristă când voi vedea că pleacă fetița mea. Ziua pentru care m-am pregătit a venit în sfârșit ; Katie își întinde aripile pentru a zbura, iar eu trebuie să fac același lucru. Cred că sunt aproape de momentul în care voi strânge suficienți bani pentru a cumpăra biletele de tren ca să plecăm de aici.

Rosie Dunne pleacă din stație și merge mai departe. *În sfârșit*.

Dragă Rosie,

În numele tuturor celor de aici, de la Școala Primară St. Patrick, te felicit cu ocazia recentelor tale rezultate obținute la examene. Ai dovedit că vrei să reușești și ar trebui să fii mândră de asta.

Pentru a-mi ține promisiunea, sunt încântată să te informez că nu mai este nevoie de serviciile tale. Contractul tău expiră în august și nu va mai fi reînnoit.

Ne pare rău că pleci, dar trebuie să o faci. Am ieșit la pensie cu un an mai târziu decât îmi propusesem, dar a meritat să rămân ca să văd că ai reușit. Rosie Dunne, ai fost cel mai lung proiect al vieții mele, elevul cel mai în vârstă, pentru cea mai lungă perioadă de timp și, cu toate că începutul a fost dificil, iar perioada care a urmat și mai și, mă bucur să văd că până la urmă ai reușit.

Munca ta asiduă și devotamentul tău sunt un exemplu pentru noi toți și îți doresc tot ce e mai bun pentru viitor. Sper că vom ține legătura și mi-ar plăcea să te văd la petrecerea mea de pensionare, pentru care vei primi în curând o invitație. O să te rog să-i trimiți invitația și lui Alex Stewart.

După ce timp de ani de zile v-am tot despărțit, mi-ar face plăcere să vă văd pe amândoi la un loc după atâta vreme. Sper că va putea veni.

Felicitări încă o dată.

Ținem legătura.

Julie Casey (Nas Mare și Respirație Urât Mirositoare)

Katie,

Fetița mea pleacă pe drumul ei ! Sunt atât de mândră de tine, scumpa mea. Ești atât de curajoasă să faci lucrul acesta. Ai grijă ca tatăl tău să nu uite să te hrănească și să te îmbrace.

O să-mi fie tare dor de tine. Îmi plăcea să te știu aici, dar sper că mă vei primi în vizită ori de câte ori voi dori ! Dacă ai nevoie de mine, sună-mă și voi veni alergând.

Multă dragoste,

Mama

Dragă Brian,

E o responsabilitate imensă. Ai grijă de Katie și nu o lăsa să facă prostii pe acolo. Știi tu cum sunt băieții de optsprezece

ani – ai fost tu însuți ca ei. Ține-o departe de ei cât de bine vei putea. Ea va fi acolo pentru a învăța, nu pentru a petrece și a face copii.

Să mă ții la curent cu *absolut tot* ce se petrece cu ea. Chiar și cu lucrurile pe care îi este teamă să mi le spună. O mamă trebuie să știe. Te rog să o asculți și să fii aproape de ea tot timpul. Dacă cumva simți că ceva e în neregulă, iar ea nu ți se confesează, te rog să-mi spui și o să aflu eu subtil. La sfârșit, dar nu în cele din urmă, îți mulțumesc foarte mult pentru că îi împlinești copilului meu, copilului *nostru*, visul.

Sincere urări,

Rosie

Stimată Rosie Dunne,

Felicitări pentru obținerea Diplomei în Management Hotelier.

Ne face plăcere să vă informăm că stagiul de pregătire în industria hotelieră se va desfășura începând cu luna august. Angajarea fiecărui absolvent a fost selectată aleator prin intermediul calculatorului, fără discriminare sau prejudiciere. Odată ce a fost stabilit un loc, absolventul nu îl va putea schimba.

Contractul de douăsprezece luni este pentru postul de asistent al directorului și se va desfășura la Grand Tower Hotel din centrul Dublinului. Veți începe luni, 1 august la ora 9.a.m. Pentru mai multe informații legate de locul de angajare vă rugăm să-l contactați pe Cronin Ui Cheallaigh, director și patron al Grand Tower Hotel. Numărul de telefon, detalii și harta cu locul în care se află hotelul sunt anexate.

Vă urăm succes în noua dumneavoastră aventură și sperăm că veți avea succes în viitor.

Cu sinceritate,

Keith Richards

Director de Curs la Management Hotelier, cursurile serale ale Școlii Primare St. Patrick

Alex : Foarte impresionant, Rosie. Grand Tower Hotel ? Sună fantastic.

Rosie : Știu ! Așa m-am gândit și eu ! Totuși, n-am auzit de hotelul ăsta, tu îl știi ?

Alex : Întrebi pe cine nu trebuie, Rosie. De fiecare dată când mă întorc în Dublin văd apărând o clădire nouă, de birouri sau apartamente într-un loc în care nu era nimic. Nu mai recunosc nimic. Ar trebui să mergi și să-l cauți.

Rosie : Da, poate. Aseară, după ce ai închis telefonul, mă gândeam că ți-ai pierdut accentul.

Alex : Rosie, sunt aici de douăzeci de ani. Am trăit mai mulți ani aici, decât în Irlanda. Copiii mei sunt americani ; trebuie să mă pun la punct cu limba păsărească (expresie irlandeză pe care am scris-o numai pentru tine !). Sigur că îmi pierd accentul.

Rosie : De fapt nu pierzi accentul, ci capeți un accent. Dar douăzeci de ani… cum au trecut ?

Alex : Știu, timpul zboară când te amuzi.

Rosie : Dacă numești ultimii douăzeci de ani amuzament, atunci nu vreau să știu cât de repede zboară timpul când te distrezi de-adevăratelea.

Alex : N-a fost chiar atât de rău pentru tine, nu-i așa, Rosie ?

Rosie : Definește rău.

Alex : A, haide.

Rosie : Nu, n-a fost, dar nu mi-ar fi stricat să fie mult mai bine.

Alex : Niciunuia dintre noi nu i-ar fi stricat… cred că ești super încântată de serviciu.

Rosie : Chiar sunt. Mă simt ca un copil în ajunul Crăciunului ! Nu m-am mai simțit astfel de foarte multă vreme. Știu că e o slujbă temporară și că sunt în stagiul de pregătire, dar am dorit această oportunitate de foarte multă vreme.

Alex : Ai așteptat prea mult. Dintre toți eu știu cel mai bine cât ți-ai dorit. Uram când ne jucam de-a hotelul.

Rosie : Ha ha, mi-aduc aminte. Eu eram întotdeauna angajatul, iar tu trebuia să fii clientul !

Alex : Nu-mi plăcea să fac pe clientul pentru că nu mă lăsai în pace. Te tot foiai pe lângă mine umflând pernele și ridicându-mi picioarele pe scaun „pentru confortul clientului“.

Rosie : Doamne, uitasem de asta ! Încercam să fiu ca tipul din Insula Fantastică care avea atâta grijă de oaspeții săi încât se folosea de magie ca să le ofere tot ce visau.

Alex: Nu cred că a mă forța să intru în pat la două după-amiaza, înfășurându-mă atât de tare încât de abia puteam să respir, era un serviciu de a oferi cuiva tot ce visa! Nu știu ce fel de director de hotel încercai să fii, dar dacă o să te porți așa cu clienții tăi adevărați, atunci unii dintre ei vor cere să ți se pună ordin de restricție.

Rosie: Da, dar era mai bine decât atunci când ne jucam de-a spitalul. Jocul ăla nu consta decât în a-mi pune piedică pentru a cădea pe ciment și apoi a mă îngriji. Mama și tata se tot întrebau de unde aveam vânătăile și tăieturile.

Alex: Da, era amuzant, nu-i așa?

Rosie: Mă rog, tu ai o idee ciudată despre ce înseamnă a fi amuzant. Ca ultimii douăzeci de ani, de exemplu.

Alex: Evident, nu a fost numai amuzament pentru niciunul dintre noi.

Rosie: Nu…

Alex: Hoteluri și spitale. Sună ca un titlu de film porno.

Rosie: Ai vrea tu!

Alex: Chiar că aș vrea. Am un băiețel de trei ani căruia îi place să doarmă între mine și Beth.

Rosie: Ei bine, eu aș putea să mă călugăresc la o mânăstire, ceea ce nu cred că m-ar deranja câtuși de puțin.

Alex: A, nu sunt de acord!

Rosie: Sincer, crede-mă, Alex. După bărbații cu care am fost, celibatul ar fi un *dar*.

Alex: Nu la celibat mă refeream; te-ar ucide jurământul tăcerii.

Rosie: Ai haz. Crede-mă, Alex, sunt anumite tăceri care te fac să plutești printre nori. Și în această notă veselă acum te las.

Rosie s-a deconectat.

Alex: Cunosc tăcerile acelea.

Capitolul 46

Bună mamă,

Îți trimit câteva rânduri ca să-ți urez baftă (nu că ai avea nevoie) mâine, în prima zi la serviciu. Sunt sigură că o să-i faci praf !

Mult noroc,
Cu dragoste,
Katie

Ai primit un mesaj urgent de la : RUBY

Ruby : Ei, domnișoara asistentă a directorului, povestește-mi. Cum merge cu serviciul ?

Rosie : Foarte, foarte î-î-nce-e-et.

Ruby : Pot să întreb de ce ?

Rosie : Ești pregătită pentru o perorație ? Pentru că dacă nu ești, îți dau posibilitatea să pleci din discuție acum, când încă mai poți.

Ruby : Mă crezi sau nu, am venit pregătită. Dă-i drumul.

Rosie : *OK*, deci am ajuns devreme pe strada pe care se află hotelul și am mers în sus și în jos timp de trei sferturi de oră încercând să găsesc frumosul Grand Tower Hotel. I-am întrebat pe proprietarii de buticuri și pe tarabagii, dar nimeni nu avea habar unde se află hotelul.

După ce l-am sunat pe directorul de curs aproape plângând și complet panicată pentru faptul că întârziasem în prima mea zi la serviciu, am reușit să-l acuz că mi-a dat adresa greșită. El continua să repete aceeași adresă iar și iar, dar eu îi spuneam că e imposibil, deoarece clădirea în cauză părea complet părăsită.

În cele din urmă a spus că îl va suna pe directorul hotelului ca să verifice încă o dată locul, așa că m-am așezat pe treptele murdare ale clădirii părăsite (murdărindu-mi fusta taiorului

meu nou) și încercând să nu plâng pentru faptul că întârziasem și ce impresie proastă voi lăsa din această cauză.

Deodată ușa clădirii din spatele meu s-a deschis cu un zgomot foarte puternic, scârțâind din cauza balamalelor și acel *ceva* m-a privit. Vorbea cu un puternic accent dublinez, s-a prezentat ca fiind Cronin Ui Cheallaigh, proprietarul clădirii și a insistat să-i spun Fasolică.

La început am fost derutată de porecla lui, dar apoi, pe parcursul zilei, am înțeles. Nu balamalele scoseseră zgomotul acela ; erau într-adevăr vânturile pe care le dădea Fasolică.

M-a dus în interiorul clăririi antice și mucegăite și mi-a arătat câteva camere de la parter. Apoi s-a interesat dacă am vreo întrebare și, desigur, am vrut să aflu de ce mă aflu în această clădire și când urma să văd hotelul. La care el a răspuns mândru: „Păi ăsta-i afurisitul de hotel. Îți place ?“

Apoi m-a întrebat dacă am idei de îmbunătățire pentru hotel, așa, la prima vedere. I-am sugerat să afișeze numele hotelului pe clădire ca să le fie mai ușor turiștilor (deși să faci asta nu cred că e o tactică bună de marketing). Am sugerat să facă numele cunoscut firmelor din apropiere, ca acestea să facă reclamă hotelului (sau măcar să dea indicații turiștilor rătăciți).

El îmi studia chipul foarte concentrat să vadă dacă făceam pe isteața. Dar chiar n-o făceam. Acum aștept să sosească plăcuța cu denumirea hotelului.

Apoi mi-a dat un ecuson cu numele meu pe care a insistat să-l port. Motivul era că, dacă clienții aveau nevoie să se plângă, să știe pe cine să dea vina. Un om cu o gândire extrem de pozitivă, după cum vezi. Problema cu ecusonul (alta decât faptul că trebuie să-l port) este că nu mi-a înțeles bine numele la telefon.

Așa că toată săptămâna am umblat încoace și-ncolo ca „Rosie Poponeț“, lucru care lui Fasolică i se pare teribil de amuzant. Deși, după ce i-au trecut accesele de râs a fost ușor dezamăgit. Ăsta e un exemplu pentru nivelul lui de maturitate și seriozitatea cu care-și tratează meseria și administrarea acestui așa-numit hotel.

Cum de a rămas deschis până acum e un mister. Este una dintre acele frumoase clădiri care au fost foarte grandioase la timpul lor, dar care au fost lăsate în paragină. Probabil că ceva putrezește sub dușumea ; asta ar explica mirosul.

Altădată la exterior era cărămidă de culoare roșie, dar acum e cafeniu murdar. Are patru etaje, iar la subsol (acum am aflat) este un club de noapte deocheat, unde patron e tot Fasolică. Când intri în hotel ești întâmpinat de un mic birou făcut din mahon închis la culoare (așa e toată lemnăria din clădire). În spatele lui se află o colecție alandala de pălării, umbrele și haine uitate de clienți, care acum adună doar praf.

Zidurile sunt acoperite până la jumătate cu lambriuri din lemn, ceea ce e drăguț, iar pereții care odată aveau probabil o culoare verde oliv sunt acum mai mult verde-mucegai. Mici lampadare împodobesc pereții, dar nu fac lumină absolut deloc. Locul ăla e ca o temniță. Covoarele arată de parcă ar fi fost puse în anii șaptezeci. Sunt murdare, urât mirositoare și sunt arse de țigară, pete negre de gumă lipită și alte pete care au o origine pe care nu doresc să o știu.

Un coridor lung duce spre o zonă mare de bar, care conține aceleași covoare urât mirositoare, lemn de culoare închisă, fotolii și scaune acoperite cu șaluri de lână ecosez, iar când soarele strălucește prin ferestrele mici, cu vopseaua scorojită, tot ce poți vedea e aerul îmbâcsit cu nori de fum, rămași probabil de la bătrânul care stătea acolo cu pipa lui și acum două sute de ani.

Sala de mese are douăzeci de mese și un meniu limitat. Pe jos e același covor, dar are în plus pete de mâncare. Sunt draperii cafenii din catifea și perdele de tul ; mesele sunt acoperite cu fețe de masă care au fost odată din dantelă albă, dar care acum sunt îngălbenite, iar tacâmurile sunt ruginite și pătate. Paharele sunt slinoase, pereții albi, ceea ce face ca aceasta să fie singura cameră luminoasă, dar chiar dacă sistemul de încălzire e dat la maximum, tot ai sentimentul că ți-e frig.

Dar *mirosul* ! E ca și cum cineva a murit și a fost lăsat să putrezească. Mirosul a pătruns în mobilă, în pereți și în

hainele mele. Sunt șaizeci de camere. Douăzeci pe fiecare etaj. Fasolică mi-a spus foarte mândru că jumătate dintre ele au baie proprie. Imaginează-ți cât am fost de fericită să aud asta – *unele* dormitoare au baie !

Două femei minunate, Betty și Joyce, fiecare în vârstă de o sută de ani, fac curat în camere de trei ori pe săptămână, ceea ce sincer mi se pare dezgustător. Și, ținând cont de cât de repede se mișcă, aș fi surprinsă dacă fac curățenie chiar și atunci.

Începusem chiar să mă întreb ce fel de clienți ar atrage un astfel de hotel, dar am înțeles într-o seară, când am lucrat până noaptea târziu. Când s-a terminat programul la clubul de noapte de la subsol, distracția s-a mutat la etaj. Asta mi-a dat un motiv în plus să angajez mai multe cameriste.

Singurul mod în care cineva ar putea găsi o ciocolată pe pernă ar fi dacă clientul de dinainte ar fi scuipat-o acolo. Singurul motiv pentru care cineva ar purta casca de baie ar fi să-și protejeze capul de apa ruginită care curge prin țevi (deși probabil e bună, rămân la sticla mea de apă).

Săptămâna trecută am fost sunați de un post de radio care se interesa dacă hotelul ar putea participa la o competiție pe care o desfășurau – probabil că erau disperați, sau au fost păcăliți de numele mult prea pompos al hotelului. Pe loc n-am putut găsi nicio scuză pentru a-i refuza. La concurs oamenii trebuia să scrie și să explice de ce merită un weekend de răsfăț la Dublin. Urma să primească o seară la teatru, o masă, o zi la cumpărături, și două nopți de cazare și masă la un hotel central, toate cheltuielile sponsorizate. Pentru hotel a fost grozav, căci ni s-a făcut reclamă toată săptămâna la radio și ca urmare ne-am ales cu câțiva clienți. Niciunul dintre aceștia nu știa ce-l aștepta.

Cei care au câștigat aveau o poveste atât de înduioșătoare, încât aproape am plâns când am auzit-o la radio. Așa că am pregătit apartamentul nupțial (care arăta absolut la fel ca toate celelalte camere, dar i-am spus lui Fasolică să pună un semn pe ușă, care să-i facă pe câștigători să se simtă deosebiți. Până la urmă a făcut el un șablon (și a stat o oră întreagă cu un marker negru, cu limba scoasă afară de concentrare),

am pus flori frumoase, și le-am lăsat o sticlă de șampanie din partea casei. Am încercat tot ce se putea cu camera, storcând și ultimul bănuț din buget pentru așternuturi noi etc., dar atât s-a putut aloca din profitul slăbuț.

Mă rog, când au aflat ce au câștigat erau atât de încântați, încât înainte de a ajunge au sunat la hotel în fiecare zi, punând întrebări și asigurându-se că totul era OK. Au venit, au aruncat o privire și au plecat în următoarele cincisprezece minute.

Ruby, oamenii aceia își pierduseră *casa*, soțul își pierduse *serviciul*, își rupsese *ambele* picioare, își pierduseră *mașina* și a trebuit să plece din satul în care locuiau. Li se dăduse un weekend cu toate cheltuielile plătite și puteau sta în hotel absolut *gratuit*, dar *totuși* nu au vrut să rămână. Atât de *îngrozitor* e hotelul.

Rosie : Ruby ?

Rosie : Ruby, mai ești acolo ?

Rosie : Alo ? Ruby ai văzut ce am scris ?

Ruby : Sssssssssssss.

Rosie : Ruby !!

Ruby : O, ce ? Am pierdut ceva ? Scuză-mă, probabil că am ațipit acum o oră, când ai *început* să-mi povestești despre serviciul tău.

Rosie : Îmi pare rău, Ruby, dar te-am avertizat.

Ruby : Nu-ți face griji, am reușit să evadez și să-mi fac o cafea și m-am întors când vorbeai despre pereții verde-oliv și corpurile în putrefacție.

Rosie : Scuze, a fost una dintre lunile acelea.

Ruby : Nu toate serviciile se dovedesc a fi ce credeai că vor fi. Oricum, ai prefera să fii secretară la Randy Andy Paperclip Co. sau asistenta directorului la Grand Tower Hotel ?

Rosie : E clar, asistenta directorului de la Grand Tower Hotel.

Ruby : Atunci asta ești, Rosie Poponeț. Viața ar putea fi mai rea, nu-i așa ?

Rosie : Cred că da. Dar am o altă mică problemă.

Ruby : Poți să-mi spui despre ce e vorba în mai puțin de o mie de cuvinte ?

Rosie: O să încerc! Alex va veni în câteva săptămâni la petrecerea pentru ieșirea la pensie a lui Julie Casey. O aduce pe Bethany și au făcut rezervare la hotel pentru weekend. Vezi, i-am spus că e foarte drăguț… și mi-au solicitat o cameră cu priveliște frumoasă. Acum mi-e destul de greu să găsesc o cameră cu *fereastră* (OK, nici chiar așa), dar, date fiind condițiile, noi, la Grand Tower Hotel, considerăm o solicitare specială să ceri cameră cu baie proprie. Vreau să spun, din punct de vedere al priveliștii ce crezi că ar prefera, să vadă măcelăria sau curtea cu gunoaie?
Ruby: O doamne…

Ai primit un mesaj urgent de la: ALEX
Alex: Bună Rosie, văd că stai până târziu.
Rosie: Și tu.
Alex: Eu sunt cu cinci ore în urma ta, ține minte.
Rosie: Katie are Balul Absolvenților în seara asta. De fapt acum e acolo.
Alex: Înțeleg. Nu poți dormi?
Rosie: Ai înnebunit? Sigur că nu pot. Am mers cu ea să-și cumpere rochie, am ajutat-o să se machieze și să se coafeze, i-am făcut poze în care am surprins-o așteptând nerăbdătoare această noapte deosebită din viața ei. Noaptea în care se va întâlni cu prieteni pe care probabil nu-i va mai vedea decât peste nu știu câți ani, sau niciodată, în ciuda promisiunilor de a ține legătura. Era ca și cum m-aș fi întors în timp și eram eu și mama acum douăzeci de ani.

Știu că ea nu e ca mine, e o persoană cu capul pe umeri, dar nu mă puteam opri să nu-mi imaginez cum ieșisem și eu pe ușă. Braț la braț cu un băiat îmbrăcat în smoching, încântată de noaptea ce avea să urmeze, încântată de viitor. Încântată, încântată, încântată. Fir-ar să fie, eram atât de tânără. Desigur, nu îmi dădeam seama de asta atunci. Aveam un milion de planuri. Știam ce vreau să fac. Planificasem următorii ani ai vieții mele.

Dar ceea ce nu știam era că în câteva ore toate planurile îmi vor fi date peste cap. Domnișoara „știe-tot“ nu știa chiar atâtea lucruri pe atunci.

Sper că draga mea Katie va veni la timp, așa cum ar trebui.

Alex : E înțeleaptă, Rosie, iar dacă ai crescut-o așa cum cred eu, atunci nu trebuie să te îngrijoreze.

Rosie : Nu mă amăgesc singură. Este împreună cu prietenul ei de peste trei ani, așa că nu cred că până acum s-au ținut doar de mână. Dar cel puțin în seara asta, în noaptea care mie mi-a schimbat viața, aș vrea să o văd venind acasă devreme.

Alex : Atunci, va trebui să-ți distrag atenția până când va veni acasă, nu-i așa ?

Rosie : Dacă nu te superi.

Alex : Deci e pregătită camera în care vom sta ? Sper că directorul ne-a aranjat ce e cel mai bine pentru noi !

Rosie : De fapt sunt asistenta directorului, ți-amintești, iar hotelul nu e chiar…

Alex : Nu e chiar cum ?

Rosie : Așa dichisit ca cele cu care ești obișnuit tu când călătorești.

Alex : A, nu fi prostuță. Niciodată nu ai încredere în ceea ce faci.

Rosie : Nu, serios, Alex, nu aș vrea să fiu făcută responsabilă pentru acest hotel, cu niciun chip. Știi, sunt aici de doar câteva luni. N-am avut ocazia să-mi pun amprenta asupra lui. Am făcut doar ce mi s-a spus…

Alex : Prostii. De abia aștept să îl văd. Cât de caraghios ar fi dacă cineva ar fi otrăvit în restaurant și eu ar trebui să fiu doctorul hotelului care l-ar salva ? Ți-amintești de planurile noastre când eram copii ?

Rosie : Mi le amintesc și s-ar putea să nu fie prea departe de această posibilitate. N-ai vrea ca tu și Bethany să luați masa în oraș în acea seară ? Sunt atâtea restaurante bune în Dublin în care n-ai fost.

Alex : Am putea. Am încercat să caut hotelul pe internet, dar nu l-am găsit.

Rosie : Ă, da, pagina de internet este în curs de modificare acum. O să vă dau de veste când îl veți putea vedea.

Alex : Grozav. Va fi ciudat să o văd din nou pe Domnișoara Casey Nas Mare Respirație Urât Mirositoare. Era timpul să iasă la pensie. Copiii lumii aveau nevoie de o pauză.

Rosie : O cheamă Julie, ține minte, și să nu-i spui altfel. Și a fost foarte bună cu mine în ultimii ani, așa că te rog să te porți frumos cu ea.

Alex : Da, da. Nu-ți face griji, am mai ieșit și eu din casă, știu cum să mă port cu oamenii.

Rosie : Sigur că da, domnule extraordinar Chirurg Socializescu.

Alex : Te rog să scapi de orice imagine ai avea în minte despre mine.

Rosie : De care ? De cea în pielea goală ? Nu poți să-mi spui să scap de ea.

Alex : Bine, atunci indiferent ce imagine ai avea, mărește-i dimensiunea cu douăzeci.

Rosie : Isuse, Alex, douăzeci de centimetri ?

Alex : Ah, mai taci din gură ! Ce mai face mama ta ? Mai ai vreo veste de la spital în legătură cu analizele acelea ?

Rosie : Nu, nu încă. Acum e plecată cu Stephanie, se relaxează, iar când se va întoarce, rezultatele vor fi gata. Nu prea își dau seama ce e cu ea, de nu se simte bine. Sunt îngrijorată. M-am uitat la ea zilele trecute, de parcă nu o privisem cu atenție de ani de zile. Fără să observ, mama a îmbătrânit.

Alex : Are doar șaizeci și cinci de ani. E încă tânără.

Rosie : Știu, dar aveam în minte o altă imagine a ei, iar aceea era cu mulți ani în urmă. Într-un fel, de când eram tânără, am continuat să o văd astfel. Dar zilele trecute, când am văzut-o pe patul de spital, părea bătrână. Am avut un șoc. Oricum, sper să aflu ce are și să se vindece. Nu se simte bine deloc.

Alex : Te rog să-mi spui și mie, imediat ce afli.

Rosie : Sigur. Îmi vine greu să plec la Galway în zilele mele libere. Oricât de mult aș iubi-o pe mama, e o corvoadă pentru mine. Între serviciul la orele acelea imposibile și mersul la mama ca să o ajut n-am avut cu adevărat zile libere în ultimele câteva săptămâni și sunt mai mult decât obosită.

Alex : Dar unde e Kevin, în toată treaba asta ? Nu poate și el să ajute, măcar o dată în viața lui ?

Rosie : Bună întrebare. Ei bine, ca să fiu sinceră față de Kev, și-a cumpărat o casă și acum e în procesul mutării acolo cu prietena lui. Dacă ar avea mai mult timp, sunt *aproape* sigură că ar da o mână de ajutor.

Alex: Kevin s-a hotărât să se însoare? Ăsta da șoc. Ar trebui să vorbești cu el despre lucrul ăsta, să-l faci să te ajute mai mult. Nu poți să le faci tu pe toate.

Rosie: Ei, nu le fac chiar pe *toate*. Steph are grijă de mama în timpul săptămânii, iar ea are doi copii, deci nu-i este chiar ușor nici ei. (Nu sună bine „are grijă de mama“, nu-i așa?) Iar eu nu mă supăr deoarece vreau să fiu acolo pentru mama. E singură și-mi dau seama cum se simte.

Alex: Faptul că soliciți ajutorul lui Kevin nu înseamnă că nu o iubești și nu vrei să o ajuți pe Alice. Lui Kev trebuie să-i spui ca să facă ceva. Și n-ar trebui ca cineva să-i spună asta.

Rosie: Ei bine, voi aștepta până se va așeza la casa lui, iar când va termina și tot n-a mișcat un deget, atunci n-o să am rețineri. N-a venit să-l vadă pe tata nici pe jumătate față de cum ar fi trebuit, iar acum știu că plătește pentru asta. Nu l-am înțeles niciodată pe de-a-ntregul pe Kevin. Îi place să păstreze pentru el lucrurile care îl privesc. Venea și pleca de acasă fără ca măcar să-i spună cuiva ce făcea. Apoi, când tata a murit, s-a gândit el brusc să preia controlul în toate. Acum, când mama s-a îmbolnăvit, iar a dat înapoi. Steph și cu mine am încercat în nenumărate rânduri să vorbim cu el despre asta, dar nu ai cum să ajungi la el. E egoist, pur și simplu. Stai așa, a oprit un taxi afară. Așteaptă-mă puțin, să mă duc la fereastră ca să verific.

Alex: E Katie?

Rosie: Nu.

Alex: A, o să vină…

Rosie: O, mulțumesc lui Dumnezeu, a venit. Mai bine închid calculatorul și mă bag în pat. Nu vreau să creadă că am așteptat-o. Mulțumescu-ți ție Doamne, că mi-ai adus copilul acasă. Noapte bună, Alex.

Alex: Noapte bună, Rosie.

Capitolul 47

Scumpă mamă,

Îți mulțumesc pentru săptămâna trecută. A fost atât de bine să fiu din nou acasă cu tine. Îmi lipseau discuțiile noastre până noaptea târziu ! Îți aduc vești bune cu această scrisoare ! Tony Spencer, un englez care e proprietarul Clubului Insomnia, situat puțin mai departe de noi, a fost aici aseară, în clubul lui tata, când eu eram DJ, și a fost atât de impresionat încât m-a întrebat dacă n-aș vrea să lucrez pentru el ! Cât de mișto poate fi ?! El organizează vara și niște festivaluri de dans, așa că la vară ar urma să fac turul Europei punând muzică pe unde mă voi duce. De abia aștept !

Clubul Insomnia e foarte cunoscut și ține până la șase-șapte dimineața. Voi fi la mixere de la 10 seara până la miezul nopții, pentru început. Tony plătește foarte bine totuși, așa că imediat ce voi încasa primul cec mai consistent o să-ți trimit și ție acasă. Am cunoscut aici o grămadă de oameni extraordinari, care au terminat școala de curând, ca și mine și lucrează la bar. Împreună cu încă trei fete, Jennifer, Lucy și Sara, mă gândesc să închiriez un apartament. Nu știu când o să vină John încoace. De când a început facultatea în septembrie, a ieșit în fiecare seară cu o gașcă de care n-am auzit nimic până acum. Tot timpul i se întâmplă să apese accidental pe butoanele telefonului aflat în buzunar și să fiu apelată, tot ce se aude fiind o grămadă de bărbați beți care urlă. E ciudat ce se petrece cu noi doi. Mai ales când ne întâlnim după ce am fost despărțiți câteva săptămâni. Nu mai e la fel ca înainte și nu-mi place. Credeam că voi fi cu el pentru totdeauna, dar la felul în care merg lucrurile între noi nu prea cred că vom mai fi împreună până la sfârșitul verii.

În același timp nu mai știu nimic despre Toby de foarte multă vreme. E numai vina mea, deoarece la început, când m-am mutat

aici, el m-a sunat de multe ori, dar eu n-am reușit să-i răspund. Timpul parcă a zburat. Spun mereu că o să-l sun a doua zi, dar au trecut luni întregi și acum mi-e rușine. Ultima dată când am vorbit cu el se distra grozav la colegiu, împrietenindu-se cu o grămadă de dinți, fără îndoială. O să-l sun mâine, promit.

Sper că la serviciu totul îți merge bine. Nu pot să cred că ai acceptat prelungirea contractului. Credeam că urăști locul acela. Scrie-mi ce se petrece, sunt nedumerită.

Alex mi-a scris cu ceva timp în urmă și mi-a povestit ce s-a întâmplat când el și Bethany au stat la hotel, cu ocazia ieșirii la pensie a domnișoarei Casey Nas Mare Respirație Urât Mirositoare. Ce amuzant ! Nu știai că va fi petrecerea de Crăciun a celor de la clubul de noapte ? Cred că pe Alex nu l-a deranjat prea tare vederea crăciunițelor în bikini vaporoși roșu cu alb, dansând la bar. Nu-mi vine să cred că Bethany a refuzat să rămână acolo peste noapte. Femeia aia chiar n-are deloc simțul umorului ! Nu prea știu ce vede Alex la ea. Am întâlnit-o doar de câteva ori, dar e atât de crispată, iar el e atât de relaxat, încât nu-i văd să mai stea împreună pentru multă vreme. Nu-mi vine să cred că Alex a trebuit să acorde îngrijiri unuia dintre turiștii aflați la restaurant – omul ăla a fost otrăvit ? Ce fel de mâncare serviți acolo ? Bine că era un doctor prin preajmă.

Acum trebuie să plec și să mă gândesc ce muzică o să pun diseară. Tata mă lasă să fac un program de două ore, ca să mă pregătesc pentru Insomnia. Lisa tot încearcă să mă convingă să pun muzică din anii optzeci, ca să poată face mișcările ei de dans. Dacă nu poate să facă numărul cu șarpele, vrea ceva mai rău, cum ar fi pernuțe pe umăr și permanent.

Când bunica se va simți mai bine, puteți veni împreună aici pentru câteva săptămâni. Sunt multe locuri de relaxare, cu plaje și peisaje încântătoare. Nu e peste tot plin de cluburi și cârciumi. Mai gândește-te la asta. Poate o pauză i-ar prinde bine bunicii.

Mi-e dor de voi atât de mult, dar când mă simt singură mă uit la poza ta și a lui Alex din medalionul meu. Sunteți amândoi aproape de inima mea. Pentru totdeauna.

Cu dragoste,
Katie

Ai primit un mesaj urgent de la: RUBY

Ruby: Am fost părăsită.

Rosie: *Ce?* De Teddy?

Ruby: Nu! Nu fi prostuță, omul ăla n-ar ști nici cum să ducă gunoiul afară, darămite să mă părăsească. Nu, ticălosul e adoratul meu fiu. M-a informat că nu mai are nevoie de serviciile mele de salsa și m-a schimbat pentru un model mai tânăr.

Rosie: A, nu, Ruby, îmi pare atât de rău. Cine e cealaltă femeie?

Ruby: De fapt mă prefac că sunt supărată, dar nu sunt cu adevărat. Ba nu, asta e o minciună. La început am fost *foarte* supărată și am mâncat singură un tort întreg de ciocolată – tortul preferat al lui Gary, pe care, pură coincidență, îl cumpărasem chiar pentru el. Pe la jumătate eram doar supărată și apoi, în timp ce îmi umpleam gura cu ultima linguriță, am început să gândesc rațional (vezi tu, ăsta e efectul asupra mea). Așa că am conceput un plan în care urma să o invit pe această „cealaltă femeie“ în casa mea la cină unde urma să o otrăvesc.

Trebuia să aflu cine e și de ce naiba m-a părăsit Gary pentru ea. După câte se pare are peste douăzeci și cinci de ani, e din Spania, predă spaniola la școală (acolo a cunoscut-o Gary, unde el lucrează la întreținerea clădirii), e subțire, drăguță și e o persoană foarte plăcută.

Rosie: E tot ce în mod normal ai urî, nu-i așa?

Ruby: În mod normal, da. Dar de data asta e altceva, căci ea și Gary se iubesc.

Rosie: Oooo!

Ruby: Știu! Nu e grozav? Așa că n-am avut nicio problemă în a mă da la o parte și a-mi atârna în cui pantofii de dans. Ca să spun adevărul, oricum mă gândeam să mă despart de Gary în curând. Nu sunt prea departe de cincizeci de ani, trebuie să dansez cu cineva mai apropiat de vârsta mea, care nu va avea energia să mă arunce în celălalt colț al camerei. Nu mai pot face asta. Sunt doar fericită că Gary a găsit în sfârșit pe cineva. Poate că Maria îl va determina să plece din casa mea și să se mute cu ea.

Rosie: Lucrul ăsta nu te-ar supăra?

Ruby: M-ar supăra la fel de mult ca și dacă aș găsi un milion de euro sub pat. Băiatul trebuie să își dea seama că acum e adult și să se mute. Nu pot să-i gătesc și să-i calc hainele la infinit. Acum destul despre mine; ce mai face mama ta?

Rosie: Nu grozav. Se pare, că puțin câte puțin, sănătatea ei se șubrezește. Artrita ei s-a înrăutățit atât încât de abia mai merge. Nu era o problemă așa mare când călătorea cu tata, pentru că mergeau în locuri cu vreme caldă. Acum însă nu cred că frigul din Connemara e chiar cel mai bun loc pentru ea, cu toate iernile de acolo. Dar nu vrea să se mute de acolo. Mă îngrijorează. Intră și iese din spital cu infecții și probleme cu părți ale corpului de care nici nu știam că există. De când a murit tata, corpul ei pur și simplu a cedat.

Ruby: Totuși, rezistă bine, Rosie. Va izbândi.

Rosie: Să sperăm.

Ruby: Cum mai merg treburile la Hotelul Surprizelor?

Rosie: Ha! Ei bine, n-o să mai stau multă vreme în locul ăla, pentru că voi pleca la sfârșitul lunii.

Ruby: Spui asta în fiecare lună, dar n-o faci niciodată. Ai putea aștepta până la anul, când îți expiră contractul și să pleci atunci. Oricum, dacă nu *cauți* un alt serviciu, n-ai să pleci nicăieri.

Rosie: Între orele de program și drumurile la mama dus-întors chiar nu am *timp*. De exemplu, când ne-am văzut noi ultima oară?

Ruby: Ieri.

Rosie: În afară de faptul că ai trecut cu mașina pe lângă mine, claxonând și făcându-mi semn cu mâna. Apropo, îți mulțumesc că ai accelerat și ai dat prin băltoacele de pe marginea drumului, stropindu-mă din cap până-n picioare.

Ruby: Mergeam în direcții diferite și arătai de parcă ai fi avut nevoie de un duș.

Rosie: Mă rog. Oricum, a trecut mai bine de o lună de când n-am mai ieșit undeva în oraș. E ridicol. N-am deloc viață. Aș vrea tare mult să merg în vizită la Katie, iar Alex m-a invitat la el de foarte multe ori, dar nu pot face niciunul dintre

lucrurile astea din cauza mamei – asta nu înseamnă că o consider vinovată, desigur.
Ruby : Când mama ta se va însănătoși, totul va fi mai ușor.
Rosie : Nu se va mai însănătoși, Ruby. Nu vrea să se facă bine. Acum doar așteaptă. În acest stadiu e aproape legată de scaunul cu rotile și are doar șaizeci și șase de ani.
Ruby : Pune-l la treabă pe leneșul Kevin.
Rosie : Ce ar putea face Kevin ? Nici n-ar ști de unde să înceapă și știu că mama e mai în largul ei dacă o ajut eu. Mă rog, trebuie să merg mai departe.

Lui Josh

La mulți ani cu ocazia celei de-a zecea aniversări !

Multă dragoste,

Rosie

Lui Rosie

Mulțumesc foarte mult pentru felicitare și cadou. E ca lumea ! Oriunde ar fi Katie, te rog să o saluți din partea mea. Îmi trimite ilustrate din diverse țări și pare foarte fericită.

Are cel mai mișto serviciu ! Nu mai știu nimic despre vechiul ei prieten, Toby. Cred că nu mai țin legătura. Mulțumesc încă o dată pentru cadou. O să-mi cumpăr din banii trimiși un joc pe calculator.

Ne vedem în curând,

Dela Josh

Bună, mamă !

Sunt în Amsterdam. Am cunoscut un tip trăsnet care își câștigă existența culegând căpșuni. Nu vorbește englezește, dar ne înțelegem de minune.

Aici totul e minunat. Am multe cântări, iar cafenelele arată de nota zece !

Cu dragoste,

Katie

Pentru Rosie

La mulți ani, cu ocazia celei de-a treizeci și opta aniversări !

Ce îngrozitor, ne apropiem de patruzeci de ani ! Bea un pahar și pentru mine.

Cu dragoste,

Alex

Rosie, dacă tu crezi că treizeci și opt de ani e ceva rău, imaginează-ți cum mă simt eu, care mă îndrept spre cincizeci. Aaa ! O să facem o petrecere grozavă ! Invitate vom fi doar tu și eu.

La mulți ani, încă o dată.

Ruby

Bună, mamă.

Sunt în Andorra. Am cunoscut un tip trăsnet, care e instructorul meu de schi și care încearcă să mă învețe cum să nu-mi rup gâtul. Nu vorbește englezește, dar ne înțelegem foarte bine. Aici totul e minunat. Ar trebui să venim amândouă aici la schi. Ți-ar plăcea ! Festivalul iernii merge foarte bine, am câteva mici cântări. De Crăciun voi veni acasă, așa că atunci poți să mă pui la curent cu tot ce s-a mai întâmplat ! De abia aștept să te văd !

Bună, mamă,

Vrei să vii la mine de Crăciun ? Katie vine acasă și am putea fi doar noi trei. Cred că ar fi frumos. Tu ai putea sta în camera lui Katie, iar ea ar sta pe canapea. Sunt foarte încântată de idee. Fasolică mi-a dat liber de Crăciun, așa că te rog spune „da“ !

Rosie

Rosie,

Scumpa mea, mi-ar plăcea să vin acasă. Mulțumesc pentru invitație. De abia aștept să o văd pe micuța Katie. Care nu mai e așa mică, presupun !

Cu dragoste,

Mama

De la Katie
Către Mama
Subiect Vin acasă

Îți mulțumesc mult pentru masa de Crăciun. A fost absolut delicioasă, ca de obicei. A fost bine că am fost doar noi trei, din nou împreună. Doar noi, fetele !

Bunica s-a schimbat mult de ultima dată când am văzut-o, iar tu arătai obosită. Mă gândeam să vin acasă pentru câteva săptămâni ca să te ajut. Poate aș putea găsi de lucru aproape de Dublin pentru ceva timp ? Vreau să te ajut.

(În plus, m-aș mai întâlni cu tipul pe care l-am cunoscut când eram acolo !)

Scrie-mi.

De la Rosie
Către Katie
Subiect Re : Vin acasă

Să *nu* vii acasă ! E un ordin !

Aici totul e bine. Trebuie să-ți trăiești și tu viața, să continui cu călătoriile, să muncești și să te distrezi ! Nu-ți face griji pentru mine și bunica. Ne descurcăm foarte bine !

Mie îmi place ceea ce fac și nu mă deranjează că stau mult timp la serviciu. De asemenea, e plăcut că pot merge în fiecare săptămână să respir aerul curat din Connemara. Dar aș vrea să te rog ceva. Eu și Ruby am vrea să venim la tine în februarie pentru o săptămână, dacă ai putea să ne strecori și pe noi în programul tău.

Ruby ar vrea să meargă la o petrecere cu spumă și să câștige o competiție cu tricouri ude, înainte de a împlini cincizeci de ani !

Scrie-mi care ar fi săptămâna care să-ți convină.

De la Rosie
Către Steph
Subiect Mama

Vreau să te rog ceva. Crezi că ai putea să o iei pe mama pentru o săptămână în februarie ? Îmi pare rău, știu că ești și tu ocupată, dar Fasolică mi-a dat în sfârșit o săptămână liberă și aș vrea tare mult să merg la Katie să văd cum se descurcă. Vreau să-i cunosc prietenii și să văd unde lucrează ; știi tu, lucruri plicticoase pe care le fac mamele.

Dacă nu poți, voi înțelege. Poate voi putea să-i răsucesc mâna lui Kevin, ca să aibă și el o dată grijă de cineva.

Transmite familiei tale toată dragostea mea.

De la Steph
Către Rosie
Subiect Re : Mama

Sigur că pot să o iau pe mama. De fapt pot face ceva și mai bun, îmi voi lua toată familia la Connemara pentru o săptămână. Pierre m-a târât la părinții lui de Crăciun, așa că sunt îndreptățită să spun că acum e rândul meu.

Meriți o pauză, Rosie. Îmi pare atât de rău că tu ai rămas pe cap cu toate. Uneori îmi vine să mă duc și să-i trag un picior lui Kev. Intenționez să am o discuție foarte serioasă cu el când voi fi acolo, poate totuși va dori să-și vadă nepotul și nepoata.

Să te distrezi cu Katie. Nu-mi vine să cred ce mult a crescut acum, și cât seamănă cu tine ! Acum câteva luni când a stat cu noi aveam senzația că vorbesc cu tine. Să te bucuri de săptămâna ta cu Ruby. Oricum aveam nevoie să petrec ceva timp pe îndelete cu mama.

De la Alex
Către Katie
Subiect Aniversare surpriză

Nu știu în ce colț de lume ești acum, dar sper că îți verifici e-mailul ! Având în vedere că mama ta va împlini patruzeci de ani luna viitoare, iar tu vei avea douăzeci și unu, m-am gândit că ar fi o idee bună să faceți o petrecere dublă. Dar speram că ai putea lua avionul ca să vii acasă și să-ți surprinzi mama cu o petrecere !

Îți poți invita toți prietenii, iar noi îi putem chema pe toți prietenii lui Rosie. Poate ne va da și Ruby o mână de ajutor ? Cred că i-ar plăcea.

Spune-mi, crezi că e o idee bună ?

Rosie : Fac patruzeci de ani în câteva zile, Ruby. *Patruzeci*. Marele 4 – 0.

Ruby : Și ?

Rosie : Și sunt *bătrână*.

Ruby : Atunci eu cum sunt, antică ?

Rosie : A, scuze, știi ce vreau să spun. Nu mai avem douăzeci de ani, nu-i așa ?

Ruby : Nu, slăvit fie Domnul, pentru că atunci iar ar trebui să trec printr-un mariaj și un divorț de rahat. Ar trebui să ne căutăm din nou de lucru, să fim nesigure în privința viitorului, să ne pese de întâlniri și de felul în care arătăm și ce mașină conducem, ce muzică ascultăm în mașină, ce purtăm, dacă să intrăm în anumite cluburi sau nu, bla bla bla. Ce e așa grozav în a avea douăzeci de ani ? Eu îi numesc anii materialiști. Anii în care facem tot felul de prostii. Apoi dăm de naiba când ajungem pe la treizeci de ani și ne petrecem toți anii aceia încercând să reparăm ce am stricat la douăzeci. Dar patruzeci ? Anii aceia sunt pentru distracție.

Rosie : Hmm, ai dreptate. Iar la cincizeci de ani ce faci ?

Ruby : Repari ce ai făcut de oaie când aveai patruzeci.

Rosie : Grozav. Aștept cu nerăbdare.

Ruby : A, nu-ți face griji, Rosie. Nu trebuie să cânți și să dansezi pentru că lumea s-a învârtit în jurul soarelui încă o dată. Ar trebui să o luăm ca pe un dar de acum. Și ce vrei să faci pentru aniversarea celor patruzeci de ani ?

Rosie : Nimic !

Ruby : E un plan bun. Ce-ar fi să mergem la un local vineri seara ca să bem pahar după pahar ?
Rosie : Sună perfect.
Ruby : A, stai, nu pot. În seara aceea e și ziua fratelui lui Teddy și ne strângem cu toții la Hotelul Berkeley Court.
Rosie : O, foarte șic ! Îmi place hotelul acela !
Ruby : Știu, cred că iar s-a apucat de prostii. Pe bune, îți vine să crezi că poliția îl urmărește și de abia a ieșit din închisoare. Unii oameni nu învață niciodată.
Rosie : Bine, atunci vrei să o lăsăm pe sâmbătă seara ?
Ruby : Nu ! Vrei să vii să mă iei de la hotel, ca apoi să mergem împreună la cârciumă ?
Rosie : De acord, dar nu vreau să mă opresc la vorbă cu fratele lui Teddy. Ultima oară când l-am văzut, încerca să mă mângâie pe fustă.
Ruby : De abia ieșise din închisoare de câteva zile, Rosie ; trebuie să-l înțelegi și pe el.
Rosie : Mă rog. La ce oră să vin să te iau ?
Ruby : La opt.
Rosie : Glumești ?! Păi la ce oră începe ?
Ruby : La 7.30.
Rosie : Ruby ! Trebuie să stai mai mult de atât ! Nu pot veni să te iau după doar o jumătate de oră ; toată lumea o să creadă că sunt prost crescută ! O să vin la 9.30. Măcar așa o să stai și tu două ore.
Ruby : Nu ! *Trebuie* să vii la opt !
Rosie : De ce ?
Ruby : Păi în primul rând petrecerea este în *apartamentul de lux* de la Hotelul Berkeley Court.
Rosie : O, Dumnezeule, de ce n-ai spus așa de la început ? Voi fi acolo la 7.30.
Ruby : Nu ! Nu se poate !
Rosie : Ce naiba e cu tine ? De ce nu se poate ?
Ruby : Pentru că n-ai fost invitată și vor crede că ești obraznică dacă apari așa. Dacă vii la opt atunci poți să vezi repede locul și apoi plecăm.

Rosie: Dar vreau să stau în apartamentul de lux. Ai idee cât de mult ar însemna asta pentru mine?

Ruby: Da, îmi dau seama… dar regret, nu poți sta. Oricum, de îndată ce te vei întâlni cu restul familiei lui Teddy o să vrei să pleci imediat.

Rosie: Bine, dar sper că știi că o să-mi frângi inima – și nu-mi pasă ce spui, orice lucru din baie care nu e fixat va ajunge în poșeta mea. De fapt, cred că-mi voi lua aparatul de fotografiat!

Ruby: Rosie, e o petrecere pentru aniversarea cuiva. Sunt sigură că mulți invitați vor avea aparate de fotografiat.

Rosie: Știu, dar vreau să fac niște poze și pentru Katie. I-ar plăcea să vadă cum arată. Speram că va putea veni și ea, dar n-a fost așa. Câteva săptămâni după mine va împlini douăzeci și unu de ani și speram că ne vom petrece aniversarea împreună, dar din nefericire nu va fi așa. Mama o să meargă să stea la Stephanie din nou, așa că va lipsi și ea. M-am necăjit un pic din cauza asta, dar în ultimul timp a fost atât de bolnavă încât n-am vrut să mai fac și eu caz. Am fost doar bucuroasă că vrea și ea să meargă undeva, chiar dacă asta era chiar de ziua mea. Așa că vom fi iarăși numai noi două, dar cel puțin anul ăsta o să arunc o ocheadă în apartamentul de lux! O să fur câteva idei pentru propriul meu hotel. Ce șansă!

Ruby: De abia aștept să văd ce față o să faci, Rosie. Ne vedem la ora opt, apartamentul 440.

Apartamentul de lux
440

SURPRIZĂ, ROSIE!
LA MULȚI ANI, ROSIE ȘI KATIE!

La mulți ani, Rosie.

Am petrecut un weekend minunat la petrecere ta, ți-am făcut o surpriză pe cinste, așa e? Mi se rupea inima în mine pentru că trebuia să te mint că mă duc să stau cu Stephanie, dar a meritat să-ți văd expresia de pe chip (și lacrimile din ochi). Alex a pus la cale totul. E un om minunat, minunat, Rosie. Păcat că are așa

o soție, totuși ! Știi, atunci când erați copii am crezut întotdeauna că veți fi împreună. Ce prostie, nu-i așa ?

Oricum mulțumesc, mulțumesc, mulțumesc pentru că ești o fiică minunată și pentru tot ajutorul pe care mi l-ai dat de-a lungul anilor. Tatăl tău ar fi mândru de tine. Fii sigură că o să-i povestesc totul când îl voi vedea !

Ești o tânără frumoasă, Rosie Dunne. Tatăl tău și cu mine am reușit în privința asta !

Cu multă dragoste,

Mama

Capitolul 48

La mulți ani cu ocazia celei de-a șaptezecea aniversări !

Ai ajuns la marele 7-0 și ești frumoasă, așa cum ai fost mereu ! Te scoatem din spital cât de repede putem ; între timp îți trimit câțiva struguri, ca să mănânci până când o să ți se facă rău de-adevăratelea !

Te iubesc mereu și pentru totdeauna, mamă

Rosie

Bună, Kev. Aici e Steph. Îți trimit un mesaj, căci nu pot să te prind la telefon. Cred că ar fi cazul să vii în Connemara. A venit momentul.

Bună, iubito. Te rog să iei urgent legătura cu tatăl tău. Ți-a rezervat un loc la avion pentru mâine. Știu că e din scurt, dar bunica întreabă de tine. Kev te va aștepta la aeroport și te va aduce aici. Ne vedem mâine.

Cu dragoste,

Mama

Dunne (născută O'Sullivan) (Connemara, Co. Galway, iar înainte Dundrum, Dublin 10) – Alice, iubita soție a lui Dennis și mamă iubitoare a lui Stephanie, Rosie și Kevin ; o plâng nepoții Katie, Jean-Louis și Sophia, ginerele Pierre, fratele Patrick și cumnata Sandra. Funeraliile vor avea loc astăzi, la 4.45 pm la casa funerară Stafford's și Biserica Oughterard, Connemara. Dumnezeu s-o odihnească în pace.

„Ar dheis lamh De go raibh a anam uasal."

ACESTA ESTE ULTIMUL TESTAMENT, datat 10 septembrie 2000 al lui ALICE DUNNE din Boynevyle House, Connemara, Co Galway.

PRIN PREZENTA, REVOC toate testamentele și dispozițiile testamentare făcute de Alice Dunne.

Dacă soțul meu îmi va supraviețui mai mult de treizeci de zile, ÎI LAS PRIN TESTAMENT întreaga mea avere și îl numesc executorul meu testamentar. Dacă soțul meu nu-mi va supraviețui treizeci de zile, se vor aplica următoarele prevederi:

1. O NUMESC pe Rosie Dunne (numită în cele ce urmează „mandatar“) să fie executor și mandatar și o numesc administrator conform legilor de stabilire a terenurilor, legilor cesiunii și secțiunii 57 din Actul de succesiune.
2. ÎI LAS PRIN TESTAMENT mandatarului meu întreaga mea avere pentru a o vinde (având puterea de a amâna această vânzare parțial sau în totalitate până la momentul pe care îl va considera oportun) și să procedeze la fel pentru păstrarea sau vânzarea următoarelor…

Ai primit un mesaj urgent de la: STEPH

Steph: Cum mai rezistă surioara mea?

Rosie: A, bună Steph. Nu prea știu. În prezent în lumea mea e o tăcere stranie. Mă trezesc că deschid televizorul și radioul doar ca să fie un fundal sonor. Katie a trebuit să se întoarcă la serviciu; oamenii nu mai sună, nici nu mă mai vizitează ca să-și prezinte condoleanțele. Acum totul se liniștește și mie îmi rămâne tăcerea.

Nu prea știu ce să fac în zilele mele libere. M-am obișnuit așa de mult să mă urc în autobuz ca să mă duc la mama. Viața e ciudată acum. Înainte, chiar când stătea în pat, arătând bolnavă și slăbită, tot reușea să mă facă să mă simt în siguranță. Mamele fac asta, nu-i așa? Simpla lor prezență te poate ajuta. Și chiar dacă în ultimele ei zile o dădăceam, tot ea era cea care avea grijă de mine. Mi-e dor de ea.

Steph: Și mie, în cele mai ciudate momente. Numai atunci când te întorci la rutina obișnuită a vieții simți lucrul ăsta. Când sună telefonul trebuie să-mi aduc aminte constant că nu e ea.

Sau când am o clipă liberă de-a lungul zilei ridic receptorul ca să o sun, apoi îmi amintesc că nu am unde să o sun. E un sentiment amestecat.

Rosie : Kevin e tot furios pe mine.

Steph : Ignoră-l pe Kevin, el e furios pe toată lumea.

Rosie : Poate totuși are dreptate, Steph. Mama m-a pus într-o poziție atât de stânjenitoare lăsându-mi casa. Poate ar trebui să o vând și să împart profitul în trei. Așa ar fi corect.

Steph : Rosie Dunne, n-o să vinzi casa pentru mine și Kevin. A lăsat-o pentru tine dintr-un motiv clar. Eu și Kev suntem stabili din punct de vedere financiar – avem amândoi casă. Chiar nu avem nevoie de casa din Connemara. Mama știa lucrul ăsta, așa că ți-a lăsat casa ție. Tu muncești mai mult decât noi doi la un loc, dar nu-ți poți permite altceva decât apartamentul acela. Nu ți-am spus, dar mama a discutat cu mine, înainte de a face lucrul acesta, iar eu am fost de acord. Așa e cel mai bine. Nu-l asculta pe Kev.

Rosie : Știu și eu, Steph ; nu mă simt prea în largul meu cu situația asta…

Steph : Rosie, crede-mă, dacă aș fi avut nevoie de bani atât de mult, ți-aș fi spus și am fi rezolvat cumva. Dar n-avem nevoie nici eu, nici Kevin. Nu înseamnă că am fost uitați în testament. Dar, pe cinstite, amândoi suntem foarte bine. Casa din Connemara îți aparține. Fă cu ea orice dorești.

Rosie : Mulțumesc, Steph.

Steph : Pentru puțin. Deci ce ai să faci acolo singură, Rosie ? Nu-mi place să fii singură cuc. Vrei să vii aici pentru o vreme ?

Rosie : Nu, mersi, Steph, trebuie să muncesc. O să mă cufund în muncă și o să-l fac cel mai bun hotel din toată lumea.

Grand Tower Hotel
Tower Road
Dublin 1

Stimate domn Cronin Ui Cheallaigh,

Urmare a vizitei noastre la Grand Tower Hotel, noi cei de la Departamentul Lucrărilor Publice vă trimitem un ordin de

urgență din cauza unui pericol iminent la adresa vieții, sănătății și siguranței ocupanților.

După vizita de săptămâna trecută, Serviciul Inspecții Clădiri a listat mai mult de 100 de coduri de violare, inclusiv lipsa detectoarelor de fum, a hidranților și lumina insuficientă.

Băile au fost notate ca fiind neigienice, iar în timpul vizitei în bucătărie au fost zărite rozătoare.

Potrivit înregistrărilor noastre ați primit mai multe avertizări de-a lungul anilor pentru a îmbunătăți rezistența clădirii și ați fost sfătuit să faceți îmbunătățirile necesare ca să mențineți activitatea clădirii ca hotel. Aceste avertismente au fost ignorate și nu avem de ales decât să vă închidem afacerea.

Firma de la parter poate funcționa în continuare.

Vă rugăm să contactați biroul nostru imediat ce primiți această scrisoare. Detalii legate de Actul de Sănătate și Siguranță sunt anexate.

Cu sinceritate,
Adam Delaney
Biroul Lucrărilor Publice

De la	Katie
Către	Mama
Subiect	Serviciul tău

Îmi pare rău să aflu că ți-ai pierdut serviciul. Știu că nu-l iubeai prea tare, dar nu e niciodată plăcut să trebuiască să pleci când nu e decizia ta. N-am putut să te prind la telefon – ori ai vorbit întruna, ori vi l-au suspendat. În orice caz, m-am gândit să-ți trimit un e-mail. Am uitat complet să-ți spun că atunci când ne-am întors la Dublin după înmormântare a trecut ăla pe la apartament să te vadă.

Nu voiam să te sun pentru că și așa erai supărată, așa că am ales calea mesajului. Mi-a lăsat o corespondență care i-a fost adusă acasă la el pentru tine și spera că asta va fi un fel de ajutor acum că mama și tatăl tău nu mai sunt. A spus că înțelege ce simți, deoarece mama lui a murit cu un an înainte și nu voia ca el să fie cauza singurătății tale. Părea sincer, dar cine îl poate ști

cu adevărat? Era ciudat să-l văd după atâția ani. A îmbătrânit mult. Mă rog, sper că îndiferent ce vor conține aceste plicuri nu e ceva important, dar oricum scrie-mi ce sunt. Am lăsat cele două plicuri în sertarul de jos al dulapului din camera de zi.

Dr. Reginald & Miranda Williams
o invită pe **Rosie Dunne** să fie alături de ei
la celebrarea căsătoriei iubitei lor fiice
Bethany
cu
Dr. Alex Stewart
la
Biserica Memorială a Universității Harvard
pe 28 decembrie la ora 14
& la recepția de la Boston Harbor Hotel
RSVP Miranda Williams

Rosie,

Mâine mă întorc la Boston, dar înainte de a pleca am vrut să-ți scriu această scrisoare. Toate gândurile și sentimentele care au clocotit în mine ies acum la iveală din stilou și îți las această scrisoare ca să nu simți că te supun unei presiuni. Înțeleg că vei avea nevoie de timp încercând să iei o decizie legată de ce am să-ți spun.

Știu ce se petrece, Rosie. Ești cea mai bună prietenă a mea și ți-am văzut tristețea din ochi. Știu că Greg nu lucrează în weekend. N-ai putut să mă minți niciodată; nu te pricepi deloc. De fiecare dată te trădează privirea. Nu te preface că totul e perfect fiindcă văd că nu e. Văd că Greg este un om egoist care n-are nici cea mai vagă idee cât de norocos este și mă face să-mi fie greață.

Este omul cel mai norocos de pe lume fiindcă te are pe tine, Rosie, dar nu te merită, iar *tu*, pe de altă parte, meriți mult mai mult. Meriți pe cineva care te iubește din tot sufletul, cineva care se gândește mereu la tine, cineva care-și petrece fiecare minut al fiecărei zile întrebându-se ce faci, unde și cu cine ești, dacă te simți bine. Ai nevoie de cineva care să te ajute să-ți

împlinești visele și care te poate proteja de temerile tale. Ai nevoie de cineva care să te trateze cu respect, să iubească fiecare părticică din tine, *în special* izbucnirile tale. Ar trebui să fii cu cineva care să te poată face fericită, cu adevărat fericită, atât de fericită, încât să simți că *zbori*. Cineva care ar fi trebuit să profite de șansa de a fi cu tine în urmă cu mulți ani în loc să fie înspăimântat și să-i fie prea teamă pentru a încerca.

Nu îmi mai este teamă, Rosie. Nu îmi mai e frică să încerc. Știu ce sentiment m-a încercat la nunta ta: era gelozie. Mi s-a frânt inima când am văzut-o pe femeia pe care o iubeam întorcându-se cu spatele la mine și pășind spre altar cu un alt bărbat, cu care intenționa să-și petreacă tot restul vieții. Era ca o sentință pe viață pentru mine – ani care urmau să mi se aștearnă în față fără ca eu să fiu în stare să-ți spun ce simt sau să te îmbrățișez așa cum aș fi vrut.

Am stat de două ori unul lângă altul la altar, Rosie. *De două ori*. Și de fiecare dată am greșit. Trebuia să fiu acolo la nunta mea, dar am fost prea prost să-mi dau seama că *tu* trebuia să fii motivul pentru care mă aflam acolo.

Nu ar fi trebuit niciodată să las buzele tale să se desprindă de ale mele în urmă cu mulți ani, la Boston. Nu trebuia să mă îndepărtez. Nu trebuia să mă panichez. Nu aș fi irosit toți anii aceștia fără tine. Te iubesc, Rosie, și aș vrea să fiu cu tine, Katie și Josh. Pentru totdeauna.

Te rog să te gândești la asta. Nu-ți pierde timpul cu Greg. Aceasta este șansa *noastră*. Hai să lăsăm deoparte teama și să profităm de această șansă. Îți promit că te voi face fericită.

Cu toată dragostea,

Alex

Capitolul 49

De la Ruby
Către Rosie
Subiect Ești bine ?

Nu am auzit nimic de la tine de aproape două săptămâni – e cel mai lung timp pe care l-am petrecut fără a comunica. Totul e în ordine ? Am trecut să te văd, la apartament, dar Rupert mi-a spus că ai plecat la Galway. Ai împachetat și ai plecat fără ca măcar să-ți iei rămas bun – sigur s-a întâmplat ceva. Cât timp ai de gând să stai acolo și de ce n-ai anunțat pe nimeni ? Telefonul mamei tale a fost suspendat, așa că n-am știut cum altfel să dau de tine. Înțeleg că probabil aveai nevoie de timp pentru tine. Să-ți pierzi părinții e un lucru tare dureros. Oricât de mult mă plângeam de părinții mei mi-a fost greu să fac față pierderii lor. Știu că glumesc mult, dar vorbesc serios, Rosie, când îți spun că sunt aici dacă ai nevoie de cineva cu care să vorbești, un umăr pe care să plângi sau chiar de cineva la care să țipi. Ar trebui să spun că îmi pare rău fiindcă ți-ai pierdut serviciul la hotel, dar nu-mi pare rău deloc. Erai prea bună pentru hotelul acela ; aveai visuri mai mari dincolo de pereții aceia coșcoviți. Acum lumea este – încă o dată – a ta.

Te rog, spune-mi că ești bine, altfel vin acolo ca să mă conving personal, iar asta nu e o amenințare, e o promisiune.

Bun venit în camera de internet a Divorțaților Liberi din Dublin.
Momentan sunt trei persoane pe chat.
Singuratica : Tipul din grupul meu de lectură m-a invitat ieri în oraș. Adică la o întâlnire. În acest weekend. Doar eu și el. Dar nu prea știu…
Floaredecâmp : Ce nu știi ?

Singuratica: Păi nu știu dacă se cade să reîncep să-mi dau întâlnire. Vreau să spun că nu știu dacă sunt gata, așa de curând după ce eu și Tommy…

Floaredecâmp: Așa de curând? *De curând?* În caz că n-ai observat, au trecut *zece ani* de când Tommy te-a părăsit.

Singuratica: A. N-am *simțit* că au trecut zece ani.

Floaredecâmp: Dacă te-ai mai opri și tu din plânsete și văicăreli despre cât ești de singură, ai fi în stare să te gândești rațional la viața ta. Cu care dintre tipii de la grupul de lectură te întâlnești?

Singuratica: Cu *singurul* tip de acolo.

Floaredecâmp: Pariez că fetele de acolo vor pica acum ca muștele. Întrebarea importantă pentru tine ar fi dacă are cazier!

Singuratica: Nu, am verificat.

Floaredecâmp: Doamne, glumeam doar! Dar cel puțin știi că televizorul tău nu o va lua la sănătoasa când vei pleca la toaletă.

Singuratica: Un lux pe care cele mai multe femei nu îl apreciază.

Îndrăzneața a intrat pe chat.

Floaredecâmp: Păi atunci pare perfect pentru tine. Nu văd niciun motiv pentru care nu ai merge la întâlnire cu el. Baftă la întâlnire.

Îndrăzneața: Singuratica, ieși la o *întâlnire*?

Singuratica: O spui de parcă ar fi o boală.

Floaredecâmp: S-ar putea transforma în boală, presupun.

Îndrăzneața: Nu, sunt doar șocată! Dar într-un mod pozitiv! Felicitări!

Singuratica: Mulțumesc! Hei, ți-ai schimbat numele!

Îndrăzneața: Știu. Am obținut anularea căsătoriei. Vezi, ți-am spus că biserica o să înțeleagă. Au fost de acord că Leonard e un ticălos.

Floaredecâmp: Îndrăzneața! Asta e o schimbare, să aud că vine de la tine! Nu sunt foarte sigură că Biserica chiar crede *asta*, dar e un început…

Scândurica: Felicitări, Îndrăzneața.

Îndrăzneața : Mulțumesc, fetelor. N-am mai auzit nimic despre tine de ceva vreme, Scândurica. Pe unde ai fost în ultimul timp ?

Scândurica : Am stat la casa din Connemara în ultimele săptămâni. Am avut multe lucruri la care să mă gândesc.

Floaredecâmp : E totul în ordine ?

Scândurica : Nu tocmai.

Îndrăzneața : Vrei să ne spui despre ce e vorba ? Poate te putem ajuta.

Scândurica : Ei bine, mama a murit, mi-am pierdut serviciul și mi-e teamă să spun și „altceva" în caz că se adeverește și mă va face să am o cădere nervoasă. Pentru că, dacă e adevărat, atunci declar în mod oficial ultimii zece ani din viața mea ca fiind irosiți și o mare pierdere de timp.

Singuratica : Dar suntem cu toate experte în acest subiect. Până acum cred că te-ai convins că ceea ce intră în această cameră rămâne tot aici, poate te putem lumina în vreun fel.

Scândurica : Mersi. Bine, atunci încep… Am dat peste o scrisoare care a fost scrisă chiar după ce am împlinit treizeci de ani. O scrisoare care trebuia să ajungă la mine, dar pe care n-am primit-o. Era de la Alex.

Singuratica : Oo, și ce scria în scrisoare ?

Scândurica : Aici e partea cea mai tare. Scria că mă iubește.

Floaredecâmp : Oaaau !

Îndrăzneața : O, Doamne !

Singuratica : Nu ! Și unde ai găsit scrisoarea ?

Scândurica : Ăla mi-a înapoiat-o. A spus că „nu mai vrea să fie motivul singurătății mele".

Singuratica : A păstrat-o toți anii aceștia ?

Scândurica : De ce a păstrat-o, habar n-am. Încă nu-mi dau seama. Deși n-am reușit să-l înțeleg deplin nici când eram căsătorită cu el. Acum nu prea pot să gândesc, sunt în stare de șoc.

Floaredecâmp : Ai vorbit cu Alex ?

Scândurica : Cum să vorbesc cu el, Floaredecâmp ? Știind ce știu, cum aș putea să mă *gândesc* măcar la el ?

Floaredecâmp: Îmi imaginez că foarte ușor. Tocmai ți-a spus că te iubește.

Scândurica: Nu, Floaredecâmp, mi-a spus acum mai bine de *zece ani* că mă iubește. *Înainte* de a se însura, *înainte* de a-l avea pe Theo. N-am putut să mă adun ca să vorbesc cu el. Mi-a scris, mi-a dat telefon, dar gândul acelei ocazii ratate mă face să mă simt atât de rău, încât nu-i pot răspunde la mesaje.

Singuratica: Dar trebuie să-i spui că știi!

Scândurica: Am vrut. Pe jumătate mi-era teamă, pe jumătate fremătam. Voiam să-i dau telefon și să i-o spun pe un ton obișnuit, ca să văd în ce ape se scaldă, să văd ce simte, iar apoi să merg mai departe. Dar în dimineața aceea am primit felicitarea lui de Crăciun cu o fotografie a soției și a celor doi fii, toți purtând pulovere tricotate foarte colorate – Theo fără cei doi dinți din față, Josh cu zâmbetul strălucitor, ca al tatălui lui, iar Bethany mână-n mână cu Alex. Așa că n-am putut să-i spun. Oricum, ce-i mai pasă acum? E însurat. E fericit. I-a trecut de mine și, chiar dacă nu, nu mă aștept să iasă pur și simplu din imaginea aceea perfectă de Crăciun pentru mine. Posibilitatea ca eu și Alex să fim împreună a pălit, la fel ca pozele acelea de demult, din medalionul lui Katie.

Îndrăzneața: Ascultă-mă pe mine, Scândurica, ai dreptate să lași familia aceea în pace.

Floaredecâmp: Dar îl iubește! Și el o iubește! Și toată lumea mai aerisește pozele în ziua de azi!

Îndrăzneața: Ce vârstă ai acum, Scândurico, patruzeci și doi?

Scândurica: Da.

Îndrăzneața: Bun. Ți-a scris scrisoarea acum doisprezece ani, înainte de a se căsători. Nu e un moment bun să vorbești acum despre lucrul ăsta. Ai putea frânge multe inimioare dacă ai face-o.

Floaredecâmp: A, nu o asculta, Scândurico. Urcă în primul avion, du-te la Alex și spune-i omului că-l iubești.

Scândurica: Dar dacă el nu mai simte același lucru pentru mine? N-am simțit niciodată vreo vibrație din partea lui, în ultimii ani.

Îndrăzneața : Pentru că e *însurat*. E un om bun, Scândurico. Respectă regulile.

Floaredecâmp : O, regulile au fost făcute pentru a fi încălcate.

Îndrăzneața : Nu și când oamenii sunt lezați, Floaredecâmp.

Floaredecâmp : Nu lăsa oamenii să treacă peste tine, Scândurico. E viața ta. Dacă vrei ceva, trebuie să te zbați și să-l obții, pentru că nimeni nu-ți va da ce-ți dorești pe o farfurie. Fetele bune rămân mereu pe locul al doilea.

Îndrăzneața : Fetele bune au conștiință și așa pot trăi cu ele însele. Și, în orice caz, nici măcar nu ne-am gândit că poate sentimentele lui Alex pentru Scândurica s-au diminuat în timp.

Floaredecâmp : O, de ce să nu-i sucim mâna la spate, Îndrăzneața ?

Scândurica : Are dreptate, Floaredecâmp. Trebuie să iau totul în calcul, înainte de a sări în capul lui. Doamne, mi-e rău. Bun, deci ce se întâmplă dacă eu îi spun lui Alex că am primit scrisoarea, dar sentimentele lui nu mai sunt aceleași ? Ce o să fac atunci ? Lucrurile între noi n-ar putea intra în normal, iar eu mi-aș pierde cel mai bun prieten și nu cred că aș putea să mă împac cu lucrul ăsta.

Floaredecâmp : Da, dar ce-ar fi ca, atunci când îi spui ce simți, el să te ia în brațe pasional, ușurat că îi știi, în sfârșit, sentimentele adevărate, iar voi doi să trăiți fericiți până la sfârșitul zilelor ?

Îndrăzneața : Da, sigur, între un divorț devastator, o custodie a copilului în sala de judecată, o soție cu inima rănită…

Floaredecâmp : Și o vrabie pe gard.

Îndrăzneața : Dacă poți trăi cu tine însăți făcând asta, atunci dă-i înainte, dar, în ce mă privește, n-aș putea.

Floaredecâmp : Dar nici nu se poate preface că nu s-a întâmplat nimic.

Îndrăzneața : Prietenia ta cu Alex va rămâne puternică, iar fericirea din viața lui va rămâne de asemenea intactă, așa cum a rămas și în urmă cu mulți ani, când Alex nu a primit niciun răspuns de la tine. S-a purtat normal, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

Scândurica: Oare de ce s-a purtat normal? Îmi amintesc că m-a întrebat despre o scrisoare, iar eu i-am spus că n-am primit-o. Atunci de ce nu mi-a spus?

Floaredecâmp: Poate n-a avut curaj.

Îndrăzneața: Sau a văzut că îți iubeai soțul.

Scândurica: E totul foarte confuz. Singuratica, ai fost foarte tăcută. Ce crezi?

Singuratica: Dintre toți oamenii, eu știu cum e să te simți singură și au fost momente în care mă gândeam că aș face totul ca să găsesc iubirea, *dar* Îndrăzneața a pus lucrurile într-o altă lumină. Știind cât de rănită am fost, nu mi-aș făuri fericirea pe nefericirea altora. M-aș comporta normal, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

Floaredecâmp: Voi trei sunteți incredibile. Mai învățați și voi un pic să trăiți. Și comportați-vă cu ceilalți așa cum alții s-au purtat cu voi. Ați fost toate înșelate de alții.

Scândurica: Așa e, dar oricât nu mi-ar plăcea Bethany, nu a făcut niciodată nimic ca să mă rănească.

Floaredecâmp: În afară de faptul că s-a căsătorit cu Alex.

Scândurica: Alex nu e al meu.

Floaredecâmp: Dar ar putea fi.

Scândurica: Nu poți să posezi pe cineva, dar indiferent dacă acum pot fi sau nu cu el, răspunsul este „nu“. Nu acum. Poate într-o altă viață.

PărinteleMichael a intrat pe chat.

Floaredecâmp: A, să nu-mi spui că tocmai ai intrat pentru un divorț, părinte!

Îndrăzneața: Nu spune prostii, Floaredecâmp; puțin respect! E aici pentru o ceremonie.

Floaredecâmp: Știu asta. Doar încercam să înveselesc atmosfera.

PărinteleMichael: E aici cuplul îndrăgostit?

Îndrăzneața: Nu, dar mireasa întârzie prin tradiție.

PărinteleMichael: Atunci mirele e aici?

SingleSam a intrat pe chat.

Floaredecâmp: Acum e aici. Salutare, SingleSam. Cred că e prima dată când, atât mirele, cât și mireasa, își vor schimba numele.

SingleSam: Salutare tuturor.

Scândurica: Unde e mireasa?

SingleSam: E aici, la laptop, lângă mine. Are probleme cu parola pentru a se conecta.

Îndrăzneața: Condamnată de la început.

Divorțata a intrat pe chat.

Floaredecâmp: Ihaa! Iată că vine mireasa, îmbrăcată toată în…?

SingleSam: Negru.

Floaredecâmp: Încântător.

Scândurica: Are dreptate să se îmbrace în negru.

Divorțata: Ce-a pățit fata noastră tristă astăzi?

Singuratica: A găsit o scrisoare de la Alex, care a fost scrisă acum doisprezece ani, în care el îi declara că o iubește, iar ea nu știe ce să facă acum.

Divorțata: Iată sfatul meu. *Treci peste asta*, e însurat. Acum hai să ne îndreptăm atenția către mine.

Resemnata a intrat pe chat.

PărinteleMichael: Bun, să începem. Ne-am adunat cu toții aici on-line, pentru a fi martori la căsătoria lui SingleSam (care în curând va fi „Sam“) cu Divorțata (care va fi „Măritata“).

Resemnata: CE? CE DRACU' SE PETRECE AICI? O CEREMONIE NUPȚIALĂ ÎNTR-O CAMERĂ DE CHAT PENTRU PERSOANE CARE AU DIVORȚAT?

Floaredecâmp: Oo, se pare că avem aici un intrus. Scuză-mă, poți să-mi prezinți te rog invitația la nuntă?

Divorțata: Ha ha!

Resemnata: CREZI CĂ E *AMUZANT*? ÎMI FACEȚI SILĂ, VOI ĂȘTIA CARE VENIȚI AICI ȘI ÎNCERCAȚI SĂ-I AMĂRÂȚI PE CEI CARE CHIAR AU PROBLEME.

Scândurica: Dar noi chiar avem probleme. Și, te rog, vrei să NU MAI ȚIPI?

Singuratica: Vezi tu, Resemnata, aici s-au cunoscut SingleSam și Divorțata.

Resemnata: GATA, ACUM AM PRICEPUT!

Scândurica: Șșș!

Resemnata: Vă supărați dacă mai rămân un pic pe aici?

Divorțata : Sigur că nu, ia loc ; dar ai grijă să nu mă calci pe trenă.
Floaredecâmp : Ha ha !
PărinteleMichael : Bun, haideți să trecem la treabă ; nu vreau să întârzii la slujba de ora două. Mai întâi trebuie să vă întreb, e cineva aici care crede că există vreun motiv pentru care aceștia doi n-ar trebui să se căsătorească ?
Singuratica : Da.
Îndrăzneața : Eu aș putea da chiar mai multe motive.
Scândurica : La naiba, sigur că da.
Resemnata : N-O FACE !
Părintele Michael : Mă tem că va fi o slujbă care va dura foarte mult.
Divorțata : Părinte, suntem în camera de chat a unor persoane care au divorțat – sigur că au toate ceva de obiectat în privința căsătoriei. Putem trece peste asta ?
PărinteleMichael : Sigur că da. Sam, vrei să o iei pe Penelopa în căsătorie, pentru a-ți fi soție ?
SingleSam : Da.
PărinteleMichael : Dar tu, Penelopa, îl iei pe Sam în căsătorie, pentru a-ți fi soț ?
Divorțata : Da (da, da, numele meu e Penelopa).
PărinteleMichael : Mi-ați trimis jurămintele voastre prin e-mail, așa că prin puterea cu care am fost învestit online, vă numesc soț și soție. Poți săruta mireasa. Acum, dacă martorii pot face clic pe imaginea din dreapta ecranului, vor găsi un formular unde-și pot scrie numele, adresa și numărul de telefon. După ce le completați, vă rog să mi le trimiteți prin e-mail. Acum plec. Felicitări încă o dată.
PărinteleMichael a părăsit camera de chat.
Floaredecâmp : Felicitări Sam și Penelopa !
Divorțata : Mulțumesc, fetelor, că ați fost alături de mine.
Resemnata : Sunteți niște ciudați !
Resemnata a părăsit camera de chat.
Floaredecâmp : Mie vă rog să-mi spuneți Jane. Așa, porumbeilor, acum am plecat. Bucurați-vă de luna voastră de miere și sper că n-o să vă mai văd pe aici. Singuratica, multă baftă

la întâlnire. Îndrăzneața, bucură-te de începutul acestei noi vieți, iar Scândurica, sau, ar trebui să-ți spun Rosie Dunne, ce ai de gând să faci ?

Ruby : Ce *înseamnă* asta, că te muți în Galway ?
Rosie : Exact ce ai auzit. Plec din apartamentul ăsta oribil din Dublin, o dată pentru totdeauna și mă mut în Connemara definitiv.
Ruby : Dar *de ce* ?
Rosie : Ruby, în Dublin nu mai am nimic. În afară de tine, desigur. Am avut un șir de servicii care nu mi-au adus nicio satisfacție, nu am familia aici, mi s-a frânt inima de două ori, nu am bani și nici soț. Nu văd vreun motiv pentru care aș rămâne.
Ruby : Scuză-mă că-ți aduc vești proaste, dar nici în Galway nu ai nici familie, nici bărbat și nici serviciu.
Rosie : Poate că nu am toate aceste lucruri, dar am o casă.
Ruby : Ai înnebunit, Rosie ?
Rosie : Probabil ! Dar gândește-te. Am o casă mare și modernă, cu patru dormitoare, chiar pe coastă, în Connemara.
Ruby : Exact ! Ce o să faci de una singură fără serviciu, într-o casă cu patru dormitoare, care se află cocoțată pe o stâncă în Connemara ?
Rosie : Ești foarte aproape să ghicești !
Ruby : Păi mă gândeam că vrei să te sinucizi, așa că sper că n-am ghicit.
Rosie : Nu, prostuțo ! O să deschid o pensiune ! Și știu că am spus întotdeauna că urăsc pensiunile, dar vreau să transform casa într-un mini-hotel. Și voi fi un manager proprietar extraordinar !
Ruby : Oau.
Rosie : Ce crezi ?
Ruby : Cred că… oau. Nu găsesc nimic sarcastic de zis. Cred că e o idee foarte bună. Ești sigură că asta vrei să faci ?
Rosie : Ruby, n-am fost niciodată mai sigură de ceva toată viața mea ! M-am interesat. Cu ce am moștenit de la mama și tata

îmi permit asigurarea. Am întrebat la toate pensiunile din împrejurimi și locul ăla colcăie de turiști ! Zona e minunată, malul mării e straniu și sălbatic, ținuturile mlăștinoase au o ceață misterioasă deasupra lor, marea se sparge și plânge pe stânci și asta îmi place. E natura cu toate elementele ei cele mai spectaculoase – cine n-ar dori să vină aici ? Cine nu și-ar dori să locuiască aici ?

Ruby : Păi eu una nu mi-aș dori, dar apreciez că spui asta. Cred că e o idee grozavă, Rosie. Felicitări, micuțo genială ! Sper că, indiferent ce anume te-a făcut să împachetezi și să pleci în goană, te va mâna și mai departe.

Rosie Dunne va fi gazda dumneavoastră în Casa Scândurica.

Clădirea este modernă, cu patru dormitoare, acreditată de Bord Failte, Comitetul Irlandez de Turism. Toate camerele au baie proprie, încălzire centrală și telefoane. Sunt disponibile camere duble cu paturi separate sau matrimoniale, și apartamente.

Casa Scândurica este locația ideală pentru a explora Connemara și a vă bucura de mersul pe culmi, de plimbarea mile întregi pe plajele nisipoase, pescuit cu undița în Lough Corrib, cea mai mare apă naturală interioară a Irlandei, un loc preferat de pescari pentru somon și păstrăv cafeniu. Scufundările subacvatice, plimbarea în bărci și surfingul sunt posibile de-a lungul coastei.

Parcul Național Connemara este un centru de conservare de 2000 de hectare, proprietatea statului, cu munți, mlaștini, pășuni și viață sălbatică spectaculoasă. Se pot vedea urme de așezări vechi, inclusiv morminte megalitice vechi de 4000 de ani. Sunt multe terenuri de golf, cu roci stâncoase și golfulețe, care oferă cea mai mare provocare pentru împătimiții de golf. Plimbările, călăria și ciclismul sunt moduri minunate de a explora terenul, iar drumețiile pe munte sunt de asemenea răspândite.

Salonul dotat cu televizor este mobilat astfel încât să vă puteți odihni, cu un șemineu, mese de joc și multe cărți, pentru ca oaspeții noștri să se relaxeze după zilele lor obositoare. Servim

mic dejun tradițional irlandez în sufragerie și în sera care vă oferă priveliști panoramice ale munților și Oceanului Atlantic.

Tariful este de 35 € de persoană pe noapte.

Contactați-o pe Rosie Dunne pentru rezervări.

De la Katie
Către Mama
Subiect Oau !

Oau, mamă, arată senzațional ! Fotografiile sunt superbe. Ai realizat foarte multe schimbări. În sfârșit ai ajuns să fii Rosie Dunne, Director General și proprietar al Casei Scândurica ! O să vin săptămâna viitoare ca să te ajut cu ce a mai rămas de făcut și ca să mergem la cumpărături, pentru a umple casa asta mare ! Bunica și bunicul ar fi atât de mândri de tine pentru ce ai realizat cu casa aceasta. Spuneau întotdeauna că e păcat să irosească un spațiu atât de mare doar pentru ei doi.

Felicitări ! Ne vedem săptămâna viitoare.

Dragă Rosie,

Voiam doar să știu dacă totul între noi e bine. Zilele trecute, la telefon, vorbeai un pic cam ciudat. Am făcut ceva care te-a mâhnit ? Nu-mi vine în cap să-ți fi spus nimic care să te fi supărat, dar te rog să-mi spui. Se pare că zilele astea nu trebuie să fac nimic ca să supăr femeile din viața mea. Bethany începe o ceartă numai dacă privesc în direcția ei. Dacă ți-am făcut ceva fără intenție, Rosie, te rog spune-mi.

Bethany a înnebunit cu organizarea aniversării de zece ani a lui Theo de săptămâna viitoare. A invitat mai mulți prieteni de-ai ei decât de-ai lui Theo, iar Josh îmi fură în fiecare noapte mașina ca să se plimbe cu noua lui prietenă. E o fată dulce, dar nu știu ce vede la fiul meu. E un nebun. Nu pot să-l fac să stea locului și să învețe (parcă aș fi tata). Ar trebui să înceapă facultatea în septembrie, dar având în vedere că nu a trimis nicăieri vreo solicitare și nu-mi pot da seama ce vrea să facă altceva decât să-mi conducă mașina, presupun că o să facă pauză un an înainte de a continua să învețe.

Din fericire, și Theo crede că Josh e nebun. De fapt îi este frică de el. Așa că sperăm că Theo va fi fiul despre care să putem vorbi și să ne bucurăm că îl avem. Asta, desigur, a fost o glumă.

La spital lucrurile merg bine. Fac aceleași lucruri ca întotdeauna, dar viața mea e mult mai ușoară acum că Reginald Williams a ieșit la pensie. Acum pot respira fără a trebui să mai explic cuiva. Să muncești alături de tata socru e la fel de recomandabil ca și a trăi cu fiica lui. Glumesc din nou, *desigur*. Mă rog, într-un fel, dar nu vreau să dezvolt subiectul.

Acum trebuie să plec, dar voiam să fiu sigur că lucrurile între noi merg bine. Broșura cu pensiunea ta arată fantastic ! Îți urez mult noroc cu ea, Rosie.

Meriți tot ce e mai bun !

Cu dragoste,

Alex

De la Rosie
Către Alex
Subiect Scuze

Îmi cer scuze pentru felul în care am vorbit la telefon. Eram un pic confuză din cauza unor lucruri din trecut care acum au ieșit la iveală și de care habar n-aveam. M-au ținut în loc pentru un timp, dar acum am reușit să scap de ele și îmi continui drumul.

Sunt gata să merg mai departe și să-mi petrec următorii zece ani din viață căutând măreția și fericirea. Ești mai mult decât binevenit să stai cu mine *oricând* vei fi pregătit să o faci.

De la Alex
Către Rosie
Subiect : Mulțumesc

Îți mulțumesc pentru oferta ta generoasă, Rosie. Fii sigură că voi profita când soția mea nu mă vede.

De la Rosie
Către Alex
Subiect Flirt

Ei, ce faci, flirtezi cu mine, Alex Stewart ?

De la Alex
Către Rosie
Subiect Re : Flirt

Da, Rosie Dunne, cred că da. Să mă contactezi peste zece ani când nevoia ta de măreție va fi atins apogeul.

PARTEA A CINCEA

Capitolul 50

Ai primit un mesaj urgent de la : KATIE

Katie : La mulți ani, mamă ! Cum te simți la cincizeci de ani ?

Rosie : Fierbinte.

Katie : Iar ai bufeuri ?

Rosie : Da. Cum te simți la aproape treizeci și unu de ani ? Vreun semn ca singura mea fiică să se așeze la casa ei, să-și ia un serviciu cumsecade și să-mi dăruiască nepoți ?

Katie : Hmm… nu sunt sigură, deși azi-dimineață am văzut un băiețel pe plajă construind castele de nisip și pentru prima dată m-am gândit că ar fi drăguț. E posibil să ajung și eu să gândesc ca restul lumii.

Rosie : Atunci mai am o speranță. Credeam că va trebui să îngrop visurile acelea, dar mi-ai dat o speranță. Poate acum voi putea începe să le spun oamenilor că de fapt am o fiică.

Katie : Ai haz. Cum mai merge pensiunea ?

Rosie : Aglomerată, slavă Domnului. Tocmai aduceam la zi pagina de web când mi-ai dat tu mesajul. Casa Scândurica are acum *șapte* camere cu baie proprie.

Katie : Ști, locul ăla arată fantastic.

Rosie : Se spune ȘTII, nu ȘTI.

Katie : Scuze, noi DJ-ii, nu trebuie să scriem corect. O, DUMNEZEULE, aproape că uitam să-ți spun ! Nu-mi vine să cred că n-a fost ăsta primul lucru pe care ți l-am spus. N-ai să ghicești *niciodată* cu cine m-am întâlnit aseară în club !

Rosie : Păi dacă n-o să ghicesc niciodată, atunci nu vreau să joc jocul ăsta.

Katie : Toby Flynn !!

Rosie : N-am auzit niciodată de el. E un fost iubit de-al tău ?

Katie : *Mamă !* Toby Flynn ! *Toby !*

Rosie : Nu văd cum mă ajută faptul că-i repeți numele.

Katie : Cel mai bun prieten al meu din școală ! *Toby !*
Rosie : O, sfinte ! Toby ! Ce mai face micuțul ?
Katie : E bine ! Lucrează ca dentist în Dublin, așa cum și-a dorit, și e aici în Ibiza în vacanță de două săptămâni. A fost așa ciudat, să-l văd după zece ani, dar nu s-a schimbat deloc !
Rosie : E formidabil. Spune-i că am întrebat ce mai face, da ?
Katie : Sigur că da. A spus o grămadă de lucruri frumoase despre tine. De fapt ne vedem din nou diseară. Ieșim împreună la restaurant.
Rosie : E ca o întâlnire ?
Katie : Nu ! N-aș putea să-mi dau întâlnire cu Toby. E Toby ! Doar că vrem să ne punem la curent cu ce am mai făcut.
Rosie : Cum spui tu, Katie dragă.
Katie : Sincer, mamă ! N-aș putea să-mi dau întâlnire cu Toby – era cel mai bun prieten al meu. Ar fi cam aiurea.
Rosie : Nu văd nimic în neregulă în a-ți da întâlnire cu cel mai bun prieten al tău.
Katie : Mamă, ar fi ca și cum *tu* ți-ai da întâlnire cu Alex !
Rosie : Păi cred că și ăsta ar fi un lucru perfect normal.
Katie : Mamă !
Rosie : Ce e ? Nu văd care ar fi problema. Și, oricum, ai mai vorbit cu Alex în ultimul timp ?
Katie : Da, chiar ieri. Iar stă pe canapea, ca să zic așa. Bethany îl terorizează din nou. Pe bune, cred că fac o prostie fiindcă așteaptă ca Theo să intre la facultate.
Rosie : Au făcut o prostie pentru că s-au căsătorit. Totuși, tu îl știi pe Theo, Katie – e atât de sensibil. Dacă părinții lui s-ar despărți, i-ar frânge inimioara. Dar oricum asta se va întâmpla când va merge la Paris, la Colegiul de Artă, așa că nu prea știu de ce consideră ei că așa ar fi mai bine pentru el.
Katie : Cu cât mai curând, cu atât mai bine. Sunt o pereche de coșmar, am spus-o tot timpul. Josh spune că de abia așteaptă ca Alex să se despartă de ea. Nu poate să o sufere.
Rosie : Totuși, au rezistat mai mult decât oricine ar fi crezut că o vor face. Spune-i lui Josh că-l salut.

Katie: Așa o să fac. Acum plec, ca să-i scriu lui Alex despre Toby. N-o să-i vină să creadă! Să nu muncești prea mult de ziua ta, mamă!

Ai primit un mesaj urgent de la: KATIE
Katie: Bună, Alex.
Alex: Bună, minunata mea fină. Ce mai faci și ce mai vrei?
Katie: Sunt bine și nu vreau nimic!
Alex: Voi femeile vreți întotdeauna ceva.
Katie: Nu-i adevărat și tu știi asta!
Alex: Ce mai face fiul meu? Sper că muncește cum trebuie acolo!
Katie: Da, e încă în viață.
Alex: Bun. Spune-i să sune acasă mai des. Mă bucur că tu îmi dai vești despre el, dar m-ar bucura și mai tare să le aud spuse din gura lui.
Katie: Înțeleg; o să-i transmit. Oricum, motivul pentru care îți trimit acest mesaj este pentru că n-o să ghicești niciodată pe cine am întâlnit aseară în club!
Alex: Dacă n-o să ghicesc niciodată, atunci nu vreau să joc jocul acesta.
Katie: Exact asta a spus și mama! Mă rog, l-am întâlnit pe Toby Flynn!!!
Alex: E un fost iubit de-al tău sau vreo vedetă? Dă-mi un indiciu.
Katie: Alex! Pe cuvânt, tu și mama deveniți mai uituci odată cu vârsta. Toby e cel mai bun prieten al meu din școală!
Alex: A, acel Toby! Uite un lucru bun care vine din trecut! Ce mai face?
Katie: E bine. Lucrează ca dentist în Dublin, iar acum e în Ibiza pentru câteva săptămâni de vacanță. A întrebat de tine.
Alex: Grozav. Păi, dacă-l mai vezi, transmite-i salutările mele. Era un băiat bun.
Katie: Da, o să-i transmit. De fapt ne vedem chiar în seara asta; ieșim împreună la restaurant.
Alex: V-ați dat întâlnire?

Katie: Pe bune, ce aveți și tu și mama? N-aș putea să-mi dau întâlnire cu el.
Alex: A, nu fi prostuță. Nu e nimic nelalocul lui să-ți dai întâlnire cu cel mai bun prieten.
Katie: Așa a spus și mama!
Alex: Serios?
Katie: Da, așa că am încercat să-i explic că ar fi ca și cum *ea* și-ar da întâlnire cu *tine*.
Alex: Și ce-a spus ea de lucrul ăsta?
Katie: Nu cred că a fost surprinsă de idee. Deci vezi, Alex, când o să-ți miști fundul leneș din casa aia a ta, să știi că există cel puțin o femeie care te vrea. Ha ha!
Alex: Înțeleg…
Katie: Isuse, înveselește-te, Alex. Bun, acum trebuie să plec să mă pregătesc pentru cină.

Ai primit un mesaj urgent de la: ROSIE
Rosie: Bună, bătrânico, ce mai faci?
Ruby: Stau în balansoar și tricotez. Ce altceva? Nu, Gary, Maria și copiii tocmai au plecat și sunt sleită de puteri. Nu mai pot să alerg după ei ca altădată.
Rosie: Dar chiar vrei să alergi după ei?
Ruby: Nu, iar faptul că sunt cam țeapănă e o scuză bună ca să nu trebuiască să joc v-ați ascunselea non-stop. Tu ce-ai mai făcut?
Rosie: Fac o pauză după ce am curățat praful făcut de constructori. Sincer, oare ei au auzit cuvântul „aspirator"?
Ruby: Nu, nici eu. E vreo invenție nouă? Cum mai arată aripa nouă?
Rosie: Arată grozav, Ruby. Acum am mai multă intimitate. Pot sta în partea mea de casă, iar oaspeții în partea lor. Am aranjat o cameră exact așa cum îți place ție, așa că poate fi a ta când stai aici. Să-mi scrii când vrei să vii. În seara asta ies cu Sean.
Ruby: Iarăși? Devine o coincidență deloc întâmplătoare.
Rosie: E un bărbat minunat și chiar îmi place să fiu în compania lui. Chiar dacă pensiunea e plină mereu sunt străini și tot

mă simt singură, așa că e bine să mă întâlnesc cu el când și când.

Ruby : Știu ce vrei să spui. Pare un adevărat gentleman.

Rosie : Chiar este.

Ruby : Am auzit că mariajul lui Alex e terminat.

Rosie : Ruby, mariajul lui Alex nici n-a început bine, cum să nu se termine ? Din păcate pentru el.

Ruby : Tu ce simți acum ?

Rosie : Sunt tristă pentru el. Bucuroasă pentru el.

Ruby : Acum poți să-mi spui adevărul. Ce simți cu *adevărat* ?

De la Katie
Către Rosie
Subiect O, mamă

O, mamă.

O, doamne, mamă.

S-a întâmplat un lucru foarte bizar.

Nu m-am simțit atât de… *straniu* toată viața mea.

Aseară a fost cea mai ciudată noapte din viața mea. M-am întâlnit cu Toby și am mers la restaurantul lui Raul, în partea veche a orașului. Pentru a ajunge acolo a trebuit să străbatem un deal plin de stânci abrupte și colțuroase și să trecem pe lângă localnicele îmbrăcate în negru din cap până-n picioare, care stăteau în fața caselor lor pe scaune din lemn, bucurându-se de căldură și de liniște.

În local erau doar câteva mese, căci eram singurii turiști de acolo și aproape că mă simțeam ca o intrusă, dar erau atât de prietenoși și era o atmosferă atât de plăcută. Din nefericire, e o parte a orașului pe care din cauza serviciului nu pot s-o văd prea des.

Managerul hotelului unde stătea Toby ne-a recomandat restaurantul și a fost o alegere foarte bună, pentru că e situat sus, pe un munte de unde se vede toată insula pe de o parte și marea pe cealaltă. Aerul era plăcut, stelele străluceau, într-un colț un bărbat cânta la vioară. Parcă era un film, numai că era mult mai bine pentru că era adevărat și mi se întâmpla mie.

Am trăncănit ore în șir până când am terminat de mâncat, iar în cele din urmă ni s-a cerut să plecăm pe la ora 2 a.m. Nu cred că am mai râs atât în viața mea. Am continuat să vorbim în timp ce ne plimbam pe plajă, iar în aer parcă plutea o magie! Am vorbit despre vremurile de demult și ne-am pus la curent cu ce am făcut în ultimul timp.

Mamă, nu știu dacă a fost vinul, ori căldura sau doar hormonii mei, dar în noaptea aceea s-au pus în mișcare niște forțe. Toby mi-a atins brațul și m-am simțit toată… *cutremurată*, din cap până în picioare. Am aproape treizeci și unu de ani și n-am mai simțit ceva asemănător până acum. Apoi s-a lăsat tăcerea. O tăcere extrem de ciudată. Ne priveam de parcă atunci ne vedeam pentru prima oară. Era ca și cum timpul s-ar fi oprit în loc pentru noi. O ciudată tăcere magică.

Apoi m-a sărutat. Toby m-a sărutat. Și a fost cel mai adevărat sărut al meu din ultimii treizeci de ani. Iar când buzele noastre s-au desprins, am deschis pleoapele încet, iar el mă privea fix, de parcă ar fi vrut să-mi spună ceva. Toby mi-a spus: „Pariez că ai avut ardei gras în mâncare."

Cât de *jenant*.

Imediat mi-am dus mâna la gură, amintindu-mi cum mă necăjea el cu mâncarea care-mi rămânea în aparat. Dar el m-a apucat de mâini, le-a dat deoparte de la gură și a spus „Nu, de data asta l-am gustat".

Picioarele aproape că nu mă mai ascultau. Mi se părea ciudat că-l sărut pe Toby, dar pe de altă parte era ceva firesc și cred că asta era cel mai ciudat, ști tu ce vreau să spun.

Astăzi am petrecut din nou toată ziua împreună, iar stomacul îmi freamătă la gândul că o să-l văd iar diseară. Inima îmi bate atât de tare, încât bătăile ei aproape că mișcă medalionul de pe pieptul meu. Acum înțeleg despre ce vorbeau toți prietenii mei când încercau să descrie acest sentiment. E atât de bine că nu poate fi descris. Tata m-a tachinat pentru că am umblat toată ziua cu un zâmbet tâmp pe față.

Toby m-a întrebat dacă n-aș vrea să mă mut înapoi la Dublin. Mamă! Nu ca să stau împreună cu el, desigur, ci ca să fim mai aproape. Și cred că asta voi face. În definitiv, de ce nu? O să

arunc precauția la gunoi și o să mă cufund în întuneric și în toate clișeele acelea și vom vedea unde voi ateriza. Pentru că dacă nu dau curs acestui sentiment acum, cine știe unde voi fi peste douăzeci de ani de-acum încolo ?

Ce nebunesc mi se pare totul ! Ce palpitante au fost ultimele douăzeci și patru de ore !

De la Rosie
Către Katie
Subiect Da !

O, nu e deloc nebunesc, Katie ! Nu e nebunesc chiar deloc. Bucură-te de asta, scumpa mea. Bucură-te de fiecare secundă.

De la Katie
Către Alex
Subiect Îndrăgostită

Deci mama avea dreptate, Alex ! Te poți îndrăgosti de cel mai bun prieten ! Mi-am făcut bagajele și mă îndrept spre Dublin cu inima plină de iubire și speranță și cu capul plin de vise ! Mama mi-a povestit de o tăcere pe care a trăit-o în urmă cu mulți ani. Îmi tot spunea că atunci când simt tăcerea asta alături de cineva înseamnă că el e „alesul". Începusem să cred că e o invenție de-a ei, dar nu e așa ! Tăcerea asta magică chiar există !

Ai primit un mesaj instant de la : ALEX
Alex : Phil, a simțit și ea tăcerea.
Phil : Cine, ce, unde, când ?
Alex : Rosie. A simțit și ea tăcerea, acum mulți ani.
Phil : O, tăcerea aceea îngrozitoare s-a întors să ne bântuie, nu ? Nu te-am mai auzit vorbind despre ea de ani de zile.
Alex : Știam eu că nu e doar imaginația mea, Phil !
Phil : Atunci, de ce mai stai de vorbă cu mine ? Lasă naibii internetul, prostule, și pune mâna pe telefon, sau pe stilou.
Alex s-a deconectat.

Draga mea Rosie,

Fără ca tu să ști, am mai încercat o dată să-ți scriu aceste lucruri cu mulți, mulți ani în urmă. N-ai primit scrisoarea aceea niciodată și mă bucur, pentru că de atunci sentimentele mele s-au schimbat enorm. S-au intensificat cu fiecare zi care a trecut.

Voi trece direct la subiect, pentru că, dacă n-o să spun ceea ce trebuie să-ți spun acum, mă tem că nu voi mai spune vreodată. Și *trebuie* să-ți spun.

Astăzi te iubesc mai mult ca oricând ; mâine te voi iubi chiar mai mult. Am *nevoie* de tine mai mult ca oricând ; te *doresc* mai mult ca oricând. Sunt un bărbat de cincizeci de ani care se îndreaptă spre tine, simțindu-se ca un adolescent îndrăgostit, cerându-ți să-mi mai dai o șansă și să-mi răspunzi cu iubire.

Rosie Dunne, te iubesc din toată inima. Te-am iubit mereu, chiar și atunci când aveam șapte ani și am mințit că am adormit când îl pândeam pe Moșu', când aveam zece ani și nu te-am invitat la aniversarea mea, când aveam optsprezece ani și a trebuit să plec peste ocean, chiar și în ziua nunții mele, în ziua nunții tale, la botezuri, aniversări, chiar când ne-am certat. Te-am iubit întotdeauna. Fă-mă cel mai fericit om de pe pământ stând alături de mine.

Te rog să-mi răspunzi.

Cu toată dragostea mea,

Alex

Epilog

Rosie citi scrisoarea pentru a mia oară, o împături în patru și o strecură înapoi în plicul ei. Își plimbă ochii peste colecția de scrisori, felicitări, e-mailuri și mesaje de pe chat scoase la imprimantă, faxuri și bilețele din școală. Erau cu sutele și erau împrăștiate pe jos, fiecare cu povestea ei de bucurie sau tristețe, fiecare scrisoare reprezentând o parte din viața ei.

Le păstrase pe toate.

Se așeză pe blănița din fața căminului ei din Connemara și continuă să citească vorbele răspândite în fața ei. Viața ei în cerneală. Își petrecuse toată noaptea citindu-le, iar acum spatele o durea pentru că stătuse aplecată, iar ochii o înțepau. O înțepau de oboseală și de lacrimi.

Oamenii pe care îi iubise cu atâta intensitate reveniseră la viață în acele ore în care ea citea emoțiile și gândurile lor, care odată fuseseră atât de reale, dar care acum plecaseră din viața ei. Prieteni care veniseră și plecaseră, colegi de serviciu, colegi de școală, iubiți și membri de familie. Își retrăise toată viața în doar câteva ore.

Fără ca măcar să observe, soarele răsărise, pescărușii dansau pe cer, strigând încântați, căci marea furioasă le arunca încoace și-ncolo hrana. Valurile se spărgeau de stânci, amenințând să se apropie. Norii cenușii se vedeau de la fereastra ei ca niște nori de fum, fiind lăsați în urmă, în ciuda ploii de dimineață.

Curcubeul de abia ivit, în nuanțe delicate, se ridica din satul adormit, se întindea deasupra cerului care se trezea la viață și ajungea pe câmpul din spatele Casei Scândurica.

O imagine emoționantă de măr roșu, lapte bătut, caisă, avocado, iasomie, roz de scoică și albastrul nopții pe cerul plumburiu. Era atât de aproape, încât Rosie avea impresia că dacă ar întinde mâna, l-ar atinge.

Soneria de la intrare sună cu putere. Rosie plescăi din buze și aruncă o privire la ceasul ei : 6.15.

Sosise un turist.

Se ridică încet în picioare, strâmbându-se din cauza durerii, căci stătuse chircită în aceeași poziție ore în șir. Se ținu de marginea patului și se ridică în picioare. Își îndreptă încet spatele.

Soneria se auzi din nou.

Genunchii trosniră.

— Au, vin, strigă ea, încercând să-și ascundă iritarea din voce.

Fusese o prostie din partea ei să stea trează toată noaptea ca să citească toate scrisorile acelea. Astăzi avea o zi plină, nu-și putea permite să fie obosită. Plecau cinci turiști și, nu mult după aceea, soseau alți patru. Dormitoarele trebuia aspirate, lenjeriile schimbate pentru cei care veneau, iar ea nici nu începuse să pregătească micul dejun.

Merse în vârful picioarelor printre scrisorile împrăștiate în dezordine pe covor, încercând să nu calce peste cele mai importante dintre ele, pe care le păstrase toată viața.

Soneria se auzi din nou.

Dădu ochii peste cap și înjură în sinea ei. Azi nu avea chef de turiști nerăbdători. Tocmai azi, când nu dormise nici măcar o secundă.

— Imediat, strigă ea veselă, ținându-se de balustradă, și coborând în goană scările. Se împiedică de bagajul care fusese lăsat prostește la capătul scărilor. Simți cum cade, dar fu apucată strâns de un braț puternic care o sprijini.

— Îmi pare *atât* de rău, se scuză bărbatul, iar Rosie ridică privirea. Îl cercetă pe bărbatul care stătea alături de ea, înalt de aproape doi metri, cu păr negru, care încărunțise la tâmple. Avea o față obosită, cu riduri în jurul ochilor și gurii. Avea ochii obosiți, așa cum ar fi avut oricine care și-ar fi petrecut patru ore în mașină până la Connemara, după un zbor de cinci ore cu avionul. Dar ochii aceia sclipeau și străluceau, pe măsură ce se umezeau.

Și Rosie simți că i se umplu ochii de lacrimi. Strânsoarea brațului ei slăbi.

Era el. Era el, în sfârșit. Omul care trimisese ultima scrisoare pe care o citise în dimineața aceea, implorând un răspuns.

Desigur că după ce o primise nu-i fusese greu să răspundă. Și pe măsură ce tăcerea magică îi cuprindea încă o dată, nu făceau altceva decât să se privească. Și să-și zâmbească.

SFÂRȘIT

Mulțumiri

Sunt foarte mulți aceia care și-au adus contribuția la realizările mele.

Calde mulțumiri editorilor mei, Lynne Drew și Maxine Hitchcock. De asemenea lui Amanda, Jane, Kelly, Fiona, Moira, Damon, Tony, Andrea, Lee și întregii echipe extraordinare de la HarperCollins, pentru toată munca voastră, sprijinul constant și pentru că ați crezut în mine.

Mulțumesc:
Marianne Gunn O'Connor, super-agent și prietenă.

Mama, tata, Georgina, Nicky și Keano pentru iubirea, sprijinul, sfaturile, râsetele și prietenia voastră. Voi sunteți totul pentru mine.

David, pentru că ai stat în fiecare clipă a acestei incredibile călătorii alături de mine. Împart totul cu tine.

După anul pe care l-am avut, toată lumea aflată aproape și dragă mie merită mulțumiri, mai mult ca niciodată. Sunt norocoasă că sunt înconjurată de un asemenea grup de susținere, așa că mulțumiri speciale:

Zânei bune Sarah & Lisa, Olive & Robert, Enda & Sarah, Rita & Mark, Colm & Angelina (ABCD), Dominic & Catherine, Raphael, Ibar, Ciaran & Carmel, Ronan & Jennifer, Eileen & Noel, Maurice & Moira, Kathleen & Donie, Noel & Helen (și familiilor lor!)

Mulțumesc Susana, Paula, Pea & SJ pentru că m-au ținut sănătoasă (sau cel puțin au încercat), Adrienne & Roel. Ryano & Sniff – n-aș fi putut face asta fără ajutorul vostru, al amândurora, ha ha ! Neil & Breda și familiei Keoghans, Jimmy & Rose, Lucy, Elaine & Joe, Gail, Eadaoin, Margaret. Multe mulțumiri Thrity, Gerald & Clodagh, Daithi & Brenda, Shane & Gillian, Mark & Gillian, Yvonne, Nikky & Adam, Leah BH, Paul & Helen, Drew Reed, Gary Kavanagh (nici în cartea asta nu ești !), Pat Lynch, Sean Egan, Madeleine Jordan, Michael Ryan, Sarah Webster și buna ei prietenă, Sora Mary Joseph, Lindy Clarke și Echipa Chineză de Șah și un sincer mulțumesc firmei Doo.

Multe mulțumiri agentului Vicki Satlow.

Bunicilor mei deosebiți, Olive, Raphael, Julia și Con care probabil că apasă niște butoane magice undeva, acolo sus și îi mulțumesc lui Dumnezeu care probabil că îi ajută.

Mulțumesc tuturor celor care mi-au primit cărțile în sufletele lor. Mi-ați adus un zâmbet pe față și o emoție în suflet, așa că vă mulțumesc din inimă.

Și, în sfârșit, îți mulțumesc, Rosie Dunne, pentru că m-ai bântuit toată noaptea, toate nopțile, până am reușit să-ți scriu povestea.

Pe **Strada Ficțiunii** vă mai puteți întâlni cu:

ANDREI PLATONOV, *Cevengur*

ITALO CALVINO, *Cărarea cuiburilor de păianjen*

MURIEL SPARK , *Departe de Kensington*

ITALO CALVINO, *Orașele invizibile*

În curând

MIGUEL DE UNAMUNO, *Abel Sánchez; Sfântul Manuel cel Bun*

RALPH ELLISON, *Omul invizibil*

ITALO CALVINO, *Ultimul vine corbul*

CHLOE ARIDJIS, *Cartea norilor*

MICHEL ROSTAIN, *Fiul*

VIOREL ZAICU, *Întoarcerea*

SAȘA SOKOLOV, *Școală pentru proști*

CAROL BIRCH, *Menajeria lui Jamrach*

WALTER KIRN, *Sus, în aer*

JEAN TEULÉ, *Magazinul de sinucideri*

LUIS LANDERO, *Portretul unui bărbat imatur*

ADRIAN VOICU, *Nepovestitele trăiri ale templierilor români*

AMANDA HODGKINSON, *Britannia Road 22*

În curând

HATICE MERYEM, *De-aș avea un soț cât o muscă...*

RENATA CARAGEANI, *Nono*

HIROMI KAWAKAMI, *Manazuru*

LUIS LANDERO, *Chitaristul*

PHILIP SINGTON, *Domnișoara Einstein*

CAROLE MATTHEWS, *Dieta iubitoarelor de ciocolată*

M. D. LUKAS, *Oracolul din Stambul*

NICK McDONELL, *Doisprezece*

CECELIA AHERN, *Cartea viitorului*

CECELIA AHERN, *Mulțumesc pentru amintiri*

NICK McDONELL, *O educație costisitoare*

SIMON TOYNE, *Sanctus*

JULIÁN SÁNCHEZ, *Anticarul*

KATHERINE WEBB, *Moştenirea*

A.D. MILLER, *Dezghețul*

LISA SEE, *Fetele din Shanghai*

MAREK HALTER, *Cabalistul din Praga*

KERSTIN GIER, *Mă sinucid altă dată*

FLORIAN LAFANI
și GAUTIER RENAULT, *Poker în infern*

GUILLAUME MUSSO, *Ce-aș fi eu fără tine ?*

CHARLIE HUSTON, *Insomnia*

FEDERICA BOSCO, *Dragostea nu-mi dă pace*

CECELIA AHERN, *P.S. Te iubesc*

În curând

GREGORY DAVID ROBERTS, *Shantaram*

LISA SCOTTOLINE, *Joc dublu*

GUILLAUME MUSSO, *Fata de hârtie*

KERSTIN GIER, *Ce să fac cu moștenirea?*

GUILLAUME MUSSO, *Chemarea îngerului*

LISA SEE, *Visul lui Joy*

SIMONA SPARACO, *Lovebook*

FEDERICA BOSCO, *Îndrăgostită de un înger*